

چاپی یا تزیینیہم

عزیز نمسین

منتدی اقرأ الثقافی
www.iqra.ahfamontada.com
گنله یساو

منتدی اقرأ الثقافی

وہرگیرانی
عہدوللای حسمن زاده

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

براي داندود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

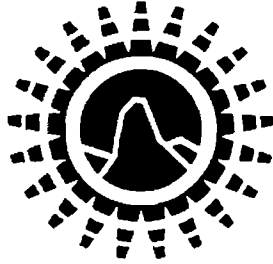
گتله پیاو

عزیز ناسین

وهرگیرانی

عبدالوللای حسدن زاده

۲۰۱۳

دهزگای چاپ و بلاکوردنه‌وهی

رۆژهلآت

خاوه‌نی ئیمتیاژ

که‌ژال ره‌فیع

سه‌رنوسه‌ر

حه‌سه‌نی دانیشه‌ر

Email: rojhalatpress@yahoo.com

Mob: ۰۷۵۰ ۴۴۹ ۳۵۶۱

هه‌ولێر - (۱۰۰) مه‌تری ریزی شه‌قامی کارگهی ده‌رمانی ناوامیدیکا

گنہ یارو

- ◆ ناوی کتیب : گیله پیاو
- ◆ ناوی نووسەر :عهزیز نه سین
- ◆ وهرگیڤانی :عبدالله حسن زاده
- ◆ دهرهیتانی هونهری ناوه وهو بهرگ: خلیل هیدایهت مام شیخ ۴۹۲۴۲۶۲
- ◆ له بهرپوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان ژماره ی سپاردن
(۶۴۷) سالی ۲۰۰۹.
- ◆ نرخ: (۵۰۰۰) دینار
- ◆ تډره ی چاپ : چاپی یانزهیم 2015
- ◆ شوینی چاپ : چاپخانه ی رۆژه لات-مهولیر

بهرپوه بهری هونهری دهزگا
سهلام محهمه د رهسول

شوینی دابهشکردن:

ناوهندی ئاویر بو چاپ و بلاوکردنه وه

با زۆر لەسەر ئەو نەپۆین كە چۆن تووشى بەندىخانە بووم. ھەرچونىك بوو كەوتمە داوو ھەر ئەو نەندەم زانى لە پلىكانەكان برديانمە خوارو بە (ئاخ...تف) و مۆرە مۆرەو ۋىنەيان گىرتم و پەنجەمۆريان پىئى كردم و دايانكردمەو بەندىخانە!! نازانم ئىۋەش ئەم دىمەنەتان دىتوۋە يان نا؟ جاران مندالى شەيتان و قومارباز پشيلەيەكيان داويشتە ناو تورەكەيەك و ماوۋەيەك لەسەر سەرى خۆيان ھەليان دەسووراند. ئەمجار دەريان دىناو مشكىتيان بۆ فېئى دەدا. پشيلەي بەستەزمان ئەو نەندە گىژوكاس دەبوو تا ماوۋەيەك تەنانت ئاوپىشى لە مشكەكە نەدەدايەو. ئەو پۆژەي چوومە دالانى بەندىخانە راست خۆم وەك ئەو پشيلە دەھاتە بەرچاۋ. ئەو نەندە گىژوۋر بووم تەنانت گويم لە دەنگى ئەو دووسى كەسەش نەبوو كە لەدەورم ھالابوون و دلخۇشيان دەدامەو، بەلام چونكە مرقۇلە بەرامبەر پىشھاتەكان دا زۆر نەرمەو زوو خۆ بەدەستەو دەدا، منىش زۆر لەوۋەي بىرم لىئى كىردبۆۋە زووتر پراھاتم. بەتابىەتى پووداۋىكى تازە زياتر بوو بەھۆي ئەو گۆرپانەم.

ۋەك ھەتيوان ئامىزم بە ئەژنۆي خۆم دا كىردبوو، بە خەم و خەفتى خۆمەو خەريك بووم، لەپەر ھەراۋ ھۆريايەك لە دالانەكان بەرز بۆۋە كۆمەلىك لە بەندىەكان بەرەو دەرگاي دەرىئى غاريان دا. ھىندىك بە پىكەنين و ھىندىك

گیله پیاو
.....

به ته وس وپلار هر که سه شتیکی ده گوت. له و ناوه دا من ته نیا له وشه ی " گیله پیاو " حالی ده بووم. نه و نده تیگه یستم که گرتوویکی تازه یان هیناوه، زوری ی کورپه کان ده یناسن. هر که سه قسه یه کی ده کرد... کورپنه "گیله پیاو" یان هیناوه.

- نۆی، بروانه سه رو گویلاکی!

- بۆته چۆن پیاویک!

- هینشتا جیگا که ی کۆ نه کراوه ته وه هاته وه!

- به وه ی ده لئین پیاوی ته واو.

- ته ماشای کاکی موه ندیس!

خه م وخه فته ی خۆم له بیر چۆوه، ویزای خه لکه که چوومه به رده رگا و چاوه پۆی بووم بزانه نه و "گیله پیاوه" کتیه که کورپه کان وا به گه رمی پیتشوازی له ده که ن. "سوله یمان دایکی خۆفرۆش" به ده نگیتی به ماناوه گوتی: بزانه ی نه مجار چی کردوه؟

"مراد ورج خنکین" له پشته وه وه لایمی دایه وه: یان بۆته قایمقام یان بۆته پاریزگار.

"گیله" تازه گه یشتبووه جئ "بابا زه که ریا" خه ریک بوو گه رفانه کانی ده پشکنی. به تانوته وه گوتی: سه گباب کوپرا پۆیشتی و کوپرا هاتیه وه؟

"گیله" به و ته شک و دیمه نه تاییه تیه ی خۆیه وه قاقایه کی کیشا: به راستی بی ئیوه ناژیم.

یه کیک له مووچه خۆره کان له پشت میزه که یه وه هه رای کرد: - بلیتی نه م سه رنه و سه ری کریبوو! .!

..... گیله پیاو

"بابا زه که ریا" پشکنینه که ی ته واو کرد. کاتیک پاره که ی نه ژمارد به
مۆرپه یه که وه گوتی: - نه مه هه مووی سه د لیره و ده پازده قپوشه!
- هر نه وه یه له بهر چاوانه.

- سه گباب نه وه که ی ترت له کۆی داناوه؟

- به خوا هر نه وه ننده یه.

- وادیاره نه مجاره هیچت بۆ ده داو نه که وتوه!

"بابا زه که ریا" جزدانه که ی دایه وه ده ست "گیله" و بر دیه ژوور!!

که سیک "گیله" ی نه ناسیبا ده یگوت پیاویکی ته واوه! به پالتۆی تووکه وشتر و
ده ست وانه ی قایش و چاکه ت و پانتۆلی ره ش و که وش ی بریقه داری هر
وه میلیۆن تران ده چوو.

کاتیک گه یشته ژووری به ندیخانه ده ستی ده ناو ده ستی کوپه کان ناو چاک و
چۆنی له گه لّ کردن و پاشان وه که له سه فه ری هاتبیته وه یه که سه ر چوو
هۆده که ی خۆی جلکه کانی دا که ندو چوو هه مام!!!

من هه روا له قوژینیک دانیشتبوو و سه یری نه و دیمه نه م ده کرد. زۆرم پی خۆش
بوو بزانه بۆ به و پیاوه ده لّین "گیله پیاو" به لام سه رم لی دهر نه ده چوو.

"گیله" وه که تازه زاوا به تاس و لووسی له هه مام هاته دهر و له کاتیک دا به
سه رله قانندن چاک و خۆشی له گه لّ کوپه کان ده کرد راسته پی چوو چاخانه ی
به ندیخانه. هر وه که موقناتیس پامکیشی، پۆیستم بۆ چاخانه. "گیله" له
ناوه راستی کوپه کان دا دانیشتبوو، سه ری قیت پاگرتبوو و زۆر به مه ندی و
سه نگینی چای ده خوارده وه به سه ره اتی دووسی پۆزی به ره لای بوونه که ی بۆ
ده گپرا نه وه. له ناکاو چاوی به من که وت. نازانه به چیم تی گه یشت که به
زمانیکی تایبته ی و به نه ده به وه بانگی کرد:

..... گیله پیاو

– کاکه فەرموو بۆ ئێره .

هەموو بەندیەکان تەماشایەکیان کردم، منیش وەك منداڵ نامۆییم دەکردو لە
قوژبێتیک راوه ستابووم نەم دەزانی چبکەم. "گیله" بە دەنگێکی بەرزتر بانگی
کرد:

– فەرموو کاکه ! لێره هەموومان براین... وەرە لای ئێمە... بۆچی نامۆییمان
لێ دەکەیت؟

خەریک بووم بگەرێمەوه شوینەکە ی خۆم، بەلام کۆپەکان قۆلیان گرتە و
بردیانمە لای گیلە. ئەویش بە پەپۆزیکەوه فەرمانی دا:
– "قەدری" چایەکی جوانی بۆ بێنە.

دواپەڕوی کردە من:

– تۆ تازە هاتووی بۆ ئێره؟

لە سەرەخۆ وەلامم دایەوه:

– بە... لێ.

یەکیک لە کۆپەکان بە پێگەنینەوه گوتی:

– هێشتا نەکی بەندیخانە ی نەکردوه!

کۆپەکان دایانە قاقای پێگەنین و گیلە بە چاوه چکۆلەکانی مۆپە یەکی لێکردن
و لە منی پرسی:

– کارت چیه؟

بۆخۆم بێدەنگ بووم بەلام یەکی تر وەلامی دایەوه:

– پۆژنامە نووسە.

گیله بە چاوی گاکرین سەبیرێکی سەرتاپای کردم و لەگەڵ کۆپەکان کەوتە
قسە:

..... گیله پیاو

وهختی شیوخواردن گیله منی برده هۆده کهی خۆی و دووبه تانی و سه رینتیکی له براده ره کانی بۆ وه رگرتم.

به کورتی نه وه ندهی دلنه وازی کردم که ئیش و نازاری به ندیخانه م له بیر چۆوه، کاتیگ دوو جگه ره ی بۆنداری داگیرساندو یه کیکی دایه ده ست من، بی سۆ و دوو کردن لیم پرسى:

– جه نابت بۆ گیراوی؟

– له سه ر شامی که باب!

نۆدم پئی سه یر بوو، گیله قاقا پیکنی و گوتی:

– به پاستیمه، ته واری به دبختی و چاره ره شی من له چهند دانه شامی که باب وه دهستی پئی کردوه !!

نۆر له میژره سزای نهو شامی که بابانه ده چیژم، پینچ شهش ساله خۆم لی ون، بووه، هر پۆژوه هر ههفته ده چمه که ولئیکه وه. ئیستاش که له گه ل تۆ دانیشتوم نازانم کیم. پۆژیک بوومه پشکنه ر (مفتش)، وهختیک بوومه پزیشک، ماوه یه ک موه ندیس بووم. به کورتی بوومه هه موو شتیک خۆم نه بی. نه گه ر یه کیک له پشتمه وه بانگ بکا عه لی، نه حمه د، حه سه ن، من پیم وایه له گه ل منیه تی، چونکه سه د ناوم هه یه.

به سه رسوپمانه وه پرسیم:

– یانی چی؟

– وه لامی نه م پرسیاره هه روا سووک و هاسان نادریته وه، ده بی سه ره تایه کی دووو دپژی بۆ دابنیین. به کورتی چاره نووس پیاوی تووشی نۆر بیته و به ره ده کا. که س نازانی سبه ینی چی به سه ردی. ده بینی به ریگادا ده پۆین، له ناکاو له به ردیک هه ل ده نگووین یان له جۆگه له یه ک ده که وین و هر نه مه له پیشهاتیکی

گیله پیاو

گه وره پزگارمان دهکا. به یانی له مال دئینه دهره وه وه دوای کارتیکی خۆمان دهکهوین، له ریگا تووشی براده ریک ده بین و ده مانباته جیگایه که له وئی ناشقی کیژیکی جوان ده بین ده یخووزین. به باوه پی تو پیاو ده توانی ئەمه ناو بنی چی؟ ها؟ ئەگەر له بهرده که هه لئه نگوتباین، یان ده جۆرگه له که نه که وتباین؟ یان ئەو براده ره مان لئ پهیدا نه یوايه ژیا نی ئیمه جۆرکی تر ده بوو. به سه رهاتی منیش شتیکی له و بابه ته یه و له سه ره خوار دنی چهند شامی- که بابیک پوو پی ژیا نم و هرگه پا.

ورده ورده له و سه ره تایه وهره ز ده بووم و ده مو یست زووتر ده ست به گێرانه وهی به سه رهاته که ی بکا! گێله مژکی توندی له جگه ره که ی داو گوتی: - ئەو ده م له قوتابخانه ی ناوه ندی عه سکه ری بووم.

له نا کاو بیده نگ بوو چاری بریه میچی خانووه که. له پوو کاریدا دیار بوو که بیر که وتنه وهی ئەو به سه رهاته زۆری نازار ده دا. هه ناسه یه کی هه ل کیشاو له سه ره خۆ گوتی:

- له و ماوه یه دا چیم به سه رهاتوه و له کوپوه و گه یشتوومه کوئی؟! داخی به جهرگم لاویتی و نه فامی به رۆکی گرتم و به ده ستی خۆم قو پم وه سه ری خۆم کرد. هه ره پرسه چهند قوتاییه کی زرینگ بووم. هه موو سالتیک یه که م یان دووه م دهرده چووم. له وهرزش دا هاوتام نه بوو. سالی دواییم بوو، پاش مانگ و نیویکی دیکه ده چوومه کولێجی عه سکه ری.

ئهو ده م ئیمه نۆره ئیشکمان هه بوو، هه رشه و یه کێک له قوتاییه کان ده بوو ئیشک بگری. ئه رکی ئیشک گره کان چاوه دپیری دابه شینی خوارده مه نی بوو. هه ره وه ختیک خوار دنی باشمان شک بردایه هه ولمان ده دا به هه رجۆر بووه یه کێک له هاواله کانمان ئیشک بگری.

..... گیله پیاو

"چنگل شاهین" ناویکمان تیدا بوو، هرکاتیک نوره ئیشکی بووایه هه موومانی خه نی ده کرد. به لام من به پیچه وانه ی هه موو کوپه کان له و به شه دا ده ست و پی سپی بووم و هه روه ختیک ویستبام قابه چیشتیک پاشقول بدهم هه موو گیانم ده له رزی، په نگم ده بزپکاو ناره ق به مووره گه ی پشتم دا ده هاته خوار. هر له بهر نه وهش ناویان نابووم "گیله پیاو" و هه روهخت که یفیان ساز بوایه سه ریان داویشته سه رم و گالته یان پی ده کردم. شه وی کاتی خه وتن به کیک به تانی لی ده رفاندم، به کیک تنۆکه که می داده کیشا. "بورهان شه پیووری" گوپی پر له ئاو ده کردو به سه روچاویدا ده کردم، به کورتی نه وه نده یان نازار ده دام که ناچار بووم منیش ناکاری نه وان په چاوکه م. شه ویک که نوره ئیشکی من بوو کوپه کان داویان لی کردم که بچه مه تبه خ و خواردنی زیاد یان بویتیم. نه مه نه و کاره بوو که من لیی ده ترسام. گوتم:

– کوپینه نه مشه و "هه قی بالیۆز" نه فسه ر ئیشکه، به راستی شتی وام له ده ست نایه. کوپه هه ست پی بکا ریشه م ده ردینی. به لام نه وان وازیان لی نه هیتنام "هه رکه س هه یه به جه هه ننه م".

– "نه گه ر ده ترسی ده نگ بکه". هه رچونیک بوو وه سه ر ته له یان په پراندم. هه رچه نده ده مزانی "هه قی بالیۆز" پیاویکی تووره و تۆسنه پۆیشتم بۆلای مه تبه خ. "هه قی بالیۆز" نه فسه ریکی کۆنه کار بوو. له گه ل نه وهش که خوینده واری که م بوو، به لام له بهر نه وه ی پیاویکی کارامه و دنیا دیده بوو کوپه کان زراویان لی چوو بوو.

سه رو سیمایه کی سهیری هه بوو، له سه ر گۆنای کۆنه برینیک هه بوو هینده ی تری به سام کردبوو. له ناکاری سووک به تاییه تی پیکه نینی قوتاییه کان زۆر قی هه ل ده ستا. هه میشه نامۆزگاری ده کردین "سه رباز ده بی هه موو وهختیک

گنلهپياو
.....

ئۆچاۋانى سېبەر بكا". ئو ھەرگيز له قوتاييه كانى نەدەدا، بەلام ھاوار بۇ ئو رۆژە كە تووپە بوايه. سالى دووسى جار تووشى ئو نەخوشى يە دەبوو، له ھەر كەس تووپە بايه ئەندامى ساخى له لەشى دا نەدەھيشت.
جاريكيان ئەو ەندى له "بورھان شەپپورى" دابوو بەستە زمان وەك تۆپ لەم ديوار بۇ ئەديوار ھەل دە بەزيە وە.

لېم پرسى:

– ئو برادەرەت بۇچى ناوى "بورھان شەپپورى" بوو؟

"گنله" بەدەنگىكى بەرز پىكەنى و گوتى:

– ھەر كام له ئىمە ناويكى ھەبوو. ھەمووى ئو ناوانەش ھوى تاييەتى خويان ھەبوو. بورھان شەپپورى ھەميشە گوتى بۇ شەپپورى نان خواردن ھەل دەخست.

ئەجار نەختىك پاماو گوتى:

– ئو ئەفسەرەى ئىمە خاسيەتلىكى باشيشى ھەبوو. ھەر كەسى تەمبى كىردبايه له كۆتايى سالدا بە ھەرفىل و تەلەكە يەك با دەرى دەچواندو ليدانەكەى بۇ تى ھەل دىنايە وە.

"صالح شەمع" له دەرسى جەبردا له پاش بوو. ھەميشە سەرى داويشتە سەر نەقىب، بەلكوو ليدانلىكى بەربكەوى و نمرەى تاقىكردنە وەكەى بۇ مسۆگەر بى. بەلام "ھەقى باليوز" فىلى لى نەدەكرا. صالح شەمع له پشنتە وە خوى لى دەشاردە وە وەك كاريلە دەبەپرانند بەلكوو نەقىب تووپە بى، بەلام ئو وەسەر خوى نەدىنا.

رۆژىكيان نەقىب تووپە بوو، صالح شەمع له خوشيان شاگەشكە بوو، واى زانى ئىستا ليدانلىك دەخواو نمرەى تاقىكردنە وەكەى مسۆگەر دەبى، بەلام نەقىب

..... گیله پیاو

بالیۆز نه مجاریش لیئی نه دا، گویچکئی گرت و بردیه ژووری عه مباروده رگای له سه ر داخست. ئیمه هه موومان له پشت ده رگا وه ستابووین ده مانه ویست بزانی له ژوره وه چ باسه؟

ورته له ژوره که نه ده هات، یه کیک له کوره کان گوتی "پیم وایه کوشتی". پاش چه ند ده قیقه یه ک صالح شه مع هاته ده ری، سه ری به هه نیسکانه وه هه ل ده گیرا. گوتمان چ بوو؟ به گریانه وه گوتی: "هه رچی کردم وکراندم لیئی نه دام".

گیله دوو جگه ره ی تری داگیرساندو گوتی:

بۆ نه گبه تی شه ویک نۆره ئیشکی من هات که نه و "هه قی بالیۆز" هه ئه فسه ر ئیشک بوو. خو ئه گه ره هه سته کردبا له مه تبه خ خواردنی زیاد پاشقول ده ده م بۆحه وت پشتمی ئاقل ده کردم.

به لام چار نه بوو نۆره ئیشکم وه رگرت، هاوال ئیشکی من لاویک بوو به ناوی "بصری کتفی" نه و ناوه مان بۆیه لیتنا بوو، چونکه له کاتی تووپه بوون دا شانی چه پی هه ل ده ته کاند. "بصری" ته مبه لی رۆژگار بوو. هه ر چۆنیک بوو ژوره کانمان خاوین کرده وه و بریارمان دا نه و ناگای له به شی ناوخوی بیو منیش به سه ره مه تبه خ پابگه م و شه ش دانه شامی که بابیشی سه رپا بده مه وه! به م چه شنه ریک که وتین و هه ر که س چوو ه سه ر کاری خوی.

ده لاین به رد له ئاسمان به ر بیته وه وه سه ری پیاوی کتۆل ده که وی. هیشتا پۆژ ئاوا نه ببوو خه به ریان هیناکه ئه فسه ریک گه ره هاتوه بۆ پشکنین.

ده سه به جی کوره کان چوونه وه پۆلی خۆیان و منیش چوو مه مه تبه خ. نه و ئه فسه ره گه ره له پایته خته وه هاتبوو، له به رنه وه ی زۆر ماندوو بوو چاویکی

به ولات دا گتڙا و بريا دردا نه و شه وه به سئته وه و به ياني كاره كاني جي به جي بكا.

"كه مال زهنگوله" هاته لام گوتى:

- ده زانى نه و نه فسه ره چند وهك تر ده جي؟ له پيشدا باوه پم نه كرد، به لام دوايه كه "شاهين" و "بورهان شه پيوورى" و چند براده رى ديگهش باسيان كرد زانيم به راستيانه.

ته نانهت يه كيك له نه فسه ره كانيش لئى پرسيم: "تو خزمايه تيت له گه ل نه م ژه نراله هيه؟" نه م قسانه نه وه نده يان خورته خورت خسته دلمه وه كه خريك بووم به و شه وه بچم چاوم به ژه نرال بكه وئى. شه پيوور لئى دراو هه موو قوتابيه كان له حه وشه ي كزبوونه وه.

ره نيس "ته حسين" بانگى كرد:

- "ره نيس عوره فا ئيشك بيته ئيره؟"

ده سبه جي چومه پيش، پرسى: "كاره كانت پڙك خستون؟"

- "به لئى سه روه رم."

- "باشه زوونان ساز بكن."

پاش نان خواردن قابله ميه كى پر له شامى كه بابم هه ل گرت و پڙيشتم بق لاي كوپه كان. دلنيا بووم نه فسه ر ئيشك خه وتوه، به لام ديسان تيبينيم كردو به بن ديواره كه دا پڙيشتم، ده مه ويست له ده رگاي پشته وه بچمه ژوور. نه و ده رگايه پيگاي هاتو چوى كوپه كان نه بوو، پيم وانه بوو له و كاته دره نكه دا تووشى كه س ده بم. ئيتر چووزانم نه و پڙيگا گورينه پڙيازي ژيانم ده گورئى!

..... گیله پیاو

ئەگەر بە پلیکانەکانی پێشەویدا چوویام ئیستا لە جیاتی دزیکی بەناوبانگ
ژەنرالێک دەبووم. گیلە بێدەنگ بوو، خەمێکی قوول دایگرت. وەك كچۆلەیهك
كە بووكە شووشەكەى لى ستیندرایی توورە بوو. من بۆدلخۆشى دانەوہى گوتم.
– ھەر كەس چارەنووسیكى ھەبە، پاشەپۇژ لە دەست خۆمان دا نیە. بەلام دیار
بوو گیلە ئەم جۆرە قسانەى بە گوێدا ناچێ، بریسكە یەك لە چارەكانى
ھەلستاو سەرى ھەلئینا قسە بكە. منیش كە دیتم باسەكەمان گەشتۆتە شوێنى
زۆر ناسك پێشەدەستیم كردو پرسیم:

– باشە، دوایە چ بوو؟

– كاتێك گەشتەمە دالانەكە دیتم یەكێك بەرەو من دى.

كوپەكان ھەقیان نەبوو پاش شەپپوورى خەو لە ژوورى خۆیان دەرکەون.
لەو ھەرا زانیم یەكێك لە ئەفسەرەكانەو بە تايبەتى لە سپرەى چەكەكانى پا
زانیم نەقیب بالیوزە.

بەجۆرێك سەرم لى شىوا وەك مشكێك پشیلەى دیتبى لە جینگای خۆم وشك
بووم. تەنگانە یەكێ گەورە بوو، ئەگەر نەقیب بەشامى كەبابەو دیتبامى كارم
تەواو بوو.

لەو گێژى و سەر لى شىواویدا لە ناکاوا بەسەرم دا ھات كە ئەو دەرگاىەى
تەنیشت خۆم بکەمەو وەو بچمە ژوور. لەدیوى ژوورەو دەرگام لەسەر خۆم
داخست. ھەستى پێى نەقیب ھەروا نيزيك دەبۆو كە گەشتە دەرگا كە
پاوەستا.

بەندى جەرگ و دلەم پسا "خوایە ئەگەر منى دیتبى و بێتە ژوور تەگبیرم چىە؟"
ئەوى دوعاى دەمزانی خویندم و فووم لەخۆم كرد كە لەدەستى نەقیب پرگار

بم. دو عایه کم گرتی، پاش ماوه یه که نه قیب ورده ورده دور که وته وه وله کۆلم بۆوه.

کاتی که هۆشم هاته وه بهر، گویم له پرخ و هۆپکی سیر بوو که هه تا نه ودهم له بهر پهرتی و په ریشانی خۆم گویم لێ نه ببوو. که ئاو پم دایه وه دیتم یه کێک له سه ر قهره ویله که نوسته وده ستیک جل و بهرگی ژه نرالی ش له سه ر کورسی نیزی که قهره ویله که دانراوه.

هه ناسه یه کی ساردم هه ل کیشا "توخوا وه ره له م رۆژ ره شی یه ! ئاخو من چی و ئیره چی؟".

پرخ و هۆره که ی ده تگوت تیپکی چل که سی موسیقایه و ریکخستنی ئاههنگه که ی له ده ست به رتیه به ره که ده رچوو. گویم به ده رگا که وه نا، ده مه ویست بزانه نه قیب بۆ کام لاجوو. ده مزانی سه ریکی به شی ناو خۆیی ده داو پاش چه ند ده قیقه ده گه رپته وه. من ده بوو تا نه وکاته ی نه قیب کاره کانی ته واو ده کاو ده چپته وه ژوره که ی خۆی له و هۆده دا بمیتمه وه.

زۆر ده ترسام: "خوایه گیان! نه کا ژه نرالی خه به ری بیته وه؟". به نه سپایی قابله مه که م له سه ر کورسی یه که دانا. وه ره بمکوژه له و به ده ختی و مال و ویرانی- یه دا پێکه نیمن به لێفه که ی ژه نرالی ده هات. کاتی که هه ناسه ی ده هات لێفه که ده پازده سه نتمه تر به رز ده بۆوه وه ختی که هه ناسه ی هه ل ده کیشا وه که هه میانه ده مه ی کون ده پوو کایه وه.

نازانم چ نه گبه تی یه که به پۆکی گرتم که له خۆوه به دلّم دا هات جله کانی ژه نرالی له به ریکه م. لیکم دا بۆوه نه گه ر نه قیب سه ری ئه م ژوره بداو من به جل و بهرگی ژه نرالی یه وه ببینی نازانی مه سه له چیه و وا تی ده گا ژه نرالی خۆی به خه به ره و

گیله پیاو

خه ریکی خویندنه وه یه. به په له جله کانم دا که ندو جله کانی ژه نرالم له بهر کرد، کلاوه که شم له سه رناو جله کانی خۆم له ژیر کورسی به که دا شارده وه. خه ریک بووم کلاوه که م له سه ر ده کرد که نه قیب بالیوز به نه سپایی ده رگای کرده وه و سه ری به ژوره که دا گرت. که چاوی به من که وت سله میه وه، ده رگاکه ی به ره لا کردو سلوویکی سه ریازی لی کردم. ده رگا وا به توندی پیوه درا ته قه ی که پشته نو سه ری دا لانه که "نه ی دادو هاوار! نه م به دب ختی به چۆن چاره سه ر بکه م؟".

نه قیب هه روا دهستی به چه اوه گرتبوو زۆر به نه ده به وه پرسى:
- نه مریکتان هه یه؟

نه م ده زانی چی جواب بده مه وه، نه گه ر زۆرمان قسه کردبا هه م ترسی نه وه م هه بوو بمناسیته وه وه هه م ده ش ترسام ژه نرالم خه به ری بیته وه. هه روا به سه رله قانندن تیم که یاند که کاری ده ره وه م هه یه وه ده سه به چی وه ده ر که وتم. پویشتم بو نو سه ری دا لانه که وه نه قیب به دوامدا .

مه پرسه چه ند ته نگاو بوو. نه قلم له کار که وتبوو، هه رچیم ده کرد نه م ده زانی چۆن خۆم ده ریاز بکه م. نه قیب که لای وابوو کاری ناویم هه یه، به دا لانه که دا غاری داو گورج ده رگای ناوده سه ته که ی کرده وه:

- ئیره یه قوریان!

هیچ گویم نه دایه وه هه روا به توندی چوومه پیش.

بو نه وه یی باشته به سه رها ته که تی بگه ی نه خسه ی قوتا بخانه که ت بو باس ده که م.

قوتابخانه که مان له ناوه‌پاستی چوار دیواریکی گه‌وره‌دا به‌شکلی شه‌شگۆشه دروست کرابوو. له هه‌موو به‌شه‌کانی‌دا دالانی گه‌وره گه‌وره هه‌بوون که له هه‌ر چوار لاره به پلیکانیکی کورتدا ده‌چوونه ده‌ری.

ئه‌م به‌ر ئه‌و به‌ری دالانه‌کان ژووری قوتابیه‌کان بوو. نه‌قیب کاتیڤک دیتی من به‌ره‌و به‌شی ناوخۆیی ملم پتوه نا وا تیگه‌یشت به‌و نیوه‌شه‌وه نیازی پشکنینم هه‌یه .پرسیاری کرد:

– قوریان ته‌شریفت ده‌چیته به‌شی ناوخۆیی؟

ئه‌م ده‌زانی چی جواب بده‌مه‌وه‌و چۆنی خۆ له‌ده‌ست پرگار بکه‌م؟ ده‌مزانی ئه‌گه‌ر بکه‌ومه داوی ده‌ردیڤکم ده‌داتی تاموم له‌نه‌خۆشخانه‌دا بکه‌وم "خوایه‌ خۆت پرۆحم پی‌بکه". هه‌روا به‌ده‌م ریگا پرۆیشتنه‌وه خه‌ریک بووم نه‌خشم ده‌کیشا. بیجگه له‌ئیمه که‌س له دالانه‌کان‌دا نه‌بوو، ده‌مزانی کوپه‌کان هه‌موو خه‌وتوون یان خۆیان ده‌خه‌و کردوه .

کاتیڤک به‌ره‌و دالانی لای چه‌پ وه‌رسووپاینه‌وه بیرم کرده‌وه که گه‌یشتمه به‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌ی خۆمان خۆی تیپراکه‌م و له‌بن به‌تانیه‌که‌م دا خۆم بشارمه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ش نه‌ده‌کرا، چونکه کوپه‌کان وه‌خه‌به‌ر ده‌هاتن و کاره‌که پیستر ده‌بوو "خوایه‌ چ بکه‌م؟! خۆ ناکرێ تا به‌یانی له‌م دالانه‌دا پاوێچکه بکه‌م!".

له‌په‌ر ته‌گبیریڤکم بۆ هات، چۆنه دووباره بچمه‌وه ژووری ژهن‌پال و ده‌رگاکه له‌سه‌رخۆم دابخه‌م! له‌وێ نه‌قیب له‌کۆلم ده‌بیته‌وه. ئه‌مه ته‌گبیریکی باش بوو. له‌پاست خۆم بام دایه‌وه بۆ لای ژووری ژهن‌پال.

به‌ئه‌سپایی ده‌رگای هۆده‌که‌ی ژهن‌پالم کرده‌وه‌و له‌که‌لینی ده‌رگاوه سه‌یریڤکم کرد. به‌لام وه‌ک شوولم له‌لووت بدرێ پاشه‌وپاش کشامه‌وه و ده‌رگاکه‌م پتوه‌دا.

گڙهه پياو

ڙهه نڙال وه خه بهر هاتبوو و دانيشتبوو شامى كه بابى ده خوارد، هر بويه ش هه ستي نه كرد. نه گينا جافر له كاره كه ده رپا.

دوو ياره نه قيب باليوز كه وته دوام و ديسان به پڙگاي خوم دا كه پامه وه. سه ره نوي نه قيب ده رگاي ناو ده سته كه ي كرده وه. نه ختيك پيم هه لينا يه وه نه وپش توندى كرد. خير اتر پويشتم، نه وپش توندى كرد.

له ناكاو نازانم له چي وه شك كه وت، ده ستيكي خسته سه ر شانم. نيتر وهك ماسيى لووس له بين ده ستي ده رپه پيم و پام كرد. هر من غارم ده داو نه قيب به دوام دا. له و غار غارينه دا جله كاني ڙهه نڙالم داده كه ندو بؤ نه م لاونه وا فرپم ده دان. له و هه لاوه نكامه دا كوپه كان وه خه بهر هاتبوون و له بهر ده رگا كويبونه وه.

يه كيك ده يگوت:

– ڙهه نڙال چي كرده كه وا نه قيب راوي ده ني؟ نه وي تر ده يگوت:

– ڙهه نڙال و نه قيب باليوز مياو مياوين ده كه ن.

هه تا يه كيك له جله كاني ڙهه نڙالم داده كه ند و فرپم ده دا. نه قيب داده هاته وه هه لي ده گرته وه، بويه توانيم مه ودايه كي زوري به جي بهيلم. له ترسان نه وه نده په شو كابووم هيچ بيرم له وه نه كرد بويه كه هه تا كه وشه كان دانه كه نم شه لواره كه م بؤ دانا كه ندرئ.

به دهم غار دانه وه دوگمه ي شه لواره كه م ترانندو له پر شه لواره كه م ده لينگان كه وت، به لام له بهر كه وشه كانم بوم فرئ نه دراو له په وپووكه وتم، نه قيبش كه به تاو به دوام دا پاي ده كرد له من هه له نگوته وسئ چوار ميتر نه ولاتر زرمه ي له هه ردي هينا. هر چو نيك بوو شه لواره كه م داكه ندو پيش نه وه ي نه قيب

وه خۆكه وئى پاست بوومه وه و تيم ته قاند. نه ختيكش به تنۆكه وه پام كردو وهك باكوت خۆم به ژووریدا كردو چوومه ناو جیگاوه به تانیه كه م به سه رخۆم هه لكيشا. چه ند ده قيقه پاشتر له كاتي كدا نه قيب جله كانی ژه نرالی هه ر به ده سه ته وه بووخۆی كوتايه به شی ناوخۆیی به وه. هه ر له ده ره وه پرا هاواری كرد:

- نه وه كئ بوو؟

ده مزانی كوره كان پاستيم لئ نالین، به لام ديسانيش حه جمينم نه بوو.

- نه قيب پرسيا ره كه ی دووپاته كرده وه:

- زووبن دهنگ بكن!

كه س مه قی نه كرد، ده تگوت زه لاسی به خه به ری تیدا نیه. نه قيب جاريكی تریش پرسيا ره كه ی دووپاته كرده وه. هه موومان باش شاره زای ناكاری بووین. نه گه ر كابرا پاست و په وان له گه لی هاتبايه پيش هه ر تاوانیكي كردبايه لئى خۆش ده بوو به لام به كيك درۆی له گه ل كردبايه هه تا دنيا دنيايه له كۆلی نه ده بووه. چه ند جار بۆم ده هات به تانیه كه له سه رخۆم لادم و پاست و په وان بلیم من بووم، به لام تاوانه كه م له وانه نه بوو لیم خۆش بی. بۆیه زیاتر سه ری خۆم ده برده وه ژیر به تانیه كه وه هه ولم ده دا هه ناسه شم نه یه ته ده ر.

نه قيب چه ند جنیویکی ته رو تازه ی بۆ دایك و باوكی ژه نرالی ساخته به پچى كردو پاشان بۆ دۆزینه وه ی تاوانبار ده ستی كرد به پشكنینی قه ره وئله كان. به ندی جه رگ و دلم پسا، هه موو گیانم ده ستی كرد به له رزین، زیاتریش خۆم له بن به تانیه كه دا كۆ كرده وه. (باصری بی میشك) له سه ر ته خته كه ی ته نیشتم خه وتبوو، نه قيب لئى پرسى:

- دیتت كئ بوو؟ باصری به ده نگی به رز وه لامی دایه وه:

- نا گه و ره م نه وه لالا نه مدیت!

..... گیله پیاو

بۇ بەدبەختى فریا نەكە وتبووم كە وشەكانم داكەنم و لەبەر نەگبە تیش لاقىكم له به تانىه كە دەرچوو بوو. بۆيه كلکم به ته له وه بوو نه قيب لاقى گرتم و توند راي كيشا:

– ههسته بزاتم هه ي دايك سهگ!

به توپى تنۆكه و فانيله وه له بن به تانىه كە هاتمه دەر، كوپه كان پيکه نين گرتبوونى، به هه زار زه حمت خۆيان بۇ راگير ده كرا. نه قيب نه پاندى:
– جلهكانت له بهر كه.

– جلم نيه.

– يانى چى؟ جلهكانت له كوین؟

– له ژورده كه ي ژهنرال به چى ماون!

چاوه كانى نه قيب له رقان هه ر هينده ي كونه سووژنيكيان لى مابۆوه، هاوارى كرد:

– نه گبەت! بۆچما ژوروى ژهنرال شوينى خۆگورينه!؟

مهتقم له خۆم برپيوو، سهرم داخستبوو و چاوه پوانى سزايه كى زۆر سهخت بووم!

نه قيب هه تا هيزى تيدا بوو تفيكى لى كردم:

– تفوو هه ي...! وه ره به دوام دا!!!

ئه و فرمانه ي ئه وه نده توندو عه سكه رى يانه بوو بۆنى خوینى لى ده هات.

چار نه بوو ئاورپكى پر له ناھوميديم وه سه ر كوپه كان دا كه سه ريان له به تانىه كان هينا بووه دهره به پرۆشه وه سه ريان ده كردم له پاشان كه وتمه دواى نه قيب تا بزاتم چاره نووسم چ ده بى؟

گیلہ پیاو

بہراستی دنیا سہیرہ، چہند دہ قیقہ لہ مہوبہر نہ قیب سلّوی عسکری لہ من
دہ کردو بہ ئدہب بہ دوام دا دہرّیشت، کہ چی ئیستا من ناچار بووم دوی ئو
بکہوم.

یہ کسہر چوینہ ژورہ کہی خوی. لہ سہ داسہ دہ مزانی بہ کوشتن لیم دہ دا.
بیرم کردہ وہ لہ بہری بیاریمہ وہ، بہ لام دیتم سوودی نیہ، بق خوم شاپہ زای خوو
و رہوشتی بووم، ہہ تا زیاتر پارابامہ وہ پتری لئ دہ دام، قسہی خومان بی
پارپانہ و ہش لہ و سہرو سیمایہی من نہ دہ وہ شایہ وہ.

خوا خوام بوو کاتی لیدانہ کہ زوو بی ہوش بم و زور ئازار نہ چیژم. پشتم
بہ دیوارہ کہ وہ دابوو رہق راوہ ستا بووم نہ قیبیش تاویک لہ ژورہ کہ دا پیاسہی
کردو لہ نا کاو ئاورپکی لئ دامہ وہ و مؤرہ یہ کی لئ کردم. مؤرہ کہی نہ و ہندہ
دپندانہ و بہ پقو کینہ بوو لہ پشتین بہرہ ژیرم مرد! "خورگہ زووتر لئی دہ دام و
پزگاریم دہ ہات!"

نہ قیب بہ دوو لوق خوی گہ یاندہ من و ہر دوو دہستی و ہک دوو کوتک
ہہ لئنانہ وہ بہ لام فریا نہ کہوت دایان و ہشینئ. بہ پلہ پلہ لہ دہرگایان داو
بیئوہی نہ قیب بلئ فہرموو ئہ فسہری ئیشک بہ پەشوکاوی و ہ ژور کہوت و بہ
شاکہ شاکہ وہ گوتی:

گہ ورم ژہ نرال. ژہ نرال.

بالئوز ہقی پیاویکی زور مہندو لہ سہرہ خق بوو، تائیستا ہیچ کہس پەشوکانی
پیوہ نہ دیتبوو. بہ لام ئہ و جارہ ہر بہ بیستنی ناوی ژہ نرال بہ جورک تیک چوو
کہ زمانی گوی نہ دہ کرد:

- ژہ نرال چی؟ چ بووہ؟

- حالی زور شپہ.

..... گیله پیاو

بالتیوز هەقی نە هیشت ئەفسەر ئیشك قسەكەى تەواو بكا، وەك كێچ دەره پەریو چوو دەره.

دەنگی هاتوچۆی كۆمه لێكم لەسەر پلێكانەكان و لە ناو دالانەكە دا گوێ لێ بوو، نەم دەزانی تەگبیرم چیه؟ هەر لەوێ پارهستم تا نەقیب دیتەوه؟ بچمەوه ژوورهكەى خۆم؟ یان منیش وەدوایان كەوم؟! دەترسام هەرچی بكەم نەقیب پتر پێی توره دەبێ.

نەختیک پارهستم، پاشان سەرم لەدەرگاگە هینایە دەره وهو سەیرێكى دالانەكەم كرد، دیتم هیندیک هەروا تیکەوه داوین و بەم لاو ئەولادا پادەكەن.

هاتمە دالانەكەو لە پلێكانەكان وەسەر كەوتم. دوكتۆرێكى تەنگە نەستورمان هەبوو دیتم بەغاردان دەیهوێ خۆی بگەیهنیتە ژووری ژەنرال. منیش بە دواى دا پۆیشتم، دیمەتێكى سەیرم دی، خەریك بوو لە پێكەنێنان بپسیم.

ژەنرال بە تۆبى كراس و دەره پێیهك راکشابوو، زگی بەقەدەر دەهۆلێك ئاوسا بوو دەهینالاند. لەدلى خۆم داگوتم "مردووت مرئى! كایهكە هى خۆت نەبوو كادینەكە هى خۆت بوو". نەقیب بالتیوز كە بە پەله چاوه پوانى دوكتۆر بوو، هەر كە چاوى بەمن كەوت گویچكەى گرتم و پای كیشام بۆ دەره وه:

– بۆهاتووێه ئێره باوكم!

– جلهكانم لێره! لەبن كورسیهكە بەجێ ماون. نەقیب جلهكانى بۆ فرێ دام:

– برۆ لاچۆ لەبەر چاوم، بەیانی وەرە كارم پیتە.

خوا مالى ژەنرال ئاوه دان كا كە بەو نەخۆش كەوتنە گیانى منى پزگار كرد.

هەرچەند نیوه شهو بوو بەلام كۆرەكان هەموو بەخەبەر بوون و چاوه پوانى

منیان دەكرد، لەگەڵ چوویم ژوور هەموویان دەورەیان دام، هەر كەس

پرسیاریكى دەكرد:

- چون ده رچووی؟

- زۆری لئی دای؟

- به چی لئی دای؟

- هیچ بابہ! به ختی من ژه نپال نه خوش کهوت و پزگارم بوو. بورهان

شه پیووری پرسى:

- ژه نپال بۆ نه خوش کهوت؟!

- نازانم.

پاشان به سه رهاته کهم له سیر هه تا پیواز بۆ گپرانه وه. ئه وهنده پئ که نین هه موویان که فه زگ بوون.

به یانی که له خه وه ستام وه که نه بام دیبئ و نه باران هه موو شتی کم له بیر چوو بۆوه. له پاش مه شقی به یانیان سه عاتی که پشوودانمان هه بوو.

هاورپیکانم هه ریه که خه ریکی کارئک بوون، منیش خه ریک بووم نامه یه که بۆ باو کم بنووسم. دایک و بایم له قه یسه ریه بوون. بایم له پیشدا له به شى ده فته ردارى سوپا کارى ده کرد، به لام له میژ بوو خانه نشین کرابوو. بیجگه له من ههوت مندالی تری هه بوون، له بهر ئه وه ی من له هه مووان گه وره تر بووم هه موو چاویان له دهستی من بوو که زووتر پئ بگم و به خپویان بگم!!!

بایم هه موو مانگی که سه د لیره ی بۆ ده ناردم. هه رچه ند ئه مه پاره یه کی کهم بوو، به لام باشم ده زانی ئه وهنده شى چه ند به گران له سه ر ده وه ستئ. بۆیه هه موو جارئ که نامه ی ده نووسی زۆری ئامۆژگاری ده کردم که زۆر تئ بکوشم و ئاکارو کردارم باش بئ!

منیش به درئزی وه لام بۆ ده نووسیه وه و دلنیا م ده کرد که شه وو پۆژ خه ریکی خویندتم! و زۆر خۆم ماندوو ده کهم بۆ ئه وه ی له تاقیکردنه وه (امتحان)

..... گیله پیاو

دهریچم! ته نانهت چهند جار بۆم نووسیوو که دلتنیا بئی له تاقیکردنه وهی

کۆتایی سالدا یه که م دهرده چم!!!

خهریک بوو نامه که م ته واو بئی چزه یه که له پشت ملم ههستا وام زانی زهرگه ته یه

دهستم بۆ پشت ملم بردو (شرینگ ها شه قه زله یه که له خۆمدا):

قاقای پیکه نینی کورپه کان بهرز بۆوه، تازه تئگه یه شتم که (صالح شه مع) له

ته نیشته قه ره ویله که یه وه سیمیکه دریز کردوه و له پشت ملی پاکردووم. ئه وه

باو بوو هه وهخت یه که یکه مان زۆر به شتیکه وه خهریک بووایه کورپه کان سهریان

داویشته سهرو ماوه یه که به کیف و پیکه نین راما ن ده بوارد.

نازانم ئه و رۆژه بۆچی هینده توورپه بووم، وه که شیریک که بیچوویمان له بهر

هه لگرتبئی ده ره پهریم و نامبازی (صالح شه مع) بووم. دهنگی هادان و

بیکوته بیکوته ی کورپه کان له هه موو لایه که بهرز بۆوه:

– هه ی روحم بی!

– ئافهرین پاله وان!

– بیکۆژه!

صالح له پێشدا که می که پیکه نی، به لام دوا یه که زانی من به راستیمه لیم راست

بۆوه. له ناوه راستی ژووره که دا ده گزیک پاچووین، هه موو هیزی خۆم کۆکرده وه و

به که یفی خۆم صالحم به دیواره که دادا.

ئێستا من له سه ره وه بووم و کورپه کان هانیا ن ده دام.

له و کاته دا یه که یکه خهریک بوو ده رگا که بکاته وه، به لام صالح شه مع پالی به

ده رگا که وه دا بوو نه ی ده هیشته بکریته وه.

من هه روا له بیری ده رگا که دا بووم صالح شه پیکه لئێ دام و هه ردوو کمان وه که

داریک پنوو لئی دابئی له ناوه راستی ژووره که دا مه لاسی زه وی بووین.

هه‌روا به‌پشته‌وه که‌وتبووم و صالح له‌سه‌ر سنگم دانیشتبوو که له‌سه‌ر شانی صالح پرا روخساری قه‌لس و قو‌ل و سووره‌لکه‌پاوی نه‌قیب بالئوز هه‌قیم به‌ر چاو که‌وت. ده‌نگی هات و هاواری کوره‌کان به‌جاریک کپ بوو، ده‌مه‌ویست راست به‌وه، به‌لام صالح شه‌مع که نه‌ی‌ده‌زانی مه‌سه‌له چیه نه‌ی‌ده‌هیشته هه‌ستمه‌وه.

له‌و گێژه‌و کێشه‌دا صالح شه‌لواره‌که‌می گرت و پای‌کیشاو به‌جاریک هه‌موو دوگمه‌کانی ترازاند وشه‌لواره‌که‌م ده‌لینگان که‌وت!!
 نه‌قیب به‌نووی چه‌که‌که‌ی شه‌پێکی وای له‌پشتی صالح دا که وه‌ک ته‌پاله به‌هه‌ردیه‌وه پان بۆوه.

صالح ئاویری دایه‌وه وکاتیک چاوی به‌نه‌قیب که‌وت له‌سه‌ر سنگی من هه‌ستاو منیش دوگمه‌کانم داخسته‌وه و هه‌ستامه سه‌رپێ. نه‌قیب گوێچکه‌ی صالحی گرت و وه‌ک جلکی شۆراو پای پازنی. دیتم کاره‌که خه‌ریکه پیس ده‌بی، گوتم:

– گه‌وره‌م!

پرسی: "چیه؟"

سه‌رم داخست و به‌سپایی وه‌لامم دایه‌وه:

– صالح تاوانی نیه، نه‌و خه‌ریکی ده‌رسه‌کانی بوو، من ئازارم دا.

نه‌قیب گوێچکه‌ی صالحی به‌رداو هات بۆلای من!

– نه‌توقه‌ت نابیه بنیاده‌م.

هیچ ده‌نگم نه‌کرد، چاره‌پێی بووم راست و چه‌پێکم تی سه‌ره‌وینێ. به‌لام لێی نهدام، ددانه‌کانی ده‌چیره‌وه بردو گوتم:

– وه‌ره به‌دوام دا.

گیله‌پیاو

نه قیب وه ده رکهوت و پویشت بۆ دالانه که . منیش وهک مه حکومیک که بجیته بن داری نیعدام به سپایی و بیدهنگ وه دواى که وتم . هر خوا بزانی له ریگادا حاله چۆن بوو . قه تم نه دیبوو نه وهنده تووره بی . که چووینه ژوره که ی خوی ده رگاکی توند داخست و گوتی :

— بۆچی وات کرد؟ شه وی ئه وهسته گولته به ئاو داداو نه مهش ئاکاری نه مروت! من هه روا بیدهنگ بووم نه قیب نه پاندى:

— بۆچی لال بووی؟

— بلیم چی! به دبختی به روکی گرتووم .

— ئاخه بۆ وا ده که ی کوپم!؟

له م وشه یه "کوپم" سه رم سوپما . یه که م جار بوو نه قیب به م زمانه قسه له گه ل یه کیک بکا ، به سپایی سه رم هه لپری و سه یریکی سه روچاویم کرد . چاوه کانی پر بیوون له فرمیسک . وده م هاته به رو گوتم :

— شه یتان فریوی دام ، نه مزانی!

— دوینئ شه و شه یتان فریوی دای ، نه مروت چی؟

نه م ده زانی چی جواب بده مه وه وه نه قیب زۆر هیدی و له سه ره خو گوتی :

— زۆرم هه ول دا به ریوه به یری قوتابخانه پازی بکه م لیت بیووی ، به لام به داخوه نه کراو له قوتابخانه ده ریان کردی . سه رم گیزبوو ، تاریکاییم به چاوان دا هات ، ده تگوت خانوه که م به سه ردا روخواوه . نیتر گویم له قسه کانی ئه ویش نه ماو هه رچی ده ی گوت تی نه ده گه یشتم .

له پر له بانگی گریانیم دا . نه قیبش گریان به یری ئه وکی بی گرتبوو ، به ده م گریان وه گوتی :

— تو ئه فسهریکی پاش ده بووی، به لام به داخه وه ژه نرالیش مه سه له که ی زانیوه و تازه پینه نا کرئ.

رهنگه کاری چاره نووس بئ، ئیستا هه تا نامه که ته واو ده بئ برۆ که ل و په لی خۆت کۆبکه وه.

که پامه وه بۆلای هاوریکانم، هه موویان به بیستنی مه سه له که زۆر تیک چون و هه ره که به جوریک دلخۆشی دامه وه. ئه گه ره که یه کیک ته رفیعی بۆ بئ، لانی که م دووسئ هه فته ی پئ ده چی تا پئی پاده گه به نن، که چی حوکی ده رکردنی من دووسئ سه عات زیاتری نه خایاندو ئه وه نده ی بلئی یه ک و دوو هه موو شتیک ته واو کراو له کاتی که دا دایک و بابم چاوه پئ بوون پاش مانگ و نیویکی تر کوپه که یان بچیته زانستگای ئه فسهری، خه ته کانیا ن لئ کردمه وه وه ده ریان نام:

"پیاو هه تا نه مرئ نازانی چی به سه ر دئ".

لیره دا گیله به چه شنیک دلی پرپوو که نه ی توانی دریزه به قسه کانی بدا. جگه ره یه کی له گیرفانی ده ره ئینا، دایگه ر ساندو بۆ ماوه یه ک بیده نگ بوو. ده نگ "قه دری" له دالانه که وه به رز بۆوه:

گیژی نه فام! هه ره به ره که ی پئنسه د لیره دینئ. یه کیک تر هاواری کرد:

— من به دووسه د "دار" موشته ریم، ئه گه ره که س نه ی کپی ده ستیشت ماچ ده که م.

ده رگای ژوره که ی ئیمه کرایه وه "قه دری" پالتویه کی که به سه ر ده ستی دا دابوو، بۆ گیله ی فرئ دا:

— سه د لیره زیاتری پئ ناده ن.

..... گیله پیاو

گیله که حەزی نە دە کرد من لە مەسە لە کە تئ بگەم زۆر تیک چوو بە
بئ موبالاتیە وە گوتی:

– داینی کاکە، بۆخۆم پترم کار پێیە!

"قەدری" لیچیکی لی هەل فرچاند:

– ترخینەیی لە سەر هەلخەیی باشترە. پاشان توند دەرگاکی پێوە داو
دەرکەوت. گیلە بە ناپرە حەتیە وە گوتی:

– ئەمانە زۆر بئ ئەخلاقن، هەموویان نەخۆشن، هەر لە بەر ئەوەی کە چەند
پۆژتیک زیاتر نامینمە وە ویستم پالتۆیە کەم بفرۆشم.

تیکە یشتم زۆر ناپرە حەتە، ویستم باسە کە بگۆڕم:

– باشە، تۆ لە وە گەڕی، بە سەر هاتە کەت بگێرە وە.

– بە ئێ، دایک و بابم چاوە پێ بوون کۆرە کە یان بە جل و بەرگی ئەفسەریە وە

بگەڕیتە وە! کە چی خۆشە ویستە کە یان دیت کە تەنانەت دەستتیک چاکەت و
پانتۆلیشی نیە!!

لە و کاتە دا شیویان هینا. من و گیلە جیرە مان نە بوو، شەوی یە کەم هیچ
بەندییە ک جیرە و نانی نیە.

گیلە پێشنیاری کرد بچینە "بوفیە" بەندیخانە شتتیک بخۆین. منیش داوای

لێبووردنم کرد چونکە نە برسی بووم و نە حەزیشم لە خواردنە کانی بوو. گیلە

چوو دەری و چەند دەقیقە یە ک بە و بیرە ئالۆزە وە بە جیی هیشتم. کاتتیک

هاتە و بە چیلکە ددانی دەکۆلیە وە. دە یە ویست و ا بنوینئ کە گویا گوشتتیک

قەلەوی خواردووە. بە لام من دانی بووم کە هەر خۆرانا، ئەگینا هیچی بەر

ددان نە کە وتووە. ئەمجار داوای دووقاوەی کردو گوتی:

– داوی نان خواردن قاووە یە ک خراب نیە!

گیتله پیاو

منیش حەزم دەکرد قاوہیەك بخۆمەوہو نەختیک دەمارەکانم بحەسینمەوہ.

گیتلە لەسەر بەسەرھاتەکە ی پۆیشت و گوتی:

– دیارە دایک و بابم بەم خەبەرە زۆر تیک چوون، بەلام ھەر چۆنیک بوو ددانیان بە جەرگی خۆیان داگرت و کەوتنە دلخۆشی دانەوہی من "پۆلە دنیا سەری بە پووش نەگیراوہ، خۆ ھەموو کەس نابیتە ئەفسەر، یۆ پیت وایە ئاسمان پووخاوە؟ دەتوانی کاریک تری پەیدا بکە. ئیستا کاسبی لە ھەموو کاریک باشترە" چار نەبوو، ھەردەبوو بلیم وایە! لەدلی خۆم دا گوت "ئیستا کە لە قوتابخانە ی عەسکەری دەرکراوم، دەبێ لە قوتابخانە ی ژیان دا دیپلۆم وەرگرم". بپیارم دا لە مالتی بابم بپۆم و ھەتا لە قوتابخانە ی ژیان دا خۆیندەنەکەم تەواو نەکەم نەگەرپۆمەوہ.

دووسێ رۆژ دواتر بەو نیازەوہ باری سەفەرم تیک ناو ئەستەمبوول بگرەو ھاتم. پۆژیککی بەھاری بوو، تازە دار سەوز دەبوون و شار دیمەنیککی زۆر جوانی پۆشیبوو.

ماوہیەك لە شەقامەکان دا خولامەوہ، دەمەویست کاریک پەیدا بکەم، جا ھەر کاریک بێ. بیستبووم زۆر کەس لە ھیچەوہ بوونە ھەموو شتیک. بۆ من چیم لەوان کەترە؟ ئەگەر نەش بوومە ژەنرال خۆ دەتوانم بيمە میلیۆنیر! کاتیک بە بەردەم خانووبەرەکان دا تێدەپەڕیم لە دلی خۆمدا دەمگوت: "پۆژیک ئەمانە ھەموو ھی تۆ دەبن!"

ھەروا دەستم لە گیرفانم نابوو بە فیتوو لیدان شەقام و کۆلانەکانم دەپێتواو بیرم لە دواپۆژی خۆم دەکردەوہ. لە برسان دلم پیک دا دەھات، بەلام ھومیدم وەبەر خۆم دەناو لەبەر خۆمەوہ دەمگوت: پیاو دەبێ بۆ گیشتن بە ئامانجی خۆی ھەموو جۆرە ناپەرھەتیک بچێژی. گەیشتمە بەر دوکانیککی گەورە قەلەبالخ. بە

..... گیلہ پیاو

دلما ہات راستہ پئی بچمہ لای خاوه نہ کھی و بلیم کارنیکم بدھیہ، به لام دہ سبہ جی به شیمان بوومہ وه "با یا یه کی نه دیوو نه ناسیاو کی کاری دہ داتی؟". بهو حاله ش چوومہ به رده رگای چیشخانہ یه ک (مطعم)، دہ مه ویست له وی کارنیک بدوزمه وه، هر کارنیک بی قاپ شوشتن، گه سک لیڈان، کاشی سپرین، هر نه وهنده نانیکم دست که وی. به لام هرچی دهمکرد لاقم له دوا نه ده هاتن. دوسه عات له پشت جامخانه که وه راوه ستام و سهیری خوارده نه کانم کرد، هه تا دهمه ویست بچمہ ژووری قه له می دست و پیم ده شکا. سه ره نجام برپارم دا. "یا گال دئی یا په مق". چوومہ ژووری چیشخانہ که، شاگرد به ده نگیکی بهرز هاواری کرد:

"فهرموون!"

هینده ی نه مابوو له قاقای پیکه نینی بدهم، دهمزانی شاگرده که به موشته ریم تی که یشتوه. ویستم حالی بکه م به لام دهره تانی نه دام، وه پیشم که وت له ناوه راستی سالونه که دا میزکی پی نیشان دام. نه ده کرا بلیم کاکه به هه له چووی من هاتووم کارنیک بقو خوم په یدا بکه م؟. خوم وبه ختم له پشت میزه که دانیشتم. شاگرد سه ریکی دانه واندو گوتی:

- چ ده فهرموون؟

"خوا کویرت کا، چ بفهرمووم!" شاگرده که دووباره ی کرده وه:

- چ نه مرده که ی؟

پرسیم:

- چیتان هه یه؟

- سوپ، که باب، تکه، گفته، قووزی.....

گیله پیاو

ئەو ناوی خواردنەکانی بۆ ھەڵدەدام و منیش چاوم بە نرخەکان دا دەخشاندو
لەگەڵ پارەکی گیرفانم پێکم دەگرتن. تەنیا سەدو حەفتا قەرۆشم پێبوو. لەبەر
ئەوێ دەمێک بوو پاوەستا بوو گۆتم:

– جاری سووپێک بینی. دواوەش کەفتەیک و دەورییەک شیرنیات. لە دلی خۆم دا
گۆتم با زگی خۆم تێرکەم، بۆ پارەکەش خوا کەریمە.

کاتیەک نانەکم خواردو زگم تێربوو کەوتمە بیری ئەوێ کە چ بکەم؟ پارە
خواردنە کە حەوت ھەشت لیرەئێ دەگرت و منیش نەک ھەر ئەو پارەم نەبوو،
چاکەت و پانتۆلە کەشم فرۆشتبان ئەوئێ دەگرتەو!!

زۆر دانیشتم دەمەویست چیشخانە کە چۆڵ بێ. کاتیەک ھەموو پۆیشتن
شاگردە کە ھات بۆلام. بە جارێک دلم داتەپی و لەبەر خۆمەو دەستم کرد بە
دوئاخویندن "خوایە خۆت پوحمم پێ بکەو ئابرووم بیاریزە". لە لیدان
نەدەترسام، پێم خۆش بوو بە بێدەنگی چینیکی باشم بکوئن و بە پێم بکەن،
بەلام کوا؟

شاگرد لەبەر دەم میزە کە پاوەستاو وەک ئەوێ بۆنیکی کردبێ، نەختیک
بەتەوسەو گۆتی:

– قوریان دای دەخەین.

– کاکە من چاوە پوانی برادەرێکم پارەم بۆ بینی.

شاگرد قاقایەکی کیشا سەد جینیوی دینا. دووسێ جاری سەر پاوەشاندا، دیار
بوو زۆری ئەو فرت و فیتلانە دیتبوو "ھێلکە لە قەلی نادزێ". چاوە پێ بووم
پاست و چەپ دووسێ زلەم لێیدا، بەلام ناپیاو نەیکرد، دەستی خستە سەر
میزە کەو سەری ھینا پیشەو گۆتی:

– سەعات و ئەنگوستیلە و قوتوو جگەرە شمان دەوێ. ئەمجار نۆرەئێ من بوو

پێ بکەنم:

..... گیله پیاو

– هه ... هه ... هه ...

قورپه سهره نهی ده زانی جله کانی بهر خوشم بفرۆشم پاره ی نیو پۆژه که ی نهوی تئ نابئ. به ده نگیک ی له رزۆکه وه گوتم:

– کاکه راست و په وان پیت بلیم نه پاره م هه یه نه شتی بایی دار. هه موو مووی له شی بوونه نه شت رو به سهری دا نه پاندم:
– که وا بوو نا ماقولت کرد هاتیه ئیره.

– وه لالا من هاتبووم کاریک پهیدا بکه م، تو ناچارت کردم نان بخۆم.

– چما ئیره مالی پوورته؟ به سپایی گوتم:

– مه ردی خوا به ئابرووم مه به، سبه و دوویکی پاره که ت بق دینم.

– چ دینی کوپی باش. نه گه ر هه موو پۆژی دووسی میوانی وه ک تو مان هه بی قازانج سهری مایه ی ده خوا.

– دلنیا به له و جوړه که سانه نیم. ئاماده م له جیاتی پاره که کارتان بق بکه م.

کابرا ده یزانی تازه نانه که م خواردوه و کار له کار ترازوه گوئی:

– هه سته وهره پیشانت بده م نانی خۆپایی تامی چۆنه!

وه ک به رخی ده سته مۆ دوی که وتم. نه م ده زانی چ نه خشه یه کی بق کیشاوم.

دل که وتم گرتبوو "خوایه گیان! نه کا به لایه کم به سهر بیئی؟!"

له و سهری چیشته خانه که چووینه ژووړیکی تاریک و بوگن. بۆنی گوشتی کۆن

میشتکی سهری گوتم. دووسی که س له پشت ئاورگه که خه ریک بوون چیشته یان بق

موشته ری به کان ساز ده کرد. شاگرده که برده میه لای پیاویکی قه له و که خه ریک

بوو برنج و گوشتی ته سلیمی مه تبه خ ده کرد. گوئی:

– ئه م پیاوه نانی خواردوه و پاره ی نیه. ده یه وی له جیاتی پاره که کارمان بق

بکا.

گیله‌پیاو
.....

خاوه‌ن چیشته‌خانه‌که سه‌یرنکی قه‌لافه‌تی منی کردو پاشان ده‌فرو نامانئیکی زۆری پیشان دام‌گوتی: زووکه، خه‌ریک به. پیت و ابو لیره له تووکی قوودا ده‌خه‌وی؟ ولاته‌که‌ش خاوین بکه‌وه، جا دوايه پیت ده‌لیم.

زۆر دلم خۆش بوو که شته‌که به‌خۆشی برپايه‌وه، برپارم دا نه‌وه‌نده گورج و گۆل بم که خاوه‌ن چیشته‌خانه کارئیکم بداتی.

ده‌فهره‌کانم وا خاوین کرده‌وه هر ده‌بریسکانه‌وه. مه‌تبه‌خه‌که‌شم شوشته و وشکم کرده‌وه.

بۆ نه‌گه‌ته‌تی لای ئیواره لۆری‌یه‌که برنجیان هینا، منی قورپه‌سه‌ریش بۆنه‌وه‌ی نیشان بده‌م که له‌هه‌موو کرئیکاره‌کان نازاترم، له‌گه‌ل ئه‌وه‌هه‌موو ماندووویی و شه‌که‌تیه‌دا به‌شی زۆری گونیه برنجه‌کانم له‌چوارده پلیکان وه‌سه‌ر خسته و له‌عه‌مبارئ له‌سه‌ریه‌کم دانان.

رۆژ ناوا بوو تاریک دامات، ئیتر کارئیک نه‌ما بوو بیکه‌م. چوومه لای خاوه‌ن چیشته‌خانه‌که گوتم:

– قوربان کاره‌کان ته‌واو بوون. به‌پیکه‌نینه‌وه ته‌ماشایه‌کی کردم و به‌ده‌نگئیکی به‌رزه‌وه گوتی:

– ئافه‌رین نانه‌که‌ت حه‌لال کرد.

زۆر سوپاس قوربان! نه‌گه‌ر رینگا بده‌ن هه‌میشه ناماده‌م لیره خزمه‌ت بکه‌م. وه‌که‌قسه‌یه‌کی خراپم کردبئ، خاوه‌ن چیشته‌خانه پیکه‌نینه‌که‌ی خوارده‌وه وچاوی لئ‌ده‌رپه‌پاندم:

– ئی، ئه‌وه بۆیه وه‌که‌سه‌گی هاهایه هه‌ل‌ده‌سووپای! دياره تامی نانی نیوه‌رۆ هه‌ر له‌بن ددانت دا ماوه؟!

– قوربان! من بیکارم، هه‌ر کارئیک بئ ناماده‌م بیکه‌م .

..... گیله پیاو

– نا، بابە، بۆر خوا پزقت بدا، ئیমে جیگامان نیه، ئەوانە ی لێره شن زیادین. به خێرچی، خوات له گه ل.

ماندوو مردوو سه یزکی چروچاویم کردو له دلی خۆم دا هه زار جنیوم پی دا "حه یف بۆ ئەو هه موو خۆماندوو کردنه، تفوو هه ی، بی شه ره ف".

له چیشته خانه که ده رکه وتم و له شه قامه کان دا دهستم به پیا سه کرد "خوایه گیان! بچه کوئی؟ چ بکه م؟ شه و له کوئی بخرم؟".

هه روا ده سوورامه وه له کولانی ک دا تووشی کارگه یه کی گه وره ی خانوو دروست کردن بووم. دووسه سیسه د کرێکارو وه ستا ده ستیان له کار هه ل گرتبوو، وه ک می ش هه نگوین له ده وره ی حیسابداره که ئاپۆره یان دا بوو.

ماوه یه کی زۆر پاوه ستام و سه یرم کردن، هه ر له یرم نه ما بووده بی زووتر مشووریک بخۆم کاریک بدۆزمه وه جیگایه ک بۆخه وتمن په یدا بکه م. کرێکاره کان پاره یان وه رده گرت و به پیکه نینه وه به ره و مال ده بوونه وه. له به ر خۆمه وه گوتم: "په نگه لێره کاریکم ده ست که وی". پاسته پێ چومه ئەو ژووره ی ئەندازیارو باش وه ستایه کانی لێ بوون. ئێره وه ک چیشته خانه که نه بوو که شاگرد فه رموم بکاو تووشی چه رمه سه ری بم. خانوبه ره که دوو دهسته کرێکاری هه بوو، دهسته یه ک به پۆز کاریان ده کردو دهسته یه ک به شه و. هه ر له و کاته دا که دهسته یه ک پاره یان وه رده گرت و ده پویشتن له ده رگایه کی تره وه شه وکاره کان ده هاتنه ژوور.

له ژووری مه کته به که دا هه موو سه رقان بوون، که س سه ری هه ل نه بپی ته ماشای من کا. ماوه یه ک پاوه ستام، نه م ده زانی به کامه یان بلیم هاتووم کار بکه م. له و کاته دا ئوتومبیلکی ناخر مۆدیل له پێش ده رگای مه کته ب پای گرت، هه موو ئەندازیارو مووچه خۆره کان که وتنه جموجۆل و له پشت میزه کانیان راست بوونه وه.

شوفیر به په له ده رگای ئوتومبیله که ی کرده وه و پیاویکی ته پپوش که ته مهنی ده وری ۵۰ سال ده بوو دابه زی و هات بۆ مه کته به که .

ئه ندازیارو وه ستایه کان سه ریان بۆ دانه واندو به کتیکیان که دیار بوو سه رۆکیانه هاته پیش، نه خشه یه کی گه وری له سه ر میزی ناوه پاستی ژووره که پان کرده وه بۆ ئه و میوانه تازه ی لیك دایه وه . من هه روا پاره ستایووم و سه یرم ده کردن، له پرتو پیاوه سه ری هه لپری و پرسى:

- تۆ چ کاره ی؟

- هه یچ .

- چۆن هه یچ؟

- عه رزم کردی هه یچ .

- که وابوو لپره چ ده که ی؟

- هه یچ ناکه م .

کابرا زۆر تووپه بوو، لای وابوو گالته ی پێ ده که م . رووی کرده سه رۆکی ئه ندازیاره کان و پرسى:

- ئه وه کئیه؟

ئه ویش وه ک جنۆکه ی دیتبێ ئاوپیکى بۆ لای من دایه وه و تاویکی چاک تیمه وه پاما .

که دیتم کاره که خه ریکه پیس ده بێ به ترس و له رزه وه گوتم:

- گه ورم، به گم هاتووم کارتکم پێ بسپێرن . کابرای سه رۆکی هه موان پرسى:

- چ کارتک ده زانی؟

- هه ر کاریک بێ .

- ها؟ دیاره زۆر پیاویکی خوێپری که ئاماده ی هه موو کارتک بکه ی!

سه رم داخست و ده نگم نه کرد . پرسى:

..... گیله‌پیاو

– خوینده واریت هه‌یه؟

– به‌ئێ.

رووی کرده سه‌رۆکی ئەندازیاره‌کان و گوتی:

– له جینگای وه‌سلّ نووسه‌که‌ی پیشووی دابنێن، کورپکی خراپ دیار نیه!

– به‌سه‌ر چاو. سه‌رۆکی ئەندازیاره‌کان چاوی له به‌کێک داگرت و کابراش

به‌سرته به‌منی گوت:

– وه‌ره به‌دوامدا.

کاتیک ده‌رکه‌وتین له خۆشیان خه‌ریک بوو بالّ بگرم، به‌سه‌ر ئەو خیزو چه‌وه‌دا

هه‌روا بازبازینم به‌ دوا‌ی کابرا‌دا ده‌کرد. کاری شه‌وکاره‌کان ده‌ستی پێ کردبوو

خه‌ریک بوون به‌ ته‌ناف چیمه‌نتۆی گه‌راوه‌وه‌یان هه‌ل‌ده‌کێشا.

یه‌کێک له‌سه‌ر تاقه‌که‌ راوه‌ستا بوو فه‌رمانی به‌ کرێکاره‌کان ده‌دا. کابرای که

منی بردبوو به‌ سه‌ر کرێکاره‌که‌م بناسینێ هه‌ر له‌ خوارێ را بانگی کرد:

– وه‌ستا هه‌سن! ئە مه‌ ئاغا نارده‌ویه‌تی. وه‌ستا هه‌سن بێ‌ئوه‌ی ئاوێ

بدا‌ته‌وه‌ پرسى:

– کاری چیه‌؟

– له‌ جینگای وه‌سلّ نووسه‌که‌ی جارانی دابنێ. هه‌روا به‌ده‌م فه‌رماندا‌نه‌وه

گوتی:

– ها! نۆر باشه‌، با بێ خه‌ریک بێ!

کابرای چاوساغم چۆوه مه‌کته‌ب و منیش چوومه لای وه‌ستا هه‌سن. وه‌ستا

بێ ئوه‌ی هه‌ر ته‌ماشام بکا، پرسى:

– تا ئیستا ئەو جۆره کارانه‌ت کردوه؟ ده‌مزانی ئەگه‌ر بلیتم نا، وه‌رم ناگرن.

بۆیه بێ سێ‌دوو گوتم:

– به‌ئێ چه‌ند سالتیک وه‌سلّ نووس بووم.

- زۆر باشه، كه وايي ئهركي خۆت باش ده زانی. هه ر شتیکی دیته کارگه وه سلیکی بۆ ده نووسی ده ی نیریه لای عه مباردار.
- به لئێ ده زانم. پاشان وه ستا له نه کاو نه پاندى:
- ها سه گباب! قالبه كه ت به هه له هه لگرت، ئه و قالبه ه ی ئه وئێ نیه.
- حیساب باش ده زانی؟
- به لئێ قوربان.
- لیستی پۆژانه ی کرێکاره کانیش ده بی خۆت بینوو سی.
- به سه رچاو.
- ئه مجار با ی داوه سه ر کرێکاره کان و قیزاندى:
- هۆی جاشه که ر! قالبی ژماره چوار ت له کوئێ دانا؟ بپۆ ئه ویه ر، نه که و ی، ئه تۆش وریا به به هه له نه چی.
- له بهر ئه وه ی ه یچ ئاو پری نه دایه وه نه مزانی له گه ل منیه تی یان فه رمان به کرێکاره کان ده دا. پرسیم:
- له گه ل منتان بوو؟!
- به لئێ، پۆله گیان به شاول کار بکه.
- پێم وابوو شاول ناوی یه کێک له کرێکاره کانه له وه لام دا گوتم:
- به سه رچاو.
- له گه ل تۆم نیه، هۆی له گه ل تۆمه، ته ناهه که ت بسوو پێنه. ئه تر ده بی حیسابی ته واوی ئه و که ره ستانه پابگری که دیتنه ئیره!
- من؟
- ئه ولانا هه تیو، بۆ ئه م لای بسوو پێنه. خه ریک بوو شیت ب م، سه رم له قسه کانی ده رنه ده چوو. لیم پرسى:
- چ بسوو پێنم؟

..... گیلہ پیاو

– له گه لټوټوم نيه. تو ده بڼې حيسابې چيمه ننو و خشت و گيټچ به جيا جيا پابگري.

– هڅې كوپه به كره كه پاكښه. نه وهى دى له لايه كى تر. له ولانا هه تيو!
– نهى له كام لاي بنووسم؟

بڼ په كام جار تووپه بو، رووى كرده لاي من و گوتى:
– بڼچى له تو به ولاوه زه لاي لى نيه؟

– بيووره پيم وابوو له گه لټ منته!
– نا، بڼ زووتر ده ست به كار بكه.

نم ده زانى زوو پوو له كوئ بكم "خوايه، پاش نه وه موو چرمه سهره نه مه چ كارټك بوو ده ستم كه وت؟".

وه ستا حه سن رووى ده لاي كريكاره كان بوو، خهريك بوو فه رمانى ده دا:
– قابله به توونه كان بنيرنه خوارى. كوپه هيشتا پاره ستاوى؟ ديسان نه مزانى له گه لټ منيه تى يان له گه لټ كريكاره كان هه روا بيدهنگ پاره ستام.
وه ستا حه سن نه پاندى:

– زوكه چاوى خوت ده رينه، بڼ خهريك به. پرسيم: بچمه كوئ؟
– بڼ عه مبارئ، ده فته ره كان وه رگره. له خوار خوارى. وه پئ كه وتم بڼوم، ده نكي وه ستا حه سن به رز بڼوه:

– گيټى نه فام بڼ كوئ ده چى؟ كه پامه وه بزانه بڼ جنيوم پئ ده دا، به لام ديتم له گه لټ كريكاره كانيه تى.

پڼيشتمه عه مبارو خوم به عه مباردار ناساند. نه ويش قاقايه كى دريټى كيشاو گوتى:

– كئ توى ناروده؟
– وه ستا حه سن.

– بۆلای ئو وى ناردى؟

– ئاغا.

– خرمى ئاغاي؟!

بريا زمانم لال بايه و وه لآم نه دابايه وه. نه گهر نه زمانه سه گباب ختوه نه ختیک به ولادا گه راباو درۆيه کى به سوودى خۆم کردبا ئیستا چاره نووسى من شتیکی تر بوو. له بهر بی ئه قلی پاست و په وان گوتم:

– نا، باب، به زه یی پیمدا هات و فه رمانی دا کارنکم بدریتتی. هه ر که نه مه ی بیست ده سه به جئ تامی زاری گزراو زۆر به سووکایه تیه وه گوتم:

– بړۆ هۆ له وئ ده فته ره کانت هه لگره خه ریک به. ده فته ره کانم هه لگرت، به لام هه یچ سه رم لئیان ده ر نه چوو، لیم پرسى:

– نه م ده فته رانه هى چین؟ به تانوته وه پیکه نی:

– باب، وه لالا جوانه! بېروانه ئیمه له گه ل هى چۆن پتوه ده بین: کوپى چاک وادياره تازه له قوتابخانه ده رچووی! گویم نه دا تانوت وته شه ره کانی، گوتم:

– نا، دلنیا به، زۆر باش سه رم له و حیساب و کیتابه ده رده چئ!

ده فته ره کانم له بن هه نگلم ناو له عه مبارئ وه ده ر که وتم:

"خوایه چار چیه؟ باشه چۆن بوو ئه وانه بی پاسپارده ی که س کاریان دا به من؟ نه کا که له کتیکم بۆ دروست که ن. به راستی، بۆچی مووچه ی منیان دیاری نه کرد؟ نه مه به جیگای خۆی، چۆن بوو باوه ریان پئ کردم؟"

به و بیرو خه یالانه وه خه ریک بووم، وه ک سه رخۆشان دلیم ده شیواو سه رم ده سووپا. هه ستم ده کرد نه م ماسته بی موو نیه "خوایه ئاخری خیر بی".

سه ره له نوئ چوومه وه لای وه ستا سه سن. ئه و هه روا خه ریک بوو فه رمانی ده دا. ماوه یه ک پاره ستام و له ده رفه تیک دا که وه ستا سه سن ده می له کالان که وت

گوتم:

..... گیله پیاو

– قوریان! ئیستا چ بکه م؟ دیسان بیئ ئه وهی ئاوڤ بداته وه وه لآمی دامه وه:
– له سبه یینێ پرا خه ریکی کاری خۆت به، سه عات هه وت و نیو ده بیئ لیتره بی،
وریا به هه لئه خلیسکیئ.

ته ماشایه کی به ریبیی خۆم کرد، هه چی وای لیئ نه بوو هه ل خلیسکیئم. به وه پرا زانیم
له گه ل کرێکاره کانیه تی. نه م ده زانی ته گبیرم چیه، جینگایه کم نه بوو تا به یانی
لیئ بحاویمه وه. هه روا بیئده نگ پاره ستا بووم، له پره وه ستا هه سه ن نه پانندی.
– چیه بۆ پاره ستاوی؟

نه م ده زانی له گه ل منیه تی یان له گه ل کرێکاره کان. نه ش ده وێرام پرسیاوی
لیئ بکه م. ئه مجار توندتر قیژانندی:

– له گه ل تۆمه گێژه! به ترس و له رزه وه گوتم:

– چ جیم نین بیان چمئ.

ژۆد توڤه بوو، وه رسووپایه وه بۆ به که م جار ته ماشای کردم و له بن لیوانه وه
گوئی:

– له گه ل تۆم نیه، له گه ل کرێکاره کانمه. پاشان رووی کرده وه ئه ولوو گوئی:

– بپۆ له زمانی منه وه به عه مباردار بلئ جینگایه کت بداتئ لیئ بخواوی.

تیگه یه شتم ئه مجاره یان له گه ل منیه تی. به خۆم و ده فته ره کانمه وه چووومه لای
عه مباردار. کابرا به مۆڤه یه کی پر له سووکایه تی وه دالانئکی درێژ و تاریکی پئ
نیشان دام:

– بپۆ له وئ له ته نیه شت کرێکاره کان درێژ به.

دالانه که شه دار بوو. ده پازده که س له کرێکاره کان هه ر به که دووسی له تکه دارو
ته خته یان دانابوو له سه ریان پراکشابوون. ده نگی پرخ وه وێریان مێشکی پیاوی
ده ببرد: "خوایه گیان! منێک که تا ئیستا هه ر له جینگای گه رم و نه رم دا
نوستووم چۆن له سه ر ئه مانه خه وم لیئ ده که وئ؟". سه رما له لایه ک و ناڤه هه تی

و پرخ و هؤرى كرىكاره كان له لايه كى تر نه وه نده يان نازار دام هه تا مه لا به نگدان
چاوم ليك نه نان. به و حاله ش له به يانيه وه ده ست به كار بووم.

كارى من راگرنتى حيسابى خيزو چه وو چيمه نتوو نه و جوره كه ره ستانه بوو كه
له عه مباره وه ته تسليمى وه ستاكان ده كران. بؤ هر كامه ي ده فته ريكي تايبه تيم
هه بوو. بيچگه له نووسيني چهن و پاده ي كه ره سته كان، له گوازتنه وه ي
گوونى به كان و كيسه چيمه نتوو گيچه كان و نه و جوره شتانه ش دا يارمه تى
كرىكاره كانم ده دا. سه ره پاي نه مانه ده بوو ليسته ي كرىكاره كانيش بگرم و
پؤژانى شه ممه هه قده سته كه يان بده مي.

به هر كويزه وه رى و چه رمه سه رى يه ك بوايه كاره كانم پاده په پانده به ره به ره له
كاره كه م دا سه ر راست ده بووم و خه لكيشم ده ناسى. پؤژى شه ممه مووچه ي
نه و هه فته يان دامى كه پؤژى دووليره و نيو بوو.

هر كه سيكي ديكه له جيگاي من بوايه له داخان ده ته قى، به لام من باكم
نه بوو. هر نه و پؤژه له دلى خؤم دا ده مگوت: "به زويى نيوه ي
خانوو به ره كانى نه م شاره ده بن به مي تو".

بريارم دا هر له و پاره يه رؤژى په نچا قرؤش پاشه كه وت بكم. شه وانه
ده چوممه سه ريان و پاره ورده كانم ده ژماردو له ويى را سه يري ديمه نى شارم
ده كردو نه خشه م ده كيشاو خه يال پلاوم ده كرد. سئ هه فته بوو، كارم ده كرد.

پاشه كه وته كه م كه يشتبوه چارده ليره. به دلم دا هات كه وت هه شت ليره يه ك
بؤ دا يكم بنيرم و باسى خؤمى بؤ بنووسم. پاش نيوه رؤ چوممه لاي وه ستا
حه سه ن و نيو سه عات ئيجازه م داوا كرد.

وه ستا حه سه ن له دووره وه كه چاوى پيچ كه وت رووى وه رگيتر او له گه ل
كرىكاره كان كه وته نه په و گوپه:

..... گیله پیاو

– کوپه ئه و ئاسنانه چهند سانتی میترن؟ سیمه کان توند بیهستن! له چی دهگه ری؟

تیگه ییشتم ئه و پرسته ی دوایی له گه ل منه، نهگه ییشتم جوابی بدهمه وه که دیسان به سه ر کرێکاره کانی دا نه پاند: کوپه ئه و ئاسنه ی باش جۆش بده... سه ری ئاسنه که بقرتینه، ده بلێ! بۆسه ناکه ی؟

دیسان مۆله تی نه دام قسه بکه م که رووی وه پگیپا. ئه وه نده م رق هه ستابوو که وه ک میژۆک هه ل ده له رزیم، به غاردان چوومه به رده می و ویستم قسه بکه م که چی دووباره پشتی تی کردم. "وه ره ته خته هاتوه وه ری بگه".

لۆری به کی پر له دار له بهر ده رکی عه مباری پاگیرابوو، قۆنته راتچی داره کانی ش له ته نیشت لۆری به که پاره ستابوو. ده سه به چی رام کرد ده فته ره که م هینا.

قۆنته راتچی به پیکه نینیکی تایبه تیه وه هاته لام و گوتی:

– وه سلێ بیست و چوار میتری شه ش گۆشه م بۆ بنووسه. من له کاره کانم زۆر ورد بووم. چونکه نه م ده ویست شتیکم بیته وه سه رو ده ر بکریم. گوتم:

– ریگا بده بیان پیۆم، به سه ر چاو.

قۆنته راتچی به قیکی هاته وه بهر:

– پیوانی چی؟ جه نابت هاتووی قانونمان بۆدروست بکه ی، زوویه وه سله که م بۆ بنووسه با برۆم.

قامه کانه ی به چه شنیکه تایبه تی رێک خشاندن که مه به ستی به رتیل دان بوو.

به لام من وه سه ر خۆم نه میناو وام نیشان دا که حالی نه بووم گوتم:

– ئه ندازه گرتن کارێک نیه، هه ر ئیستا ته واو ده بی! پاشان بی ئه وه ی

ته ماشای چپوچاوی بکه م دهستم کرد به پیوان.

– دیاره تۆ باوه رت به ئیمه نیه؟

– خوا نه کا، بۆچی باوه رپم پیتان نیه؟

- نهی بۆچی داره کان ده پتویه وه؟
- چونکه ده بئێ ته سلیمی عه مبارئییان بکه م.
- خه نجهرت لئ دابا خوینی لئ نه ده هات، به ته وس و پلاریکه وه گوتی:
- نه مه مندالی دوینی به، کئ هیناویه ته ئیره؟
- من جواب نه دایه وه. کاتیک داره کانم پئوا هه زده میتر بوون، واته شه ش میتری شه ش گوشه یان که م بوو.
- قۆنته راتچی تووره بوو چوه لای عه مبادار.
- ده مه ویست دووباره بیان پتومه وه که عه مباردارو قۆنته راتچی پیکه وه هاتنه لام. عه مباردار به زمانیکی خوش و درستانه گوتی:
- بۆچی خۆت ماندوو ده که ی، وه ریان گره و وه سلی بۆ بنووسه.
- سه رم هه لئناو چاوم بریه چاوی عه مباردار:
- وه سلی چی بده مئ؟ شه ش میتری شه ش گوشه یان که مه.
- به هه له چووی، حه تمن ته واوین.
- باشه راوه سته بیان پتومه وه.
- زه حه مت مه کئشه وه سلی بده یه با بروا.
- ناخر بیست و چوار میتر نه، که می به که ی له کئ بستینم؟
- نه من قبولمه.
- یانی تۆ وه سلی بیست و چوار میتر ده ده ی به من؟!!
- به لئ ئه ری وه للاً!
- راستیشی ده کرد، پیشتریش هه رچی له منی وه رگرتبایه حیساب و کیتابیک نه بوو، چه ندیم گوتبایه قبولی ده کردو وه سلی ده دامئ. دیاره له وان دلنیا بوو، به لام نه مه یان چی؟ قۆنته راتچی ده لیره یی به کی بۆ را داشتیم و گوتی:
- ها بگره باب، کاره که ی گه رره مه که. تۆ زۆر زوود دانت هات.

..... گیلەپیاو

عەمباردار دەستی کرد بە پیکەنین و بە قۆنتەراتچی بەکە ی گوت:

– بەریکەوت زۆر کوپینکی باش و بە گویە!

من هەروا پەق پاوەستا بووم و تەماشام دەکردن. قۆنتەراتچی دەستی بە

پارەکەو بەهەواوە راگرتبوو. عەمباردار گوتی:

– ئاغا دەستی راگرتو، وەری گره. نەختیک کشامەو گوت:

– زۆر سوپاس (شیرنی) ناخۆم. دەسبەجیش دەستم کردەو بە پێوانەو ی

دارەکان.

عەمباردار بە چپە بە قۆنتەراتچەکە ی گوت:

– پیم وایە دە لیرە ی پێکەمە، بۆیە وەری نەگرت. قۆنتەراتچی بە مانایەکەو

وەلامی دایەو:

– دیارە زۆر لەمەمانان زیننگترە! ئەمجار دەلیرە ی تریشی خستە سەر!

– ها وەرە، دەرنگ هاتووی و دیارە دەتەوی زووش برۆی.

– کاکە پارە وەرناگرم، لیم گەپێ دارەکان بپێومەو.

– کورە زۆر گرانت بۆ تەواو دەبێ.

دیسان گویم نەدایەو خەریکی پێوانی دارەکان بووم. ئەم جارەیان قۆنتەراتچی

بەرق و تووڤەییەکی توندەو گوتی:

– مادام وایە هۆبالی خۆت بەئەستۆی خۆت.

پاشان هەرای کرد...

– وەستا حەسەن تا ئێرە وەرە.

وەستا حەسەن دەسبەجێ کارەکە ی بەجی هیشت و بەغاردان هات بۆلای ئیمە.

قۆنتەراتچی وەک دەست بۆ سەگ رادپێری منی پێنیشان داو گوتی:

– ئەم دیاری بەتان لە کوپۆە هیناوە، چما بنیادەم قات بوون؟ وەستا حەسەن

پشتی کردە من و گوتی:

گیله پیاو
.....

- بۆچی، کارئیکی خرابی کردوه؟

دلنیا بووم وهستا حهسن ئاگای له مهسه له که نیه و نه گهر تی بگا لایه نی من ده گری و قۆنته راتچی به گوری بابی دا ده پیه نی!
ویستم زۆر به شانازیه وه مهسه له که ی بۆ باس بکه م، به لام قۆنته راتچی مه و دای نه دام:

- نازانم مه بهستی چیه؟ بۆچی گهرو گهرفتمان بۆ ده تاشی؟ وهستا حهسن پشتی هه ر ده لای من بوو پرسی:

- باشه بۆچی نه و ته ختانه وه رناگری؟

- زۆریان که مه، هه ژده میتری هیناوه و وه سللی بیست و چوار میتری ده وی.

- گهیری مه که، زوبه وه سلله که ی بۆ بنوسه.

پیم وابوو پشتی ده لای من بووه و له قسه که م حالی نه بووه، به ده نگیککی بهرز گوتم:

- وهستا که می به که ی له کوئی بیتم؟

- نه تو هه قت نه بی، ته سلیمی عه مباداری بکه و وه سللی بیست و چوار میتر وه ریکره!

وه که مهستان سه رم ده سوورپا و سه رم له و قسانه ده رنه ده کرد. ده مزانی که له کیک له گه ری دایه، به لام نه م ده زانی زیانه که ی بۆ کئی به.

تووشی وه زعیکی سه یر ببووم. منیک که تا دوینی ناوی دزی و فزیم بیستبا مووره که ی پشتم ئاره قی ده کرد و هه ر له سه ر ئه وه ش کوپه کان ناویان نابووم (گیله پیاو) ئیستا ده بوو بۆ خۆم بیمه ده سکیزی دزی و فزی خه لکی ترو سه نه دیشیان بۆ ئیمزا بکه م:

- وهستا حهسن! من مه سنوول ده بم، ناتوانم شتی وا بکه م.

..... گیله پیاو

– مه سنوولی چی کوپی باش؟ تو وه سلی چند ده دهی وه سلی ئه وه ندهش له
عه مباردار وه رده گری.

– وه ستاگیان! ئه ی ئه وشهش میتر ته خته یه چی لی دئی؟ وا توپه بوو گوتم
هر ئیستا دوو سیخورمه تئ ده کوتئ، به و حالهش گوتم:

– نای نووسم، ویزدانم قبول ناکا فیئل بکم. دیار بوو ئه مجاره زور له دلی گران
هات. نه ختیک دهنگی نزم کرده وه:

– رۆله گیان به توچی؟ لیتره کهس زهره ناکا. بیست و چوار میتری شهش
گۆشه هاتوه و بیست و چوار میتر شهش گۆشهش ده چیتته ده ری. ئیتر زهره رو
زیانه که ی له کوئی دایه؟!

گوتم: ناتوانم وه سلی بدهمئ.

– هه تیوه پی له کهری شه یتان بیته خواری، دهرت ده که م.

– ئه منیش ده چمه لای ناغا شکایهت ده که م!

– ئیستا ناغایهکت نیشان ده ده م تیت بگه یه نئ.

قۆنته راتچی و وه ستا حه سه ن به په له چوونه ژووری ئه ندا زیاره کان.

عه مباردار ده تگوت له سه ر ته رمی بابی راوه ستاوه، سه ری به لاره نابوو و له بهر

دهرگای عه مبار راوه ستا بوو. کاتیک نه وان پویشن گوئی:

– کاریکی باشت نه کرد به قسه ی وه ستا حه سه نت نه کرد. سه ره پای ئه وه ی

بیست لی ره کهت له کیس چوو، لی ره شت ده رده کهن. پیاو نابئ هینده که لله په ق

بئ، ئه و به سه ته زمانهش ناچاره ده رخواردی هه مووان بدا. دیسانیش پیاویکی

باش و دل و ده روون فراوانه که بیست لی ره ی دا به تو.

لیم پرسئ:

– باشه، له و ناوه دا کئ زهره ده کا؟

– هیچ کهس.

گیله پیاو
.....

— قسه ی چاک بکه، بابہ گیان چن شہش میتر دار بہ نیو قامکان دا
بہر دہ بیٹہ وہو کہ سیش زہرہر ناکا؟!

— تہنیا یہ کیئک زہرہر دہکا، نہ ویش توی کہ ہم بیست لیرہ کہت لہ کیس خؤ
داو ہم لیرہشت و دہر دہنن. لہ وکاتہ دا کریکارنک ہات و گوتی:
— ناغا کاری پیٹہ!

زڈم دل پی خوش بو. نیستا ہم موشت روون دہ بیٹہ وہو ناغا زڈی پی خوش
دہ بی کہ لویکی وک من پاک و پاست لہ دہزگایہ کہی دا ہ یہ قازانجی نہوی
لہ بہرچاوه. حہتمہن موچہ کہم بؤ زیاد دہکاو بہرہ بہرہ ریگای سہرکہ و تنم بؤ
دہ کریتہ وہ! بہ پیکہ نینہ وہ چوومہ ژووری. و ہستا حہسہن و قؤنتہ راتچی
لہوی بوون. ناغا مۆرہ یہ کی لی کردم و پرسی:

— بؤچی و ہسلی نہو دارانہ نادہی؟

— قوریان ہہژدہ میتری شہش گوشہ داری ہیناوه و ہسلی بیست و چوار
میتری دہوی. ناغا زڈر لہ سہرہ خؤ گوتی:

— باشہ بہ تو چی؟ تو و ہسلی بدہیہ و ہر نہ و دارہش تہ سلیمی عہ مبار بکہ و
و ہسلی بیست و چوار میتر و ہریگرہ! زڈم پی سہیر بوو، ہرچی دہم کرد بؤم
نہ دہ چؤہ سہریہک:

"کورہ خؤ نہ میس ہہ روا دہلی". تہم قوت دایہ وہو گوتم:

— ناغا پیم وایہ نہ متوانی مہ سہ لہ کہت باش عہرز بکہم. ہہژدہ میتری شہش
گوشہ داری ہیناوه. شہش میتری کہم، و ہسلی نہ ویشی دہوی.

— تیدہ گہم کوری باش... وک تو کہر نیم... پیم گوتی تو ہقت نیہ...
و ہسلی بدہیہ با بپوا!

دیسان نہم دہتوانی قبول بکہم کہ نہو کارہ عہ بی نیہ.

گوتم:

- ریگا ددهن بۆتان روون بکه مه وه؟ ئاغا نه پاندى:
- زۆر چه نه لى دده دهى. ده لىم وه سلى بدهيه، بلى به سه رچاو و براه وه. له و گىژى و سه رسورمانه دا هيندهى نه مابوو بچه زۆر بار. به لام ده سبه جى هاتمه وه سه رخۆم و گوتم: "قوربان ناخر...".
- ئاغا پىكه نىنى به گىژى و نه زانى من هات:
- بړو به خوږايى كاره كان مه وه ستينه وه سلى بيست و چوار مېترى بۆ بنووسه. دوايه ش هېچ نابى:
- قوربان شه ش مېتره كه مى به كهى چى لى دى؟
- ئه مجار ئاغا به تووږه بيه وه هاواري كرد:
- كه وچه به تو چى؟ چما نه تو هاتووى لىره فزولى بكهى؟. تا ئىستا بنياده مى وا شىت و په تياره م نه ديوه. پاشان رووى كرده وه ستا حه سەن و گوتم:
- ئه مه تان له كوئى پهيدا كرده؟
- ئىمه په يدامان نه كرده، خو تان ناردووتانه!
- من! قهت شتى وا نيه! وه سل نووسه كهى پيشوو زۆر كوږىكى باش بوو. قۆننه راتچى كه هه تا ئه و كاته بېدهنگ بوو، هاته قسه:
- هه تا ئه مږوش هينده بهد ئه خلاق نه بوو. ئه مږو نازانم بۆچى جتۆكه له سه رى داوه!
- تىگه يشتم كه تا ئىستا كلوم چۆته سه رو خيزو چه وو چيمه نتۆيان زياد حيساب كرده. ئاغا پرسى:
- ناوت چيه؟
- فهريد.
- خوئنده واريت چه نده؟
- پۆلى پىنجى ناوه ندېم خوئنده.

– نهی بۆچی ناوه ندیت ته و او نه کردوه؟ چونکه فیر نه بووم درۆ بکه م هه موو به سه رهاته که م هه ر له سپر هه تا پیواز بۆ گێرپایه وه.

ئاغا گوتی: "ها... دیاره زۆر ناره سه ن بووی، بۆیه له قوتابخانه ده ریان کردووی". پاشان رووی کرده وه ستا حه سه ن:

– کئ به ئیوهی گوتوه نه دیو و نه ناسیاو ئه م دزه ساخته چیه پابگرن!! ئه مه چۆن جینگای متمانه یه؟ ویستم قسه یه ک بکه م، به لام ئاغا پێشم که وته وه:

– برۆ لاجۆ له پێش چاوم. تو بۆ کارکردن ده ست نادهی.
– قوربان ئاخو...

نه پاندی:

– برۆ لاجۆ له به ر چاوم هه تابه شه ق وه ده رم نه ناوی...
تئگه یه شتم ئیتر راوه ستان بی سووده. چوومه وه عه مبار که جل و به رگ و که لوپه له که م هه لگرم و برۆم، عه مباردار پرسى:

– ها... چ بوو؟

– ده ریان کردم.

– تو به و که لله په قیه له هیه کۆی ناتوانی کار بکه ی! له عه مباردارم پرسى:
– وه ختیک هه رچی بێته عه مبارو بپواته ده ر حیساب و کیتابییکی نه بێ، که وا بوو منتان بۆ دامه زانده؟ عه مباردار قاقایه کی درۆژی کیشاو گوتی:

– بوونی وه سل نووس هه ر بۆ پوالت بازی یه!

پرسیم:

– له شتیکی تریش نه گه یه شتم. ئاغا ده یگوت: "ئیمه پیاوی باوه رپیتکراومان ده وی". که سیکى هه موو شتیک بی پێوان و کیشان وه ریکرئ چۆن جینگای باوه ره؟ وه لامى دامه وه:

– گالته به من ده که ی، یان به راستی ده ته وی راسته قینه ت بۆ ده رکه وی؟

..... گیله پیاو

– وه لالا ده مه وی پاستیه که ی بزائم.

– پیاوی باوه پیتکراو نه وه یه که هیچ کاریک بی ناگاداری له خوی به ره ژورتر نه کا. له وه تا نه م خانووبه ره دهستی پی کراوه نو وه سل نووسیان گورپوه.

ههشت که سیان دز بوون و توش نه فام ده رچووی!

– ده بی ببووری پرسیاریکی دیکه شم هه یه.

– بپرسه بزائم.

– له و بیته وبه ره ی داره کان دا که منی له سه ر ده رگرام کی زهره ر ده کا؟

– هیچ که س!

– وه خته شیته ده بم، نه ی شه ش میترداره که چی لی دی؟ له و کاته دا ده نگلی وه ستا حه سه ن له پشتمه وه به رز بقوه که ده ی نه پاند:

– تو هیشتا لی ره ی؟ یاللا شتوومه که کانت هه لگروه لاجو له به ر چاوم!

به عه مبارداریشی گوت:

– زوو نه م سه گه بکه نه ده ره وه!

کراس و ده رپی یه کی زیادیم هه بوون له ریژنامه یه که مه وه پیچان و وه بن هه نگلی خوم دان و وه دهر که وتم. بی نه وه ی بزائم ده چمه کوئی ملی کوچه و کولانم گرت. له لایه ک بیرم له به دبه ختی و ناواره یی خوم ده کرده وه له لایه کیش هه ر لیکم ده دایه وه که شه ش میتر ته خته که چی لی دی!

چهند سال دواتر وه لایمی نه و پرسیاره م بق دهر که وت. نه وه ی له و ناوه دا زهره ری ده کرد ته نیا ده ولت بوو. ناغا قونته راتچی گوره بوو که نه و خانوو به ره ی به قونته رات له ده ولت وه رگرتبوو.

ته واری نه و پیوستانه ی ده هاتنه عه مبارو وه سلیمان بق ده نووسرا، له سه ر ده ولت حیساب ده کران و پاره که یان وه رده گیرا. جه نابی قونته راجی سه رده ستی دزه کان بوو، له کاتی که دا رازی نه بوو هیچ که س نه وه نده ی

گیله پیاو
.....

سهره موویه که له و هه موو دزیه ی ئه و بدزیتته وه . پاش چهند سال تی گه ی شتم دزه
که وره کان دزی بچووک په روه رده ده که ن، به لام نه گه ر له و پاده یه ی بۆیان
دیاری ده که ن زیاتر بدزن جیگای متمانه نین!

له دالانئ دهنگی نه فسه ری ئیشک به رز بۆوه:

"بچنه وه ژووری خۆتان"

ههستی پئی به ندیه کان به رز بۆوه، دهنگی خشپه خشپی که وشى هیندیکیان که
به نه نقه ست ده یانه ویست که وشه کانیا ن له زهوی بخشینن گوئی بنیاده می زۆر
نازار ده دا.

"یا لالا زووبن ده مه وی به سه رتان که مه وه."

تاویک هه راو هوریا دامرکا، به ندیه کان چوونه وه قاوشه کانیا ن. نه فسه ری ئیشک
و مه ئمووری قاوشه کان خۆیان به ژووره کان دا ده کردو دوا ی ئه وه ی هه موویان
دارژمیر ده کردن مه ئمووره که به ته شه ره وه ده یگوت "خوا هه مووتان رزگار
بکات!". کاتی که نه فسه ری ئیشک هاته ژووره که ی ئیمه و چاوی به "گیله" که وت
قاقایه کی کیشا:

- لیتان پیروژ بی جوان ریک که وتون. ده لئی بۆیه کتر تاشراون!!!

(گیله) سه ری هه لپی:

- چ بکه ین به گم... نه مه ژیا نه، پیاو ده بی بیگوزه رینئ. مه ئمووری قاوشه که
به شیوه یه کی زمان لووسانه گوئی:

..... گىلەپياو

– ئاڭات لەوزاتە بىن نەيەلى نارەحت بىن، ئەمجا ورياش بە (پەتە) ت نەكە وئتە سەر ئاو. خۆت دەزانى كاكم رۆژنامە نووسە و رۆژنانووسە كانىش... بەلى...
هە... هە...!!

لەجياتى ئەوەى قسەكەى تەواو بكا پىڭە نىنپىكى تايبەتى كردو من قسەكەم بۆ تەواو كردو گوتم:
– فزولن:

– نا، ببوورە، من بىن ئەدەبىى وا ناكەم. ئەفسەرى ئىشك و مەئموورى قاوشەكەمان چوونە دەرو بەجىيان هېشتىن.

گىلە لەسەر قەرە وئەكەى راكشا، چاوى بپىرە تابلۆيەك كە بەديوارەكەو ھەلواسرابوو و بەخەتتىكى ناخۆش نووسرابوو "خوایە رزگارم بگەى" و كەوتە ناو دەرياي بىركردنەو. دلم نەھات لىى تىك دەم، منىش لەسەر قەرە وئەكەم درىزىبوم و دەھۆشەو چوم. خەرىك بوو خەوم لى بگەوئى گوتىم لەھاوارىك بوو، تىك رابوم و لە جىگاگەم دەرىپەرىم. دىتم دەنگى گىلەيە، تومەز خەونپىكى سامناكى ديوەو لەترسان قىژاندووپەتى.

بۆخۆشى زۆر نارەحت بوو، لىم پرسى:

– چ بوو!

– ھىچ، خەونپىكى ناخۆشم دى و زۆر ترسام. بۆئەوەى نارەحتىەكەى لەبىر بەرمەو گوتم: پاشماوہى بەسەرھاتەكەت بۆ باس نەكردم.

گىلە ئاوپىكى لى دامەوہ:

– واديارە دلىاي كە سبەينى بەردەبى و دەتەوئى ئەمشەو ھەمووت بۆ بگىرپمەوہ.

– بەدەست خوایە! گىلە ھەناسەيەكى ساردى ھەل كىشا:

– خۆزگەم بەخۆت کە هیوات بەژیان هەیه. بەلام منی قورپەسەر چی کە ئەگەر بەریشم بدەن پاش هەفتەیک دەبێ بیتمووە ئێرە... چونکە چ جیم نین بیان چمێ. کۆلە گروویەکی قورسی لەئەو کۆن گێرابوو گوت:

– باشە بەسەرھاتە کە تەم بۆ یاس بکە.

– بەلێ، هەروا کە سەرم بەردابۆووە بێ ئامانج لە کۆلانەکان دا دەخۆلامووە لەپشتەووە گۆیم لەیەکیک بوو کە بانگی دەکردم "هۆی فەریدە گیل".

زۆرم پێسەیریوو، دەبێ کۆ بێ وا لەقەبێ من دەزانێ؟ کاتێک ئاوێم دایەووە لەپەردەستی کردە ئەستۆم. ناسیمووە، "نەجدەت" کۆنە هاوایی قوتابخانەم بوو کە پێکەووە لەپۆلیک بووین، بەلام سالتیک پێش من لە قوتابخانەیی عەسکەری دەرکراوو. جل و بەرگیکی پاک و تەمیزی دەبەردا بوو. هێندەم پێسەیر بوو حەپەسام.

نەجدەت رزقی سوارو خۆی پیادە بوو، قەت ئەیدەتوانی بچیتە سینەما. لەبەر نەبوونی و هەژاری رۆژەکانی پشوو دانیش هەر لە قوتابخانە دەمایەووە. ئەی ئو دەزگایەو ئەم ئوتومبیلە ناخر مودیلەیی لەکوێ هیناوە؟

نەجدەت دەستی خستە سەر شانم و پرسى:

– فەرید خەریکی چی؟

هەموو بەسەرھاتی خۆم بەکورتی بۆ گێراپایەووە، زۆر پێکەنی پاشان قۆلی گرتم و گوتی:

– باش بوو پەکترمان گرتەووە! گوی مەدەیه، خەفەت مەخۆ. رایکیشام بۆلای ئوتومبیلەکەیی، سواربووین و پێی پێوینا. لەرێگا من هەر قسەم بۆ دەکردو ئەویش بێپسانووە پێدەکەنی! لەیەکیک لەشەقامە گەرەکان دا لەبەر دەرگای خانوو بەرەیهکی دووقات رایگرت.

..... گیله پیاو

ئۆزە مالى برادەرەگەم بوو، لە جوانى كەلوپەلى ناوماڵەكەى سەرم سوپما بوو. خواردنەو ەيەكى بۆ ەيتنام كە ناويشم نەدەزانى. لە برسان وەخت بوو بەلادا بيم و ئەو خواردنەو ە پتريشى شپرزە كردم. بەديوارەكەو ە تابلۆيەكم دى، كاتيك لىيى ورد بوومەو ە دىتم شەهادەى كۆلىجى حقوقە. ەيتندەى ديكە سەرم سوپما. لەدلى خۆم دا گوتم "نەجدەت پارەكە لەناو ەندى دەركر، چۆن ئەمسال زانستگاي تەواو كرد؟".

نەجدەت كە ديار بوو تيم گەيشتبوو بەفيزيكاو ە گوتى:

– ديوتە! ئەو ە شەهادەكەمە؟

– باشە چۆن بەسالىك زانستگات تەواو كرد؟

نەجدەت بەگالتەو ە بيم بيكەنى و گوتى:

– بەياني شەهادەيەكى نامادەييش بۆ تۆ و ەردەگرم!!!

ەروەك بيهەوى پيالە ماستيك لەدوكاندار بكرى، وابوو. لەگەل ئەو ەى ەر لەو ژوودا نمونەكەى لەبەر چاوم بوو، ديسان نەم دەتوانى باو ەپيەكم كە راست دەكا. ئەو شەو ە نەجدەت لەگەل خۆى بردمى بۆ گەپان، بەليشاو پارەى خەرج دەكرد. بەتايبەتى دەيەويست دەولەمەندى خۆى بەمن نيشان بدا. تا ئەو شەو ە من نەچوو بوومە ئەو جۆرە جيگايانەو ئەو ژنە ناسك و نازدارانەم نەديبوون.

ئەو ەندەى ناكام بەخۆم بوو پيئىچ شەش "بار" مان پشكنى. دوايەش كە ناكام لەخۆم برابوو، بردبوومى ەوتيليك و خەواندبوومى.

بەياني كە لە خەو ەستام زۆرم پىسەير بوو. پاش چەند مانگ ئەمە يەكەم جارم بوو لەسەر دۆشەك بنووم. ەيتندە گيژو كاس بووم، بۆم نەدەچۆو ە سەريەك لەكويم و لەچ حال دام. چەند دەقيقەيەك خۆشحال بووم. دووسى جار

گیله پیاو
.....

خۆم خاوکیش کردو له نه کاویک وشیار بوومه وه. تیک پابووم و له جیگا که ده رپه ریم: "نیره کوئییه".

که سه رنجم دایه ده و روپشتی خۆم هوتیلکی ده رجه یه ک بوو. به ره به ره هاته وه بیرم که دوینئ شه و له گه ل نه جدته بووم و دیاره پاش ئه وه ی تیک چووم هیناومیه نیره: "به لام فکری کری به که ی چیه؟". هه مووخۆشی و رابواردنه که ی دوئی شه و یم له بیر چۆوه: "ئیتستا ته گبیرم چیه؟". به سه رکه ردانی و په ریشانی وه ک داوه لی سه ر خه رمان له سه ر جیگا که م دانیشتبووم له ده رگایان دا.

به جاریک به ندی جه رگ و دلانم پساو خۆم بۆ مل به مله له گه ل خاوه ن هوتیل ناماده کرد. که چی نه جدته بوو، به خۆشحالی و پتیکه نینه وه هاته ژووو هاواری کرد:

– هیشتا هه ر خه وتووی؟

– چما سه عات چهنده؟

– نیزیک نیوه رۆیه، هه سته زوو خۆت سازکه با برۆین. کاتیک له هوتیل ده رکه وتین نه جدته پرسى:

– دوو وینه ی چکۆله ی خۆت پئ هه یه؟!

– برۆچیتن؟

– شه هاده که ت سازه، هه ر وینه لیدانی ماوه.

– نه وه للا وینه م پئ نیه.

له کۆلانیک خیرا چهند وینه به کمان گرت و چووینه وه مالی نه جدته.

شه هاده که م ناماده بوو، له به ر چاوی خۆم خیرا وینه که ی لئ داو مۆرئکی پئوه ناو ئیمزای کرد:

..... گیله پیاو

– فرموو، ئەم شەھادەیه هەموو گریئ کۆیڕەیه ک دەکاتەو. ئیستا هەموو دەرگایە ک بۆتۆ کراوەتەو. تا ئیڕە ئەرکی من بوو، بەلام لیڕە بەدواوە دەبیئ بۆخۆت بجوولئیه وە!

– زور سوپاس نەجدەت! ئەو زەحمەتەئ نە دەویست. نەجدەت قاقایەکی کیشا:

– نەکا بە شەھادەئ ئامادەئ رازی نەبی و داوای شەھادەئ کوللیەم لی بکەئ؟
– نا، شتی وانیه، راستیەکی ئەو یە لەو چۆرە کارانە دەترسم. دەمەویئ بەسەر بەرزی بژیم و پارووە نانئکی حەلال پەیدا بکەم. نەجدەت بە سەرسوپمانئیکەو تێمەو پاما:

– بە راستی تە دەترسی؟!؟

– ئەری بەگیانی تۆ. دەمەویئ لە ژیانم دا کاری خەراپ نەکەم. شانئیکی مەلتەکاندو بەگالتەو پیم پیکەئ:

– زۆر باشە، بۆخۆت دەزانئ. ئیشە لالا سەر دەکەوی. ئەو نەندە بەساردی قسەئ دەکرد کە لە رووم نەهات نەختیک پارەئ لی قەرز بکەم:
– خواحافیز نەجدەت.

– بەخیر چی.

نەجدەت ریگایەکی بۆ دۆزیبوومەو هەر کە سینکی دیکە بایە قبولئ دەکرد، بەلام من نەمویست ئەو ریگایە بگرم. دەمەویست دەرگا داخراوەکان بەهتزی شان و باهۆئ خۆم بکەمەو و بچمە پیش...

دوو سئ رۆژ بیکارو سەرگەردان سووپامەو و لە بەرئەوئ کەس ئامادە نەبوو کارم بداتئ بپیرام دا حەمبالی بکەم. ئەم کارە نە دەسمایەئ دەویست و نە کەرەستەئ کیشئ پیویست بوو. جانتا و باری موسافیرەکانم لە لەنگەرەو دەبردە ناو کەشتی و بارەکانم دادەبەزاندو پارەئ شتیو نیوەرۆئە کەم پەیدا

گیله پیاو
.....

ده کرد. به داخه وه زوو ئه و ریگایه شم لی به ستره. حه مباله کان لیم وه حق که وتن و نه یانه یشت حه مبالی بکه م.

دووسئ روژ شه ره چه قه م له گه ل کردن، دیتم سوودی نیه. له م ولاته دا حه مبالیش پیویستی به واسیته هه یه و به بی نیجازه حه مبالی کردن قه ده خه یه !!

ئیواره ی ئه و روژه که زور به نار هه تی له ته نیشت له نگرگا که راوه ستا بووم و بیرم له دواروژی تاریکی خۆم ده کرده وه، چاوم به لاپه ره ی روژنامه یه که وت، هه لم گرت و خویندمه وه. له لاپه ره ی (اعلانات) دا نوسرابوو فلانه بانک پیویستی به چه ند موچه خۆر هه یه. ویستم بچم و ئیمتیحان بدهم به لام جلکی باشم نه بوو و به و سه رو سیمایه شه وه که س وه ری نه ده گرتم. چوو مه مالی نه جدته گوت: "ده ستیکم جلك به ئه مانه ت بده یه ده چم ئیمتیحان ده دم".

نه جدته دیسان پیم پیکه نی. نه پاندم:

- به چی پیده که نی؟

- به ساویلکه یی تو!

- بوچی؟ چ بووه؟ ئیمتیحان دان ساویلکه یی نیه !!

- نه وانه ی وه ک تو بیرده که نه وه نه ک هه ر ساویلکه، شیتیشن. کاکه گیان! له و ئیمتیحانانه دا که س قبول نابئ. هه موویان له پیشدا دیاری کراون.

- نه ی بوچی له روژنامه دا بلایان کردۆته وه؟

- چاوه که م، نه وه هه مووی چاوبه ستنه. به خۆپایی خۆت ماندوو مه که. پیم وابوو بۆیه وا ده لئ که جلکه کانم وئ نه دا. گوتم:

- قهیدی نیه. خوا حافیز. ویستم وه ده رکه وم بانگی کردم:

- بۆ کوئی؟ وه ره هه ر جلکیکی ده ته وئ ببه و تاقی بکه وه، بزانه من راست ده که م یان تو.

گڼله پياو

شەش دەست جلكى له كهنتۆره كەى دا بوون يەك له يەك باشتەر. دەتگوت
هەموويانى دوينى له بەرگدروو وەرگرتۆته وه.

دەستىكم كرده بەرو چوومه بانك. له رۆژى ئيمتيحان و شەرتەكانى
بەشداربوونم پرسىياركرد. بۆم دەرکوت پاش دە رۆژى دىكە ئيمتيحانە.
بەراستى چاكاى نەجدەتم لەبەر ناچى. ئەو دە رۆژە بەخەرجى ئەو لە
هوڤلايىكى باش مامەوه، شەوو رۆژ خەريك بووم. ئەگەر لە قوتابخانە وەك ئەو
دە رۆژە خەريك بام سالى دوو پۆلم دەبرى.

رۆژى ئيمتيحان ئەو نەندە خەريك ببووم وەك گيژم لى هاتبوو. بۆخۆشم نەمزانى
چيم له وەرەقەى ئيمتيحان نووسى. شەوى نەجدەت لى پرسیم:

– ئيمتيحانەكە چۆن بوو؟

– پىم وايە خەراپ نەبوو.

پاش پازدە رۆژ لەگەڵ نەجدەت چووین بۆ وەرگرتنەوهى ئەنجامەكان. ئەو
فەرمانبەرەى نەتىجەكەى دەدانەوه هەر كە چاوى پىم كەوت. گوتى:

– كاكە زۆر بە داخەوه.

هيندەى نەمابوو بگريم. دەتگوت خانووهكەم بەسەردا رووخاوه. گريان بەرى
قورپكى گرتم. نەجدەت چاويكى لى داگرتم: "با بېژينه دەرى". له دالانەكە دا
گوتى:

– لىرە راوہستە هەتا دىمەوه.

پاش چارەكە سەعاتىك بەپىكەنينەوه هاتەوه گوتى:

– پىرۆزبايىت لى دەكەم، له ئيمتيحان دەرچووى. گيژو ويژ بووم. لەپيشدا پىم
وابوو گالتم پى دەكە، بەلام راستى دەكرد.

له سەدكەس تەنيا حەوت كەس دەرچووبوون كە من حەوتەمىيان بووم. بەلام
چۆن بوو ناوى من كەوتە ناو لیستەى دەرچووهكانەوه جارى ئەووم نەدەزانى.

گیله پیاو

هفته یه ك دواتر به پاره ی ئه وده م مانگی به ۱۸۰ لیره له بانك دامه زرام. ئه وه نده به دلگه رمیه وه كارم ده كرد كه له ماوه یه كی كه مدا سه رنجی هه موو سه رۆكانی بانكم بۆلای خۆم راکێشا. ئیستا سالتیکم ته واو نه كردبوو. بووم به سه رۆکی یه كێك له دايره كانی بانك.

له سه رۆکی گشتیه وه بگره تا یارمه تی ده رو به رتیه به ری گشتی هه موویان ده یان ناسیم و خۆشیان ده ویستم، به تایبه تی جیگری ژمیریاری گشتی كه پیاویکی پیرو به ویقار بوو، زۆر له وانى دیکه ی زیاتر روو ده دامی و دووسێ جاریش بۆ نان خواردن بانگهێشتنی كردم بۆ مالی خۆیان.

وام هه ست ده كرد زۆری پێ خۆشه بمكا به زاوای خۆی. دوو كچی قه یره ی هه بوون. رۆژێكیان كه چوو بوومه مالیان رووی تی كردم و گوتی:

– فه رید مزگینیت لی بێ، نیازیان هه یه له لایه ن بانكه وه بقتیرن بۆ ئه وروپا.
له خۆشیان وه خت بوو گه شگه بم. ئاواتم ئه وه بوو نه جده ت لێره بایه و ئه نجامی كارو تیکۆشان و راستی و دروستی بۆ ده ركه تبايه. هه تا ئه وروژه له گه ل یه كێك له كچه كانی جیگری ژمیریاری گشتی زۆرم نیتوان خۆش بوو. هه موو كه س پیتی وابوو به و زووانه ده بیینه ده زگیران و زه ماوه ند ده كه یین.

به لام كاتێك خه به ری چوونی ئه وروپام بیست و زانیم ده بێ سال و نیویك له وئ ده وره ی تایبه تی بانكدارى بیینم، به جارێك ئه وینی كچی جیگری ژمیریاری گشتیم له سه ر چوو ده رو هه واى ناسك و نازه نینه كانی ئه وروپا له سه ر دام.
شه وو رۆژ خه ونم به ئه وروپاوه ده دی و هه میشه له خه وو بیداری دا له گه ل كچه كانی ئه وئ سرته و خه لوه م ده كرد. بۆیه چه ند رۆژێك نه چووومه مالی چه نابى جیگرو ته نانه ت دووسێ جاریش بانگهێشتی كردم داواى لی بووردم كرد.

گیله‌پیاو

همیشه خه‌ریکی رۆك وپۆك كردنی كاره‌كانم و ئاماده‌كردنی كه‌ل و په‌لی سه‌فه‌ر بوم. دوا‌ی هه‌فته‌یه‌ك به‌رئوه‌به‌ری گشتی بانگی كردمه ژوره‌كه‌ی خۆی و گوتی:

– ده‌مه‌وئێ له‌ په‌كۆك له‌ قه‌زاكان دا لقی‌کی تازه بگه‌مه‌وه‌و بۆ ژمیریاری ئه‌و لقه‌ش كه‌سی له‌تۆ با‌شترمان نیه‌.

دووكه‌ل له‌ كه‌له‌سه‌رم هاته‌ده‌ر. ئه‌من بارگه‌وبینه‌م بۆ ئه‌وروپا تێك نابوو، ئیستا چۆن بچمه قه‌زایه‌کی چكۆله‌. سه‌رۆکی بانك كه‌ نا‌په‌حه‌تی منی بۆ ده‌ركه‌وتبوو گوتی:

– زۆر له‌وئێ نامۆنیه‌وه‌. حه‌وت هه‌شت مانگ كاركردنی ئه‌وئێ تا‌قی‌كردنه‌وه‌ت زیاتر ده‌كاو پاشان ده‌چییه‌ ئه‌وروپا. دوو رۆژ دواتر كه‌وتمه‌ پێ. له‌و شاره‌ بچووكه‌ دا هیچ شوینی حه‌سانه‌وه‌و گوزه‌راندن نه‌بوو. سه‌رۆکی ئیداره‌كانی ئه‌و شاره‌ هه‌موویان مووچه‌خۆری بچووكی وه‌زاره‌ته‌كان بوون كه‌ ته‌نیا دلیان به‌ناوی سه‌رۆكایه‌تی خۆش بوو و له‌و بوودجه‌ی له‌ ده‌ستیشیان دا‌بوو چاپو گوپێکیان ده‌كرد. به‌لام بۆ من كه‌ ئه‌هلی دزی و به‌رتیل و شتی وا نه‌بووم مانه‌وه‌ی ئه‌وئێ له‌ جه‌ه‌نده‌میش خه‌راپتر بوو.

له‌وئێ له‌گه‌ل ئه‌فسه‌ری‌کی سوپا بوومه‌ ئاشنا. كو‌رپێکی خه‌راپ نه‌بوو. به‌شی زۆری پێكه‌وه‌ تا‌وله‌مان دا‌ده‌ناو یاریمان ده‌كرد، یا با‌س و وتووێژمان بوو. شه‌ویك پاش نان خواردن گوتی:

– من ئه‌مشه‌و بۆ جینگایه‌ك بانگ كراوم. با‌ش نیه‌ به‌ به‌رگی ئه‌فسه‌ری‌یه‌وه‌ بچم. جلکه‌کانی خۆتم بده‌یه‌.

– به‌سه‌ر چا‌و، با‌یه‌خی چیه‌؟

هاته‌ ژوورئێ جلکه‌کانمی له‌به‌ر كردو پۆیشتم. به‌یانی زوو له‌خه‌و هه‌لستام و سه‌یرنکی ژوره‌كه‌یم كرد دیتم هه‌یشتا نه‌هاتۆته‌وه‌، سه‌عات بوو به‌ نۆ،

گیله‌پیاو
.....

نه‌هاته‌وه. بوو به ده نه‌هاته‌وه... به‌ره به‌ره نار‌ه‌ح‌ه‌ت ده‌بووم. وه‌ختی ئیداره
دره‌نگ ببوو منی چاره‌په‌شیش وه‌ک (رؤسته‌م) ته‌نیا ده‌ستیک چه‌کم هه‌بوو.
نه‌مه‌زانی ته‌گبیرم چیه.

هیچ چاره‌م نه‌بوو جگه له‌وهی له‌قوژینیک‌ی هۆده‌که‌م دانیشتم و چاو بپریمه
ده‌رگا‌که. سه‌عات یازده فه‌رمانبه‌ریکی بانک به‌دوام دا هات گوتم:
"بلی نه‌خۆشه".

شه‌وو رۆژی دواتریش نه‌و دۆسته‌م سقراغی نه‌بوو. بۆ به‌یانی بپریم دا
جلکه‌کانی نه‌و له‌به‌ر بکه‌م و وه‌ده‌رکه‌وم. چوومه بانک دیتیم هه‌ر نه‌و رۆژه که
نه‌چوومه ئیداره راپۆرتیان داوه به‌ نه‌سته‌مبوول.
هیشتا چهند ده‌قیقه بوو که‌یشتبوومه بانک که برووسکه‌یه‌ک له‌ نه‌سته‌مبووله‌وه
هات داوا کرابوو ده‌سه‌به‌جی بگه‌مه نه‌وی.

نه‌م ده‌توانی به‌به‌رگی نه‌فسه‌ری‌یه‌وه بپرۆم، ده‌ستووری ئیداره‌ش نه‌ده‌کرا وه‌دوا
بخه‌م. گوتم: "کاتیکی له‌قه‌تار دابه‌زیم ده‌سه‌به‌جی ده‌ستیک ج‌ل‌ک
ده‌کرم" بێ‌خه‌به‌ر له‌وهی به‌ده‌ختی‌یه‌کی تازه چاوه‌پریمه.

له‌قه‌تاردا له‌گه‌ڵ ژنیک بوومه ناسیاو که له‌ جوانی دا هاوتای نه‌بوو. جیگا‌که‌ی
له‌سه‌ر کورسی‌یه‌که‌ی به‌رامبه‌ری من بوو.

هه‌ر له‌و کاته‌وه که چوومه ژوو چاوی لێ‌نه‌ترووکاندم. زۆرم هه‌ول دا ته‌ماشای
نه‌که‌م... به‌تایبه‌تی سه‌رم له‌ په‌نجاره‌که ده‌برده ده‌ری و ته‌ماشای دیمه‌نه‌کانی
ده‌ورو به‌رم ده‌کرد. ژنه‌که لیتی پرسیم:

– تۆ نه‌فسه‌ری سوپای؟

منیش خۆ نه‌م ده‌توانی راستی مه‌سه‌له‌که‌ی پێ‌بلیتم. به‌چاوی کوپزیه‌وه ده‌یدی
به‌رگی نه‌فسه‌ریم له‌به‌ردایه، که‌چی نه‌خۆشیی بوو ده‌یه‌ویست قسه‌یه‌ک له‌ زمانی
من ببیستێ. به‌ناچاری بێ‌نه‌وهی درێژه به‌ باسه‌که بده‌م گوتم:

گیله پیاو

- بە ئی.

خودا کویری کا، ئەگەر ئەو پرسیاوی نەکردباو ئەو زمانە سەگباب خێوہی منیش هیندە "هەرزەوہ پ" نەبوایە ئیستا فەرمانبەرئکی پایە بەرزو ئەوورویا دیتووی بانک بووم.

خاتوون کۆلی نەدەداو پەیتا پەیتا پرسیاوی لێدەکردم. بەهەزار سویندو قورعان دەیەویست ئیسات بکا کہ حەز لە ئەفسەران و لە جل و بەرگی ئەفسەری دەکا.

ئەو نەدەہی لەسەر رۆیشت کہ بەسەر تەلەہی پەپاندەم. هەتا ئەستەمبوول وەک دوودزستی چەند ساڵە خەریکی قسەویاس بووین و بەکەیف و ئاھەنگ رامان بوارد.

کاتیک گەیشتینە ئەستەمبوول دنیا تاریک ببوو، منیش نەدەکرا بچمە بانک و ناچار بووم تا بەیانی راوہستم. "ژنە" بانگ هینشتنی کردم بۆمائی خۆیان. ئەوہ بۆمن دەرفەتیککی باش بوو، ئەگەر نەچووایم لەوانەبوو دواہی نەیدۆزمەوہ. چووہ ماڵەکەہی. هەروەک لەقەتاری دا باسی کردبوو بپۆہژن بوو.

مێردەکەہی دووسال پێشتر عومری درێژی بۆ ئیوہ بەجی هینشتبوو. ئەمە یەکەم ژن بوو کہ من لەگەلی ببووہ ئاشنا. ئەو نەدەم لەزەت لێدیبوو کہ قەرارمان دانا چەند رۆژئکی دیکە زەماوہند بکەین ئەو پابواردنە کاتی یەہی ئەو شەوہ بکەینە هەمیشەہی!

بەو خەیاڵە شیرنەوہ نووستم. لەخەوم دا دەچووہ مانگی عەسەل کہ بەدەنگئکی سەیر خەبەرم بپۆہ.

ژووہ کہ تاریک و تنۆک بوو. شۆقئک هەل بوو و کوژایەوہ دەنگی دەمانچە یەک ھات و ئیتر ئاگام لەھیچ نەما. کاتیک چاوم هەلئنا لە نەخۆشخانە بووم، ئەویش نەخۆشخانەہی سوپا!

گیله پیاو
.....

هه لبت پئیان وابوو هه فسهرم و هینابوو یانمه نه خۆشخانه ی عهسکه ری. شانی چه پم بریندار بوو زۆریش ده یه شا. وهك سیسته ره كان بۆیان باس کردم دوو رۆژ بوو بۆهۆش بووم. به لام بۆبریندار بووم و چ قهوما بوو نه مده زانی. له كه سێك ده كه پام نه سلی مه سه له كه م بۆ باس بكا.

رۆژی سێهه م كه وه هۆش خۆم هاتمه وه ته حقیقات له من دهست پێكرا:

– له چ به شێك دا خزمهت ده كه ی؟! نه مده زانی چ جواب بده مه وه. سه رۆکی نه خۆشخانه پرسیاره كه ی دووپاته كرده وه:

– له چ به شێکی سوپا دای؟

– بلێم چی؟ من؟ من؟

ئاخره كه ی تی گه یشتن نه فسهر نیم. ده سه به جێ گرتیانم و له سه ر قه ره ویلێ ی نه خۆشخانه را ته سلیمی گرتوو خانه یان کردم.

فایلیکی نه ستوو دروست بوو و چه ند تاوانی گه وره یان دایه پال من "كه لك وه رگرتن له به رگی نه فسهری!! ده رچوون له قانونه كانی ولات! ده ستدریژی بۆ نامووسی خه لك! كه لك وه رگرتن له شه هاده ی ساخته!! و هه لبه ستنی ئیمزای پیاوه گه وره كان."

زۆر درهنگ هه موو راستی به كانم بۆ ده ركهوت به لام تازه سوودی چ بوو؟

ئه من له ئیمتیحانی بانك قبوول نه ببووم، نه جدته به هۆی كارتی پیاویکی گه وره و به ناویانگه وه كه هه میشه چوار پینجیکی له گیرفانی دا بوون كاره كه می جوور كرده بوو و شه هاده یه کی ساخته شی به ناوی منه وه دروست كرده بوو و دابوو به بانك.

ئهو ژنهش كه ئهو هه موو به لایه ی به سه ر من هینا، پووری كچی جه نابی جیگری ژمیریاری بانك بوو كه له سه ر ئه وه ی له هینانی برازیه كه ی په شیمان ببوو مه وه به و جۆره ته مبیی کردم.

گیله پیاو

ته وای ئه و شتانه دواى ئه و شه وه ئاشکرا بوون و بوونه هوى پووخانى من. مه حکووم بوونی من هر له سه ره تا وه پوون بوو، به گه وره ترين سزا مه حکووم کرام و به ندکرانه که م قه تعی بوو.

یه که م جار که پیاو ده گریئ زۆر ده ترسی! به لام پاش چه ند رۆژو هه فته خوو به به ندیخانه وه ده گریئ. ئه و چوونه به ندیخانه بۆمنیش بوو به ده رسیکی گه وره. زۆر شت فیریبووم که هه تا ئه و رۆژه نه مده زانی.

رۆژیک که له به ندیخانه هاته مده ر پیاویکی به ته جره به و دنیا دیتوو بووم! پیتان وا نه بی بریارم دابوو به ساخته بازی و فرت و فیل بچه پیش، نا، قهت نیازی وام نه بوو. دیسان هومیدم هه بوو که به راستی و کارکردن له زیان دا سه رده که وم. به لام ده تگوت هه موو ده رگایه کم لئ داخراوه و ته نیا ئه و کونه کراوه ته وه که منی بۆ زه لکاووی به دبختی و چاره پره شی راکیش ده کرد.

بۆئه وهی که سانی وه ک من تووشی ئه و ریگایه نه بن ده سته و دامینی زۆر که س ده بین و به ده ست و پیانیان وه ده نوسیین، به لام ئه وان له جیاتی ئه وهی یارمه تیمان بده ن به شه ق ئیمه به ره و ئه و ریگایه پال پیوه ده نین. لیژه دایه که هیندیک که س بی ئه وهی بۆخویان چه ز بکه ن تووشی هیندیک کارو ریگای خه راپ و نارها ده بن. ئه و پوو داوهی بۆمن هاته پیش یه کیک له و به دبختی یانه بوو.

له ده رسی (فیزیا) دا قانونیک هه یه به ناوی ATAIET. به پیی ئه و قانونه هر شتیک بۆئه وهی به ره و پیش بجمی ده بی له پیش دا نه ختیک به ره و دوا بگه ریته وه و هرچی بۆ پیشه وه چوونه که شی خیراتر بی به ره و دوا گه رانه وه که ی زۆرتره. له قه تاردا به تایبه تی ئه و قانونه جوانترو به رچاوتر خوی ده نوینیئ. ئیمه ش هه ره وخت بمانه وی به سه ر کۆسپیکى گه وره دا باز بده یین بۆبازدانه که ده بی بگه ریینه وه دوا وه.

ماوه‌ی به‌ندکرانی منیش راست وابوو. بۆمن که ده‌مه‌ویست تۆله‌ی مه‌ودای دوکا‌وتوو‌یی ژیانی خۆم بکه‌مه‌وه‌ ئه‌و به‌ره‌ودوا گه‌رانه‌وه‌یه‌ پئویست بوو. خواش ناگاداره‌ بۆ برینی ئه‌و مه‌ودا زۆره‌ به‌هیچ جۆر نیازی کلاوسازیم نه‌بوو. ته‌نیا ده‌ لیره‌م له‌ گیرفان دا بوو. بۆنه‌وه‌ی ئه‌ویش خه‌رج نه‌بێ هه‌رچه‌ند برسپیش بووم دلم نه‌ده‌هات هیچ بخۆم!! هه‌روا به‌زگی برسی و سه‌رتکی پر له‌ هیواو ئاواته‌وه‌ له‌ کۆلانه‌کان دا بۆ کار ده‌گه‌رام. نه‌م ده‌ویست بچه‌ لای که‌س داوای کار بکه‌م. چونکه‌ تاقیکرنه‌وه‌یه‌کی تالم له‌و کاره‌ هه‌بوو. بۆیه‌ ده‌مه‌ویست هه‌ر به‌و ده‌لیره‌یه‌ کارێک ده‌ست پئ‌بکه‌م و داها‌تیکی لئ هه‌لوه‌رینم.

له‌و خه‌یاله‌دا بووم گه‌یشتمه‌ بازاری ماسی فرۆشان. کاروباره‌که‌یان زۆر باش بوو و هه‌ر کامه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر موشته‌ری‌یان له‌ ده‌وره‌ راوه‌ستا‌بوو. "بۆچی ئه‌منیش ماسی نه‌فرۆشم. چ له‌وه‌ی باشته‌ره‌!"

به‌لام زۆر زوو تئ‌گه‌یشتم که‌ به‌ده‌لیره‌ دوکانی ماسی فرۆشی دانانرئ. "ئه‌دی چ بکه‌م. چ بکه‌م؟" بریارم دا پرته‌قال فرۆشی بکه‌م. ئه‌و کاره‌ بۆمن له‌بارتر بوو. بیستبووم جووله‌که‌یه‌ک له‌و رینگایه‌وه‌ بۆته‌ میلیۆنێر. کابرای جووله‌که‌ پرته‌قاله‌کانی به‌نرخێ کپین ده‌فرۆشته‌وه‌و سندوو‌قه‌ داره‌که‌ی بۆ ده‌مایه‌وه‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رزانیشی ده‌فرۆشتن رۆژی سێ چل سندوو‌قی ده‌فرۆشت و هه‌ر سندوو‌قه‌ به‌تاله‌ی به‌ سێ لیره‌ حیساب بکه‌ی رۆژی ۱۲۰لیره‌ داها‌تی بوو.

ئه‌و مه‌سه‌له‌ هه‌رچه‌ند چیرۆکه‌ به‌لام راستی‌یه‌ک به‌ئیمه‌ نیشان ده‌داو منیش بریارم دا پرته‌قاله‌کانم به‌قازانجی که‌م بفرۆشم.

گیله پیاو

رۆژیکی ههتا ئیوارئ له گهڵ چهند پرتهقال فروش قسه م کردو ری و شوینه که ی باش فیژیوم. تی گیشتم ده بی به یانی زوو بچه مهیدانی میوه فروشان بق نهوی بتوانم پرتهقال بکرم.

چونکه چ جیم نه بوون بچم و له لایه کیش ده ترسام به یانی زوو نه گمه مهیدانی، بپارم دا شهوی له مهیدانی بنووم. قوژبنیکم پهیدا کرد هیندیک پوش و په لاشم کۆکرده وه له سهریان پاکشام. هر بیرم له وه ده کرده وه که ده بی بیمه میلیونیر، به لام داخه که له پیشهاتی رۆژگار بی خه بهر بووم. به ری به یانی له سه زمان وه خه بهر هاتم. ههراو هۆریای فروشیارو کریار تازه دهست پی کرابوو. ئهوی دوعای ده مزانی خویندم و فووم له خۆم کردو له جیگا، بیوون له ناو پوش و په لاشه که م هاتمه ده ر:

– خوايه به هیوای تۆ نهک به هیوای خه لکی ئه و زه مانه.

رۆیشتم بۆلای پرتهقال فروشه کان. له بهردهم ههرا کامیکیان چهند دهقیقه پاده وه ستام و نرخى سندووقه پرتهقاله کانم ده پرسى.

نرخى ههرا سندووقیک سئ تا سئ لیره و نیو بوو. ههرا سندووقه ی چهند پرتهقالی تیدا بوو، ئه ممه نه ده زانی. به لام چونکه هه موو که س ده یکرى منیش سئ لیره و سى قروشم داو سندووقیک پرتهقالم وه رگرت. چووم له قوژبنیک سندووقه که م له بن دیواری داناو بۆخۆشم له ته نیشتی هه لئروشکام...

سندووقه پرتهقاله که له بهر چاوم شتیکی زۆر به نرخ و گرنگ بوو. ئه مه هۆیه ک بوو که به زوویی ده رگای ده وله مه ندبوونی بق کرده مه وه و له و دلۆپ دلۆپانه وه به زوویی ده بوومه خاوه نی ده ریایه ک پاره.

پرتهقال فروشه کان به په له سندووقه کانیا ن هه ل ده پچری و خه ریکی هاوار کردن و فروشتن ده بوون. به لام ئه من وام نه کرد. ده بی حیسابی بکه م داخو پرتهقالی

گیله‌پیاو

چەند دەکەوئ، پاشان بەو پێیە نرخیان لەسەر دانیم و بیان فرۆشم. زۆر لەسەرەخۆ سندووقە کەم هەلپچری. هەولم دەدا نەوێک سندووقە کە خەرابی. پرتەقالەکانم ژمارد سەدوشەست و هەشت دانە بوون و ئەمنیش سێسەدووسێ فرۆشم پێ دابوون. دەسبەجێ دەرۆ قەلەم لە گیرفانم دەرھیناوە دەستم کرد بەحیساب. هەر پرتەقالە ی دوو فرۆش شتێک کە مەتر کەوتبوو. ئەگەر دانە ی بە دوو فرۆشم دابایە کە مێک قازانجی دەکردو سندووقە بەتالە کەشم بۆ دەمایەو.

ئەوێ دەزانی کە کاسبکارو بازرگان وەختێک پێش دەکەوئ کە حیساب و کیتابی راست بێ، منیش ئیستا دەمتوانی لە پاشەرۆژی کاری خۆم دانیابم. سندووقە کەم لەسەر شانم داناو هاتم بۆلای بازاری ماسی فرۆشان. زۆرم برسی بوو. ویستم کە مێک نانی وشک بکرم و بیخۆم بەلام دلم نەهات. بیستبووم کاسبکار قەت نابێ لە دەسمایە کە ی بخوا. دلخۆشی خۆم دایەو کە پراوەستم تا پرتەقالەکان دەفرۆشم ئەو دەم لە قازانجە کەم نان بخۆم.

مەیدانی ماسی فرۆشان زۆر جەنجال نەبوو. جێگایەکی لەبارم پەیدا کردو سندووقە کەم دانا. پرتەقالەکانم زۆر جوان لەسەر یەک دانان چاوە پێی موشتەری بووم.

پاش تاوێک چەند فرۆشیاریکی دیکەش هاتن و هەریە کە لە سووچێک دەزگایان دامەزاند. سەرئەنجام دانێ بزانی ئەوان پرتەقالەکانیان بەچەند دەفرۆشن. دیتم هەموویان هاوار دەکەن جووتی پێنج قووش. چووێ لای یەکیکیان لێم پرسى:

– سندووقی بەچەندت کەپوێ؟

– دوولیرە و نیو.

لەمنی هەرزاتر کەپوویو. بەلام پرتەقالەکانی من چاکتر و گەورەتر بوون. لێم پرسى:

– سندووقە کەت چەند پرتەقالی تێدابوو؟

گیله‌پیاو

– نازانم دووسه د سئسه‌دیک ده‌بی!

له‌ه‌مووپرته‌قال فرۆشه‌کانم پرسى ه‌موویان وایان گوت. پیم سه‌یریوو:

– باشه چۆنتان حساب کردوه که جووتى به پینج قرۆش ده‌دهن؟

– نرخه‌که‌ی دیاره.

بۆم ده‌رکه‌وت بۆچی هیندیك که‌س له‌هیچه‌وه ده‌ست پئ‌ده‌که‌ن ده‌بنه

میلیۆنیر. رۆژى ه‌زاران که‌س ده‌ست به‌کاسبى بازرگانى ده‌که‌ن، ئه‌دى بۆ

ه‌ریه‌ک‌کیان ده‌بیته میلیۆنیر و ئه‌وانى تر له‌ناو ده‌چن!؟

هۆى ئه‌وه‌یه که ئه‌وان حساب و کیتاب نازانن، ده‌نا ه‌موو ئه‌وپرته‌قال

فرۆشانه ده‌بوو ببنه میلیۆنیر!

به‌باوه‌پێکى پته‌و به‌سه‌ر که‌وتنه‌وه هاوارم کرد:

– ئای یه‌کى دووقرۆش پرته‌قالی باش. وه‌ره ته‌ماشای بکه! دووسه‌یه‌ک

له‌پرته‌قال فرۆشه‌کان ئاوپیان دایه‌وه‌و ده‌ستیان به‌سرته‌و خه‌لوه‌کرد:

– ئه‌وه کئ‌یه ئه‌م‌رۆ لئ‌ره په‌یدا بووه؟

– قه‌لافه‌تى ببینه ده‌لتی لولینه‌یه. ئه‌وان سئ‌چوارێک پیکه‌وه ده‌ستیان به

هاوارهاوار کرد:

– پرته‌قالی باش جووتى پینج قرۆش. ئه‌من توندتر هاوارم کرد:

– وه‌ره ئئ‌ره ه‌ه‌رزانم کرد پرته‌قالی گه‌وره دانه‌ی دووقرۆش.

موشته‌ری‌یه‌کان به‌ده‌نگى من را ته‌ماشایه‌کى پرته‌قاله‌کانیان ده‌کردوه‌رۆیشتن

بۆلاى ئه‌وان و سه‌ودایان ده‌بوو.

"یانی چى، بۆچی ئه‌و خه‌لکه‌ وایه. خو پرته‌قاله‌کانى من گه‌وره‌ترن،

ه‌ه‌رزانتريشیان ده‌ده‌م. ئه‌دى بۆ که‌س لئ‌م ناکرئ‌ و ه‌موو ده‌چنه لای ئه‌وان؟"

گیله پیاو

هرچی ده مکرد بۆم نه ده چۆوه سه ریه ک. ژنیک ئه و مه ته له ی بۆ هه لێنهام. پاش
ئه وه ی هه موو پرته قاله کانی هه لگوشی و ئیمتیحانی کردن و گوتی:

- دیاره ئه وانه سه رما هه نگاوتوونی و خه راپ بوون بۆیه هه رزانیا ن ده فروشی.
- ببوره خاتوون وه للا هه یج عه یبیا ن نیه، بپوانه له ه ی ئه وانه گه و ره تریش ن و
هه رزانتریش ن. به لام خاتوون نه چوو ه ژێریار. رویشته لای ئه وان پرته قالی خۆی
کپی. منیش له داخان و بۆ ئه وه ی تانووتیک له و ژنه بده م به قه و هاوارم کرد:
- پاره ی حه لالیان ده وێ ئه و پرته قالا نه.

له و لاره یه کیک له ماسی فروشه کان هاواری کرد:

- له سه رخۆ کوپی باش ئه و نه په نه په ت له چه به. مێشکی سه رت بر دین. که
ئاویم دایه وه ده بی نهم کابرایه که چاوی سوور هه لگه پاون و سمیلی له بنانگوییان
گری داونه وه.

له ترسان گوتم "به چاوان".

پاشان که وتمه بیرو به رژه وه نده وه. هیندیک کار له پیش چاوی پیاوی زۆر
هاسانن، به لام که ده چیته ناویانه وه ده بی نی نه خه یر هینده ش هاسان نین.
هه موو کاریک پێ و شوینی خۆی هه یه، ده بی نی چایچه ته تی کاریکی به داها ته و
پیتی وایه چایخانه دانا نیش کاریکی ساکاره به لام... نه خه یر.

سێبه ریک له بهر ده م پاره ستاو که م که م خۆی لێ سووروشین هه لگێرام و
هه ودا ی خه یاله که می ئالۆز کرد:

- کو ره به ئیجازه ی کێ لێ ره دوکان ت دانا وه؟

له پیش دا که مێک سه یرم کرد، ویستم بلێم "جابه تو چی؟ ئه تو چ کاره ی؟"
به لام کابرا مۆله تی نه دام. قۆلی گرتم و به یه که ته کان فری دانه ناوه ندی بازا ر:

گیله پیاو

– مه گەر ئیتره ته ویله یه هه رکه س له دایکی زویر بوو دئ سندر ووقیک پرته قال
ده کپئ و له بهرده می خه لک (دوکان) داده نئ...؟
له پاشان پووی له دووسئ فه رمانبه رو خۆل مال کرد که به دوایه وه بوون و زۆر
به سیما یه کی سه رۆکانه وه گوئی:

– زوو ئه م په تیاره ی به رنه شاره وانی سزای بده ن!
تازه تئ گه یشتم که جه نابی فه رمانبه ری شاره وانی یه . هه تا ئه وی رۆژئ
سه روکارم نه که وتبۆ شاره وانی، به لام ئه وه موو چیرۆکه سه یروسه مه ره ی
بیستبووم به س بوو بۆ ئه وه ی به جارێک زراوم بچئ.
که وتمه پارانه وه:

جه ناب بیکه به خاتری خوا به ره لام بکه . سه هووم کرد، (....)م خوارد. جارێکی
تر کاری واکه م.

– قسه ی خۆپایی مه که . قانون رۆگا نادا. خۆ قانون که شک نیه:

– جه ناب وه لالا ئه وه یه که م پۆژمه . نه مده زانی.

– با جه زات لئ بستینن ده بیه وه ستا.

یه کێک له فه رمانبه ره کان که له پشته وه راوه ستابوو به زه یی پیم دا هات. به چاو
حالی کردم که شتیک بده م و گیانی خۆم ده رباز بکه م.

تازه تئ ده گه یشتم ئه وه وه ویره چه ند ئاو هه ل ده گری. به راستی ئه منیش
زه لامیکی گێژو خۆلم، هه رده سه به جئ دهستم له گیرفانم ناو زۆر به دل فه ره وانی
لیره یه کم ده ره مینا و له دهستی جه نابی پشکنه ری شاره وانیم کرد. به وجۆره
قانون ته واو بوو و منیش ئیجازه م درا خه ریکی کاری خۆم بم.

گیله پیاو

نه مجاره تی گه یشتم بۆچی نرخه پرتقال جوتی پینج قروشه. نه منیش ناچار بووم نه و لیره شیرنیهش بخمه سه مایه ی پرتقاله کان و جوتی به پینج قروشیان بدهم.

بۆیه ناچار بووم پتر تی بکوشم تا نه و پاره یه ی داومه تی هی لئیمه وه. به هه موو قه وه تی خۆم هاوارم کرد:

– پرتقالی باشمان هه یه.

هیشتا قسه که م ته واو نه ببوو و زارم پیکه وه نه نابۆوه که یه کیک له پرتقال فرۆشه کان وه که به وری بۆران په لاماری دام و مستیکی له چه نه گه ی دام و وه که تۆپی لاستیک به دیواره که ی دا دام و ئیتر ناگام له هیج نه ما.

بۆسه یینی پا له نه خۆشخانه چاوم هه لئینا. له ته واوی دارایی به که م شه ش ته قه لی سه ر پوومه تم بۆ ما بۆوه.

ته نانه ت چاکه ت و پانتولیکی پزیوم هه بوون نه وانیشیان بر دبوو. ئیستاش نه مزانی کابرا کئ بوو، چیان لئ کردو سندووقه پرتقاله که م کئ بردی؟

به کورتی، پاش هه فته یه که له نه خۆشخانه ده ریان کردم و ده ستیکیان جلکی مرده زۆ له به ر کردم.

چاکه ته که ی بۆ من زۆر ته نگ بوو به لام پانتوله که ی نه وه نده ی بلینی دریز بوو، گۆیا ره حمه تی به که ی خاوه نی پیاویکی که له گه تی په قه له بووه و هیج شیوه ی منی نه کردوه.

سه ره له نوێ له سه ر ساجی عه لی دانیشتم. ده ست له گونان دریزتر گه رامه وه ئیو کۆمه ل بۆ نه وه ی کاریک په یدا بکه م و نان و ناویک وه ده ست بیتم. په نگه پیتان سه یر بی نه گه ر بلیم هیشتا وره م به رز بوو.

گیله پیاو

هیشتا هر دنلیا بووم که رۆژنیک سهرده کهوم! و هیشتا هر دهمه ویست به راستی و دروستی و داوین پاکی کار بکه م و بچه پیش.

هر روا به بی ئامانج له شه قامه کان دا ده گه رام. له پشت جامخانه ی دوکانی قوماش فرۆشیک چاوم به کاغه زیک کهوت نووسرابوو "مندالیکمان پیویسته بۆ کاروباری سهرپی بی".

چهند ده قیقه به که له پیش دوکانه که راهه ستام. له لایه که ده مگوت با بچم بلیم هاتووم کارتان بۆ بکه م، له لایه کیش لاقم له دووا نه ده هاتن. له دلی خۆم دا ده مگوت:

"گه وجهه ئه وانه مندالیان ده وی نه که زرته زه لامیکی وه که تو".

ئاخره که ی بریارم دا بچه ژووری. له پشتی جامخانه که وه چوارپینج که س ژن و پیاو شتوومه کیان ده فرۆشت و کاروباری موشته ری به کانیا ن راده په راند. که چاویان به من کهوت وایان زانی موشته ریم گوتیان:

– فهرموو. به کیکیان بۆلام هات و فهرمووی کردم. گوتم "کارم به ئاغایه".

پیاویکی پیریان پی نیشان دام که له نیوه پاستی کۆگا که دا له پشت میزیک دانیشبوو خه ریکی رۆژنامه خویندنه وه بوو چوومه لای و گوتم:

– ببوو ره. و ابزانم ئیوه پیویستیان به شاگردیک هه به؟

– به لئ. منداله کهت بیته بی بینم، دوا به قسه ی لئ ده که بین:

– مندالیک له گۆپی دا نیه بۆخۆم دهمه وی ببمه شاگرد.

خاوه ن کۆگا و فرۆشیاره کان پیم پیکه نین و ئاغا گوتی:

– ئیمه له مندالیک ده گه پین.

منیش وه که پاله وانیکی سهرکه وتوو که له مهیدانی شهردا قسه بکا وه لامم

دایه وه:

گیله‌پیاو
.....

— هرچی بئ من زۆر له مندالێك باشتر ده‌توانم كار بكه‌م. ئاغا له‌پشت

چاویلکه‌کانیه‌وه سه‌یرتکی کردم و به‌گالته پێکردنێکه‌وه گوتی:

— ئاخ‌ر ئێمه هه‌فته‌ی حه‌وت لیره ده‌ده‌ین به‌ مندال تۆ به‌و پاره چیت بۆ

ده‌کری؟

— به‌سه‌مه!

— زۆر باشه برۆ ده‌ست به‌کار به‌.

له‌گه‌ڵ ده‌ستم به‌و کاره کرد دیسان مه‌سه‌له‌ی میلیونی‌ره‌کانم هاته‌وه به‌رچاوه.

له‌باسی یه‌کیکیان دا خویندبووه‌وه که وه‌ختیک بۆ کار په‌یدا کردن ده‌چیته

کارخانه‌یه‌ک، کاری ناده‌نی.

کوچه‌که به‌ ناهومی‌دی له‌کارخانه دیته‌ده‌ر. له‌به‌رده‌رگا چاوی به‌ده‌رزیه

سپیلکه‌یه‌ک ده‌که‌وئ ده‌سه‌به‌جئ دادیته‌وه‌وه هه‌لی ده‌گریته‌وه.

خاوه‌نی کارخانه له‌په‌نجه‌ره‌وه چاوی لێ‌ده‌بئ، ده‌سه‌به‌جئ بانگی ده‌کاوه

له‌کارخانه‌که‌ی دا دای ده‌مه‌زینئ.

کوچه‌که‌که له‌کارخانه‌دا به‌دلسۆزی کار ده‌کاوه به‌ ماوه‌یه‌کی کورت ده‌بیته

به‌پۆه‌به‌رو پاشانیش ده‌بیته شه‌ریکی کارخانه‌که. ئه‌منیش ده‌مه‌ویست

ئاغای تازهم تئ‌بگه‌یه‌نم چه‌ند پیاویکی به‌مالداریم.

هر هه‌وه‌ڵ پۆژ که خه‌ریکی خاوین کردنه‌وه‌ی کۆگا که بووم نه‌م ده‌زانی ئاغا

له‌بنه‌وه چاوی لێمه، قوتوویکی به‌تال له‌وئ بوو هه‌لم گرته‌وه‌وه ده‌گیرفانم نا.

ده‌مه‌ویست ئاغا بزانی ئه‌من قوتوویکی ناقابیلیش فری ناده‌م و هه‌لی ده‌گرم.

به‌لام ئاغا که فکریکی خه‌راپی له‌من کردبووه بانگی کردم و بئ‌ئوه‌ی رێگا بدا

زمانم بگه‌پئ گوتی:

— ئه‌تق که به‌سه‌ر قوتووه به‌تالێکه‌وه ناچی چۆن ده‌کری باوه‌رت پئ بکه‌ین.

گڻله پياو

پاشانيش زؤر بهيئ حورمه تي له پيش چاوي فرؤشياره كان له كوكاكي وهده رنام.

ديسان له مهيداني ژيان دا تاك و تهنيا مامه وه . هه موو ده رگاكانم لي داخريوون .
ته نيا شتيك نه مني راگرتبوو و هاني ده دام بؤپيشه وه . نه ويش هوميډ بوو .
هوميډيك كه له راده ده رچوو بوو و گه يشتبؤ سنوري خه يالپه رستي .
بي گومان ده زانن هه رشتيك له راده چوو ده زيانى هه وه هيتنيدك جار
مه ترسيشي لي ده كړي .

خه يالپه رستيش له و نه خو شى به خه راپانه به كه پاشه رؤژيكي زؤر دژوريان
هه به . به شى زؤرى نه وان هى خه يالپه رستن يا شيت ده بن يان نه گه ر
ده ماره كانيان به هيئ بي ده بنه كه له كبازو كلاوسازيكي ترسناك .
دياره خه يالپه رسته كانيش له پيشه وه نيازكي خه راپيان نيه به لام بيان وي و
نه يانه وي رنكاكه يان قوشى نه و قوناخه يان ده كا .

من بؤخؤم له وان هه بووم كه پيم وابوو هه ركه س به راستى و دروستى بؤى
سه رده كه وي . نه وكاته له وه زعى كاره كاني ، بؤگه نى كومه ل ، بنياده مه گورگ
پيشه كان و هه زاران ده رډو به لاي ديكه بي خه به ر بووم . دلنيا بووم كه
ئاخره كه هى رؤژيك به ره مه مى راستى و دروستى خؤم وه ده گرم .

هه ر بؤيه ش به هه موو هه ول و توانامه وه چوومه پيش و له ماوه هى دووسئ
هه فته دا چنه د كاري جؤراجؤرم نه نجام دان و سه رنجام ريم كه وته مه كته بي
پاريزه ريك .

ئاغا تازه كه م پاريزه ريكي به ناوبانگ بوو . قه رارمان كرد شيو نيوه رؤم له سه ر
نه و بي شه وان هه ش هه ر له وي بنووم .

گیله پیاو
.....

شانس له وه باستر نه بوو. هر نه وه ننده شتوو نئوه پویه کهم دابین بوايه ئه وی تر ده متوانی له بهرنامه ی ژبانم کهم بکه مه وه.

رۆژه کانی پیندا کاری من ته نیا گه سک لیدانی ژوره کان بوو. پاش دووه هفته ته ره قیم کردو کاروباری شت کپینی ماله وهو به جی گه یاندنی فرمانه کانی خاتوونیشیان به من سپارد.

له دوايه ش بوومه پینخزمه تی بهرده رکی ژوره که ی ناغاو ناخره که ی شانازی (سکریتی)م ده ست که وت. کهم کهم ناغا له گه ل خزی ده برده نئو ئه وی و هیندیك کاری بچووی به من ده سپاردن.

جه نابی پاریزه ر زوری خوش ده ویستم و ده یگوت:

- نه تو له داهاتوودا ده بی به پاریزه ریکی زور هه لکه وتوو. به بیستنی ئه و قسه یه که یفم ده هات. ئه و دلخوش کردنه هانی ده دام زیاتر کار بکه م. ته وای قانوونه کانی جه زایی و حقوقیم وه ک ئاو له بهر کردبوو.

رۆژیکیان که ناغا چوو بووه دادگا و من به ته نیا له مه کتبه له گه ل یه کیک له وه کیل گره کان که قاچاچی تریاک بوو قسه م ده کرد دووکس وه ژورر که وتن. له بهریان هه لستام و گوتم:

- فرموون چ فرمایشتیکتان هه یه؟

یه کیک له وان تاویک ته ماشای سه رو گوپلاکی منی کردو پاشان له کاتیک دا به گالته پیکردنه وه پیده که نی پرسى:

- تۆناوت (فرید) نیه؟

- به لئى!

- چاکت خۆ لیره قایم کردوه ها؟!؟! له قسه کانی زور نارپه حهت بووم و گوتم:

- نه تو چ که سی و چیت ده وی؟؟

گیله پیاو

– بزوی تده گئی. ئیستا هسته وهره با پیت بلیم.

– بۆکوی بیم؟!

– بۆ پۆلیسخانه!!

پۆلیسهکان وه پیش خویان دام. هرچه ندی گوتم "بابه پارهستن تا ناغا دیته وه" نه یان بیست.

له پۆلیسخانه بر دیانمه ژوریک. پیاویکی به سالداچوو له پشت میزیک دانیشتیوو و ژنیکیش نه ختیک له ولاتر له سهر کورسیهک دانیشتیوو. دوو پۆلیسهکان به نه ده به وه به پیاوهی پشت میزه که یان گوت:

– هینامان.

نه من دلنیا بووم که به سه هوو چوون و زوو تده گن! گوتم "قوریان وا دیاره لیتان گزراوه"

نه و پیاوهی له پشت میزه که ی بوو مستیکی له میزه که ی داو به توورپه یی و گالته وه گوتی:

– به لئ جه نابت فریشته ی! پاشان وهر سووپا بۆلای ژنه که و پرسى:

– خاتون نه مه یه!؟

به ترس و له رزه وه ته ماشایه کی سه روچاوی هه لاسار و چاوی سووره لگه راوی ژنه تیوم کرد، خه ریک بوو لکی ده سماله که ی به ددانه کانی ده جوی و زۆر به دلنیا ییه وه گوتی "به لئ خۆیه تی!"

کابرای پشت میزه که به تانوو و ته شهروه گوتی "پف نه دی نه ت ده گوت لیتان گزراوه!"

– قوریان نه من ئیستا نازانم مه سه له چیه. چاوه کانی هینده لئ ده رپه پاندم که له پیش چاوی من هر ببوووه دووچاوی گوره! پرسى:

گیله‌پیاو

– ئه‌وزنه‌ی ده‌ناسی؟ زۆر به‌سه‌رنجه‌وه‌ ته‌ماشایه‌کی ژنه‌تیوم کرد:

– نه‌خێر نای‌ناسم!

ژنه‌به‌جاریک وه‌ك به‌پوو به‌پرووم دا ته‌قیه‌وه‌ له‌جیگا خۆی راست بۆوه:

– ئه‌ی نایاك! ئیستا نامناسیه‌وه!

پاشانیش له‌پرمه‌ی گریان‌ی داو پچپچر له‌سه‌ر رۆیشت:

– به‌چ زمانیک قسه‌ت له‌گه‌ڵ ده‌کردم. چه‌ندم به‌قوربان و سه‌ده‌قه‌ بووی هه‌تا

هه‌لت خه‌له‌تاندم. ئیستاش ده‌لیی ناتناسم! ده‌تگوت هه‌موو هی‌زو توانامیان

له‌له‌ش ده‌رکردووم. لاقم ده‌ستیان به‌له‌رزین کرد. زۆر به‌زه‌لیلی که‌وتمه

پارپانه‌وه:

– خاتوون تکات لێ‌ده‌که‌م بوختانم پێ مه‌که. من پیاویکی خاوه‌ن ئابپووم.

پاش ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌ریه‌ده‌ری تازه‌ کاریکم ده‌ست که‌وتوه. باشم ته‌مasha بکه

تا دلتیا بی به‌هه‌له‌ چووی.

ئاخر ئه‌من که‌ی تۆم دیوه‌و که‌ی هه‌لم خه‌له‌تاندووی؟

خاتوون به‌شیوه‌یه‌کی ناشق کوزانه‌ ته‌ماشایه‌کی کردم:

– چۆن ئاوا؟! ئه‌تۆ نه‌بووی هه‌یوان! چ نه‌فامیک هه‌موو رۆژی ده‌هاته‌ ماله‌که‌ی

من؟

– خاتوونی به‌ریز وه‌للا، به‌خودا لیت گوپاوه.

ژنه‌تیو به‌جۆریک ده‌گریاو هه‌نیسکی ده‌دان که‌من خه‌ریک بوو ناپه‌هه‌ت ده‌بووم.

من هه‌ر له‌جی‌دا بنیاده‌میکی دل نه‌رم بووم:

– خاتوون تکات لێ‌ده‌که‌م مه‌گری. کار نیه‌ خوا چاکی نه‌کا. تۆ مه‌به‌ هۆی

ئابپوچوونی من و بلێ که‌ به‌هه‌له‌ چووی. ره‌نگه‌ کابرا وه‌ك من بچێ. خوداش

پێی خۆش نیه‌ ئه‌ من عه‌یب دار بکه‌ی.

گیله پیاو

کابرای له پشت میزه که دانیشتبوو هاواری کرد:

– بئدهنگ به کلاوچی دز! پاشان رووی له ژنه که کرد:

– کچم تو هسته بچووه مالی خرت. ئەمن خەمی ئەو سه گبابه ی ده خۆم و
هه موو پاره که تی لئ ده ستینمه وه.

وام سەر لئ شینو ابوو هه رچه ندی کردم نه متوانی قسه یه که به ژنه که بلیم.
ده تگوت قسه کردنیشم له بیر چۆته وه. ژنه که له وکاته دا که له سەر کورسی یه که
هه لده ستا گوتی:

– (غه دیری) بۆچی وات کرد؟

له خۆشیان ده سبه چی زمانم کرایه وه و هاوارم کرد:

– بزانه جه ناب ئەو ژنه به که سیکی ترم تئگه یوه! ئەمن ناوم "فهرید" هو
ته نانه ت هاواله کانم پیم ده لئین (گیله).

ئەو قسه م زۆر بوو به هۆی ناپه حه تی ئەو جه ناب، نه پاندی:

– کوپی باش ئەمن بیست و چوار ساله پۆلیسم ئیستا ئەتو ده ته وی کلام
له سەر بنیی؟

دیشان ژنه که هاته وه نئو قسه کان!

– جه ناب ی سه رۆک نه کا نازاری بدهن! پاشان له نه کاو هه ردووک ده ستی
هاویشته ئەستۆی من:

– غه دیر بۆچی به زه بیست به من دا نه هات. بۆچی هیلانه ی ئەوین و به خته وه ری
ئیمه ت تیک دا؟ زالم، زۆردار!

وه که په یکه ریکی بئگیان له ناوه پاستی ژووره که راوه ستابووم و نه م ده زانی
وه لامی ئەو به لا له نه کاوه چ بده مه وه. سه رۆک زهنگی لئ دا، پۆلیسیک هاته
ژوور:

– ئەمەى بەرنە خواری.

دلم داتەپى. ئەمن لە وشەى "خواری" بیره‌وه‌رى تالم هەبوو. دەستم کرد بە پارانە‌وه: ناغا مۆلەتم بەن لە‌گەڵ ئەو ژنە قسە بکەم و پێى بەسەلمینم بە هەلە چوو. بەلام کەس گوێى نەدام.

منیان برده "خواری" بۆ گرتوو‌خانه. لە‌تاریکایى بە‌که‌دا گویم لە‌ده‌نگى چەند کەسێک بوو کە دەیانگوت "بە‌خێرهاتى". کاتیکی چاوم بە‌تاریکایى پرا‌هات دیتم پرە لە ئینسانى جۆر‌به‌جۆر. چەند کەس لە دە‌وره‌م هالابوون و هەری‌کە پرسیارێکی دە‌کرد:

– چیت کردوه؟

– تاوانت چیه؟

پێم وابوو ئە‌گەر کاره‌ساته‌که‌یان بۆ باس بکەم نە‌جاتم دە‌بێ:

– بە‌خودای من بۆ‌خۆشم نازانم چ گوناهێکم کردوه.

– ئە‌دى بۆ‌چی هاتووێ "خواری"؟!؟

– ژنیك ئە‌منى لە‌گەڵ "غە‌دیر" ه‌که‌ی لێ‌گۆرا‌بوو، هە‌رچی هاوارم کرد بابە‌ ناوی من فریده‌و لێت گۆرا‌وه نە‌ی سه‌لماند! کابرایه‌ك بە‌رامبه‌ر من چوارمێزێکه دانیشتبوو مستیکی لە‌سنگم دا:

– دە‌توێ درۆ لە‌گەڵ ئێمه‌ش بکە‌ی قوماربا‌ز!

ب‌روانه ئە‌و بە‌دبە‌ختی‌یه، بە‌ندى‌یه‌کانیش با‌وه‌ریان بە‌قسە‌ی من نە‌ده‌کرد. دیتم قسه‌کردن سوودى نیه‌ بێ‌ده‌نگ بووم.

پاش دووسه‌عات بە‌دوام دا هاتن. هە‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌م هە‌لکێشا‌و بە‌و چوار پێنج کە‌سه‌ی دە‌ورو‌به‌رم گوت:

– دیتان پاست ده‌کە‌م و بێ تاوانى‌یه‌کە‌م ده‌رکه‌وت؟

گیله پیاو

دووفه رمانبەر منیان برده ژووری سه رۆك. له ژووره كه دا ژنێكى تریشى لى بوو كه زۆر له دایكم پیرتر بوو ده تگوت دێله مه یموونه له وێ ههلتووته كاوه. هه ر چاوی پیم كه وت گوتی:

- مه زلووم گیان! ناخ مه زلوومی خۆشه ویست بۆچی روحمت به من نه كرد؟ بۆچی به جیت هیشتم؟ ئه من چ خهراپه یه كم بۆتۆ هه بوو؟

- وام سه ر لى شیوا بوو كه ده نگم ده رنه ده هات و زارم هه لته ده پچرا. وهك په یكه رێكى به رد له سووچێكى ژووره كه راوه ستابووم و ته ماشای ئه وانهم ده كرد.

پیریژن له جیبی خۆی هه لستا هاته لای من و سه ری به سنگمه وه ناو ده ستی كرد به گریان. منیش وهك كه سێك كاره با بیگری ته كانێكم له خۆم داو ژنه تیوم توو هه لدا:

- پووێ مه زلووم كێ یه...؟؟ چاوه لێنه لیت گۆراوه؟ جه نابی سه رۆكى پۆلیس كه بیست و چوار سال رابردووی هه بوو به گالته وه گوتی:

- چه تمه ن ئه ژنه ش هه ر ناناسی. دیاره ئه مه ش هه ر بوختانت پێ ده كا؟! به ناچارى هه رچی سویندی ده مزانی خواردم:

- به خودا، به پیغه مبه ر، به ئیمام به قورعان ئه من هه یج كامێکیان ناواسم. پیریژنی پیره كه متیار هه تا زار ده با پری كرد له تف و به سه رو چاوانی دا كردم. ته واوی سه رو چاومی له لیکاو دا خووساند:

- تفوو هه ی درۆزنی بێ شه ره ف. هه یج نه بێ له كاره كه ت شه رم بکه. ئه من سه کرتیژی پارێزه رێك بووم، ئه وه ش کارێکی هینده گرنگ نه بوو كه خه لك باسی بکا. سه رۆکی پۆلیس كه له رقان سمیله كانی ده جوی نه پاندى (ملازم)!

گیله پیاو
.....

مهزلووم شهرت بی کاریکت پی بکەم هەتا ماوی نەتوانی بەرگی ئەفسەری لەبەر بکە یەوہ! لەو قسانە ی سەرۆک سەرم سوپما. ئەوانە دەلێن چی؟
دوو بارە ناریدیانمە وە "خواری". ئەو رۆژە تا ئیوارێ منیان بە بیست ژن نیشان دا کە هیچیانم نە دەناسی.

یەکیک پیتی دەگرتم "کازم گیان"، یەکیک دەگوت "موزە فەهەری خۆم"، یەکیک تفی دەپووان دەگوتام، یەکیک داوینێ دەگرتم و دەپارایەوہ. ئەمنیش بی ئەوہی بزانی مەسە لە چیه سەرم لێ شینوایوو کە خوایە ئەوہ چ بەدبەختی یە کە بەرۆکی گرتووم! ئیوارێ شەش حەوت وینە گرهاتنە گرتوو خانە بۆ ئەوہی وینە و ریبۆرتاژ نامادە بکەن. دەستم بە پێش چاومەوہ گرت بۆ ئەوہی وینە کەم دەرنەچێ، بەلام دوو فەرمانبەر دەستیان گرتم و فەرمانبەر ریکیش چەنەگەمی راست راگرت و یەکی دیکەش سەرمی راگرت.

بەو تەشک و دیمەنەوہ وینە گرهکان خیرا خیرا دەستیان کردبە وینە گرتنم. بۆ بەیانی بوومە یەکیک لەبە ناویانگترین لاوەکانی ولات! تەواوی گۆشارو رۆژنامەکان وینە و ریبۆرتاژیان لە بارە ی منەوہ لە لاپەرە ی یە کەم دا چاپ کردبوو:

"پاوچی ژنان لە داو کەوت"، کوپتکی لاو کە بە کەلک وەرگرتن لە جل و بەرگی ئەفسەری و بە ناوی وەرگیراوەوہ (موسستعار) ٥٤ ژن و کچی فریو دابوو دەستگیر کرا".

ئەگەر تاوانبارێکی سامناک یان چەتە یەکی گەرە گیرابایە موحا کە مە کە ی چەند مانگ و بەلگە چەند سال درێژە ی دەبوو! بەلام هیشتا هەفتە تەواو نە ببوو کە کۆبوونەوہ ی دادگای من پیتکەت و منی هەژاریان بە ناوی کلاوسازیکی پیشەیی لە پشت میزی موحا کە مە راگرت.

گیله‌پیاو

له‌دادگا ۲۴ ژن و کچ که شکایه‌تیاں لئ کر دبووم ناماده‌بوون. هه‌مووشیاں ناماده‌بوون نه‌که‌ر ماره‌یاں بکه‌م واز له ده‌عواکانیاں بیئن.

یه‌کێک ده‌یگوت "دوگمه و دۆلابی منی فرۆشتوه و خواردوویه‌تی"، یه‌کێک ده‌یگوت "فریوی داوم" و یه‌کێک ده‌یگوت "کالۆی له‌سه‌ر ناوم و پاره‌که‌می بردوه" و یه‌کێک ده‌یگوت "خشل و گۆبه‌رۆکی منی فرۆشتوه و خواردوویه‌تی".

ده‌که‌س له‌وانه‌ی شکایه‌تیاں لئ کر دبووم کیژۆله‌ی که‌متر له‌ بیست سال بپوون، شه‌شیشیاں له‌نیوان بیست تا چل سال دا بوون، هه‌شت که‌سیشیاں له‌چل به‌ره‌ژوور بوون و بۆ به‌دبه‌ختی دووسه‌یه‌کیان په‌نجا شه‌ست سال ده‌بوون!

سه‌رۆکی دادگا پیاویکی باش بوو بۆخۆشی تیگه‌یشتبوو من بئ تاوانم، به‌لام رابردوو به‌که‌م که به‌فایله‌که‌مه‌وه لکابوو ده‌ست و بالی ئه‌ویشی شکاندبوو و له‌وه زیاتر که مه‌حکومم بکا ریگایه‌کی نه‌بوو.

پاریزه‌ره‌که‌م پێشنیاری کرد که له‌گه‌ل شکایه‌تکه‌ره‌کانم زه‌ماوه‌ند بکه‌م! هه‌مووشیاں ناماده‌بوون، به‌لام من وا به‌ترسه‌وه سه‌یریکی سه‌رۆکی دادگام کرد که هه‌موو دانیشتون له‌قاقای پێکه‌نینیاں دا. سه‌رۆکی دادگا تیگه‌یشت که‌من ناماده‌م پازده سال زیندان بکێشم به‌لام خۆم تووشی ئه‌و به‌دبه‌ختی به‌نه‌که‌م! خوا مالی سه‌رۆک دادگا ئاوه‌دان کا که ته‌نیا دووسالی حوکم دام.

هه‌موو رۆژی چوار پینجیکیاں ده‌هاتنه سه‌ردانم و دیاری‌یاں بۆ دینام، ده‌تگوت رقه‌به‌ری به‌کتر ده‌که‌ن، وه‌ی له‌وه‌ی زۆرت‌رم دیاری بۆبینی. هه‌مووی هه‌ولی ده‌دا سه‌رنجی من راکێشی بۆ ئه‌وه‌ی پاش به‌ره‌للابوون زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌ل بکه‌م.

به‌لام ئه‌وه عه‌یبیکی هه‌بوو، زۆر وه‌خت پێکه‌وه به‌شه‌ر ده‌هاتن و ده‌ستیاں له‌ پرچی به‌کتر ده‌نا. هه‌یشتا نه‌مه‌ده‌زانی ئه‌وانه چ فرۆفیلکیان به‌ده‌سته‌وه‌یه.

گڙيله پياو
.....

رؤڙيڪيان ڪه يه ڪيڪ له شڪايه تڪه ره ڪانم به ناوي (عطيئه) هاتبو چاوپيڪه وتنم
برپارم دا ئه و مه سه له پوون بڪه مه وه ...

"عطيئه" چل په نچا سال ده بوو، زؤريش ئيسڪ گران بوو، به راستي له ناحه زي دا
لينگه ي نه بوو، گوتم:

— عطيه خان تو ئه و خودايه راست برؤ ڪه نگی من توڻم فريو داو ڪلاوم له سر
ناي؟ عطيه پيڪه ني:

— سوئيندم مه ده ئه وه ي ڪلاوي له سر من ناوه تو ني. "ڪازم" ناويڪ بوو
سوئيندي ده خوارد ڪه دم هيئي. هر چي بووم ونه ميوو، سي هزار ليره پارو
ده سته بندو گواره ي زير هه مووم وي دان. هلي گرتن و لييدا رويشت. نه منيش
شڪايه تي پؤليسم ڪرد. ويته ي هه مووخاوهن رابردووه ڪانين پئي نيشان دام و
چونڪه ويته ڪه ي تو له هه مووان جوانترو باشتو بوو گوتم "خويته ي".
ئه وه ندم بق هه ستابوو خهريك بووم به مستان دم و لووتي تيڪ بشڪيتم.
به سررم دا نه راند:

— پيريڙنه سه گسار چ خوا هه لده گري لويڪي بي تاوان تووشي ئه و به دبختي به
بڪه ي!؟

— يه ڪي ديڪه مني به دبخت ڪردبوو، منيش چارهه نه بوو، دم مه ويست
سه رپؤشنيڪ بق ئابروو چوونه ڪم پهيدا بڪه م. هيوادار بووم تو ناماده بي
زه ماوه ندم له گه ل بڪه ي. له داخان پيڪه نينم هات. توخودا ته ماشا، هيٽديڪ
ڪه س چه ند گه وچ و بي شه ره فن. يه ڪي ديڪه ڪلاوي لي پفاندوون، ڪه چي
هه رڪه سيان به رده ست ڪه وي به رؤڪي ئه و ده گرن. هاوارم ڪرد:

— برؤ لاجؤ له پيش چاوم بي قيمه ت. "عطيئه" دهستي به گريان و پارانه وه ڪرد:

..... گیله پیاو

– ئوینی من رەت مەكەو. دووسەد لیرەى تریشم هەیه. ئامادەم بەهەموو چەشنێك نازت بكیشم، بەو مەرجە بەلێن بدەى پاش نازادبوونت زەماوەندم لەگەڵ بكەى! پێكەو زىانیكى خۆش دروست دەكەین، مندالمان پەیدادەبن. نەم هیشت قسەكەى تەواو كا قۆلم گرت و وەدەرم نا. "حسنیه" ش رۆژێك ئەو قسانەى كردن. لەویشم پرسى "بۆچى وات كرد" ئەویش هەر گوتى "كە وێنەكەتم دى ئاشقت بووم، عیشقى تۆ بەرى چاوى گرتم و نەمزانی دەلێم چى؟" ئەویشم هەر وەدەرنا.

"حسنیه" ش گریاو گوتى:

توخودا ئازارم مەدە. ئەمن كچم، تانیستا دەستی نێرینەم وئى ئەكەوتو. پارەیهكى زۆرىشم هەیه و ئامادەم كە...

نەپاندم:

– بڕۆ لاچۆ پیرەسەگ. ئیشەللا هەتا دەمرى هەر كچ دەبى!!! لەهەمووان خۆشتر شكایەتى كچىكى جوان و خنجیلە بوو كە زۆرىش رێك و پێك و لەبار بوو. ئەو بەستە زمانە ئەكەس فریوى دابوو، ئەكەس كلاًوى لەسەر نابوو، بەلام لەبەر ئەوەى پاش هەول و تەقەلایەكى زۆر مێردىكى بۆ دەداو ئەكەوتبوو كاتێك باسى منى لەرۆژنامەدا خویندبۆو گوتبووى وا چاكە منیش سەرى خۆم لەو قالمە قالمە پاكەم، بەلكوو زویله چەرمێكم پێببێ.

تازە تئى گەیشتم كە ژنان بۆچى هیندە حەز لە بەرگى ئەفسەرى دەكەن. دەستێك جلکى ئەفسەرى لەبەر كۆتەرە دارێك بكەى هەرچى كچ و ژنە چاوى پێبكەوئى دۆخىنى بۆ دەپسێ. كاتێك حوكمەكەم تەواو كردو لە بەندیخانە هاتمەدەر سەرلەنوئى بۆپەیداكردنى كاریكى باش وەپەلەقاژە كەوتم. ئەو

گیله پیاو
.....

پووداوانه‌ی به‌سهرم هاتبویون بۆ من ببوونه دهرس و هومیډم زۆر بوو که له ژیانم دا سهرکه‌وتوو بم!

به‌لام نه‌و (رابردووه) نه‌حله‌تی‌یه وه‌ک داخ به‌نیو چاوانمه‌وه دیار بوو، نه‌ی‌ده‌هیشت ئاسووده بم. بۆیه بریارم دا له ئه‌سته‌مبوول وه‌ده‌رکه‌وم و بچه شاریکی بچوک و دووره‌ده‌ست، هه‌تا که‌س نه‌مناسی.

به‌ دوا‌ی چاره‌نووس دا زۆر جیگام پشکنین. له‌هه‌موو شاریک دووسێ‌رۆژ ده‌مامه‌وه سهرم ده‌هه‌موو کون و قوژبنیک هه‌ل‌ده‌کیشا، به‌لام کار ده‌ست نه‌ ده‌که‌وت. به‌ره‌به‌ره خه‌ریک بوو نا‌هومیډ بم. به‌دوا پاره‌ی گیرفانم سواری قه‌تار بووم و بێ‌ئه‌وه‌ی بزانه‌م بۆ کوێ ده‌چم وه‌پێ‌که‌وتم. پاش ئه‌وه‌ی شه‌ویک له‌ رینگادا بووم له‌ یه‌کیک له‌ ئیزگه‌کانی ناوه‌راستی رینگادا دابه‌زیم. شار نیزیکی‌ی چوار پینچ کیلومیتر له‌ ئیزگه‌ی قه‌تار دوور بوو، منیش قوژبنیکم له‌گیرفان دا نه‌بوو، به‌پێ‌یان به‌ره‌و شار که‌وتمه‌ ری. شار به‌ره‌به‌ره له‌خه‌و هه‌ل‌ده‌ستا. کاسبکاره‌کان یه‌که‌ یه‌که‌ دوکانیان ده‌کرده‌وه. نه‌مه‌زانی بچه‌ کوێ و چ بکه‌م!؟

له‌به‌ر ماندوویی و برسیه‌تییش لاقم له‌دوا نه‌ده‌هاتن. له‌رینگادا تووشی مزگه‌وتیک بووم. چوومه‌ حه‌وزخانه‌که‌ی سه‌رو چاوم شوتن و چووم له‌ قوژبنیک دانیشتم و له‌گه‌ژ خه‌یاڵان راچووم. خوابه‌ ته‌گبیرم چیه‌. چ بکه‌م؟ نازانه‌م چه‌ند له‌وێ دانیشتمبووم. خه‌وم لێ‌که‌وتبوو.

له‌دنیا‌ی خه‌ودا خه‌ریک بوو خه‌ونم به‌ پلاو گزشت مریشکه‌وه ده‌دی که‌ له‌نه‌کاو دیتم دنیا له‌رزنی، دیواره‌کان و حه‌وزخانه‌که‌ وه‌ک بێ‌یه‌که‌ که‌ بای به‌قه‌وه‌ت لیتی ده‌دا ده‌له‌رزین و تیک با هه‌ل‌ده‌دران، ده‌نگیکی وه‌ک گرمه‌ی هه‌وره‌ تریشقه له‌گویم دا زینگیه‌وه. له‌ترسان چاوم هه‌ل‌ئینان دیتم یه‌کیک شانم راده‌تله‌کینێ.

گیله پیاو

- تۆی سلام علیکم

پیره پیاویکی ریش دار بوو ته مەنی په نجا شهست سالیك ده بوو. له بهر نه وهی زۆر نارەحەت و ماندوو بووم جوابم پئی نه درایه وه. نه و دووباره به ده نگیکی به رزتر گوتی:

- سلام علیکم براگه م. دیسان هیچ نه گوت. ئەم جار به توو پرەیی هاواری کرد:
- بۆچما که پئی. سلوم کرد...

دیسان هیچ نه گوت. یه کی دیکه هاته ژووئی و له پیاوه ریش داره که ی پرسى:
- له گه ل کئی قسه ی ده که ی؟

- نازانم کئی یه لیتره ئوستوه. وادیاره لاله قسه ناکا!

راستیشی ده کرد له برسان و له بهر ماندوو یی خۆم زمانم شکابوو قسه م بۆ نه ده هات. نه و کابرای هاتبوو قامکی له گویم را کردو هه تا تینی تیدابوو هاواری کرد:

- تۆهۆی نامۆزا.

وهخت بوو په رده ی گویم بدپئی بۆ نه وهی له کۆلم بنه وه و وه دواى کارى خۆیان که ون وه ک نه و نه کته رانه که له سینه ما دیتبوومن گوتم "یا".

- له کزئی پا هاتووی؟

دیسان گوتم: "یا".

هه ردووکیان له قاقای پینکه نینیان داو چەند که سی دیکه ش موسلمان که بۆ نوێژ هاتبوون له ده وره م کۆ بوونه وه!

- نه وه کئی یه؟!

- چ خه به ره؟!

گیله‌پیاو
.....

کابرای ریش دار وهك فرمانبه‌ری باخی ناژه‌ل (حدیقه حیوانات) که ده‌یه‌وی
حیوانتیکی تازه به ته‌ماشاجی‌یه‌کان نیشان بدا گوتی:

– نازانم. قسه‌ی ناکا. هر "یا... یا" یه‌تی!

یه‌کیک له‌نیو خه‌لکه که هه‌لی دایه:

– نه‌کا نه‌لمانی بی. نه‌وان هه‌میشه ده‌لین "یا... یا". له‌پاشان پوی کرده
پیاویکی پشت کوپ:

– وانیه حوسین تون باشی؟

نه‌ویش به‌زه‌حمه‌ت سه‌ری هه‌لیناوته‌ماشایه‌کی به‌ژن و بالای منی کرد که
له‌سه‌ر زه‌وی پان پاببوم:

– به‌لئ نه‌گر بلئ "یا... یا" له‌و بی‌دینانه‌یه.

یه‌کی دیکه گوتی:

– به‌جله‌کانیشی پا دیاره نه‌لمانی‌یه.

کاره‌که زور قوول ببوو، منیش ناچار بووم یان خوم که‌پو لال که‌م یان به‌پاستی
بیمه نه‌لمانی.

کالوئیکی (کپ)م له‌سه‌ر بوو شالواریکی مه‌خمه‌ری کونم له‌به‌ردا بوو، به‌ته‌واوی
وه‌ک بیگانان ده‌چوم.

یه‌کیک لئی پرسیم:

– تو نه‌لمانی؟ سه‌رم بؤ له‌قاند: "یا... یا".

کابرا رویی له‌ئاپورایه‌که کرد که هه‌روا زور ده‌بوو:

– به‌لئ نه‌لمانی‌یه. یه‌کیک نیه نه‌لمانی باش بزانی؟ کابرای ریش دار قوولی مام
حوسینی گرت:

گیله پیاو

– ئەتۆ نەتدە گوت زەمانی شەر لە گەل ئەلمانیا یان کارت کردووە. دەباشە قسە بکە بزاتم. لێی بپرسە بۆ هاتۆتە ئێرە؟

دلم داتە پی. ئەگەر شتی بکەم لێ بپرسی تەگبیرم چیه؟ ئەگەر خەڵک بزاتن درۆم کردووە چ دەردی بکەم دەدەن. خواو راستان مام حوسین ئەلمانیا لێ بپرسە چووبۆو.

رەنگە هەر لە پێشداش نە یزانی بێ و بە درۆ لە لای خەڵکی خۆی پێو پانابێ. لەو کاتە دا یەکیک لە دوکانەکانی ئەو بەرەو بە غاردان هاتە مزگەوت و هاواری کرد:

– لێی وەکشین. بۆچی ئەو بەستە زمانە ی تازار دەدەن.

یەکیک وەلامی دایەو:

– ئاخیر پێسە هاتۆتە ژووری مزگەوت. باش نیە.

– نا. بابە موسولمانە. بۆخۆم بە یانی زوو کە دوکانم هەڵ دەگرت چاوم لێ بوو لەسەر حەوزە کە دەزنویژی هەڵ دەگرت.

خوا مائی ئاوەدان کا بەو شایەتی بە گیانی منی پزگار کرد. دیار بوو ئەو کاتە ی ئەمن خەریکی دەم و چاوشوتن بووم و ئاوم دەخواردووە ئەو پیاووە لە دوورەووە چاوی لێم بوو و پێی وابوو دەزنویژ هەڵ دەگرم. یەکیک لە نێو خەڵکە کە پرسیاری کرد:

– مام رەجەب ئەو کابرایە نوژیشی کرد؟

– بەلێ. دیارە وەک نوژی ئیمە نەبوو... بەلام...

کابرای ریش داری هەو ئەلێ گوتی:

– رەنگە هاتیبێ موسولمان بێ! مام رەجەب وەک لە گەل ئەلمانیا یە ک قسە بکا گوتی:

– تۆ... تۆ... موسولمان... ده‌بئی؟!

چاک پئوه ببووم . نهم ده‌توانی بلیم بابە منیش هاوولاتی خۆتانم. ناوم
"فهرید" هو موسلمانیشم.

مام ره‌جەب دیسان پرسیاره‌که‌ی دوویاته کرده‌وه:

– تۆ... موسولمان؟!

گوتم: "یا"

له‌گه‌ل ئه‌و وشه‌یه‌م له‌زاری ده‌رپه‌ری له‌پیشدا مام ره‌جەب و دوایه‌ش ئه‌وانی
دیکه باوه‌شیان پئیدا کردم و ده‌ستیان کرد به‌ماچ کردنم. ئاپۆرای خه‌لکی
ده‌قیقه به‌ده‌قیقه زیاتر ده‌بوو و خه‌لک بۆ رۆزگرتن له‌ برایه‌کی ئایینی نۆ
موسولمان پالیان به‌یه‌کتره‌وه ده‌نا. هینده‌ی نه‌مابوو له‌به‌ر پئی‌یان دا پان
بیمه‌وه.

مام ره‌جەب قۆلی گرتم و به‌ زه‌حمه‌ت له‌نۆو خه‌لکه‌که‌ی برده‌م ده‌ری و وه‌ک
ئه‌وه‌ی من باش له‌زمانی حالی بم گوتم:

– فرموو بچینه ماله‌ بچووکه‌که‌ی ئیمه‌. پیاوه ریش داره‌که خیرا هاته پیش و
ده‌ستی به‌سنگی مام ره‌جەبه‌وه نا:

– نایه‌لم بی‌به‌یه‌وه. ده‌بئی بیته مائی ئیمه‌. له‌پشته‌وه چه‌ند که‌سی دیکه
هاواریان کرد:

– ده‌بئی شیوو نیوه‌پۆیه‌کیش ئیمه‌ گه‌وره بکه‌ن:

– ئیمه‌ ده‌بئی خیریکمان پئی به‌پئی. مامه ره‌جەب وه‌ک شتیکی (عه‌نتیکه‌)ی
ده‌ست که‌وتبئی توند قۆلی گرتبووم و رای ده‌کیشام. رۆیشتین بۆلای
دوکانه‌که‌ی، به‌ ده‌نگیکی به‌رز بانگی کرد:

گیله پیاو

- "زه کی" نه من میوانیکی خوشه ویستم هه یه ده چمه وه مائی ناگات له دوکانی بی. له کولانه تهنگ و باریکه کانه وه گه یشتینه هه ورازیک. هینده ی نه مابوو له برسان ببوو ریتمه وه. له ریگایه مامه ره جاب ده یه ویست شتیکم پی بلی، به لام بوی نه ده کرا. ناخره که ی به نه دایه کی تایبه تیه تی یه وه پرسى:

- تو... ناو... چی؟

هیچ ناویکی نه لمانیم وه بیر نه هاته وه وام تی که یاند که حالی نه بووم... زور نارپه حهت بوو که نه ینوانی مه به سته که ی له من حالی بکاو له کاتیک دا خیرا خیرا ده سحیه کانی ده گئیرا کوتی:

"ده بی فیری تورکی بکه یین".

وهختیک هه ورازه که ته واو بوو و گه یشتینه سهر ته پۆلکه که مامه ره جاب له بهر ده رگای خانویکی گه وره که باخچه یه کی زور جوانی هه بوو راوه ستاو دووسى جار چه کوچه که ی توند له ده رگا راکیشا. له ژووړی پا ده نگیکی ژنانه ی زور ناسک به رز بۆه:

- کئیه؟!

- بیکه وه کچم. ده رگا کرایه وه. چونکه که سم له پشت ده رگا نه دی تیگه یستم له سه ری پرا، به ته ناف کردیان وه.

مامه ره جاب (بسم الله) یه کی به قهوی کردو چوه ژووړی و خولقی منیشی کرد، به لام چونکه وام نواند تیی نه گه یشتووم و پیکه نینیک له سهر لیوه کانی وشک بوو...

که له باخچه که تی په رپین گه یشتینه به رده م خانویه ره یه کی خشتی سووری زور گه وره. مامه ره جاب دووسى جار کۆخی و به ده نگی به رز کوتی:

- کهس له وی نه بی میوانم هه یه.

گیله‌پیاو
.....

که‌گه‌یشتینه قاتی دووه‌م چووینه ژووریکه‌گه‌وره. نیتو ژووره‌که مافووره‌ی
که‌وره‌گه‌وره‌ی تیدا پاخراپوون. مامه ره‌ج‌ب ئیشاره‌ی بۆمن کرد دانیشم و
بۆخۆشی چوو ده‌ری. له‌دالانێ گویم له‌ده‌نگی بوو گوتی:

– کچی خۆم ناسیه! خواردنێکی گهرم بۆ میوانه‌که‌مان دروست که.
ئو رسته‌یه بۆمن مزگینێ‌یه‌کی خۆش بوو. به‌لام بریا له‌جیاتی خواردنی گهرم
که ماوه‌یه‌کی پێ‌ده‌چێ تۆزێک نانی وشکیان دا‌بام. به‌هر جۆر بوو ددانم
به‌جهرگی خۆم دا گرت تا نان ساز بوو. کوپێکی گه‌نج سینێ‌یه‌کی گه‌وره‌ی هینا
له‌پێشی دانام و رویشته‌ده‌ر. بۆنی شیرێ کولپوم به‌به‌ر هه‌لاهات نه‌ختێک
هاته‌وه سه‌ره‌خۆ. به‌په‌له ده‌ستم دریز کرد که پیااله شیره‌که‌ی هه‌ل‌بگرم به‌لام
بۆ به‌دبه‌ختی مامه ره‌ج‌ب په‌رده‌که‌ی هه‌ل‌دا‌یه‌وه هاته ژوو. خیرا ده‌ستم
کیشایه‌وه، مامه ره‌ج‌ب که دیار بوو تێ‌گه‌یشتبوو پێکه‌نینێکی درێژی کردو
گوتی:

– فهرموو براگیان! شهرمی ناوی. قابیلی نیه. ئیره مالی خۆته. من هه‌روا
ته‌ماشام ده‌کرد.

مامه ره‌ج‌ب ده‌ستی بۆ زاری خۆی بردو به ئیشاره‌هالی کردم که نان بخۆم.
منیش سه‌رێکم بۆ له‌قاند "یا... یا" و ده‌ستم برد پیااله شیره‌که‌م هه‌ل‌گرت.
مامه ره‌ج‌ب ده‌ستیکی له‌شانم دا:
– تق... ناسووده... من ده‌رۆم.

ئو له ژوورێ وه‌ده‌رکه‌وت و منیش وه‌ک گورگی برسی پێ وه‌ربووم.
هینده‌شیان خواردن بۆ دانا‌بووم نه‌م ده‌زانی له‌کامه‌ی بخۆم.

گیله پیاو

په نیری پیستی، پونه کهره، هه نگوین، شیر، شامی که باب. وهختیک زکم تیر بوو و هاتمه وه سهره خۆ که وتمه بیرى نه وهى چاره یه ک بدوزمه وه و خۆم له و ته له یه نه جات بدهم.

"نه گهر نه مانه تی بگه ن درۆم له گه ل کردوون و فریوم داون به زمیکم پی ده که ن نه و سهرى دیار نه بی. چاک وایه زووتر ببه جنۆکه ی بیسمیل کراوو هه تا کاره که پیس نه بووه بۆی ده رچم".

هه ستامه سه ری پی که خۆم توند که م و برۆم، له پر په رده ی ژوره که لادراو مامه ره جبه به خۆی و مه لایه کی جه مال پاک و نورانی یه وه وه ژور که وت.

نه وه نده ده سه ته پاچه بیووم که هینده ی نه مابوو به په ی له سه ره ه تیوان هه ل ده مه وه و به زمانى خۆمان به خیراتنى مامۆستای بکه م! به لام ده سه به جی خۆم کۆکرده وه و ده سه ته کانم وه ک خاچ به سنگمه وه گرت و سه رم بق دانه وانده. مام مه لا که زۆرى نه و کرده وه ی من پی خۆش بوو چه ند جومله یه کی عه ره بی گوتن که باشیان تی نه گه ی شتم. پاشان له کاتیک دا به ره و من ده هات رووی کرده مامه ره جبه و گوتی:

– له پیش دا ده بی بزانی نه و نه لمانی یه چه کاره یه؟

– جه نابى مامۆستای نه و نه لمانی یانه یان سه ربازن یان زانان. دیاره نه و پیاوه مرۆفیکى تیگه یشتوو یه که موسولمان بووه.

جه نابى مامۆستای چه ند ورده کۆخه یه کی کرد:

– دیاره زانستی نه مانه وه ک هی ئیمه نیه و ناگه نه پله و پایه ی ئیمه ! نه مانه سه رتاسه ر بق مادیات کار ده که ن و سه روکاریان له گه ل معنویات نیه.

مامه ره جبه سه ریکی بق له قاندو فه رمایشتی مامۆستای سه لماند:

– راسته.

گیله پیاو

هیندهی نه مابوو به قسه و رهفتاری ئه وانه پیکه نینم بی. هه رچونیک بوو خۆم راگیر کرد تا بزانه داری ده که وی به بری به کوئی دایه.

جه نابی مامۆستای جاریکی تر سهیری قه دو قه واره ی منی کرده وه:
– ئیستا که ئه و پیاوه موسولمان بووه ده بی له و مه سه له یه زۆر که لک وه رگرین
"خوایه بۆ خۆت ساحیب روحمی".

منی قوربه سه ر له کۆلکی رهوی بوومه وه به سه ر به رازی دا که وتبووم. نه م ده زانی مامۆستا چ ته گیریکی بۆ کردووم و ده یه وی چۆنم که لک لی وه رگرین.
مامه ره جه ب خه ریک بوو قسه یه ک بکا، که جه نابی مامۆستا پیشه و پیری لی دایه وه گوئی:

– ده بی وینه یه کی زۆری لی هه لگرین و به هه موو ده له تان پابگه یه نین که ئه لمانی یه ک موسولمان بووه. به بیستنی ئه و قسه یه ته زووئیک له به بری پی یانه وه هات له ته پلی سه رم چوو ده ر:

"ئه ی دادو هه ی بیداد من هاتمه ئه م شاره دوورکه وتوووه که بشارتمه وه، که چی ئه وانه خه ریکن دووباره سه رم ده گۆمی پراکه ن". مامه ره جه ب قسه که ی مامۆستای ته واو کردو گوئی:

– به لی ده بی وینه ی له هه موو روژنامه کانی خۆشمان دا بلۆ بکه ینه وه. ده تگوت کوتکیان له سه ری داوم، وا تیک پابووم که نیزی که بوو سه کته بکه م. ئه گه ر وینه م له روژنامه کان دا چاپ بکری باش باش جافر تیی ده پری. خواو راستان مامۆستا ئه و پیشنیاره ی په سند نه کرد:

– ئه وه ده لئی چی بی قه زا بی... مه رکه ز پی بزانی که سیکی وا لی ره یه ده سه به جی دی ده ی با. به خۆم نه بوو سه ریکم بۆ له قاندو پیکه نینیکم بۆ کرد، به لام خوا روحمی کرد که جه نابی مامۆستا و مامه ره جه ب چاویان لی نه بوو،

گیله پیاو

ئەگینا کارەکه پیس دەبوو. مامە رەجەب جگەرەیهکی بۆ پاداشتم، هیندەوی
نە مابوو بلێم "جگەرە کیش نیم" گوتم "ج... جج" وەبیرم هاتەو. تازە پیتی
(ج) یشم گوتبوو نە دەکرا قسەکم قووت دەمەو گوتم:
جر. فان در. هیزن.

جەنابی مامۆستا و مامە رەجەب بە سەرسوپمانیکەو تەماشایان کردم:
- بەستە زمانە کەس نازانی دەلێ چی! دەبێ زوو تەرجومانیک پەیدا بکەین.
بە جارێک دەست و پیتی خۆم لێ ون بیوو، دەست و سەری خۆم بە جۆرێک
جوولاند دەمەویست هەر چۆنێک بێ سەرو کلکی مەسەلەکە پێک بگرم،
مامە رەجەب قاقایەکی کیشاو دەستی وەبن لاچاوی خۆی داو پرسى:

- ئەتۆ. خەو. پتویست؟

- یا... یا.

مامە رەجەب رووی کردە جەنابی مامۆستا:
- هەقیەتی فەقیرە زۆر بەرێگادا هاتو ماندوو بوو فەرموو بچینە ئەو ژوورە
تر. با بۆخۆی ئیسراحت بکا.

هەستانە سەرپێ جەنابی مامۆستا گوتی:

- دەبێ لەپێشدا سووننەتی بکەین. دوایە کارێکی بۆ دەبینینەو.

مامە رەجەب بۆی لەملی دا:

- دیارە ئەرکی سەرشانمانە یارمەتی بدەین. بڕایەکی دینیمان لێ زیاد بوو.
لەدلی خۆم دا گوتم "دیارە بڕای دینی کەم بوون... سەدان هەزار بڕای دینی بە
هەژاری و نەداری و برسێتی و بیکاری دەژین کەس بۆیان بەخەم نیە. جەنابی
مامۆستای بە لوتفەو تەماشایەکی کردم:
- بەلێ. دەبێ ژنیکی باشیشی بۆ بیتن.

ئەو ھەندە دەھری ببووم خەریک بوو دەست لەو گەپچارو پوالتە بازى پە ھەلکرم و ھەرچى بە زارم دا دى پىيان بلیم. "ئاخر تو خودا تى فکرن ئەو ھەموو موسولمانە بە ھەزارى و بەدبەختى دەژین کەس بەخەيالى دا نایە، بەلام بۆ مەسیحى پەك کە موسولمان بوو چەند دلسۆزن.

ئىستا ئەگەر بلیم کاکە ئەمن ئە ئەلمانیم و ئە مەسیحى، براپەکی دینی خۆتان و خەلکی ولاتی خۆتانم دیسان ئامادەن یارمەتیم بدەن؟ بى گومان نا!"

پیکە نینىکی بىگاریم ھینایە سەر لیوان، جەنابى مامۆستاو مامە رەجەب و دەدەرکەوتن، کورپۆکی مێر مندال دەستە نوینىکی بۆ ھینام. مامە رەجەب ھاتەوہ ژوور جىگایە کەى پىنیشان دام، دەستى وەبن سەرى داو چاوى لىك نان. سەرىکم بۆ لەقاندو گوتم "دۆن گشۆن" واتە سوپاس. ئىستا ئەم وشە پە لەکوئى فێر ببووم بۆ خۆشم ئەم دەزانى. مامە رەجەب بە دەنگىکی بەرز گوئى:

– ئەگەر شتىک پىویست... بانگ بکە... تىگە یشتى؟...

دیسان سەرم بۆ لەقاند: "یا".

ئەو ھەندە ماندوو بووم ھەر کە مامە رەجەب چووہ دەرى وەك سپىدارىکی بېرى رانىشتم:

"خودایە... بۆخۆت نەجاتم بدە... سبەینى بەيانى تەگبیرم چىە؟ ئەگەر تەرجومانى ئەلمانى پەیدا بکەن بلیم چى؟! ئەگەر بیانەوى سوننەتم بکەن چ بکەم؟؟!"

دەلین بنیادەم ژيانى خۆى دروست دەکا...!! رەنگە خەلکی دیکە بتوانن ژيان بۆ پیاوی دروست بکەن. بەلام ئەو کەسانە لەژيان دا زیاتر سەردەکەون کە لەسەر پىی خۆیان رابوہستن و بە ھەستىکی پتەوہوہ بەرەو ئامانجى خۆیان

گیله پیاو

ههنگاو هه لێتن... به پوالت ئەم قسانه هه موو راستن به لام ئایا به راستیش
وايه؟!!

راسته كه من هه له به كم كردو له ناوه ندى عهسكەرى دهريان كردم. به لام داخوا
له بهر كردنى بهرگى ئەفسەرى، بوون به مووچه خۆرى بانك و وهرگرتنى له قەبى
راوچى ژنانیش بۆخۆم وىستم... به دهستى خۆم بوو...؟! نا...!

به خه يالیشم دا نه هاتبوو ههچ كام له و كارانه بكم... ههچ كه يفم به و شتانه
نه دههات. ئىستاش كه منيان وهك ئە لهمانى يهك خستۆته داو و خوا دهزانى
ئاخره كهى به كوئى دهگا ههچ دهسه لاتی خۆمى تیدا نيه...

نا... ئە مجار ته سلیمی چاره نووس نايم و بۆخۆم بناخهى ژيانى خۆم داده نيم...
ئه مشه و لێره ده بم و سبه ينێ به يانى زوو هه لديم.

كارى ناوده ستيم هه بوو...

له گه ل ده رگام كرده وه شتێك به هه موو گراناى خۆيه وه كه وته ژووره كه و
قيژه يه كى دريژ له دالانه كه دا دهنگى دايه وه...

دلم داته پى و ئاره قىكى ساردم به له شى دا هات... ئە و جوانه مه رگه كچى مامه
ره جه ب بوو كه گۆيا خهريك بوو له كه لىنى ده رگا كه وه ته ماشاى منى ده كردو
كه من ده رگام لى كرده وه خۆى پى رانه گيراو له په وپوو به ديوى ژوورى دا
كه وت و قيژاندى...

له گه ل ئە وهى زۆر تر سابه ووم و له وهش تۆ قىبووم كه نه كا له و كاته دا مامه
ره جه ب و ئە وانى تر بيته وه و ئابرووم بچى، به لام نه متوانى ته ماشاى ئە ندام و
روومه تى "ئاسيه" نه كم كه چارشىوى له سه ر وه لا كه وتبوو "خوايه... له و
به ژن و بالايه، له و رهنگ و روخساره، له و مووه جوانانه و له و چاوه بادامى يانه

گیله‌پیاو
.....

ده تگوت ناسکه و که وتۆته ته له وه، چاوه نه فسووناوی به کانی حاله تیکی سه بیران مه بوو.

له شهرمان روومه تی وه ک گولی هه ناری سوور هه لگه رابوون و دلۆپه ئاره ق به سه رکۆلمه جوانه کانی دا ده خزین.

کاری راست بێ له و کاته ناسکه دا پیش نه وهی ده رگای ژوره کانی دیکه بکریته وه و مامه ره جبه و دایکی ناسیه بینه ده ری کچه که خۆی له سه ر خشتی دالانه که درێژ کرد. نه منیش خێرا ده رگا که م پێوه داو به لینگه له رزه له پشت ده رگا راوه ستام و گویم بۆ قسه کانیان هه لخت.

مامه ره جبه هاواری کرد:

- چ بوو کچی؟ ناسیه وه ک هونه رمه ندیکی کارامه به گریان وه وه لایمی دایه وه:

- پیم هه له نگوت و که وتم. ئای. وهی. ده نگیکی ژنانه پرسى:

- زۆرت نازار که پشت؟

- پیم وایه لاقم له جی چوو. ئای مردم. مامه ره جبه به توو پرهبی و ناره حه تی گوتى:

- به جه هه نده م. وه ک بنیاده مان به ری دا برۆ. بیده نگ به نه و میوانه وه خه به ر دى.

ده نگیکی ژنانه گوتى:

- بچۆ بزانه هه ل نه ستاوه.

ديسان به لایه کی دیکه. خه ریک بووم بچه وه سه ر جیگا که م مامه ره جبه ده رگای کرده وه چاوی لى کردم. بۆ نه وهی و نیشان بده م تازه وه خه به ر هاتووم باویشکینکم هینایه خۆم و دهستم به نه لمانی گوتن کردو هه رچی به زمانم دا هات گوتم.

گیله‌پیاو

مامه ره‌جه‌ب پی‌که‌نی:

– نه‌تر پی‌ویست بنووی؟

منیش بۆم سه‌لماند: "یا".

دوو‌باره‌ ده‌رگای ژووره‌که پی‌وه‌ درا. هیشتا ده‌نگی گریان و هاواری ئاسیه‌ له‌ دالانه‌که‌ دا هر ده‌هات.

نه‌وه‌نده‌ ته‌بیعی ده‌گریا پی‌م و ابوو به‌ راستی له‌گه‌ل‌ که‌وتنه‌که‌ ده‌ست و لاقی ئازار دراوین.

مامه‌ ره‌جه‌ب و ژنه‌که‌ی ئاسیه‌یان برده‌ ژووری خۆیان و دنیا بی‌ده‌نگ بوو. به‌لام به‌لایه‌کی تازه‌ بۆمن هاته‌ پیش. هه‌ستم کرد دلێک نا هه‌زار دل‌ ئاشقی ئاسیه‌ بووم.

ئه‌ی نه‌حله‌ت له‌ و شانسه‌. نازانم بۆچی بنیاده‌م که‌ تیری خوارد هه‌وه‌سی ده‌بزوئی؟

به‌لام نه‌وه‌ش هر به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو و بی‌ نه‌وه‌ی بۆخۆم ئاگام لی‌ بی‌ عیشقیکی له‌ناکاو له‌سه‌ری دام.

ده‌زنوێژم زۆر گران ببوو، به‌ته‌واوی تاوی دابووم. چاک گویم هه‌ل‌خست، کاتێک زانیم هه‌موو نوستوون به‌سپایی وه‌ده‌ر که‌وتم. دالانه‌که‌ نه‌ختیک پووناک بوو. له‌وسه‌ری دالانه‌که‌ له‌به‌ر ده‌رگایه‌ک خاوییه‌کی چووک به‌بزماری دا کرابوو.

پی‌م و ابوو نه‌و خاوییه‌ نیشانه‌ی نه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌وی ده‌ستشۆرو ئاوده‌سته‌. ده‌سته‌ گیره‌که‌م باداو وده‌رگاکه‌ کرایه‌وه‌. زیڕه‌ی ژنی‌ک و ده‌نگی جنی‌ودانی پیاوی‌ک وه‌ک توپ له‌میشکم دا ته‌قینه‌وه‌. وه‌ک کاره‌با لیتی دابم له‌وی له‌راست خۆم وشک بووم.

گیله‌پیاو
.....

ئیره ژووری نوستنی مامه ره‌جەب بوو. گزیا ئه‌و و ژنه‌که‌ی به‌بۆنه‌ی ئه‌و
خیره‌وه که له موسولمان بوونی مه‌سیحی‌یه‌ک به‌نسیبیاں بیوو جه‌ژنیاں
کردبوو!!

ئه‌ی نه‌حله‌ت له‌و شانسه. بۆیه ده‌لێ "دزی ناشی روو له کادیتنی ده‌کا" ئیستا
چ بکه‌م؟

ئه‌و گووکاری‌یه‌ی چۆن پینه بکه‌م؟

ئه‌وه‌نده ده‌سته‌پاچه ببووم که تاوێکی چاک هه‌ر ره‌ق راوه‌ستام و هیچم بۆ
نه‌کراو وه‌ک په‌یکه‌ریکی بێ گیاں یاں وه‌ک مه‌حکومێک که له‌بن داری ئیعدام
راوه‌ستا بێ جووله‌م لێ برابوو چاوه‌پروانی چاره‌نووس بووم.

له‌نه‌کاو ده‌نگی زیڕه‌یه‌کی ترسناک له ژووره‌که‌ی ته‌نیشتم به‌رز بۆوه‌و مامه
ره‌جەب که وه‌ک ورچی بریندار له‌جیی ده‌رپه‌رپیوو که دم و ددانم تیک بشکیتنی
یاں لیس تریتم بکا. ته‌مبێ کردنی منی له‌بیر چۆوه مستیکی توندی له‌سنگم داو
له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌ی لا‌بردم و غاری دا ژووره‌که‌ی ته‌نیشتم. که زیڕه‌ی ئاسیه‌ی
لێوه ده‌هات:

- چته‌ کچێ بۆ ده‌قیژینی؟

- دز. دز هاتوه.

- کوا دز؟!

- له‌دالانێ بوو.

- گه‌وجه ئه‌وه میوانه‌که‌مان بوو. پاشان تی گه‌یشتم ئاسیه که سه‌رتاسه‌ر
وریای من بووه به‌تایبه‌تی ئه‌و پۆله‌ی یاری کردوه.

پاش تاوێک مامه ره‌جەب به‌توو‌په‌یی و ناره‌حه‌تی هاته‌ ده‌ری و به‌رقه‌وه به‌سه‌ر
منی دا نه‌راند:

گیله پیاو

- به ملی شکاوت له چی ده گه پئی؟
- بئی نه وهی گوئی بده مه نه وهی زمانی نازانم دهستم له سهر دلم داناو نالاندم:
- ناخ در. هیزن.
- مامه ره جبه رفه که ی نیشته وه و چوه ژوورئی به خیزانی گوت:
- فه قیره پیم وایه خوار دنه کانی نیمه ی پئنه که وتوه و ژانه زگی گرتوه ...
- ژنه که ی دهستی کرد به بۆله بۆل:
- نه توش سه گت بۆ به دیاری هیناوین!
- وست به کچی. میوان خۆشه ویستی خودایه. به تاییه تی نه مه خیره که ی دوو
- چهندانه یه. ههسته نهختیک ناونه باتی گه رمی بۆ دروست بکه.
- نه و زه حمه تی بۆخۆت بکیشه و خیره که شی بۆخۆت.
- مامه ره جبه له ژوورئی هاته دهر، دهستیکی بۆلای ژووره که ی من راداشت:
- نه تق. پئیویست. ژوور. ئیستا من دیم ژانه زک. چاک ده که م.
- نه وهنده ته نگه تاو بووم وهخت بوو بته قم. هاوارم کرد:
- نه من. پئیویست. ته والیت.
- ئیستا چ وهختی ته والیت؟ نیره که ره به و نیوه شه وه هه وه سی ته والیتی بزووتوه.
- لیره شدا هه ر ئاسیه فریام کهوت که دیار بوو له پشت دهرگاوه گوئی
- له قسه کانمان راگرتبوو. به ده نگیکی بهرز گوئی:
- بابه ده یه وی بجیته ناوده ستئ.
- چاوی خۆت دهرینه بهسته زمان. نه من چووزانم چ غه له تیک ده که ی.
- پاشان به دهست حالی کردم که بچمه نه و سهری باخچه که.
- ژنه که ی له ژوورئی پرا هاواری کرد:

گیله پیاو
.....

– مه سینه که ی گلاو نه کا .

– نا بابه، فه قیره موسولمان بووه .

کاتیك هاتمه وه سه ره خۆو گه پامه وه بۆ ژوره که ی خۆم تازه حه وشه ی به سه فاو
پردارو ده رختی مامه ره جه ببه چاکی ده هاته به رچاو:

"چند مائیکی خۆشه . خۆزگه م به خۆیان که باخیکی وایان هه یه "

له ژوروی فکرم ره حه ت بوو، ده بوو نه خشه یه کی ریک و پیک بکیشم .

بوونه میلیونیترم له بیر چوو بۆوه . ئیستا هه ر نه وه نده م ده ویست له جیگایه ک
بتوانم بی ده دردی سه ری و کویره وه ری بژیم و له و ته له یه رزگارم بی .

باشترین ریکای که به نه قلم دا هات نه وه بوو که ده ست له و چه روو شیرینی به
هه لگرم و به یانی زوو پیش نه وه ی خه لکی مائی له خه وه لستن رابکه م و له و

شاره ش نه مینم و برژمه قوژبئیکی دیکه .

نازانم که نگیم خه و لئ که وتبوو، به ده نگی که له بابی به یانی وه خه بهر هاتم و
له په نجه ره وه ته ماشایه کی ئاسۆم کرد .

تازه به یان نه نگوتبوو . خیرا جلکه کانم له بهر کردو بۆ نه وه ی که س وه خه بهر
نه یه به حال په نجه م ده گه یانده زه وی، به سپایی وه ده رکه وتم . هه ر له

پلیکانه کان به ربوو مه وه وه ده نگی زیپه ی ئاسیه وه ک زه نگی مردن ده نگی
دایه وه :

– بابه نه لمانی به که خه ریکه ده روا . بابه غارده . گه یشته کۆلانئ ! له ترسی نه و
به لا تازه یه هه موو گیانم ده له رزی :

– نه ی دانو بیداد ... نه گه ر نه مجاره بگیری مه وه چ قوړیک وه سه ری خۆم که م ؟ !
که مێک پیم هه لئنا یه وه .

گیله پیاو

له کولانی تاك و تهره خه لکم ده دی که بۆ چه مام یان مزگهوت ده رۆیشتن. نه گهر توانی بام له شاری بچمه دهر نه وه که ی تری هاسان بوو.

له پشتمه وه گویم له دهنگی مامه ره چه ب.

- هۆی! هۆی! کاکه!

توندرتم کرد، هینده ی نه مابوو بکهومه نه رمه غار.

به لام ههتا دههات دهنگی مامه ره چه ب نیزیکتر ده بۆوه و پتری هاوار ده کرد.

دیاره نه ویش به غار به دوام دا دههات و بی پسانه وهش بانگی ده کردم:

- هاوپۆی. هۆی براكه م. برای دینی. بۆکۆی ده چی؟! به سپایی بپۆ هه ناسه م

گیرا. پارهسته بزاتم نه لمانی!

که م که م خه لکمان تی گیشته. خه یال هه لی گرم:

"رهنگه مامه ره چه ب وا بزانی شتیکم لی دزیوه؟"

نه گهر راده وه ستام عه بییکی هه بوو، نه گهر ده رۆیشتم عه بییکی تر.

"خوایه ته گبیرم چیه؟"

کاتیك له سه ره و ژیره که ی هاتمه خوارو چاوم به مزگهوت کهوت فکریکی باشم

کرده وه. چوومه بیلایه مزگهوتی و له ته نیشته به لووعه ناوه که راوه ستام

دهستم کرد به ده زنوویژ هه لگرتن.

مامه ره چه ب که هه ناسه بپکه ی وی که وتبوو و به غار به دوام دا دههات که دیتی

نه و په له په له م له بهر خاتری نویره که م بووه قاقایه کی درۆی کیشا:

- بابا گیان، گوتهات ده چم نوویژ ده که م. خو ئیمهت تۆقاند!

پاشانیش هه ر بۆخۆی گوتی:

"هه رچه ند فه قیره زمانیش نازانی".

گیله‌پیاو
.....

ئەمن خەریکی کاری خۆم بوو مامەرەجەب نووسنی جار بەسپایی دەستی لە پشستی دام:

– مەرەجەبا. ئافەرین. خوا چ رووناکایی یەکی خستۆتە دلی ئەم ئەلمانی یەو، لە ئیمەش موسولمان تر بوو بە یانی زوو هەڵ دەستێ تا نوێژە کە ی وە درەنگ نە کەوێ!

مامە رەجەب لە مزگەوتی راوەستا تا نوێژە کە ی من تەواو بوو (دیارە وە ک نوێژی موسولمانانیش نە دەچوو). پاشان قۆلی گرتم و بردم یە وە مالت. تێگە یشتەم وا بە هاسانی ناتوانم لە و ماله رابکەم. بە لام تەگبیرم چیه؟ نە مەدە زانی.

خۆم دایە دەستی چارە نووس و جلەوم دا دەستی کارە سات. چەند سەعاتیک پێ چوو جەنابی مامۆستا لە گەڵ پینچ شەش کە سی دیکە تە شریفیان هیتا. مامۆستا چەند جوملە یەکی عەرەبی گوتن و منیش دووپاتەم کردنە وە و بە هیتانی شادە و ئیمان بە رەسمی بوومە موسولمان.

دیارە ئەمە دوو هەم جارم بوو کە موسولمان دە بووم. جەنابی مامۆستا پرسى:

– ناوت چیه؟ خۆم لێ گێل کردو جەنابی مامۆستا فەر مووی:

– زوو یە کیکتەن بچن مامۆستای زمانی فەرەنسه یی قوتابخانە کە مان بێتن.

پاش چەند دەقیقە مامۆستای زمانی فەرەنسه یی هات. وادیار بوو هەموو شتیک تێگە یو.

پرسیاری کرد:

– برا ئایینی یە کە مان ئە مە یه؟

جەنابی مامۆستا جوابی دایە وە:

گیله پیاو

– به لئی. قسه ی له گه ل بکه. بزانه کی یه و له کوئی پرا هاتوه! ماموستای زمانی
فهره نسه یی گوتی:

– نه مانه زمانی فهره نسه یی تی ناگن.

بۆم ده رکه وت فهره نسه یی گوتنی کاکیشم هر وه که ئه لمانی گوتنه که ی منه.
ئه وه ی چاک بوو له قوتابخانه نه ختیک فهره نسه یی فیژ بیوووم.

جه نابی معلم به دردی نگی یه وه هاته پیش و گوتی:

– پارلی شوو فهره نسه؟!

– وی.

گویا ده یویست لیم بیرسی ناوت چیه، به لام به هه له چوو پرسى:

– کیلی فوترۆ نومرۆ؟ یانی "نمره ت چه نده؟"

ئه من پیکه نیم و بوخوشی تی گه یشت گوتی:

– پاردیژن. پاشان پرسى "ناوت چیه؟"

گوتم "کارل".

کاکم رووی کرده جه نابی ماموستا و گوتی:

– هه روه که فهره مووتان ئه و پیاوه یه کیک له زانایانی گه وره ی دنیا یه و ده لئی من

له هه موو ئایینه کانم کۆلیوه ته وه و تی گه یشتووم که ئیسلام له هه مووان باشتره.

ئیمه ته نیا دوو قسه مان پیکه وه کردبوو ئه و جه نابه ئه و هه موو شه رح و

ته فسیره ی له سه ر قسه کانم کرد. ئه و خه لکه ساکاره ی له ویش بوون سه ریان له

فهره نسه یی زانینی کاکى ماموستا سوپما بوو:

– ئافهرین ئه فه ندی چه ند جوان به فهره نسه یی قسه ده کا!

– بارک الله بۆ خوینده واریت. یه کیک له دانیشتوان که دیار بوو پیاویکی فزوله

پرسی:

گیله‌پیاو

– ئیوه ته نیا دوو قسه تان پیکه وه کرد، چون ئه وه موو مانایه ی هه بوو؟!

کاکی مامۆستا هیچ له روو نه چوو، وه لآمی دایه وه:

– ئه مه پێوه ندی به ئه قل و تی گه یشتنی بنیاده مه وه هه یه. زمانی فه ره نسه یی وه ک زمانی ئیمه نیه ئه وه موو درێژ کردنه وه ی هه بی. هه ر وشه ی کۆلێک مانای هه یه. زمانه بیگانه کان وه ک سابوون وان ده بیینی کۆته سابوونیکێ چکۆله دنیا یه ک که ف ده کا.

توند توند ددانم به جه رگی خۆم دا گرتبوو هه تا پیکه نینم نه یه.

مامۆستای قوتابخانه که دیار بوو زۆر قوما ربازه ده ستی به خویندنه وه ی یه کێک له و چیرۆکه کورتانه کرد که له پۆلی دووه می فه ره نسه یی دا چاپ کراون و وه ک بلبل پێیدا پڑیشت:

"ژان کیفه که ی هه لگرت، دایکی ماچ کردو پڑیشت بۆ قوتابخانه. ژانتیش دراوسێ یان بوو. له رێگا تووشی یه کتر بوون و ده ستیان کرد به قسه و گالته کردن. کاتی که یشتنه قوتابخانه زهنگی پۆله که یان لێ درابوو."

پاش هه موو جومله یه کیش ته ماشایه کی منی ده کردو ئه منیش بۆ ئه وه ی کاره که زیاتر پیس نه بی سهرم بۆ ده له قاندو په یتا په یتا ده مگوت:

– وی. وی. مۆسیۆ.

کاتی که چیرۆکه که ته واو بوو کاکی مامۆستا چی له جانتای دا نه ما، رووی کرده دانیشتوان:

– گویتان لێ بوو.؟

جه نابی مامۆستا که به قامکه کانی ریشی دادینا گوتی:

– کا که ئه تر زمانی ئه وه فه رهنگی یانه زۆر باش ده زانی!

..... گیلہ پیاو

– بهائی... ئه من جارئکیان له گه ل کابرایه کی فهره نسه یی قسه م ده کرد کابرا زوری پئ سهر بوو ته نانه ت فهره نسه یی به کانیش ده ستم له گه ل ناکه نه وه . که سیک ده توانئ له گه ل من قسه بکا که فهره نسه یی زور باش بزانی . ئه م پیاوه نه لمانی به و باش ناتوانئ به فهره نسه یی قسه بکا ...

جه نابی مامؤستا قسه کانی ئه فهندی تصدیق کردو گوتی:

– باشه ئیستا ناوی ئه و خارجی به چیه ؟

– کارل .

– زور باشه ، که وابوو ده توانین ناوی بنئین "کامل" .

هه موو دانیشتوان ئافهرین یان بؤ ئه قل و تیگه یشتنی جه نابی مامؤستا ناروو ئه منیش سه رله نوئ نئوکم بر او ناوم لئ نرا "کامل" .

پاش ئه و به زمه سه رله نوئ شیرینی خواردن ده ست پئ کراو ده وری پرله شیرینی و مره با به مه جلیس وه ربوون .

هه روا له سه ری سه ره وه له ته نیشت مامؤستا دانیشتبووم خه یال هه ئی گرتم :
"بۆچی ئه و هه موو موسولمان و برای دینی به له ولاتی ئیمه دا که وتوون هه یج که س گوئ یان ناداتی ، به لام بۆمن که پئ یان وایه بیگانه م و تازه موسولمان بووم ئه و هه موو خه رج و موخاریجه ده که ن و جئژن و به زم و بیساتم بؤ ده گئپن .

خوا بکا فه قیرو هه ژاری ولاتانی ده ره وه ئه و خه به ره یان پئ نه گا . ئه گینا لئشاوی سوال که رو لئقه و ماوی بیگانه روو له ولاته که مان ده کا و گهرو گرفتیکه تازه ش ده بیته سه رباری ئابووری و بازرگانی شق و شپه ئیمه . ئه وده م هه ژارترین که س له ولاتی ئیمه پانتۆله که ی داده که نئ و له پئی ئوموسولمانه

بیگانه‌کانی ده‌کا! پیتم سه‌بره چۆن هه‌تا ئیستا فه‌ره‌نگی‌یه‌کان ئه‌و فه‌کره‌یان نه‌کردوه که بیتم موسولمان بن و ئه‌و هه‌موو قازانجه‌یان ده‌ست که‌وی.

ئه‌گه‌ر بلاین له‌و مه‌سه‌له‌ بی‌خه‌به‌رن راست نیه. زۆر جارمان بیستوووه و دیتومانه که هه‌روه‌خت یه‌کێک له‌ ئیتمه‌ له‌ وچخانی ماله‌که‌ی دا قسه‌یه‌کی نه‌یتی له‌گه‌ل ژن و منداله‌که‌ی بکا دووسێ رۆژ دواتر له‌ رادیۆ رۆژنامه‌کانی ئه‌وان دا بلاو ده‌کریتوه ئه‌دی بۆچی له‌و باره‌وه ده‌ست به‌کار نه‌بوون؟!

دیاره هۆیه‌کی گرنگی هه‌یه که ئیتمه‌ تا ئیستا ئاگامان لێ نیه. به‌گورتی مامه‌ره‌جه‌ب هه‌موو کاروکاسبی‌یه‌کی وه‌لا نابوو ته‌نیا خزمه‌تی منی ده‌کرد. باشترین جل و به‌رگی بۆ ساز کردبووم. باشترین خواره‌مه‌نی بۆ دروست

ده‌کردم و شه‌وو رۆژ یان خۆی یان "ئاسیه" ی کچی ئاگاداری من بوون! ئه‌منیش ئه‌و جینگه‌نه‌یی جارام نه‌ما‌بوو. به‌پاستی نه‌ ده‌مویست و نه‌ ده‌شمتوانی ئه‌و ماله‌ به‌جی بیتم. له‌لایه‌ک رینگای هه‌لاتنم لێ گه‌یرابوو، له‌لایه‌کی تریش باش که‌وتبوومه داوی ئاسیه‌خانه‌وه.

تکام ئه‌وه‌یه قسه‌که‌م جۆرێک لێک نه‌ده‌نه‌وه. خۆشه‌ویستی من ئه‌وینێکی پاک و پوو‌مانتیکی بوو. چونکه هه‌ردوو‌کمان ده‌مانزانی هه‌ل و مه‌رج بۆ زه‌ماوه‌ندی ئیتمه‌ زۆر ئاماده‌یه درێژه‌پێدانی ئه‌و خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تی‌یه‌هیچی تێدا نه‌بوو.

له‌هه‌موو ره‌فتارو کرداری مامه‌ ره‌جه‌ب ده‌رده‌که‌وت که حه‌ز ده‌کا بمکاته زاوای خۆی.

هه‌ریۆیه‌ش زۆر له‌ سوننه‌ت کردنه‌که‌م به‌په‌له‌ بوو. ئه‌و رۆژه‌ پاش شیرینی خواردنه‌که‌ دیسان مه‌سه‌له‌که‌ی هینایه‌ گۆپێ و پریار درا به‌یانی "سوننه‌ت بکرتیم".

گیله پیاو

"خوایه بۆخۆت لهو به لایه رزگارم بکهی".

بۆ سبهینێ خۆم نه خۆش کرد. مامه رهجهب دوکتۆری هینا. (ناسیه) و دایکی که منیان به زاوای خۆیان ده زانی بی هیچ شهرم و شکویه که دهستیان به خزمهتی من کرد.

خودا بیگری هه رکاتیک چاوم به چاوه کانی ناسیه ده که وت قه له می ده ست و پی یانم ده شکا. نهی خوایه لهو چاوانه! پیستی به دهنی ده تگوت په لکی گولووکه، مووی سه ری عه ینه ن ده تگوت هاو ریشمی خاسه رهنکه.

کاتیک له بنه وه ته ماشای ده کردم شه رمیکی کیژانه دای ده گرت، لیوه خونچه یی به کانی نه وه نده جوان و دلگیر ده بوون که پیاو به خۆی نه بوو خه ریک ده بوو په لاماری بداو ماچیان بکا.

باوه ریم پی بکه ن نه گه ر له بهر خاتری ناسیه نه بوایه حازر نه بووم یه که ده قیقه ش لهو ماله نه حله تی به بمیئمه وه. به لام نهو نهوینه بی نه مانه بوو که منی له وی گه ر کردو بوو به هۆی به دب ختی و چاره په شیم!

سات به سات زیاتر هۆگری نهو ناسکه کتوی یه ده بووم. هه رچی ده مکرد نه مده توانی عیشقی ناسیه له سه رم به رمه ده ر.

راسته که گووتویانه نهوینیش جۆره نه خۆشی یه که. نه من تووشی نهو نه خۆشی یه ببووم.

خۆم دایه دهستی چاره نووس و چه رخی ژیانم وه ده ست قه زاو قه ده ر دا:
"هه رچی ده بی بلا بیی. له گه ل ناسیه زه ماوه ند ده که م. پینج شه ش مندالمان ده بی. ژیانیکی ئابروومه ندانه پیک دینین. پاش حه وت هه شت سال رابردووه که م له بیر خه لک ده چیته وه. پیلی ژن و منداله که م ده گرم و ده چمه وه نه سه تمبول و ژیانیکی ناسووده ده ست پی ده که م".

چ خه یال پلاوئکی شیرن بوو؟ مه یهو!؟

چهند رۆژیک پی چوو. ئیتر له وه زیاتر نه مده توانی خۆم نه خۆش کهم. ئاخو نه تام مه بوو، نه پهنگ و رووم تیک چوو بوو.

به کورتی. هه رچه ندی دوکتوره کان ئه م دیو نه و دیویان کردم و ده رو ژووریان تا قی کردمه وه بچوو کترین شوینه واری نه خۆشی یان له له شی من دا نه دۆزیه وه. به دب ختی لیڤه دا بوو که ئه و خۆنه خۆش کردنه نه که هه ر به قازانچ ته و نه بوو، به لکه کاره که ی پیستریش کرد. مامه ره جه ب بریاری دا مه جلیسیکی گه وه بق (سوننه ت کردنی) من رۆک بخا.

ته نانه ت کارتی ده عوه تیشیان چاپ کردو رۆژه که شیان دیاری کردو وه ستای سوننه تانی شیان خه به ردار کرد.

ئه و وه ستایه له و شاره بچوو که دا هه مه کاره بوو. دوکانی سه رتاشی یه ی مه بوو، که له شاخی ده گرت، کاروباری کپین و فرۆشتنی ملکه کانی راده په پانده. جار جاریش سه نه دی کپین و فرۆشتنی ده نووسی.

وه ختی که ئه وم ناسی توژیک دلم خۆش بوو. دلنیا بووم ئه و جۆره که سانه به پاره هه موو کاریک ده که ن. له و ماوه یه ش دا مامه ره جه ب هه موو رۆژی هیندی که پاره ی له گیرفانی جله کانم هاویشته بوو. منیش بریارم دا په نجا لیڤه یه ک کو بکه مه وه به به رتیل بیده م به وه ستای سوننه تان بق ئه وه ی چاره یه کم بق بدۆزیته وه!

به و جۆره کاره که مان به خیر ده گوزه راو به زمی زه ماوه ندی من و ئاسیه سه ری ده گرت و نه گه ر دوا یه ش وه ستا راستیه که ی به خه لک گوتبا که س بریوی پی نه ده کرد.

گیلہ پیاو

رؤئی جیژنی سوننہت کردنی من ھنگامہ یه کی سہیر بوو دہ تگوت ھموو
خه لکی شاریان بانگہیشتن کردوه .

"خوابه نه و جه نجاليه تووشی کویره وهریم نه کا".

دہ مہ ویست نکا له مامه ره جہب بکہم کاره که ی هینده گوره نه کا، به لام به چ
زمانیک؟ نه م دہ توانی. دہ ترسام کاره که زیاتر پیس بی.

مہ نجاله پلاوی گوره گوره یان و هسه نابوون. به رخی قه له ویان له شیش
دہ دان و دووکه لی گوشت برژاندن ولاتی داگرتبوو.

میوانه کان له پینج شش هؤده دا خه ریکی به زم و شیرینی خواردن بوون.
وه ستای دہ لاکیش له ژوورکی گوره دا خه ریک بوو نامرازی کاری خوی ساز
دہ کرد.

مامه ره جہب به په له و به نارہق پرشتن وه ژوور که وت گوتی:

– پیاویک له نه سته مبوله وه هاتوه کاری به تویه .

وه ک کیویکم به سہردا به رده نه وه به جارتیک له جیچی خؤم وشک بووم "نه وه کئی به
له نه سته مبوله وه هاتوه کاری به منہ، ناکا به لایه کی تازه بی".

مامه ره جہبی فه قیر که پیچی وابوو له ترسی سوننہت کردن وا وشک بووم، رؤی
به زہیی پیچم دا هاتوه:

– وادیاره نه تر رؤر له سوننہت کردن دہ ترسی!؟

– نا، هیچ نیه .

پرسی:

– نه و پیاوه بی؟

نه و نده ترسا بووم جوابم پی نه درایه وه، سه ریکم بق له قاند یانی با بی.

مامه ره‌ج‌ب رۆیشت و منیش سه‌رئکم له‌په‌نجه‌ره برده دهر دهمه‌ویست رابکه‌م. به‌لام چۆن؟ به‌کوئ‌دا؟ کار له‌کار ترازابوو، تازه چار نه‌ما‌بوو. هه‌تا (کابرا) هاته ژوور نیوه‌ی گۆشتی له‌شم بوو به‌ئاو. پیاویکی گه‌نج بوو. جل و به‌رگیکی رێک و پێکی ده‌به‌ردا بوو. له‌پێکه‌نین و رووخۆشی‌یه‌که‌ی را زانیم پۆلیس نیه‌و نه‌ختیک ئارام بوومه‌وه. به‌لام دیسان قسه‌م نه‌کرد. راوه‌ستام بزانه‌م چ کارێکی پێمه. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کردو گوتی:

– ئه‌من په‌یامنی‌ری گۆشاری (عصر)م.

ئه‌گه‌ر گوتبای عیزرائیل ئه‌وه‌نده نه‌ده‌ترسام. ئه‌مه‌ ئه‌و به‌لایه‌ بوو که‌ شار به‌شار له‌به‌ری هه‌لده‌هاتم.

"خودایه‌ بۆ خۆت له‌چنگ ئه‌وه‌ه‌والئووسانه‌م رزگار بکه‌ی".

وام نیشان دا که‌ حالی نه‌بووم. ئه‌ویش به‌ده‌ست حالی کردم:

– ئه‌من هاتووم له‌ موسولمان بوون و سوننه‌ت کردنی تۆ وینه‌و رێپۆرتاژ ناماده‌ بکه‌م. وه‌ک بێگانان جوابم دایه‌وه:

– من، باش، تورکی، نازانی.

خاوارپاستان جه‌نابی هه‌والئووس له‌ زمانی زگماکی به‌ولاوه‌ هیچ زمانێکی دیکه‌ی نه‌ده‌زانی و به‌لاسا‌کردنه‌وه‌ی من پرسی:

– ئه‌تۆ. چ ئیختیراع و که‌شف. گه‌وره‌ کرده‌وه‌؟

زۆرم پێ‌خۆش بوو به‌زمانی خۆمان راست و ره‌وان وه‌لامی بده‌مه‌وه‌و بلێم:

"ئه‌وه‌م که‌شف کردوه‌ ئه‌وه‌ که‌سانه‌ی له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ موسولمان بوون که‌س گۆنیا‌ن ناداتێ. به‌لام بۆ موسولمانێکی به‌ درۆ موسولمان هه‌زاران گه‌وجی وه‌ک تۆ وه‌خت و پارهی خۆیان سه‌رف ده‌که‌ن".

به‌لام هه‌ر چۆنیک بوو ددانم به‌ جه‌رگی خۆم دا گرت و جوابم دایه‌وه‌:

..... گیله پیاو

— ئەمن زۆر كەشف. ماتۆپى فرۆكەى بېدەنگ، كەشتى بىن دووكەل كېش.
ئوتومبىلى بىن تاپەر!

هەوالئوس ھەر چاويكى ببور بە چوارچاۋ. لىكدا لىكدا سەرى رادە ۋە شاندى
"بارك اللە ۋە ئافەرىن" ى ۋەك بارىزە لە زارى ھەل دە ۋە رىن.

لە ۋە كاتە دا دووكەس ھاتنە ژوور بە دەست ھالى يان كىردم كە بچم بۆ ژوورى
سوننەت كىردن.

بە گورج ۋە گۆلى رۆيشتم بۆلای ژوورە كە ۋە ھەر لە فكرى ئە ۋە ش دا بووم چۆن
لە گەل ۋە ستاى دەلاك دەست بە قسە بگەم ۋە سەروكلكى مەسە لە كە پىك بگرم.

كاتىك ۋە ژوور كە وتم دە بىنم بېجگە لە ۋە ستاى دەلاك ھەوت ھەشت كەسى مل
ئەستوور ۋە سەمىل بابرىش لە ۋى دانىشتوون. بە جارىك زەندە قم چوو. لە

ۋە ستاى دەلاك پرسى:

— ئەمانە. لىرە بۆچى؟

— دە بىن لىرە بن دەست ۋە لاقت بگرن. سەيرىكى دەرگام كىردو بە پە لە ۋە پى
كە وتم.

ۋە ستاى دەلاك پرسى:

— بۆ كوئى؟

— بە دەست تىم گە ياند كە لە دەرى كارم ھە يە.

ۋە ستاى دەلاك دىار بوو دووسى يەكى لە ۋە پىاوانە لى دەنگ دابووم. ۋەك
پالە ۋانى زۆرخانە لىم دەرپە رىن، دەستيان گىرم ۋە توند رايان گىرم.

ۋىنە گىرپاشىش خىرا خىرا خەرىكى ۋىنە گىرتن بوو، منىش ھەر تەقە لای ئە ۋە م
دە دا خۆمىيان لە دەست دەرباز بگەم. بە لام كۆرە كان ۋەك مە پى كە ۋەل كەن

لە ۋە رىيان ھە لېرىم.

گیله‌پیاو
.....

له سیمایان وا دهرده‌که‌وت که ده‌یان‌ه‌وئ هەر له‌وئ له نئوه‌پاستی ژووره‌که‌دا
سوننه‌تم بکه‌ن. ده‌ستم به‌هاوار کرد.

خه‌سووم به‌په‌له‌پرووزه وه‌ژوور که‌وت گوتی:

- مه‌ترسه. هیچ نیه. وه‌ستا ده‌ستی زۆر سووکه. هەر ئیستا نه‌جاتت ده‌دا!
که‌نجه‌کان به‌راکیش راکیش بردیانم بۆلای ته‌ختیک که له سووچیکی ژووره‌که
دانرابوو. ئه‌من له‌ه‌وا په‌له‌قازهم ده‌کردو وه‌ستای ده‌لاکیش دلخۆشی
ده‌دامه‌وه:

- تا ئیستا چل په‌نجا نۆ موسولمانم سوننه‌ت کردوه، نایه‌لم هەر ناگا بکه‌ی.
هینده‌م له‌به‌ر ده‌ستی که‌نجه‌کان دا په‌له‌قازه کرد بیهۆش بووم و یه‌ک
به‌مه‌یدانی لیتی که‌وتم. له‌و بیهۆشی و بیخودی‌یه‌دا گویم له غلده‌غلدیک بوو هەر
ئه‌وه‌نده حالی بووم چه‌ند که‌سیک هاواریان ده‌کرد "سبحان الله"، "جل
الخالق"!

هه‌موو بۆلای ده‌رئ رایان ده‌کرد، منیش نه‌م ده‌زانی مه‌سه‌له‌ چیه. هه‌موو
هۆش و بیرى خۆم خسته کار به‌لکوو شتیکی لئ هه‌لکړینم.

له پشت ده‌رگا کابرای ده‌لاک بۆی باس ده‌کردن:

- ئه‌و کابرایه "په‌ری بره" زگ ماک سوننه‌ت کراوه.

خه‌زوورم له‌خۆشیان هاواری کرد:

- خوايه زۆر شوکور.

یه‌کی دیکه هاواری کرد:

- بۆچی شتی وا هه‌یه؟!!

- به‌ئێ.

گیله پیاو

زۆرم دل پئ خوش بوو که وا بهاسانی لهو خه تهره رزگار بووم. هه روا فیکه ی سمیلانم دهات. به لام بۆچی بنیاده می فزول دیلئ که س هه ناسه یه کی ره حهت هه ل کیشئ. کابرایه کی حه لال زاده راست بۆوه گوتی:

- رهنگه جووله که بی!

ئهو جومله وهک تۆپ له میشمک دا ته قیه وه. به تاییه تی چونکه چه ند که سی دیکه ش بۆیان نه ستانده وه:

- به لئ رهنگه.

ديسان خوا مائی کابرای ده لاک ئاوه دان کا که جوابی دانه وه:

- ئه من ئیستا هه موو شتیك روون ده که مه وه.

تی گه یستم ديسان خه ریکن هیرش بیئنه وه. پیش ئه وه ی بیئنه ژووری خۆم ده خه و کرد.

ئه مجاره کابرای ده لاک به ته نیا هاته ژوور. دیتم له وه زیاتر نا کرئ راوه ستم.

به زمانی خۆمان و ژور له سه ره خۆ گوتم:

- تکات لی ده که م ده رگا که توند پیوه ده، ده نگمان نه چیتته ده.

کابرای ده لاک گئژو کاس بوو. هه قیشی بوو، که سیکی تا ئیستا نه لمانی بوو و

زمانی توریکی نه ده زانی، له پڕ گۆرپا بوو. خه ریک بوو له به رم هه لئ، بانگم کرد:

- مه ترسه بابه، خۆ ناتخۆم. وه ره پیش کارم پیته.

پاشان زوو ئه و په نجا لیره ی بۆم وه لا نابوو له گیرفانم ده رهیتناو بۆم راگرت:

- وه ره ئه م پارهی به گره و په رۆیه کیشم پی را به سته و کارت به کاری من نه بی.

کابرای ده لاک زه رده یه کی هاتی:

- ئه ی قوماریاز. باشت ریگا که دۆزیه وه.

پاره که ی خسته گیرفانی:

گیله پیاو
.....

– ده بی نه ختیك هاوار که ی تا وا بزائن سوننه تت ده که م. له سه ره خق قیزاندم.

– نه بوو. به قه و تتر.

هه تا قه و تم تیدا بوو نه پاندم:

– ئه ی بابه رۆ مردم!

له سه ر جینگاکام دریژ بووم و کابرای ده لاکیش ده رگای کرده وه:

– ته واو بوو.

وینه گرو هه و انوسه کان به ژووری و هریوون و فلاش ده ستیان به بریسکه بریسک کرد. زۆر پرسیماری سه یر سه یریان ده کرد خۆم بیهۆش کردو ئه سلان جوابم نه دانه وه.

به و حاله ش خه به ره که وه ک تۆپ له شاری دا ده نگی دایه وه. پیم و انیه قه ت هینده ی نه و رۆژه رۆژنامه فرۆشرا بئ.

وینه کانی منیان له لاپه ره ی یه که م دا چاپ کرد بوو و تیتری سه یرو سه مه ره شیان نووسی بوون:

" لایکی ئه لمانی موسولمان بوو." " جیژنی سوننه ت کردنی پرۆفیسوری به ناوبانگی ئه لمانی به خۆشی و شادمانی یه وه ته واو بوو." " بزووتنه وه یه کی گه وه که له دنیا ی ئیسلام دا رووی داوه."

به و جۆره خه ریک بوو چه ره سه ره ی یه کی گه وه بۆمن پیک ده هات و سات به سات چاوه پروانی نه و به دبختی به تازه یه بووم. هیشتا رۆژئاوا نه ببوو که چه ره سه ره ی یه کی ده ستی پئ کرد. چوار پۆلیس هاتنه ماله که و له منیان پرسى. هه ر له گه ل هاتنه ژووره که ی من هیندیکیان گالته پئ کردم و به پیکه نینه وه:

– هه سه ته پئ!

– زووکه جله کانت له به رکه!

گیله پیاو

که له پچه یان له دهستی کردم و له پیش چاوی پر له سه رسو پمانی خه زوورم و ناسیه و دراوسی کان بردیانه ده ری.

ناسیه پائی وه دیوار دابوو و له سه ره خۆ ده گریا، خه زووریشم وه ک کاره با لیتی دابی وشک هه لاتیبوو. دراوسی کانیش که وتیبوونه سرت و خورت:

- رهنگه جاسوس بووی.

- نه من هه وه ل رۆژ زانیم.

- سه گبابانه کاری چۆن ده که ن!!

- درۆی کردوه ئەلمانی نه بووه.

- به لئی حه تمه ن ئینگلیزی به.

یه کسه بردیانه بۆ پۆلیسه خانه و چونکه وهخت درهنگ بوو بئ لئ پرسین له ژووړیکی ته رو تاریک فری یان دام.

سبه یئ به یانی بۆ لئ پرسینه وه ی من هه راو هه نگامه یه کی زۆر ساز ببوو. دیسان وینه گرو هه و آئوو سه کان باسیکی باشیان وه ده ست که وتیبوو. وینه گرتن ده ست پئ کراو هه رچی هه ولم ده دا سه روچاوم بشارمه وه پۆلیسه کان چه نه گه یان ده گرتم و سه ریان راست راده گرتم.

سه رۆک لیتی پرسیم:

- سه گی سه گباب نه و که له کبازی یانه چین ده یان که ی!

- نه من خه تا یه کم نیه.

سه رۆک جووته زلله یه کی لئ دام که گره شینکه م له چاوان هه لستا.

- نه دی کئ خه تاباره؟ سه گبابی که له کباز بۆچی خۆت به ئەلمانی به و خه لکه

نیشان دا بۆچی؟! ها؟

- جه نابی سه رۆک مه گه ر ئەلمانی بوون له قانون دا تاوانه.

گیله پیاو
.....

سه رۆك شته كەي به كورتی برپه وه . دووكهس له لای سه ره وه دانیشتبوون
دهستی بۆ راداشتن:

– برایان تاوانبار له بهردهستی خۆتان دایه .

ئو دووكهسه كه دوايه دهركهوت پۆلیسی دژی تاوانن و له ئهسته مبهووله وه
هاتوون، دهستیان كرد به لئ پرسین:

– باشتر وایه راستمان پئ بلیی مه بهستت له و كار ه چ بووه ؟ ته واوی باسه كه م
له سیرئ هه تا پیوازی بۆ گیرانه وه .

هه موویان پیکه نین . دیاریوو باوه پریان به قسه كانم نه كردوه :

– هه روا سووك و هاسان خۆت كرده ئه لمانی بۆ ئه وهی جه مه نانێك په یدا
بكه ی ؟

– باوه پ بکه ن هیچ نیازێکم نه بوو . . . خه ریک بوو له برسان بمرم .

– پیواوی باش له م ولاته دا کئ له برسان مردوه هه تا تۆ ببیه دووه م !! ؟!

نه مده زانی چ جوابیک بده مه وه . مه سه له که یان گه یاند بووه جیگایه ک هه ر
جوابیک دابایه وه لانی که م ده پازده سالّ چه پسیان به بالا ده بپریم . ناچار
بیده نگ بووم .

یه کێک له فرمانبهره کان بانگی کرد خه زوورم و ئاسیه بۆ به ره پوو کردن بیته
ژوور . دهستم کرد به پارانه وه :

– جه ناب ! ئیعدام که ن ، بم نێرنه به ندیخانه به لام تووشی شه رمه زاریم مه که ن .
به راستییش وابوو . چونکه رووم نه بوو چاو له چاوی مامه ره جه ب بکه م که
به وه پیری دلپاکی یه وه برده بوومیه مالی خۆی . به لام چاره نه بوو . خه زوورم کاتیك
هاته ژوورئ راسته پئ به ره و من هات . له پێشم راوه ستا زۆر به رقه وه
ته ماشایه کی به ژن و بالای کردم :

..... گیله پیاو

– تف له رووانت. حه رام زاده ی بی ئه مهك. هه ی بی شه ره فی بی ئابروو...

ئه گه ر فه رمان به ره كان نه یان گرتبا هه ر له وئ ده یخنكاندم.

پۆلیسه كه لی ئی پرسى:

– ئه تۆ شكایه تت له و كا برایه هه یه؟

– به ئی. خوا كو ئیری كا، ئابرووی منی برده. سئ هه زار لیره م بۆ خه رج كرده.

ده بی هه موو زه ره رو زیانه كه م بۆ ببژئیریته وه.

پاشان ئاسیه یان هئنا.

ئه و كچه به سته زمانه ئه وه نده گریابوو چاوی سوور هه ل گه رابوون.

پۆلیس لی ئی پرسى:

– كچم تۆش شكایه تت له م كه له كبازه هه یه؟

– نا.

مامه ره جه ب به سه ر سو پمانی كه وه ته ماشای كچه كه ی كرد:

– ئه تۆ شكایه تت نیه؟

– نه خه یر چی كرده تا شكایه تی لی بکه م؟

– بۆ ده ته ویست چ بكا؟ له وه زیاتر كه كللوی له سه ر ئیمه ناوه؟

– ئه و بی تاوانه.

– دایكت ده ئی گواره و بازنه ی تۆشی دزیون! و ویستوو یه تی فریوت بدا.

– درۆیه! ئه و قه تی قسه له گه ل من نه كرده. ئیوه ده تانه ویست منی بده ئی!

له وه فای ئه و كچه سه رم سو پمابوو. كو ئی گریانم له ئه و كی مابوو بۆ ئه وه ی

فرمیسه کی چاوانم نه بی ئی پووم ده لای دیواری كرد.

مامه ره جه ب به زۆر قسه ی كچه كه ی بری:

– ئه مه تی ناگا... منداله... فریوی خواردوه.

گیله‌پیاو
.....

پاشانیش ئاسییه‌ی برده‌ده‌ر. له‌که‌لینی ده‌رگاوه‌ه‌راو هوریا‌یه‌کی سه‌یر هاته ژوور ده‌تگوت هه‌موو خه‌لکی شاری بۆ شکایه‌ت کردن هاتوونه پۆلیسه‌خانه. یه‌کێک ده‌یگوت "هه‌زار لیره‌ی له‌من وه‌رگرتوه" ئه‌وی دیکه‌ ده‌یگوت "سه‌د لیره‌ی له‌من قه‌رز کردوه".

له‌ کاتێک دا هه‌یچیانم نه‌ده‌ناسی و چاوم به‌چاویان نه‌که‌وتبوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تاوانه‌که‌م ژۆر بوو و لێم به‌شک بوون، بڕیار درا له‌گه‌ڵ چه‌ند فه‌رمانبه‌ری چه‌کدار به‌پێم بکه‌ن بۆ نه‌سته‌مبوول. له‌ نه‌سته‌مبوولیش ژۆر خه‌یتر دۆسیه‌که‌م ته‌واوکر او له‌ پلێکانه‌کان چوومه "خوار".

له‌به‌ندیخانه هه‌ر بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که پاش به‌ره‌للایبوون کارێکی موخته‌ره‌م بدۆزمه‌وه‌و وریا بێم به‌ته‌له‌وه‌ نه‌بم!

رۆژێکیان به‌ندی‌یه‌کی "ناشی" یان هه‌ینایه‌ لای ئێمه. وه‌زعی ئه‌و له‌گه‌ڵ به‌ندی-یه‌کانی دیکه‌ فه‌رقی هه‌بوو. له‌ رواله‌تی و له‌سه‌یمای هه‌یدی و به‌ وبقاری پرا ده‌رده‌که‌وت که "له‌وانه" نه‌یو یه‌که‌م جاربه‌تی که هاتۆته‌ به‌ندیخانه. ژۆر زوو بووینه ئاشنا. ناوی "واسیل" و بازرگانی بازاڕبوو.

زه‌یتوون و رۆن زه‌یتوونی ده‌فروشت. هه‌ر له‌ هه‌وه‌ڵ رۆژه‌وه‌ که هاته‌ به‌ندیخانه سه‌ری کیسه‌که‌ی کرده‌وه‌و وه‌ک خاک و خۆڵ پارهی خه‌رج ده‌کرد.

منیش پارووم ده‌پۆنی که‌وت و خواردن و خۆراکم رێک و پێک بوو. شیوو نیوه‌رۆیان له‌ ماله‌ی پرا بۆدینا. ئیستاش که‌ ئیستایه‌ تامی خواردنه‌ خۆشه‌کانی له‌بنی ددانم داماوه‌!!

هه‌رچی لێم پرسسی تاوانی چیه‌ هه‌یچی نه‌گوت. به‌لام ئه‌من له‌سه‌یری تاپیوازی به‌سه‌ره‌اتی خۆم بۆ گه‌یراه‌وه‌. "واسیل" ئاده‌رسی خۆی دامی و گوتی:

گیله پیاو

- هر کاتیک به ره لالا کرای وهره لای من کارم پیته.
- هر چند ناگری باوهر بهو به لیتانه بکه ی که بهندی به کان پتکی ددهن، به لام چاره م نه بوو نادره سه که م لئ وهرگرت و پاش سئ مانگ بی ته کلیفی که له بهندیخانه دهرچووم راسته پئی چوومه لای واسیل.
- واسیل زوری به خیر هی نام. دوکانی له شه قامتکی گهره ی ئه سته مبول بوو. له دوکانه که ی دا ته نه که رۆن زه بیتوون هه تا بن میچی له سه رتک دانرا بوون.
- واسیل سه د لیره ی وئی دام و گوتی:
- بر پئی سئ رۆزی دیکه وهره وه ده ست به کار بکه .
- چونکه له میژیوو له گه ل پیاویکی باش و راست و دروست به ره وپوو نه ببووم، ئه و کاره ی واسیلم زور پئ سه یربوو. باوهرم نه ده کرد که له دوکانه که ی خوی دا کارم بداتی.
- به لام راست بوو. ئه من به ناوی ژمیریار له دوکانه که ی دا ده ست به کار بووم.
- دووسئ مانگ رابورد. رۆژ له رۆژ زیاتر له کاره که م دا سه رپاست ده ببووم. هه موو کاره کان فیر ببووم.
- نیتر نیازم به وه نه بوو واسیل فه رمانم پئی بدا بوخۆم ئه رکی خۆم به باشی به جئ ده گه یاند.
- زور دلخۆش بووم که ژیانم سه روسامانکی په یدا کردوه و منیش ده توانم وه ک خه لکی دیکه به بی ترس و له رز پارووه نانیک بخۆم و شه وانه ش به ئاسووده یی بنووم.
- رۆژتکیان واسیل بانگه یشتی کردم. خواردنیک زور باشی بو ساز کردبووم.
- میشک، ماسی و پالو خورشت و مره بای هه مه چه شنه. پاش نان خواردن واسیل گوتی:

گیله‌پیاو
.....

– له ماوه‌یه دا ترم له هه‌موو بارنکه‌وه تا‌قی کرده‌وه. بۆم ده‌رکه‌وت به‌ راستی
جینگای باوه‌پری.

له‌ خۆشیان حالم نه‌بوو: "بروانه، پیاو نه‌گه‌ر راست و دروست بئ‌ چه‌ند زوو
حورمه‌ت په‌یدا ده‌کا؟ خۆزگه‌ نه‌و براده‌ره‌ که‌ ده‌یگوت له‌م ولاته‌ دا هه‌یچ که‌س
به‌راستی و دروستی چی‌ بۆ نا‌کری، نیستا لی‌ره‌بایه‌و زانیبای واسیل چه‌نده‌م لی‌
رازی‌یه!"

واسیل له‌سه‌ر قسه‌کانی رو‌یشت:

– من ده‌مه‌وی پادا‌شتی پاکی و راستی تۆ بده‌مه‌وه‌و دو‌کانه‌که‌م بده‌م به‌ تۆ.
پیم وابوو نا‌غا یان گالته‌م پئ‌ ده‌کا یان دیسان ده‌یه‌وی تا‌قیم بکاته‌وه.
به‌شه‌رمه‌وه‌ جو‌ابم دایه‌وه:

– دو‌کان پی‌روزی خۆتان بئ‌. من هه‌میشه‌ خزمه‌تکاری تۆ بووم و هه‌ر خۆم به‌
خزمه‌تکار ده‌زانم.

واسیل تیم‌ گه‌یشت:

– به‌ گالته‌ وانالیم. به‌راستی بریارم داوه‌ دو‌کانه‌که‌م بده‌م به‌ تۆ!

– نا‌خر له‌ به‌ر چی‌؟

– به‌ ته‌واوی باوه‌پیم به‌تۆ هه‌یه. منداله‌کانم زۆر نه‌بله‌خه‌رجن. باوه‌پ به‌
زاوایه‌که‌شم نا‌که‌م. چونکه‌ نیازشم هه‌یه‌ ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌فه‌ر بچم ده‌مه‌وی له‌
کارو باره‌کانت دا سه‌ربه‌ست بی‌ و سه‌ربه‌خۆ بتوانی کار بکه‌ی.

– دیاره‌ من ته‌نیا چاوه‌دی‌ری ده‌که‌م.

زۆری قسه‌ کرد نه‌متوانی له‌ نیازی دل‌ی بم‌ و بزانه‌ نه‌و کاره‌ قازنجی بۆ نه‌و
چی‌ه‌و بۆ من چی‌! چونکه‌ نه‌من هه‌ر وه‌ک جاران مو‌وچه‌خۆر بووم و هه‌موو
قازانچه‌که‌ هه‌ر بۆخۆی ده‌بوو.

گڻله پياو

واسيل گوتی:

– بڙ ٿو مه به سته مانگی ۵۰ لیره له موچه کهت زیاد ده که م. توش ده بی له بهر
زمانی خه لک و پیشهاتی زه مانه سه نه دیکي ده هزار لیره بیم بده یی، نه وه ک
خو نه کا وه ختیک شه یان به فریوت به ری.

هرچی بیرم ده کرده وه ټو کاره مانای چیه و واسیل بډچی دوکانی خوی ده دا
به من سر م لی دهر نه ده کرد.

باشم ده زانی ټو ماسته بی موو نیه و که له کیک له کار دایه، به لام نه مده زانی
مه سه له چیه. ټاخر من ده سمایه یه کم نه بوو که له ده ستم بچی. به پرواله تیش
ټو سه و دایه عه بیکی نه بوو. به تایبه تی که مانگی ۵۰ لیره شم زیاد ی
وهر ده گرت.

"له سر خوی" پیاو نابی ده ست به رزقی خوی وه بنی. سبه ینی به یانی
چو یینه ده فته رخانه دوکانه که ی به شه ش هزار لیره بی فروشتم و له جیاتیان
سه نه دیکي ده هزار لیره یی لی وه رگرتم و به پرواله ت من بوومه خاوه نی
دوکانه که.

ده سبه چی ټابلوی دوکانه که م هینایه خوارو ټابلوی که تازهم به ناوی "
تجارتخانه ی اعتماد فروشیاری رڼ زه یتون" له جیگا هه لواسی.

دراوسنی یه که مان حاجی سالح ناویک بوو که ټو ویش هر بازرگانی رڼ زه یتون
بوو. ټو رڼه کاتیک واسیل بډ نانی نیوه پډ چڼوه، حاجی سالح هاته لام و
پرسی:

– له جیاتی فروشتمنی دوکانه که چه ندی موچه بډ زیاد کردوی:

– مانگی ۵۰ لیره!

گیلہ پیاو

– پیوو! به خوا بابہ کلّوی چاکی له سەر ناوی. ئەگەر دوکانه که ی منت قبوول
بکردایه مانگی ۵۰۰ لیره م ده دایه ی.

گیژو کاس بووم. پرسیم:

– چۆنی کلّو له سەر ناوم؟

– له دوا ی چوان نه چی باشه. ئیستا ئەگەر دوکانه که ی منیش قبوول ده که ی
مانگی ۵۰۰ لیره ت ده ده می:

– باشه بۆچی ئیوه دوکانه کانتان ده ده ن به من؟

قاقایه کی درێژی کیشا:

– پیاویکی ساف و ساویله که ی یان گالته م پئ ده که ی؟

– بۆچی گالته ت پئ ده که م؟

– بۆخۆت دوا یه تئ ده که ی.

ئوه نده ی گوت و له دوکانی وه ده رکه وت. دلم وه ده غده غه که وت: "خوایه
گیان نه مجار چ به ده ختی به کم بۆ په یدا بووه؟ بۆچی خه لک نایه لئ رۆژیک
ئاسوده بم؟ ئاخ من چ خه راپه یه کم بۆ ئه و خه لکه بووه که هه ر که س تووشم
ده بی ده یه وی توشی چۆتمه یه کم بکا؟"

چهند رۆژ دواتر واسیل گوتی:

– سبه ینی ده بی له (مناقصه) یه ک دا به شدار بین.

له پیش دا زۆرم ئاگاداری (مناقصه) له رۆژنامه کان دا خویند بۆوه. به لام گویم
نه ده دانی و کارم به و کارانه نه بوو. پرسیم:

– چ (مناقصه) یه ک؟

– (مناقصه) ی رۆنی سه ر یازخانه کان.

– ئیتمه و ئه و کاره که ورانه؟

گیله پیاو

واسیل پیکه نی:

– نان له و جۆره کارانه دایه. نه تر تیی ناگهی!

– نه من شاره زانیم، نازانم چ بکهم!

– پیکه وه ده چین، نه ترش ورده ورده شاره زای کاره کان ده بی!

سبه نی چوینه ناو کومیسیتن. بیجگه له ئیمه چهند که سی دیکه ش هاتبوون که زۆربه یانم ده ناسی.

حاجی سالحی دراوسیشمان یه کیک له به شداره کان بوو.

پرسیارنامه ی (استماره) مناقسه که یان خستبوه پاکه ته وه و سه ریان

داخستبوو. ده بوو له ماوه یه کی دیاری کراودا ۲۰ تن رۆن ته سلیم بکین. هر

کس هرزانتری دابایه نه و سه ره ده که وت.

نه ودهم کیلۆی رۆنمان به ۱۲۰ قرۆش ده کپی و به ۱۵۰ تا ۱۶۰ قرۆشمان

ده فرۆشته وه.

بیرم کرده وه نه گهر ۱۲۰ قرۆشیش بنووسم له هه موو سه و دایه که دا ۱۵۰ هزار

لیره قازانچ ده که یین و یه که م پایه ی میلیۆنیری یه که م داده نیم.

به راستی چاره نووس چۆنه. بۆیه ده ئین: "رۆی یه کی گه راو له شیریکی نوستوو

باشتره."

من له رۆژی هه وه له وه هر بیرم له وه کردۆ ته وه که رۆژیک بيمه میلیۆنیر. ئیستا

پاش نه و هه موو هه ورازو نشیتوو ده رده به لایه خه ریک بوو شانسم هه ستیتته وه.

واسیل له ته نیشتم دانیشتبوو پرسی:

– ده ته وی چهن دی بنووسی؟

– کیلۆی ۱۲۰ قرۆش.

– مه گهر شیت بووی؟

پیم و ابوو که مم گوتوه:

– ۱۴۰ قرۆش چۆنه؟

واسیل به گالتوه پیم پیکه‌نی.

هموو ده‌ورو به‌ره‌که‌مان تئ گیشته و منیش زۆر ته‌ریق بوومه‌وه:

– نه‌گه‌ر ئیمه‌ نرخه‌که زیاد بنووسین نه‌وانی دیکه‌ ده‌یبه‌نه‌وه.

– هه‌شتا قرۆش بنووسه!

پیم و ابوو مه‌به‌ستی ۱۸۰ قرۆشه. گوتم:

– پیم وایه ۱۸۰ قرۆش به‌کجار زۆره!

چاوی لئ ده‌ریه‌راندیم:

– سه‌دو هه‌شتای چی. هه‌شتا قرۆش بنووسه.

ئیسنا نۆره‌ی من بوو پیم سه‌یر بئ:

– چۆن شتی وا ده‌بئ ئیمه‌ به ۱۲۰ قرۆش ده‌یکرین!

– نه‌تۆ بنووسه. هه‌قت نه‌بئ!

وه‌ک بۆخۆم خاوه‌ن مالّ بم قه‌له‌مم له‌سه‌ر کاغه‌ز هه‌لگرت!

– زۆر زه‌ره‌ر ده‌که‌ین.

– نه‌تۆ بنووسه‌ خه‌مت نه‌بئ!

مشته و مپه‌که‌مان له‌وه‌ی ده‌رچوو، واسیل گوتی:

– نه‌تۆ به‌لئینه‌ت داوه‌و ده‌بئ بنووسی؟

به‌ده‌نگیکه‌ی به‌رز گوتم:

– ئاخه‌ر پیاوی ئاقلّ چۆن به‌ده‌ستی خۆی مالّی خۆی ده‌ئاوی ده‌کا؟

– بابه‌ نه‌من زه‌ره‌ر ده‌که‌م به‌تۆ چی؟

گیله پیاو

ئەو قەسە بە جی بوو. هەرچەند دەستم بۆی نە دەچوو بە ناچاری کیلۆی هەشتا قرۆشم نووسی و لە پاکەتم هاویشت. کاتیک پاکەتەکانیان کردەووە ئەمن بردبوومەووە.

مەبلەغیکمان وەك (کفالت) دا بە سندووق و وەسلمان وەرگرت.

خەلکەکە پیرۆزباییان لە واسیل کرد. یەکیکیان پێی گوت:

– ئەگەر ئەمنیش شیرەپیاویکی وەك "فەرید" م بواوە لە جیاتی ۸۰ قرۆش چل قرۆشم دەنووسی.

هیچ سەرم لەو قسانە دەر نە دەچوو. کە لە کومیسێۆن هاتینەدەر لە واسیل پرسى:

– تو ئەو خودایە پێم بلێ چۆن پیاو شتیکی بە ۱۲۰ قرۆشی کرێبی بە ۸۰ قرۆشی دەداتەووە؟

– ئەو بە قەسە نابێ. دواوە بۆخۆت تێ دەگەى.

– ئەو خۆ مەسەلەى "ئەتۆم" نیە. ئەو سەودایە کیلۆی ۴۰ قرۆش زەرەر دەکا.

– زەرەر ناکا بە لام قازانجی کەمە!

دەستمان کرد بە رۆن تەحویل دان. بە لام هەموو کیلۆیەك دەریایەکی زەرەر دەکرد.

هەرچی دەمکرد سەرم لەو سەودایە دەر نە دەچوو ئەو مەتەلەم بۆ هەلنە دەهات.

رۆژێك واسیل هیندیک پەتاتەى کرى. کە فەردە پەتاتەکانمان دەبردە ژووری عەمبارێ پرسیم:

– ئەمانە بۆچیە؟ پیکەنى و گوتى:

گیله‌پیاو
.....

– ده‌موی تجاره‌تی په‌تاته بکه‌م.

وه‌سبه‌ی شه‌وی‌پرا به‌ لوری په‌تاته‌یان هیئا بۆ عه‌مبار.

ده‌تگوت ئه‌و په‌تاتانه له‌سه‌ر سه‌ری من که‌له‌که ده‌که‌ن خه‌ریک بوو می‌شکم

بته‌قی. له‌دلی خۆم دا ده‌مگوت:

" ئاخ‌ر ئه‌و هه‌موو په‌تاته‌یان له‌کوئی بۆ تا‌هت ده‌کری؟! "

هه‌ر چه‌ند قه‌ده‌خه بوو من بی‌مه عه‌مباری روژیکیان بی پرس وه‌ژوور که‌وتم و

هه‌موو شتی‌کم بۆ روون بۆوه:

کوچه‌که‌ی واسیل په‌تاته‌کانی له‌ مه‌نجالی گه‌وره گه‌وره‌دا ده‌کردنه هه‌ویرو

پاشان هیندێ شتی تریشی تی‌ده‌کردن و له‌گه‌ل روژه‌کان لیکی ده‌دان.

ئه‌وه‌نده‌م ده‌زانی ئه‌و کاره تاوانه‌و نه‌گه‌ر پێ‌بزانن ده‌مارمان ده‌ردی‌نن. گوتم:

– کاکه گیان! ئه‌من شتی وام قبوول نه‌یه. ئه‌گه‌ر بمویستایه ئه‌و فرت و فیلان

بکه‌م ئیستا له‌ جیگایه‌کی دیکه بووم!

واسیل له‌ پێشدا نه‌ختیک تیک چوو، پاشان زۆر هیدی جوابی دایه‌وه:

– ئه‌مه چ فیلیکی تیدایه؟! .

– بۆچه‌ما فیل کک و گوئی هه‌یه. په‌تاته له‌جیاتی روژ بفرۆشی، فیل نه‌یه!!!

– نا...! په‌تاته بۆ له‌شی بنیاده‌م زه‌ره‌ری نه‌یه و ژۆریش قازانچه...

کوچه‌که‌ی واسیل ده‌ستی به‌ تاریفی په‌تاته کرد:

– ئه‌و گیا چاکه نشاسته... و راده‌یه‌کی زۆر روژ و... واسیل له‌ده‌می قوژته‌وه‌و

گوتی:

– ئه‌وه گرنگ نه‌یه، ئه‌لمانی‌یه‌کان له‌ خه‌لووز گزشت دروست ده‌که‌ن. له‌ ئیسک

شه‌کر سازده‌که‌ن و ته‌خته‌ی ده‌که‌ن به‌ ئارد.

گڻله پياو

دهنگوت باب و ڪوپر بڻو پڻ ساهماندنن من پيش برڪه يان ڪردوه چونڪه ڪوپره كه
قسه كه ي له بابي وه رگرتوه:

- نئستا كه زانستي ڪيميا گه يشتوته شو پايه و پله به نئمه بڻو ڪه لڪي لئ
وه رنه گرين؟

قسه ڪاننيان له باري زانستي يه وه راست بوون، خهريك بوو ڪه م ڪه مه ته سليم
ده بووم، واسيل ڪه ديتي نهرم بووم توڙي ڪيشي قهرزدار ڪردمه وه:

- نئمه پياوي به شهره فين! رزقي خهراپ نادهين به خه لڪ. نه گه ر بازار گانه ڪاني
ديڪه نه و مناقصه يان برديايه وه نازاني چيان دهر خواردي سه ر يازه ڪان ده دا.
نئمه پياوي چاڪين و له ترسي خودا تووشي گوناح نابين.
پرسيم:

- چما ده ڪري چي ديڪه له گه ل روني لئڪ بدهن؟

سهري راوه شانده دهنگي ڪي تايبه تي له زاري هاته دهر:

حه ي...! نازاني خه لڪ له گله سپي و وازلين روني دروست ده ڪهن. هه ر نه و
حاجي سالحه وه ختيڪ روني ڪي دروست ڪرد بوو هه ر ڪه س خواردياي له پياوه تي
ده ڪه وت. هه موو پزيشڪه گه وره ڪاني دنيا هاتنه لاي "فورمول" ي نه و
دهرمانه يان بداتي. به لام فه قيره بڻو خوشي له بيري نه ما بوو چي له گه ل رونه كه
ڪردوه نه گه ر له بيري ما بيه ده بوو به ميليونير...

ڪوپر واسيل به خورپانان وه گوتي:

- به لام ڪاري نئمه له رووي حيسابه ويه وه رچي تي ڪه لي رونه ڪه ي ده ڪه ين
دياره.

واسيل بڻي نه ستانده وه:

گیله‌پیاو
.....

- ئیتمه مرقۇمى به شه‌ره‌فین! ئەگەر باوەر ناكەى بېرۆ ناو بازار پېرسە داخوا ئیعتیبارو شه‌خسیه‌تمان له‌لای خەلك چۆنه. لیره‌یه‌ك به‌هیچ كەس قەرزدار نیین! ۲۰ ساله له بازارم تا ئیستا جارێك چیه سزام بۆ دەرته‌چوو. گوتم:
- ئەوانه هه‌موو راستن به‌لام:

- به‌لام چی؟

- كریار دهنانی كه ئیوه په‌تاته‌ی له‌گه‌ل رۆنه‌كه‌تان ده‌كەن؟

واسیل و كۆره‌كه‌ی به‌ده‌نگیكى به‌رز پێكه‌نین:

- پێم وانه‌بوو ئەوه‌نده ساویلکه‌ی. چۆن نازانی؟ مه‌گەر شیتته كه نهنانی رۆنى
ئیتمه ساخ نیه؟

- به‌چ پا دهنانی؟

- چاره‌كه‌م!

ئەوانه‌هه‌تمه‌ن رۆنى ده‌كپن و دهنانن كه رۆنى ساخ كیلۆى به‌دوو لیره‌ش
نادهن. كه‌وابوو هۆى چیه! كه ئیتمه به‌هه‌شتا قروشى ده‌ده‌ین. بێ گومان ئارد
و په‌تاته‌و شتى وای له‌گه‌ل ده‌كه‌ین دیسان خوا مالمان ئاوه‌دان كا كه رۆن
گریسى تێناكه‌ین!

دیتم راست ده‌كا خۆ نابێ زهره‌ر بكا. پرسیم:

- باشه بۆ ئیتمه ئەو نرخه‌مان نووسی؟

- كارت به‌و كارانه نه‌بێ. له‌سبه‌ینى پا بێجگه له‌مووچه‌كه‌ى خۆت به‌شێك له
قازانجی رۆنه‌كه‌ش وه‌رگره...

ناچار بێده‌نگ بووم، به‌لام دلم رازى نه‌ده‌بوو ده‌ست له‌و كاره هه‌لبگرم.
ده‌مزانی ئەگەر ده‌نگى لى‌بێ قازانجی نیه كه هیچ، هه‌زار گيرو گره‌فتیشى لى
شین ده‌بێ كه پێش هه‌موویان بێكاربوونی منه.

گیله‌پیاو

پاش ئه و رۆژه واسیل هه‌موو رۆژی لیسته‌ی حیسابه‌که‌ی بۆ دینام. ئه و رۆژانه‌ی هه‌فته‌ی پێشوو ته‌سلیم مان کردبوون ساخ بوون و پێنسه‌د لیره‌مان زهره‌ر کردبوو. هه‌روا هه‌فته به هه‌فته راده‌ی په‌تاته‌که زیاتر ده‌بوو زهره‌ره‌که‌ی پر ده‌کرده‌وه.

واسیل گوتی:

– ده‌بینی ئیمه به‌بێ ئاگاداری تو هیچ کاریک ناکه‌ین. ده‌وه‌ره ئه‌م لیستانه ئیمزا بکه.

نه‌ختیک در‌دزنگ بووم. نه‌مده‌ویست ئیمزا بده‌م، واسیل پێکه‌نی:

– ئیمه له تو دانیابووین تجاره‌تخانه‌یه‌کی وا گه‌وره‌مان دایه ده‌ست تو. تۆش باوه‌رت به ئیمه هه‌بێ وه‌ره ئیمزای بکه...

بریا ده‌ستم شکابا و ئه و ئیمزا سه‌گیاب خێوه‌م به‌و لیستانه‌وه نه‌ناپایه...

واسیل به ئیمزاکردنه‌که‌م زۆری که‌یف ساز بوو:

– ده‌زانی تا ئیستا هیچ قازانجمان نه‌کردوه. به‌لام دیاره له‌مه‌ودوا باش ده‌بێ...

فه‌رید ئه‌وه‌نده‌ی قسه‌ی کردبوو که‌فی ده‌په‌رژاند. له‌میژ بوو له‌سه‌ریه‌ک بۆی ده‌گیرامه‌وه.

جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساندو چاوی بریه چاوی من:

– رهنکه باوه‌ر نه‌که‌ی که هه‌رچی تا ئیستا گوتووومه له دووخی راست تره. په‌نگه پیت وای من له‌دل دا ئه و پیاوه راست و دروسته نه‌بووم که ئیدیعا ده‌که‌م و ئه و سه‌ودایه‌ی واسیلیم پێ‌خۆش بووه. نا... به خودای هیچ له‌و پێشهاته رازی نه‌بووم. به‌لام قسه‌کانی واسیل جوړیک بوون که هه‌موو که‌س

گڏهه پياو
.....

باوه پي پڏه ڪردن و فريوي ده خوارد. ٺه و جوره كه سانه ڪاره ڪاني خويان
باش ده زانن. ٺه ڪر به ڪيٽڪ پڏيان بلڻي بي شورهه ف ورگي ده دپن.

ٺه وانه ٺينساني به شورهه فن! له بازار له لاي هموو ڪه س خاوهن ٺا پوون،
شه خسيه تيان هه يه و خه لڪي ديڪه ش هه رچهند ده يان ناسن ريڙيان لڏ ده ڪرن.

ٺه وانه سهريان بچي نوڙيان ناچي!

به ره به ره ڪار له په تاته ترازو. پيوو دووگيشي لڏ زياد بوو. ٺه و روڻه ي ته سليم
ده ڪرا سهدي هه شتاي شتي ديڪه بوو. تي ما بووم. هيچ ريڳاي ده ريبازيوونم
نه بوو. چوومه لاي ڪوري حاجي سالح و به دزي باسه ڪم تي گه ياند. ده مه ويست
شنتيڪي لڏ فيريم و ريڳايه ڪم بڻ دابني.

ڪوري حاجي سالح ده ستي ڪرد به پيڪه نين:

- خوا بڪا ٺاخرى خيري!

- مه سه له ن چ ده بي؟

- هيچ!

- نا، به راستي نه ڪا ڪاره ڪه پيس بي؟

- پڏم بلڻي بزانم چه نده "هق" وه رده ڪري؟

هه تا ٺيستا داهاتيڪم نه بووه به لام له مه ودوا...

قاقايه ڪي دريڙي ڪيشا:

- ٺيشه لڏا چاڪ ده بي به لام هيئنده ش ساويلڪه مه به.

له قسه ڪاني ڪوري حاجي سالح ي زور ترسام. قسه ڪاني زوريان مانا تيڏا بوو.

برپارم دا له گه ل واسيل له به ريڪي ده رڪه م "هه رچي بي بيڪاري له و دزي و فرت

و فيله باشتهه".

گیله پیاو

به لّام فریای ئه وهش نه که وتم. کوپی حاجی سالتج که مهسه له کهم بۆ باس کردبوو راپۆرتی به کاربه دهستانی سوپا دابوو. رۆژی دواتر منیان به ناوی بهرپرسیاری دوکان و تهرهفی موعامه لهی سوپا گرت و به کسه ر ناردیانمه به ندیخانه.

له پاش ئه و رۆژه تهنیا جارێک چاوم به چاوی واسیل که وته وه ئه ویش له دادگا بوو، چونکه ئه ویش سه نه ده کهی منی نیشان دابوو. ناچاریان کردم دوکانه کهی بده مه وه و سه نه ده کهم وه رگرمه وه.

نازانی رۆژنامه کان چه ندیان وینه و مه بهستی سه یرو سه مه ره له باره ی منه وه بلّاو کرده وه. ئه فسه ری ساخته، موسولمانی ساخته... بازرگانی ساخته... به کورتی بوختانێک نه بوو که بۆیان هه لته به ستیم. به و حاله چۆن ده کرا بلّیم بئ تاوانم؟!

به هه ر که سم ده گوت واللّه باللّه بئ تاوانم پئیم پئ ده که نی "جارێک فریوت خوارد... دوو جار به هه له چووی... ئه وانی تر چی؟".

به راستیش وابوو، به لّام به دب ختی یه ک له دوا ی یه ک ده هاتن ناره حه تی و په ریشانی یه که م گه یشتبۆ راده یه ک که ده ماره کانم (اعصاب) باشیان کار نه ده کرد.

خۆم له به ندی یه کان دوور راده گرت. هه میشه له گه لّ خۆم قسه م ده کرد. له ژووری، له حه وشه ی... ده ستم هه لده وه شانندو له گه لّ ئه و که سانه ی ببوونه هۆی چاره په شی من به شه پ ده ماتم.

هیندیک جار هۆشم ده هاته وه سه ر خۆم و خۆم راگیر ده کرد، به لّام سه ر له نوێ تیک ده چوومه وه.

گیله پیاو
.....

کار گه یشته جیگایه که شهوانه له خه ویش دا هر به زم و هر ام بوو و له خۆوه
هاوارم ده کردو دهنگی سهیر سهیرم له گه روی ده هاتن.
رۆژه کانی هه وه لێ به ندی به کان پیم پێ ده که نین و گالته یان پێ ده کردم، به لام
دوايه حه وسه له یان به سه رچوو و شکایه تی سه رۆکی به ندیخانه یان لێ کردم.
هه موو شه وی ژووره که یان ده گۆریم و له هیه چ قاوشیک دا شه ویک زیاتر
نه ده مامه وه .

ئاخره که ی بردیانمه شیتخانه .

راسته میشکم تیک چوو بوو، به لام دیسانیش نه وه ندهم هۆش هه بوو که زۆر
شت تی بگم .

بۆیه له و ژیانیه ی تازهم زۆر نا پرازی نه بووم . له شیتخانه هه م ئازادیم زیاتر
هه بوو، هه م زۆر شتی تازهم ده هاته به رچاو که خۆمیان پێوه خه ریک بگم !
له شیتخانه له گه ل پیره پیاویک بوومه ئاشنا که نه ویش به سه رهاتیکى سه یرو
سه مه رهی هه بوو .

ئه و پیاوه له پێشدا پارێزه ر ده بی و ژیان و گۆزه رانیکی باشی ده بی، به لام
دوايه به دب ختی به رۆکی ده گری و تووشی نه خۆشی ره خنه گرتن ده بی، هه موو
رۆژیک سێ چوار نامه بۆ پیاوه گه و ره کان ده نووسی و گه یرو گرتی خه لک و
هه له و که م و کوپی کار به ده ستان ده ست نیشان ده کا .

حه وت هه شت سال به و جۆره راده بری و ئاخره که ی رۆژیک که خه ریک ده بی
نامه یه که له سندووقی پۆستخانه باویژی ده یگرن و پێشان ده یه نترنه به ندیخانه و
دوايه ره وانیه ی شیتخانه ی ده گن . نه ویش هه روه که من بوو . هیه چ شوینه واری
شیتیه ی له کاره کانی دا نه بوو . لیم پرسى :

– بۆچی خۆت تووشی ئه و ده ردی سه ریه کرد، کارت به و کارانه چ بوو؟!

گیله پیاو

– نه گهر ئیستا نه جاتیم بی دیسان دهنوسم.

– ناخرچ قازانجیکت له و کاره دا دیوه ته وه؟!

هیچ نه بی گریی دلی خۆم ده که مه وه... نازانی ئه و سه روک و گه ورانه چ به لایه کیان به سه ر من هیناوه و چه ندیان هه ق کوژی کردوه.

به قه ده زار که سی دهر دو به لا به سه ر هاتبوو، باسی شتی وای ده گپرایه وه و قسه ی وای ده کرد که منیش به ره به ره لیی وه شک که وتم. گوتم:

– مه باس ناغا پیم وایه زۆری پیوه ده نیی... خۆ هه موو خه لک هه ر خه راپ نیه.

– بۆچی کاکه، تووشی هه ر که س بووم ده یه ویست کلام له سه ر نی.

– ناخرچۆن... هه موو ئه و خه لکه بۆ خه راپه کردن له گه ل تۆ پیش برکه یان

بوو؟

پیکه نینیکی تالی هاته سه ر لیوان:

– ئه ری به گیانی تۆ... یاری تۆپی پیت دیوه؟ دیوته یاری که ره کان چۆن

تۆبه که بۆ یه کتر فری ده دن و تۆپ بچیته پیش هه ر که س ده سه به جی

شه پینکی توندی لی ده دا؟ منیش راست ببوومه تۆپی یاری.

دهنگی گیله تۆزیک خه فه تبارو خه ماوی بوو، تاویک راوه ستا دوویاره له سه ری

پۆیشت:

– هیندیک جار له ژیان دا پیاو ئه وه نده هه ق کوژی ده بینئ که خۆی پی

راناگیرئ. وه ک مه ستان که هه ر که سی ده ستیان که وی ده یانه وی دهردی دلی

خۆیانی بۆ هه لپژن، ئه ویش ده چیته لای دۆستیکی که دهردی خۆی بۆ باس

بکا. به لام دۆسته که ی لای وایه ئه و پیاوه که لاتسیا و لاتسیاو به ریگا دا دهرپوا

له وانیه به سه ری دا بکه وی و تووشی نازاریکی بکا. له و ترسانه به پیتلاقه یه ک

له خۆی دوور ده خاته وه.

که پیلایه شت وئ که وت زیاتر تیک ده چی. به و حاله خه راپه وه ده چیه لای
یه کیکی تر باسه که ی بۆ بگیزیه وه و گله یی له دۆسته که ی پیشووت بکه ی به لام
ئه مه یان پیلایه یه کی توندترت پیدا ده دا.

ده چیه لای دۆستی سینه م یارمه تیت بدا. ده لئ به خۆرای نیه لئ یان داوه،
ده بی به مست و پیلایه له کۆل خۆی که یه وه.

حیسابی چواره م و پینجه م و شه شه میش روونه. چونکه هه تا قسه که ی بۆ باس
ده که ی و گله یی له هاوړئ بی وه فایه کانت ده که ی له قیکی وات لئ ده دا که سه د
میتر له ولاتر ته پلئ سهرت وه عه رزی بکه وئ.

له و کاته دایه که پیاو هه موو شتیک ده خاته ژیریئ. دۆستایه تی، شه ره ف،
ویژدان، ته نانه ت ئه قلیش و به جاریک خۆی شیت ده کا.

قسه کانی له میشکی من دا وه ک کوتکیک بوون که له ئاسنی سووریوه وه ی
ده دن و چۆنیان که یف لئ بی وای لئ ده که ن.

ئه و کاکی پاریزه ره هه ر چند به پروالت شیت بوو و له شیتخانه دا زنجیر کرابوو،
چند قسه ی قه له و قه له وی ده کرد. له گه ل هه ر قسه یه کیشی من یه کیک له
به سه ره اته کانی خۆم وه بیر ده هاته وه. چه ندیش نمونه ی باشی ده هینانه وه.
قسه له وه ی حیسابی تر نابئ. هیندیک که س وه ک تۆپی یاری وان. بکه ونه
به رپیی هه ر که س... ده سته ی پارانه وه بۆ داویننی هه ر که س دریز بکه ن، له
جیاتی به زه یی و ده ست گرته وه و لاواندنه وه پیلایه یان پیدا ده درئ.

من له و فکرانه دا بووم که هه باس ئاغا پشته ده سته یکی له سنگم راکیشا:

– ها! له کوئی... ده لئی تریاک کیشی تریاکت لئ براهه؟

سهرم هه لئناو گوتم:

– فه موو... دلم لئ یه ...

گیله پیاو

– ئەدی گیانه که م دەبی پیاو تی بکوشی نه که وی... ئەگەر که وتی نیتر حسابت تەواوه، وهك تۆپی یاری بۆ یه کترت فری دەدەن... هەر که سه بۆ ئەوهی تەماشای به کان چه پلهی بۆ لیدەن شه پیکى توندتر له و تۆپه دەدا. قسه کانی هه باس ناغا زۆریان کار کرده سهر میشک و بیرم... منیش ببوومه تۆپی یاری.

منیش ئینسانیک بووم که ده چوومه لای هەر که س قسهی بۆ بکه م پیتلاقه م وی ده که وت. یه که م پیتلاقه م له قوتابخانهی عسکری وی که وت... له پاشان که وتمه نیو مهیدانی ژیان و یاری که ره کان بۆ یه کتریان هاویشتم.

هه باس ناغا هه روا قسهی بۆ ده کردم، من هه ستامه سه ری. ده زانی بۆ؟ بپارم دا نیتر تۆپی یاری نه بم. راسته ری چوومه لای دوکتوری شیت خانه و زۆر به جیددی پیم گوت:

– من چاک بوومه وه.

دوکتور که وته تەماشاکردنم (فحص). له کردارو ره فتاری تی گه یستم سه ری لی ده رناچی. ناچار راستی به که م پی گوت:

– راستی به که می ئەوه یه که من له پیشداش شیت نه بووم و خۆم شیت کرد بوو. دوکتور پیکه نی:

– ئەوهش جوړیک شیتی به.

دوکتور دیسان له شیتخانه رای گرت... ئەمجار نامه یه که م بۆ سه روکی شیتخانه نووسی و شکایه تم کرد. هیچ پارێزه ریک نامه ی وا نانوسی... ئەویش له جیاتی ئەوهی یارمه تیم بدا فه رمانی دا سیسته ره کان زیاتر چاوه دیریم بکه ن.

گیله‌پیاو

چار نه‌بوو نامه‌یه‌کم بۆ سه‌رۆکی دادگا نووسی. به کورتی ئه‌وه‌نده‌ی وه‌دوا که‌وتم تا فه‌رمانی به‌ره‌لابوونم ده‌رچوو، به‌لام نه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی بی‌مه‌ شه‌قام به‌لکه له‌وێ‌پرا راسته‌پێ ناردیانمه‌وه به‌ندیخانه.

من که ده‌مه‌ویست تازه نه‌بمه‌ توپی فوتبال‌یه‌که‌م شه‌قم له‌ دوکتوری شینتخانه‌وه‌ وێ‌که‌وت. دوکتوری شینتخانه به‌بێ هیچ ده‌لیلێک ته‌نیا به‌ سه‌گ و سه‌گبابی راپۆرتیکی لیدابووم وه‌ک ده‌لێن "که‌چکی تێ‌نه‌گه‌پێ". راست و ره‌وان نووسی‌بووی ئه‌و کابرایه‌ شیت نیه‌ و به‌ درۆ‌وای کردوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ش چه‌شنه‌ که‌له‌کبازی‌یه‌که‌ دیسان دۆسیه‌یان بۆ سازکردم و دووسالی دیکه‌شیان له‌ ماوه‌ی گیرانه‌که‌م زیاد کرد.

هه‌ردوو‌کمان زۆر ماندوو ببووین... گێله به‌ حال‌ قسه‌ی بۆ ده‌هات و منیش هه‌رچه‌ند زۆرم پێ‌خۆش بوو پاشماوه‌ی ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ بزانم نه‌مه‌ده‌توانی له‌ قسه‌کانی تێ‌بگه‌م. بریارمان دا ئه‌و شه‌وه‌ به‌سه‌یننه‌وه‌و پاشماوه‌که‌یم به‌یانی بۆ بگێرێته‌وه‌.

به‌یانی به‌ ده‌نگی هه‌راو هوریا‌یه‌کی زۆر له‌ خه‌و راپه‌ریم. خه‌لکیکی زۆر له‌ ناو دالانه‌که‌ دا به‌ قه‌وه‌ت قسه‌یان ده‌کردو خۆیان هه‌لداویشته‌ و هاواریان ده‌کرد... گێله که‌ دیتی پێشهاتنکی تازه‌ رووی داوه له‌ جیگا‌که‌ی ده‌ره‌په‌ری و که‌لێنکی دایه‌ ده‌رگا‌که‌. له‌ دالانێ‌ دا هه‌نگامه‌یه‌کی سه‌یر بوو: (مراد وچ خنکێن) له‌ پێشه‌وه‌ هه‌ل‌ده‌هات و قازی عسکه‌ر له‌ کاتێک دا شاقه‌لی که‌وا‌یه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتبوو رێی ده‌رکه‌وت و ده‌ی نه‌پاند:

..... گیله پیاو

– ئه و سه گبابه ی بگرن... نه یه لن رابکا.

به دوا ی ئه وانیش دا چند فه رمانبه رتکی به ندیخانه غاریان ده داو ژماره یه کی زۆریش له به ندی یه کۆنه کان که ئه و دیمه نه یان ده دی به قه و پی ده که نین و مراد ورج خنکین یان هان ده دا.

مراد ورج خنکین خۆی ده ژووری قاوشنیک راکردو چونکه قه ده خه بوو قازی عه سکر بچیته ژووری قاوشه کان هر له وی له نیوه راستی دالانه که راوه ستاو دهستی به جنیودان کرد:

– که و جی نه فام... بی دین... بی شه ره ف...

فه رمانبه ره کان قازی عه سکر یان برده مه کته بی به ندیخانه و دوو سی که سیش چوونه ژووری قاوشه که و مراد ورج خنکین یان هینا. به ندی یه کان له یه کترین ده پرسی:

– مه سه له چیه؟

– چی بووه؟

به لام هیچ که س هۆی ئه و پیشهاته ی نه ده زانی... ژماره یه که له به ندی یه کان بۆ ئه وه ی له مه سه له حالی بن رویشتن بۆلای مه کته ب و بۆ ماوه یه که هه راو هوریا یه که دامرده وه.

من و گیله ش هاتینه وه ژوووره که ی خۆمان. هینده تامه زۆی بیستنی

پاشماوه ی به سه رهاتی ئه و هاواله به ندی یه م بووم پیش هه موو شتیک گوتم:

– باشه پاشماوه ی به سه رهاته که چ بوو؟ گیله نه ختیک پیکه نی:

– لانی که م راوهسته ناشتا که مان بکه نین، سه روویشیک بتاشین.

گیله پیاو

– نا تکات لی ده که م بۆم بگپره وه . ده زانی چیه ؟ نه گهر تو قسم بۆده که ی هر له بیرم ده چیته وه که له به ندیخانه م . گیله ناوړیکې پرله به زه یی وی دامه وه و گوتی :

– راسته ده لاین ده و رانی به ندیخانه وه ک عومری نوژمن کورته ! ناخره که ی رۆژیک هات که ماوه ی چه پسه که م ته واو بوو و له به ندیخانه ده ریان کردم . بی گومان پیت سهیره که ده لیم " ده ریان کردم " به راستیش وا بوو . ده رچون له به ندیخانه بق هی وه ک من به دبختی و چاره پره شی یه . له ده ره وه ی به ندیخانه نه که س چاره پیماننه و نه جیگایه کمان هه یه بیچینی .

لیم پرسى : به راستی دایک و بابت چیان بوو .

فیتووړیکې دریزی لی داو گوتی :

– پیوو... ! به قوریانی چه سه له ی تو بم... ! هیچ ده زانی له و کاته وه له مالی بابم ده رکه وتم تا نیستا که قسه که ت بق ده گپرمه وه چه ند سال ده بی ؟ نه تو چه ندت ناگا لی بیان بووه نه منیش هر نه وه نده .

ناخر به چ روویه که وه ده متوانی بچمه وه لایان !! ؟ چون ده متوانی ریگا بده م نه وان له به سه ره اتی من و له وه زعی کورپه که یان ناگا دارین ؟ !

– باشه دوايه چیت کرد ؟

– کاتیک له بندىخانه ده ریان کردم نه م ده زانی چ بکه م و بق کوئ بچم .

هر نه وه نده م ده زانی که نابئ له شاری گوره و له به ر چاوی پۆلیس بم . پیاوی خاوه ن رابردوو وه ک گای قه شاننه . نه و رابردوو نه حله تی یه وایان به دناو ده کا که نه گهر سه د فرسه ق دوورتر پیاویک بکوژدی یان تاوانیک بکری پئش هه موو که س به رۆکی وان ده گرن ...

..... گټله پياو

بپيارم دا تم جاره دست له دانيشتنی شاره کان هلبگرم و بچم بق خوم له کويړه دئ په ك دانيشم. دستم له و هه موو خه يال پلاوه دوو دريژو پان و بهرينه هل گرتبوو، ته نيا ده مه ويست پارووه نانتيك هه بي بيخوم و جيگايه كم بي لتي بنووم.

ته نيا له سه ريك شت ساخ ببوومه وه. ئه ويش ئه وه بوو كه تازه نهيمه (تويي فووتبال) و نه كه ومه بهر شه قى يارى كه رانى كومه ل، هه تا هر كه سه له بهر خويه وه شه قيكم لي بدا.

پيش هه موو شتيك چوومه دوكانى جلك فروشتن، ده ستيكم جلكى نوئ كړي. كراس و (بوينباخ) و كهوش و گوره وي به كه شم تازه كردنه وه و سئ كراس و شه لواريشم كرين و له جانتايه كى چكوله م هاويشتن و به جارنك خوم گوري و بوومه پياويكى ته واو.

له پاشان چوومه گه راج و بليتى (بطاقه) پاسيكم كه ساز بوو بپوا كړي و سوار بووم. ئيستا بق كوي ده چووم؟ يوخوشم نه مده زانى. گوتم خوم و شانسم، ده پوم بزانه ده گه مه كوي.

له ناوه راستى ريگا دا پاسه كه مان له بهر ده مى چاخانه يه ك راوه ستا، ريبواره كان هه موو دابه زين تا چايه ك، شه ريه تيك شتيك بخونه وه.

مندالتيكى چكوله ش له بهر ده مى چاخانه كه نانه شه كره ي ده فروشت. ويستم يه كيك بكرم. كاتيك دستم ده گيرفانم راكرد وا راجله كيم هينده ي نه مابوو سه كته ي بكم.

كيسه باخه له كم نه مابوو، زور چاكيشم له بير بوو كه خستبوومه گيرفانم و به لام ئيستا نه مابوو... به و فكره كه گويا به مه له چووم چه ندجار گيرفانه كانى تريشم

گیله‌پیاو

گرام به لأم سوزاغی پاره‌که‌م نه‌کرد. بۆم ده‌رکه‌وت له ریگا دا گیرفانیان بریوم و برۆ به خیراتی.

ترسیکی زۆرم لئ‌په‌یدا‌بوو. تائیستا دلم به‌و پاره‌یه‌ خوش بوو. ده‌مگوت هه‌تا کارێک په‌یدا ده‌که‌م دووسێ هه‌فته‌یه‌ک گوزه‌رانی پئ‌ده‌که‌م به‌لام ئیستا چی؟ داماوو سه‌ر گه‌ردان له‌به‌رده‌می چاخانه‌که‌ وشک بووم "خودایه‌ گیان ئه‌مه‌ چ چاره‌نووستیکه‌؟".

ئه‌مه‌ چ به‌دبه‌ختی‌یه‌که‌؟ روو له‌ کوئی که‌م؟ په‌نا بۆ کئی به‌رم؟! هه‌روا له‌بیرو به‌رژه‌وه‌ندی خۆم دا بووم که‌ ده‌نگی شاگرد شۆفیره‌که‌ به‌رز بۆوه "یاالله نه‌فه‌ره‌کان سوار بن" به‌خۆم نه‌بوو چوومه‌ لای پاسه‌که‌و سواربووم. پیش ئه‌وه‌ی پئ‌بزانم پاره‌که‌میان برده‌وه‌ نه‌ختیکم برسی بوو به‌لام کاتیکی زانیم هیچم له‌ گیرفان دا نه‌ماوه‌ ئه‌وه‌نده‌م برسی بوو ده‌تگوت دوو رۆژه‌ زه‌وادم نه‌برپوه.

ئه‌وه‌نده‌ گێژو کاس بووم که‌ نه‌مه‌دەزانی چ وه‌خته‌ و له‌ که‌نگیوه‌ به‌رپوه‌ین و گه‌یشتووینه‌ کوئی؟

هه‌رچی بوو دنیا تارێک داها‌ت‌بوو. زۆری شه‌و چوو‌بوو که‌ پاسه‌که‌ بۆ نان خواردن و نوێژ کردن له‌ به‌رده‌م چاخانه‌یه‌ک راوه‌ستا. منیش زۆر ناره‌حه‌ت بووم، کاری سه‌راویم هه‌بوو. هه‌ر له‌گه‌ڵ رای گرت جانتایه‌که‌م هه‌لگرت و پیش هه‌موو که‌س دابه‌زیم...

له‌به‌رده‌م چاخانه‌که‌ ده‌پازده‌که‌س راوه‌ستا بوون و هه‌ریه‌که‌ی چرا لۆکسیکیان به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. هه‌ر که‌ چاویان به‌من که‌وت هاتنه‌ لام و ده‌ستیان به‌ به‌خیراتن کرد:

— مامۆستا گیان به‌خیربێی...

گیله پیاو

- قوریان به م لایه دا ته شریف بیته...

- به ره که تت هیئا مامۆستا...

هیئنده ته نگاو بووم درم به خه لکه که داو له کاتیگ دا به نیویان دا تی ده په پریم
له یه کیکم پرسى:

- ئاوده ست له کوئی به؟

پیاویکی له هه مووان پیرتر به مندالکی گوت:

- کوپه ریگا به مامۆستای نیشان بده.

منداله که چرافاتۆسى به دهسته وه گرت و پیشم که وت:

- ته شریف لیژه وه بئ!

ئو له پیشه وه و من به دواى دا وه پئ که وتین. ریگا که له بهر چاوم هیئنده دوور
بوو خه ریک بوو هاوار بکه م "بابه ئو ریژو حورمه ته م ناوی... برۆچاوی خۆت
ده ریئنه با نه جاتیم بئ".

به لام ئو ده ست به دار نه بوو له نیوه پاستی مه زادا کونیکى نیشان دام که
ده وه که ی تانه کرابوو و بۆخۆی گه پایه وه. هه نگاویکی دیکه چوممه پیش له
نه کاو ده عبايه کی زه لام که له و تاریکایی یه دا هیئنده ی کتویک ده بوو خۆی پئدا
دام و ده نگیکى سامناکم ها ته بن گوئ که هه موو کوپه وه ری به کانی له بیر
بردمه وه. له ترسان پشتم به تانه ی ئاو ده ستی وه داو هاوارم کرد.

سه گیکى زه لامى به رمیگه ل بوو که له نا کاو په لاماری دام و نه گه ر فریام
نه که وتبان ئیستا چه ند سا ل بوو عومری دریژم بۆ نیوه به جئ هیشتبوو.

کاتیگ که یشتمه وه چاخانه پاسه که رۆیشتبوو:

"ئهی هاوارو داد... ئه مه چ به دبختی به ک بوو. ئیستا چ بکه م؟".

مامه پیره غاری دا پیشم و به نه داو نه تواریکه وه گوتی: (ئورهان بی) من کوپخای ناوه دانیم. قهرار وابوو (مدیر ناحیه) و جه نابی به پرتوه به ریش بیته پیشوازیتان. به لام ده بی ببووری درهنگ گه یشتیه جی.

تی گه یستم نه وان پی بیان وایه من ماموستای قوتا بخانه که یانم. به لام به و نیوه شه وه به گیرفانی به تال و زگی برسی به وه له و بیابانه نه مده زانی ته گبیرم چیه و چ ده بی بکه م... نه گه هیچ له گیرفانم دا شک بردبایه راست و ره وان ده مگوت "بابه به هه له چوون، من نه و ماموستا ئورهان بی به نیم که نیوه چاوه پئی ده که ن". دواپه ش ملی ریگام ده گرت و ده رویشتم. به لام نیستا چی؟ ده پی بلی جگه له وه ی که بچه ژیر بار چاره به کم هه بوو!؟ بریارم دا نه و شه وه رۆلی ماموستا یاری بکه م، نان و چایه ک بخۆم و له جیگایه ک بنووم و به یانیش مالاوایی بکه م. کوپخا وه پیش که وت دهستی بۆ پشت دیواری چاخانه که دریز کرد:

– له م لاره به فرموو گالیسکه ناماده به... ریگا که زۆر نیه. دی که مان نیزیکه، به لام جاده که ی باش نیه و جه نابت به پی بیان ماندوو ده بووی. له گه ل مام کوپخا سواری گالیسکه بووین و که وتینه پئی. نه وانی تریش که هاتبوونه پیشوازی "ماموستا" به دوامان دا که وتنه لینگدان. زۆرم به زه یی پيدا ده هاتن "بروانه به چ تاسه و ئاره زوویه که وه هاتوونه پیشوازی من و هه تا نیوه شه و چاوه پئی بوون؟".

سبه ینی به یانی نه گه ر پی بزائن نه من ماموستا نیم ته گبیرم چیه...؟! "خوایه گیان! بۆ خۆت له و داوه شم رزگار بکه.؟ بریا هه ر له و به ندیخانه دا مابامه وه له لای نه و خه لکه ساویلکه و دلپاکه شه رمه زار نه بوویام. خوایه بۆ خاتری خۆشه ویستی خۆت هیچ لاویک شه رمه زار نه که ی."

گیله پیاو

من له گه لّ خوای خۆم رازو نیازم ده کردو کوڅخاش بی پسانه وه قسه ی ده کرد:

– ئورهان بی نازانی له وه تی بروسکه که ت گه یشته وه قبولت کردوه بی یه ئه م دئ بچکۆله و دهرس به مندلّه کانمان بلتی خه لکی ئه م دئ یانه چهند خو شحالن. هه موویان خه ریک بوون به پیره وه بیّن، من نه م هیشت. گوتم ئوتومبیل درهنگ دئ و مامۆستا رازی نه.

هه روا جار جار سه ریکم بۆ ده له قاند. کوڅخا که له قسه کانی دا دنیا یه راستی ده رده که وت لیتی زیاد کرد:

– ئیستا ده بینی له خو شییان چ ده که ن.

هه ر چه ندی ئه و زیاتر باسی تامه زوویی لادئ بیه کانی ده کرد من پتر ناره حهت ده بووم. دووسئ جار خه ریک بووم هه تا کاره که پیستر نه بووه دابه زم و وه دوا ی کاری خۆم که وم. به لام کام کار؟ بۆکوئ ده رویشتم. دیسانیش بریا هه ر رویشتم. ئه وه نده په رت و په ریشان بووم هیچ نه مزانی کوڅرا گالیسکه گه یشته جئ...

ژماره یه کی زۆر ژن و پیاوو ته نانته ئه و منداله وردانه که ده بوو سبه یین ده رسیان پی بلیم له بن دیواره کان به چرافانو سه وه چاوه ری بوون. کاتی که گالیسکه که نیزیک بۆوه ده ستیان کرد به چه پله لیدان و هاوار کردن. هه تا نه ختی که خۆم ریک و پیک کرده وه سئ چوار پیاوی به دیمن و پۆشته و په رداخ که دیار بوو شارستانی بوون هاتنه پی شه وه:

– به خیراتنت عه رز ده که م جه نابی مامۆستا. من مدیر ناحیه ی ئیره م...

– زۆر به خیرهاتی ئورهان بی. من به ریوه به ری قوتابخانه م.

گیله‌پیاو

– به‌ره‌که‌ت هینا قوربان. من سه‌رۆکی مه‌خفهری پۆلیم. له‌وه زیاتر که زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک بکه‌م و سوپاسیان بکه‌م چاره‌یه‌کم نه‌بوو. مودیر ناحیه قۆلی گرتم و گوتی:

– دیاره زۆر ماندووی فەرموو ئه‌مشه‌و له‌ مائی ئیمه‌ بجه‌سیوه تا به‌یانی جینگات بۆ رێک ده‌خه‌ین.

کاک نه‌جده‌ت به‌رێوه‌به‌ری قوتابخانه وه‌لامی دایه‌وه:

– ببووهره‌ جه‌نابی مودیر ناحیه له‌ مائی ئیمه‌ش جیگا هه‌یه. رێگا بده‌ میوانداری لێ بکه‌م.

کوێخا و دووسێ که‌سی تریش داوایان ده‌کرد بچه‌ مائی ئه‌وان.

منیش مه‌قم له‌خۆم بریبوو (میوان (...))ی خانه‌خوێیه‌) ئاخهره‌که‌ی بریار درا ئه‌و شه‌وه‌ میوانی مودیر ناحیه‌ بیه‌.

شێوێکی زۆر باشی ساز کردبوو، هه‌موو شت، مریشک، عه‌لی شیش، که‌بابی به‌رخێ. به‌لام فایده‌ی چی؟ هه‌رچه‌ند زۆریش برسی بووم دلم هه‌تنده‌ ناره‌حه‌ت بوو هه‌رچی ده‌مخوارد ده‌تگوت به‌ پشتم دا ده‌چێته‌ خوار.

سه‌بهنێ به‌یانیش رێگای ده‌ریازبوون له‌و ته‌له‌یه‌م نه‌بوو. خه‌لکی دێیه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ تامه‌زۆی کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌که‌یان بوون که‌ پێش هه‌تاو که‌وتن هه‌موویان له‌به‌ر ده‌رگای مائی مودیر ناحیه‌ کۆ ببوونه‌وه‌. ئیمه‌ش ناچار بووین به‌په‌له‌ به‌رچایی بخۆین و بچین بۆلای قوتابخانه‌.

له‌سه‌ر نان خواردن کاک نه‌جده‌ت ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد:

– ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ خه‌لکه‌که‌ به‌ پاره‌ی خۆیان دروستیان کردوه‌. دوومانگ له‌مه‌وبه‌ر من له‌ ئه‌سته‌مبووله‌وه‌ هاتمه‌ ئێره‌. زۆریه‌ی کاره‌کانم کردوه‌، به‌لام بۆ خۆت ده‌زانی به‌رێوه‌بردنی قوتابخانه‌ به‌ ته‌نیایی چه‌ند دژواره‌. بۆیه‌ داوای

گیله پیاو

مامۇستایه کمان کردو دووسئ رۆژ له مه و بهر که بروسکه ی جه نابت هات به پراستی له پاده به دهر خوشحال بووین.

منیش هر له بیرى ئەوه دا بووم ئەگەر ئورھانى راسته قینه بگاته جئ چ قورئك وه سەر خۆم بکه م. پرسیم: رۆژئ چەند جار پاس دیتە ئیره؟ مودیر ناحیه وه لامى دایه وه:

– مەر شه وانە دئ. بۆ چاوه پوانى كه سئكى؟

هەرچەند له وه لامه كه ی نه ختئك خوشحال بووم به لام كه ئەو پرسىاره ی لئ كردم وا تئك رابووم كه دياربوو هه موویان تئم گه یشتن. كاك نه جدەت پرسى:

– ئه رئ به پراست قەرار وا نه بوو مال و مندالئش له گەل خۆت بئنى؟ ئەدى... مودیر ناحیه پئكه نئ:

– دياره واى به باش زانیوه له پئشدا بۆ خۆى بئ و ئەگەر شوئنه كه ی به دل بوو دوايه مندالەكانى بئنى!

به زۆر پئكه نئنىكم بۆ كرد:

– به لئ چ بکه ين.

نه جدەت به نارەحەتیه وه قسه كه ی بریم:

– ئئتر قەرار وا نه بوو "دەبه" مان پئ بکه ی. دياره ئیره بۆ جه نابت شوئئنىكى بچووکه. به لام له گەل ئەوه ش دا خەلکه كه ی زۆر دلپاک و پراستن و تۆش هر له بارى مرؤفايه تیه وه نابئ نيازى رۆیشتنت هه بئ.

ديسان سه رئكم بۆ له قاندو پئكه نئیم:

"خوايه گيان! من له چ حالئك دام و ئەمانه چۆن بئر ده كه نه وه؟"

جه نابى مودیرناحیه تكاى لئ كردم:

گیله پیاو
.....

- فرموو بچینه قوتابخانه.

به کۆلانه تهنه به رو پر له زیل و زاله کان دا چووینه قوتابخانه. به دریزایی ریگا خه لکی گونده که راوه ستابوون و چه پله یان لئ ده دا. نه ختیک دلم به وه خوش بوو که هتا نیوه شه وی ئوتومبیل نایه و تا ئه و کاته "په ته" م ناکه ویتته سه ر ئاو، به لام دوایه که ی چی...؟

ئه و قوتابخانه که لادی بیه کان ئه وه نده دلیان پی خوش بوو و جیژنیان بۆ گرتبوو ته نیا دوو ژووری قووبه ردی هه بوون که ده رگا و په نجه ره ی باشیشیان تیدا نه بوو.

به بن دیواره کانه وه چه ند سنگیان چه قاندبوون و ته خته یان له سه ر دانابوون. ئه وه بۆ منداله کان بوو و بۆ مامۆستاش "کورسی" یه کیان دانابوو. به کورتی به هه زار شاهیدیش نه ده کرا ئیسات بکه ی ئیره قوتابخانه یه. مودیر ناحیه به خۆرانا ئیکی زۆره وه وتاری کردنه وه ی قوتابخانه ی ده ست پی کرد:

"زۆر شادمانم که به زه حمه تیکی زۆرو یارمه تی خه لک توانیومانه ئه م قوتابخانه یه دروست بکه یین. له لایه ن خۆم و هه موو خه لکی گونده که مانه وه پرپه دل سوپاسی کاک نه جدته و کاک ئورهان ده که م که ئاماده بوون بۆ ده رس گوتنه وه بیته ئه م گونده دووره ده سه ته".

هه موو چه پله یان لئ داو هاواریان کردو قوتابخانه به ره سمی کرایه وه.

سێ چوار مندالی پاک و خاویژن نوقلو شیرنیاتیان گێراو به شداران ده میان شیرین کرد. جه نابی مودیر ناحیه رووی تی کردم:

- ئورهان بی خه لکی ئه م گونده زۆر له هاتنی تۆ دلخۆشن. به زوویی قوتابخانه که گوره تر ده که یین. ئیوه له هه موو باریکه وه دلتهان ئاسوده بی. هه تا

گیله‌پیاو

مالو مندالیشت بۆ دئی میوانی منی و کاتیک مالیشت بۆ هات خانوویکی باشت
بۆ ناماده ده‌که‌ین.

ئه‌و رۆژه بۆ نیوه‌رۆ میوانی کوپخا بووین. میوانداری‌یه‌کی چهند باشی لئی
کردین؟!

یه‌که‌م جاربوو که کلۆم له‌سه‌ر خه‌ک ده‌نا. به‌لام هه‌رچی دمکرد نه‌مده‌وێرا
ئه‌سلی مه‌سه‌له‌یان بۆ باس بکه‌م. نه‌مده‌زانی ئه‌گه‌ر راستیه‌که‌یان پئی بلێم چ
بکه‌م و روو له‌ کوئی بکه‌م.

پاش ناخواردن بپیارم دا نه‌ختیک پاره له‌ مودیرناحیه قه‌رز که‌م و پیش ئه‌وه‌ی
نیوه‌شه‌و دایی و پاس بگاته‌جئ و ئورهانی ئه‌سلی بئ، فیزمالکی بده‌مئ. با
هه‌تا ماندوو ده‌بن به‌ دوام دا بگه‌رێن.

به‌لام هه‌ر چهن‌دی کردم له‌ رووم نه‌هات به‌ مودیرناحیه بلێم پاره‌م به‌ قه‌رز
بداتئ.

ئیوارئ له‌ گه‌ل به‌رئوه‌به‌ری قوتابخانه به‌ته‌نیا مابووینه‌وه گوتم:

– جه‌نابی به‌رئوه‌به‌ر! ده‌مه‌ویست شتیکتان عه‌رز بکه‌م.

جه‌نابی به‌رئوه‌به‌ر نه‌ی هیشته‌ قسه‌که‌م ته‌واو بکه‌م:

– ده‌زانم ده‌ته‌وئ چ بلێی!

زۆر تیک چووم: "به‌ چ پا ده‌زانی؟ نا‌کا به‌مناسئ!"

جه‌نابی به‌رئوه‌به‌ر ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانم:

– نا‌ره‌حه‌ت مه‌به‌! ئی‌ره ئه‌وه‌نده‌ش ناخۆش نیه‌. ورده ورده به‌ هه‌موو شتی‌ک

رادتی. نازانی خه‌لکی ئی‌ره چهند ساویلکه‌و دلپاکن...

نه‌جده‌ت په‌یتا په‌یتا قسه‌ی بۆ ده‌کردم. لای وابوو من به‌ هاتنی ئه‌و گونده

نا‌ره‌حه‌تم. قسه‌که‌یم بپری و گوتم:

..... گۈلپىياو

– نا... مەبەستەم ئەو نە. دەمەي شىتېكى تىرت پىيىلىم.
بەلام نەجدەت كەلەي واپو ھەموو شىتېك دەزانى، ديسان مۇلەتى نەدام
قسەكەم تەواو بىكەم و گوتى:

– دەزانم كاكە گيان!

بەسەرم دا نەپاند:

– چ دەزانى!

نەجدەت نەختېك پراوھستاو سەيرىكى كىردم. نەپاندنەكەي منى نۆد پىيى سەير
بوو:

– فەرمو گويىم لىتە. ئەمجار تەماشاكردنەكەي جۆرىك بوو كە خەرىك بوو لە
قسەكەم پەژىوان بەھو.

نەجدەت پرسى:

– دەتەويست چ بلىتى؟

– كى بەتۇي گوت من مامۇستام!

بە سەرسورپمانىكەو تىمەوھ راما:

– بۆخۆت.

– من؟ كەنگى؟ لە كويى قسەي وام كىدوھ؟

– مەگەر بۆخۆت بروسكەت نەناردبوو؟

– نا، من بروسكەم لى نەداوھ.

– نازانم بۆچى بەدرۆم دەكەپەوھ، ئىستاش بروسكەت لە گىرقانم داپە...

پاشان بروسكەكەي دەرھىناو بۆي پاكىتم. بىئەوھى سەيرى كاغەزەكە بىكەم
گوتم:

– ئەم بروسكەپە راستە بەلام بەمن چى؟

..... گیله پیاو

– بۆچی تو ئورمان نی؟

سەرم داخست و بەسپایی وەلامم دایە وە "نا".

نەجدەت سەری هینا پیش و بە دوودلیە وە پرسى:

– ناکا پۆلیسى نەینى بى و بۆ لیکۆلینە وە هاتبیه ئیره .

بى دەنگ بووم . نەجدەت که لای وابوو باشى بۆ چووہ گوتى:

– بەلى، منیش بیستوومە لەم گونده چەند قاچاچى بەک تریاک دروست

دەکن . ئیستا تى دەگەم چە نابت بۆچی هاتووی ؟

ئەو کاک نەجدەتە لە و کەسانە بوو کە لە بەر ساویلکە بى خۆیان پى بیان وایە

هەموو شتىک دەزانن . ئەو جۆرە کەسانە فریودانیان لە فریودانى مندالیش

هاسانترە . خەریک بوو بلیم باشى بۆچووی و خۆمى لە دەست رزگار کەم، بەلام

دیتم کارەکە پیستر دەبى .

نەجدەت کە چاوە پى وەلامى من بوو گوتى:

– بەسەرى من باشى بۆ چووم؟

– ناتوانم ئەمەت پى بلیم . هەر ئەوندە دەلیم من ناوم "هەقى" یە و ئورمان نیم .

درۆشم نە دەکرد ناوی تەواوم "فەرىد هەقى" بوو، لە قوتابخانە هەر فەرىدیان

پى دەگوتم . ترسام بلیم ناوم فەرىدە . گوتم ئەوەک لە رۆژنامەکان دا ناوی منى

دیتبى و لە بیری ما بى .

نەجدەت گوتى:

– کاک هەقى ! بۆچی لە پيشدا ئەو مەسەلەت باس نەکرد؟

– ئیوہ نەتان هیشت خۆم بناسینم . کە لە ئوتومبیل دابەزیم ویستم دەست بە

ئاو بگەینم . هەموو دەورەیان دام و گوتیان "مامۆستا بە خیریبى" ئەو وەخت

زۆر تەنگا و بووم و دوا بەش پاسەکە رۆیشتبوو . بە یانیش کە هەموو شتىک

..... گیلەپیاو

تئگەشتەم نەمتوانی هیچ بلایم چونکە گیرفانیان بریبوووم و بە فلسم دەگوت
فەتاح بەگ.

نەجدەت بە سەرسورمانەو گوتی بۆ قسەکانم دەگرت:

– سەیرە، بەراستی سەیرە، چۆن گیرفانی پۆلیستیکی وەك تۆیان بریبوو.

– کاکە! پۆلیس... مۆلیس نیم.

نەجدەت دیسان پێکەنینیکی تاییه تی کرد:

– دەزانم. دەزانم. دیارە تۆ ناتوانی بلای پۆلیسم. بەلام دانیابە من زار بلآو نیم.

نەهیچم لە تۆ بیستوو و نە ناگام لە هیچە!

– نەجدەت تکتات لێ دەگەم، زۆرت مەمنوونم، ئەمن پۆلیس نیم.

– دیارە. دیارە پۆلیس نی! زۆر باشتەرە و هەر نابێ کەس تۆ بناسێ!

لە داخی ئەو کابرایە خەریک بوو شیت بێ. هیشتا لە قولکە یەك رزگار نە ببوووم

خەریک بوو بمخاتە چالیکەو. دەترسام تووشی بەدبەختی یەکی گەورەترم بکاو

ئەم جار بەناوی پۆلیسی ساخته دەداو بگەوم:

– کاک نەجدەت پۆلیس نیم. بەخوا پۆلیس نیم.

– باشە. پۆلیس نی. زۆر باشە.

ئەو قسە یەکی هەزار مانای دەگەیاندا. هەرچی مەولم دا پێی بسەلمینم پۆلیس

نیم، نەچوو زۆر بار.

نەجدەت پرسى:

– چەند لێرە دەبی؟

– نازانم، بەلام هەردەرفەتیکم بۆ پێ کەوی بۆی دەردەچم.

– دیارە وەختیک کارەکەت تەواو بوو!

– چ کاریک کاک نەجدەت. بابە گیان بۆ بەزۆر دەتەوی بەمکە یە پۆلیس؟

گیله پیاو

دیسان پئیکه نی :

- بیوره، به لام تکایه کت لئ ده کم. بۆتوش هر باشه.

- چ تکایه؟

- هه تا لیره ی کارم له گه ل بکه و مه هیله له ناو بچم!

- مه به ستت ئه وه یه که وه ک مامۆستایه ک دهرس بلیم؟

- به لئ. با هه مووکه س وا بزانی مامۆستای. ئه مه بۆتوش هر باشه.

- کاکه گیان! ئاخیر "ئورهان" ی ئه سلئ دیت و کاره که بیس ده بی.

- مه گهر ئه م ولاته ته نیا ئورهانئیکه تیدایه؟ کوره ئه و ئورهانئیک و توش

ئورهانئیک!

له قسه کانی کاک نه جدته وا دهرده که وت که ئه گهر من برۆم قوتابخانه که په کی

ده که وئ، یان نانی ده برئ. راستیشی ده کرد. ئیستا که من جیگایه کم نیه بۆی

بچم و عانه یه که له گیرفانم دا شک نابهم، چی تیدایه با پیشنیاره که ی قبول

بکه م؟

- زۆر باشه، به لام به مهرجیک که س ئاگای له م قسانه مان نه بی.

- دلنیابه! من قسم لئ ناکه وئ.

دهستم لئ هه لمانی و دهست به کار بووم...

پیاو به ره به ره باوه پ به درۆکانی خۆی ده کا... ئه و که سانهی ماوه یه که زۆر له

به ندیخانه ماونه وه ئه م مه سه له یه باش ده زانن. چونکه له بهر ئه وه ی زۆر ئازاری

گیانی ده بینن و لایان وایه چوارده وری دنیا یان لئ ته نراوه، تووشی چه شنه

خۆش باوه پری یه که ده بن.

منیش یه کیک له و جۆره که سانه بووم. له پیش دا هر بیرم له وه کردبایه وه که خۆم له جینگای ئورهان دابنیم هه موو گیانم ده له رزی. که چی پاش ماوه یه که بۆخۆشم لیم وه راست که رابوو، پیم وابوو مامۆستام و ناوم "ئورهان بی" یه. زۆر به چه شنیکێ ئاسایی ده چوو مه قوتابخانه و ده رسم به منداله کان ده گوت. ته نیا به وه نده وه ناره حهت بووم که "ئورهانێ ته سلی بۆ دیار نیه؟" کاک نه جد هت که رهسته ی ژیا نی منی له هه موو باریکه وه ئاماده کریوو، ژوو ریکێ بچوک و هیندیک که ل و په لی خاوی نی بۆ کریبووم و خه لکی ئاوا ییش زۆریان ریز لێ ده گرتم.

به کورتی گوزه رانیکی زۆر باشم هه بوو. دلّم ئاسوده بوو. ژیا نیکی بی ده نگ و ئارام راده بوارد. کاتیک له لای نه جد هتیش باسی ئورهانم ده کردو نار په حه تی خۆم له و باره وه ده رده بپی، نه و پی ده که نی:

— تۆ سه رت له کاروباری په روه رده ده رنا چی. په روه رده ی ئیمه وه ک توو که سه ری قوله ره شه کان تیک با درا وه به م زوانه ش لیک نابیته وه. بی گومان هه ر نه و رۆژه که ویستوو یه تی بیته ئیره بۆ جینگایه کی تریان نار دوه، یان هه ر نه و رۆژه ده ره جه ی بۆ هاتوه و چۆته پله یه کی به رزتر، وئ ده چی ده ریشیا ن کرد بی.

به سه ره اتی خۆی بۆ گێرامه وه . له ماوه ی سالیک دا نار دبوویانه سی شار. هه ر چه ند تا قه وشه یه ک زمانێ ئینگلیزی نه ده زانی جار یکیش کرد بوویانه مامۆستا ی زمانێ ئینگلیزی.

له به دب هختی من دووسی هه فته پاشتر نه جد هتیش له وئ گوازایه وه و حوکمیک ی بالا به رز له په روه رده وه هات و من، واته ئورهان بی یان کرده به رتوه به ری قوتابخانه .

گیله پیاو

ئیتر نه مده توانی له وه زیاتر خۆم له ژۆر باری ئه و به دبه ختی به دا رابگرم. له نه جده تم پرسی:

- ته گبیرم چیه؟

- هیچ، گیانه که م! خۆت ناره حهت مه که. تو لیتره ئه رکیکی تریشت له سه ر شانه. ده بی به ریوه به رایه تی قوتابخانه ش بگریه ئه ستر هه تا به ریوه به ری بو دی.

نه جده ت زۆر به وه دلخۆش بوو که له وی گوازا بۆوه و بو جیگایه کی باشت ر دیاری کرابوو. به لام منی قوپه سه ر چی؟ کاتی رویشتنی نه جده ت خۆم پی پانه گبیرا، ده ستم کرد به گریان:

- له پاش تو ناتوانم لیتره بمینمه وه.

زۆری ته کلیف لی کردم:

- به خۆرای بی کاره کانت تیک مه ده.

هه رچه ندی کردم و گراند م نه جده تم بو حالی نه کرا که من پۆلیس نیم.

دوای پۆیشتنی ئه و ئه رکی من زۆر گرانت ر بوو. چونکه ده بوو هه م ده رس به مندالان بلیتم و هه م کاروباری قوتابخانه به ریوه به رم.

به لام من له کارکردن ماندوو نه ده بووم. ئاواتم بوو به راستی مامۆستا بوایه م هه تا دوا روژی ژبانم خزمه تی ئه و خه لکه به ئه مه گ و ساویلکه به م کردبایه .

سه ری مانگ مه عاشه که م له رنگای مودیر ناحیه وه گه یشت. نه مده زانی پاره که وه ربگرم یان نا !!

چار نه بوو پاره به کی زۆرم بو کپینی که ل و په ل قه رز کردبوو. کاتیک سه یری قائمه که م کرد به قیتم هاته وه به ر. تی گه یشتم ئورهان بی مامۆستایه کی

کۆنه کاره . چونکه مه عاشه که ی ۶۸۰ لیتره بوو.

کاتیک پاره‌کم وەرگرت پیم وابوو تاوانتکی گوره‌م کردوه. ئه‌وه‌نده ناره‌حه‌ت بووم که ئه‌و رۆژه نه‌متوانی بچمه قوتابخانه. به بیانوی نه‌خۆشی هر له مائێ دانیشتم به‌لکو بتوانم بیرتک له‌و به‌دبه‌ختی‌یه‌م بکه‌مه‌وه. فکرم کرده‌وه وا باشه هه‌تا پاره‌م هه‌یه بۆی ده‌رچم. به‌لام قوتابخانه‌که‌م چ لێ کردبایه؟ ته‌گیبری منداله‌کان چ بوو؟!

پاشان رۆیشتنه‌که‌شم هینده هاسان نه‌بوو. هه‌موو که‌س پیتی ده‌زانی و نه‌یان ده‌هیشتم برۆم. هه‌ستم ده‌کرد دووباره تووشی ته‌له‌یه‌کی باش بووم، به‌لام نه‌مه‌زانی چار چیه. بریا هر رام کردبا و چاوه‌رئیی به‌دبه‌ختی‌یه‌کانی دواتر نه‌بوایه‌م.

هه‌لاو هه‌نگامه‌یه‌ک له‌ دالانی به‌ندیخانه به‌رز بۆوه هه‌ودای قسه‌کانی پچپی. (گیله) هه‌لستا رۆیی بۆ دالانه‌که‌و منیش به‌دوای دا... مراد ورج خنکین له‌ نێو به‌ندی‌یه‌کان راوه‌ستا بوو داستانی قازی عه‌سکری بۆ ده‌گیترانه‌وه‌و کورپه‌کانیش قاقا پێ ده‌که‌نین. مه‌سه‌له‌ چ بوو؟

ده‌رکه‌وت هه‌موو رۆژی به‌یانی که‌ قازی عه‌سکەر هاتۆته به‌ندیخانه هاورپێکانی مراد ورج خنکین له‌ به‌ر ده‌رگای ده‌رئێ راوه‌ستاون و پاشان به‌ بیانوی زیاره‌ته‌وه نه‌ختیک تریاکیان به‌ ده‌رزی له‌ شاقه‌لی که‌واکه‌ی قایم کردوه. ئه‌ویش بێ ئه‌وه‌ی ناگای لێ‌بێ ئه‌و تریاکه‌ی هیناوه‌ته ژوورئێ و مرادیش که‌ یه‌کێک له‌ مریده هه‌ره موخلیسه‌کانی بووه وه‌دوای که‌ وتوه‌و تریاکه‌که‌ی له‌ شاقه‌لی کردۆته‌وه.

گیله پیاو

ئەو رۆژە ھەر چەندی دەست لە عەباکە ی دەکوئی، تریاک نابینیتەو. بە خەیاڵی ئەو ی تریاکە کە وتبیتە ناو ئەستەری عەباکە ی دەستی پتر دەباتە پیش و تەنانت دەستیکیش لە نیورانی دەکوئی.

جەنابی قازی ئەو کردەو بەشتیکی خەراپ لێک دەداتەو بەفکری ئەو ی کە گویا مراد ورج خنکین ویستوویەتی سووکایەتی پێ بکا سەری دەدوو دەنی. بێخەبەر لەو ی ئەو رۆژە ھاوڕێکانی درەنگ ھاتوون و ئەمانەتە کە یان نەناردو.

قۆلی گیلەم گرت و تکام لێ کرد بچینەو ژووری... گیلە تەماشایەکی کردم و پێکەنینیکی تایبەتی ھاتە سەر لیوان:

– وادیارە زۆرت ئەم چیرۆکە پێ خۆشە؟

– من ناشقی ئەم بەسەرھاتانەم.

جووینەو ژووری و دەستی بە گێرانەو ی داستانە کە کردەو:

– ھەموو رێگایەکم لێ گیرابوو. تەنیا رێگای بەدبەختی ئاوەلابوو. نەمدەزانی بۆ دەربازبوون لەو بەدبەختی بە چ بکەم! ئاخەرە کە ی خۆم دایە دەستی چارەنوس، بزانی چ روو دەدا.

لە جینگای وا چکۆلە دا خەلک زوو ئۆگری بەکتر دەبن، بەتایبەتی چونکە ناچارن شەوو رۆژ پێکەو بەزین. ئیمەش شەوانە لەگەڵ مودیر ناحیە و سەرۆکی پۆلیس و نوێنەری جووتیاران و کوێخاوەند کەسی دیکە کۆ دەبووینەو و خواردنەو و قوماز دەست پێ دەکرا.

ئەمن نەم دەخواردەو. دەمزانی ئەگەر مەست بم پاستی کارەساتەکان ھەلدەرێژم و کارەکەم لێ پیس دەبی.

شهوئیکیان که له بهرئه وهی من بیوومه به ریوه بهری قوتابخانه هاوالان جیژنیان گرتیوو، ئەم به دبهختی بهم تووش بوو. له پیشدا زۆرم ههول دا نه خۆمه وه، به لام کاتیگ مودیر ناحیه پیکه کهی به سلامهتی من هه لدا، بی ئەدهی بوو منیش به سلامهتی ئەو نه خۆمه وه.

مودیر ناحیه که سهرخۆش بوو هه لستا سه ریوو دهستی به قسه کرد:

ئورهان بی یه کیک له پیشمه رگه کانی ئۆردووی پهروه دهی ئیمه یه که زۆری زه حمهت کیشاوه و شایانی پله و پایه ی زۆر به رزتره.

له دلی خۆم دا گوتم خواجه له م له ریگاده رچونه رزگارم بکه.

مودیر ناحیه ئاورپیکی وه سه ر من دایه وه و زه رده خه نه یه کی کرد:

هاورپییان! بخۆینه وه به سلامهتی دوستی به ریزو خۆشه ویستمان ئورهان بی.

هه موو پیکه کانیان به رز کرده وه و منیش که قسه کانی مودیر ناحیه م زۆر

پێخۆش بوون ئیستیکانی پر له ئاره قم هه لگرت و یه ک بین چۆرپریم کرد:

- به سلامهتی!

کوێخاش هه لی دایه:

- شارۆچکه که مان هه رگیز ئورهان بی له بیر ناچی. به سلامهتی!

ئستیکانیکی دیکه شم خواره وه.

نوینه ری جووتیارانیش راست بۆوه:

- ئەم ئاوه تاله به یادی بیره وه ری به شیرینه کانی دوستی خۆشه ویستم ئورهان

بی ده خۆمه وه.

ئه منیش ئستیکانیکی دیکه م هه لدا.

له خۆشیان گریانم ده هات. به زه حمهت خۆم پێ پاده گیرا، نه وه ک که سیک له

ناپه حه تی و نیگه رانی من تی بگا. ئەوه ندهم له ژیان دا تالی و کویره وه ری

گیله پیاو

چه شتیوو قهت بیرم نه ده کرده وه یه کتیک هه بیی به پراستی منی خوش بوئی و چاکه م له گه ل بکا.

وه ختیک پینجه م نیستیکانم خوارده وه ههستم کرد به ری چاوانم تاریک بوو. خۆم به بیی شهرم و په زیل هاته بهرچاو. تاوانباریک بووم که کلّوم له سهر هه موویان نابوو.

له وهی ئه و ئینسانه دلپاک و نیازپاکانه م فریو دابوو به خۆم دا ده شکامه وه "نه گه نه مانه تی بگه نه من رابردوو یه کی وا تاریکم هه یه چیم لئ ده که ن؟".
توره ی قسه کردنی خۆم بوو. "هه رچی ده بیی با بیی!"

کاتیک نیستیکانه که م هه ئینا گویم که پ بیوو. به خۆم نه بوو زمانم وه کار که وت:
- دۆستانی به ریز! له وهی که ئیوه م فریو داوه داوای لئ بووردن ده که م. رهنگه ئیوه به قسه کانم باوه پ نه که ن، به لام نه وهی ده یلیم راسته قینه یه.

میوانه کان که وتنه سرت و خورت و منیش له سه رو سیمایان ورد بوومه وه.
ده مزانی جیگای ئه م قسانه نیه به لام به ده ست خۆم نه بوو "مهستی و پراستی"
زۆر له میژ بوو ده مه ویست ئه م قسانه بکه م. ده مزانی ناخره که ی رۆژیک پیوه ده بم و هه موویان له به سه رهاتی من تی ده گه ن، که وایی باشتره بۆ خۆم مه سه له یان بۆ روون بکه مه وه:

- هاوریان اعتراف ده که م شیاوی میهره بانی ئیوه نیم. من مامۆستایه کی ساخته م. پیشه ی پیروزی مامۆستایی له کوئی و من له کوئی؟ نه من کلّوم له سهر هه مووتان ناوه.

گریانم هات و نه متوانی زیاتری له سهر برۆم. مودیر ناحیه وه قسه هات و گوتی:
- ببوره. نه تو پیاویکی زۆر فیداکارو نه مه گناسی!
گریانه که م قووت دایه وه و هاوارم کرد:

- به خودا پاست ده که م... من هه قی به کیکی ترم زهوت کردوه.
 نوینه ری جووتیاران و کوپخا که له ته نیشته به کتر دانیشتبووون ده یانگوت:
 - فلان که س سهرخۆشه.
 نوینه ری ته ندروستی گوتی:
 - به لئی، ئیمه هیچ کاممان بایی ئه و پاره ی وه ری ده گرین کار ناکه یین!!
 هر که سه قسه به کی ده کرد. هینده ی نه مابوو له داخان بته قم! نه یان
 ده هیشته قسه که م ته واو بکه م:
 - برایان! ریگام بدهن قسه که م ته واو بکه م.
 سه رۆکی پۆلیس که له ته نیشتم دانیشتبوو ئیستیگاننکی تری بق تئ کردم و
 داوینی گرتم و له سهر کورسی به که ی دانامه وه.
 ئیستیگانه ئاره قه که م خوارده وه و سهر له نوچ راست بوومه وه:
 - هاویریان ریگا بدهن پئ له گوناه ی خۆم بنیم. زیاتر له وه ناتوانم خۆم
 رابگرم. من تووشی نازاری ویزدان بووم. وه رن بمگرن!
 سه رۆکی پۆلیس دووباره له سهر کورسی به که ی دانامه وه و ئیتر ئاگام له خۆم بپا.
 به یانی تئ گه یشتم دوو سئ که س له هاویریان بردوویمان وه شوینه که ی خۆم و
 خه واندوویمان.
 له ئه نجامی ئه و سهرخۆشی به دا رۆژیکی ته واو له مائی دانیشتم و نه متوانی
 بچمه قوتا بخانه. شهوی دواتریش له شهرمان نه چووم بق کۆبوونه وه ی هاویریان
 و له مائی مامه وه. مه تا نیوه شهوئ به خه بهر بووم و بیرم له به دب ختی خۆم
 ده کرده وه. له نه کاو له ده رگایان دا.
 مه تا ئیستا قهت ری نه که وتبوو پاش رۆژئاابووون که س بیته لای من. شهوانه له
 لادی ولات به کجار بیده نگه و خه لکی لادی به کجار زوو ده خه ون.

گیله پیاو

به جارێك جه رگ و دلم به ربوونه وه. ههستم كرد مه سه له به كى گرنه و سه رۆكى پۆليس هاتوه بمرگى. ئه وه نده ترسام ماوه يه كه نه متوانى له جىي خۆم بچووليم و وه لاميان بدهمه وه.

ئه وهى له پشت ده رگا بوو دووباره دووسى مستى توندى له ده رگا راكيشاو گوتى:

- مزگنينيم بدهيه ژن و مندا له كهت بۆ هات!

ئه گه ر بوومه له رزه هاتبا، ئه گه ر بۆمباى ئه تۆم ته قيبا، ئه گه ر دنيا م به سه ر دا رووخابا، ئه وه نده نه ده ترسام كه به و خه به ره تىك چووم: "ئهى دادو بيداد نه مهى چ لى بكه م".

فكرم له كار كه وتبوو. به لايه كه ئه وه نده له نه كاو هاتبوو كه رى گاي چاره نه ما بوو. هه تا وه خۆ كه وتم دهنگى پىي شهش حوت كهس و دهنگى پىكه نين و قسه كانيان له پشت ده رگا وه هاته به ر گويم.

- بابه خه وتوه.

- وه خه به رى مه يه نه.

- ده رگا كه بكه وه، مه گه ر مردوه؟

هيچ رى گا نه بوو بى جگه له وهى رايكه م و گيانم ده ربا ز بكه م.

جله كانم له بن هه نگلم ناوله په نجه ره يه كى بچووكه وه كه له لاي پشته وهى ژووره كه بوو خۆم فرى دايه كۆلان و هه لاتم بۆ ده ره وهى ئاوايى. هه تا مه ودايه كى زۆر دهنگه دهنگى ژن و مندا له كهى ئورهانم هه ر گوئى لى بوو. به لام له وه زياتر رى گايه كم نه بوو.

ئه وه ندهى سه كى ئاوه دانى بوون وه دهنگ هاتبوون. هه لاتنى منيش به و نيوه شه وه هه لايه كى به رپا كرد كه هه موو خه لگى ئاوايى له خه وه ستاند.

ده‌مزانى راكردنه‌كه‌م به‌خۆپایى‌یه. دیسانیش‌هه‌و‌لم‌ده‌دا‌هه‌رچۆنێك‌بێ‌بگه‌مه‌سه‌ر‌جاده‌به‌لكوو‌له‌ده‌ستى‌ئه‌وانه‌رزگار‌بم.

هێشتا‌نه‌گه‌یشتبوومه‌ده‌ركى‌چاخانه‌كه‌كه‌پۆلیسه‌كان‌گه‌یشتنى‌و‌ده‌نگى‌"بوێسته‌بوێسته"‌و‌چه‌خماخ‌راكێشانی‌تفه‌نگه‌كانم‌هاته‌به‌رگوى.

وه‌ك‌دارى‌وشك‌له‌راست‌خۆم‌چه‌قیم‌و‌له‌گه‌ل‌پۆلیسه‌كان‌هاتمه‌وه‌ناو‌دێ. ژن‌و‌مندالی‌ئورهان‌بى‌به‌دیتنى‌من‌هه‌رایه‌كیان‌ساز‌كرد‌كه‌پێنج‌ئاوایی‌ده‌ورو‌به‌ریش‌پێیان‌زانى.

ژنى‌ئورهان‌بى‌مێرده‌كه‌ى‌له‌من‌ده‌ویست‌و‌منداله‌كانیشى‌داوای‌باوكیان‌ده‌كرد.

كارى‌ئێمه‌گه‌یشته‌دادگا. ده‌ركه‌وت‌ئورهان‌بى‌ئه‌وكاته‌ى‌چوو‌ه‌بۆ‌شوێنى‌كارى‌خۆى‌له‌ریگادا‌له‌ئوتومبیل‌هه‌لدێراوه‌و‌به‌ناوى‌نه‌ناسراو‌نیژراوه.

به‌لام‌دیسانیش‌تۆمه‌تى‌من‌هه‌ر‌له‌جێگای‌خۆى‌بوو،‌به‌وه‌تاوانبار‌كرام‌كه‌بۆ‌ئوه‌ى‌جێگای‌ئورهان‌بگرمه‌وه‌ئه‌و‌نه‌خشه‌یه‌م‌كێشاوه‌و‌بوومه‌هۆى‌كوشتنى‌ئورهان.

ئێستا‌ئه‌و‌كه‌ره‌ى‌له‌و‌قوپه‌ى‌وه‌په‌رێنه. له‌پێشدا‌ئه‌گه‌ر‌به‌تاوانى‌كالو‌له‌سه‌رنان‌ده‌گه‌رام‌ه‌یوايه‌كى‌به‌ریبوونم‌هه‌ر‌ه‌ه‌بوو،‌به‌لام‌ئه‌مجاره‌یان‌چی؟ مه‌سه‌له‌ى‌پیاو‌كوشتن‌گالته‌نه‌بوو.

هه‌رچه‌ندى‌سوێندم‌خواردو‌خۆم‌هێناو‌برد‌كه‌س‌نه‌ى‌بیست. پوواله‌تى‌كاره‌ساته‌كه‌ش‌جۆرێك‌بوو‌كه‌گومانیان‌له‌تاوانبارى‌من‌دا‌نه‌ده‌ما. به‌دۆسه‌یه‌كى‌زرت‌و‌زه‌لامه‌وه‌له‌پلیكانه‌كان‌رۆیشتمه‌"خوار"‌بزانم‌خو‌ا‌چ‌ده‌كا.

گیله پیاو

بۇ سبه یئنی دیسان رۆژنامه کان ههنگامه یه کیان به رپا کرد. مامۆستای ساخته،
بازرگانی ساخته و زۆرشتی تر. له بهندیخانه وه زع گۆرابوو:
سوله یمان دایکی خۆفرووش و مراد ورج خنکین که چهند سال دۆژمنی خوینه
خوینی به کتر بوون پیکه وه ریک که وتبوون و موویان له بهینه وه نه ده چوو و
گره ویان له هه مووان بردبووه.

له هه مووی خه راپتر ئه و ساله سه رمایه کی سهخت بوو. کهس زستانی وای
وه بیر نه ده هات. بهندی یه کان له ژوره کان دا وه ک میژۆکه ده له رزین. منیش
گیرفانم به تال بوو. له بهر ئه وه به پیچه وانه ی جارن که بهندی یه کان میوانداری-
یان ده کردم هیچ کهس وه ک سه گیککی چاوی لئ نه ده کردم، هه موو کاتیک
زستانان بهندیخانه موشته ری زۆرتره. به لام ئه و ساله ئاوه داننی یه که ی
له پاده به ده ر بوو. یه کسه ر رۆیشتم بۆلای ئه و قهره ویله ی جارن له سه ری
ده خه وتم. به لام دیتم ساحه بی هه یه.

پرسیم: " کئ قهره ویله ی منی گرتۆته وه؟! "

کهس جوابی نه دایه وه.

سه رین و به تانی یه ک که له سه ر قهره ویله که بوون فریم دان و به تانی خۆم لئ
بلاو کرده وه.

پاش چهند ده قیقه سوله یمان دایکی خۆفرووش هات و بی ئه وه ی ئاووړیک وه سه ر
من بداته وه گوتی:

– چ والیکراو و واپیکراو یك ئه و به تانی یه ی هه ل گرتوه؟

هه ر له جیگای خۆم نه راندم:

– ئاگات له زمانی خۆت بی. مندالی دوینی. هه موو پینج سال نابئی هاتوویه
بهندیخانه چیت لئ قه وماوه؟

خوین بهری چاوانی گرتبوو. مؤرہ یہ کی لی کردم و گوتی:

– وەرہ خواری ئه و جیگایه ساحه بی هه یه.

– با ساحه به که ی بجی له سهر بهرد بخوئی که س دهستی نه گرتوه.

له بهندیخانه باوه که ئه وانی قوشمه و مل ئه ستور قهره ویله که یان رووبه پرووی ده رگا داده نین. قازانجی ئه و کاره ئه وه یه دوژمن ناتوانی له نه خافل به سهریان داداو ئه وان هه میشه ده توانن خه تر له دووره وه ببینن.

ده مزانی مل به مله له گه ل ئه وانه ئه نجامیکی باشی نیه، به لام تازه له چی ده ترسام؟ له پاش رووت کردنی ته شتی ته لا له سهر سهرت دانئ.

وه ختیک قهراره به تاوانی پیاو کوشتنیک که رووحیشم ناگای لی نیه له قوژینی بهندیخانه دا برزم با منیش داخی خۆم به وانه بریزم.

ئهم کرده وه م هه نگامه یه کی سهیری له ناو قاوشه که دا ساز کرد. بهندیه کان که پی یان وابوو که س نیه داوی سوله یمان دایکی خۆفروش با بدا، له قسه کانی من واقیان ورمابوو. ئه وان نه یان ده زانی من به چی ده خویرم و پشتم به چ ئه ستوره که قسه م وا نین.

سهیر ئه وه بوو سوله یمان خۆشی سهیری سورما. دیاره ئه و ده تگوت دپوه و به هاسانی دهیتوانی هه موو ئه ندای من تیک بشکینئ، به لام پی پی سهیر بوو که من به گزی دا چومه وه!

بی ئه وه ی گوئی بده مه ئه و هه للیه ی سازم کرده زۆر بی په روا له سهر قهره ویله که م دریز بوومه وه و سهرم له ژیر به تانی پاکرد. له سهرمان ددانم ددانی نه ده گرت و له ژیر به تانیش دا حه جمینم نه بوو. دیتم "داستان قهری" به خۆی و که شه فیک چاوه پهیدا بوو:

– ئه مه سوله یمان بۆی ناردوی!

گیله پیاو

– نامه وی... –

دهستیگیشم لئ دا ئیستیگانه چایه که ی له دست به ریږوه.

وهختی نان خواردن دیسان قه دری په یدا بوو سینی به کی خواردن هیئاو گوتی:

– ئەمه ش هر کاک سوله یمان نارډوویه!

دهستیگم به سینی به که وه نا:

– بیبه وه با دایک و باوکی بیخون.

کوپه پیاوی چاک به پئ له که ری شه یثانی بیته خوار، په ندیکت به سهر

دینئ...

– هرچی له دهستی دئ بیمنهت بی، من له چه قوی ئو ناترسم.

بوخوشم نه مده زانی ئو که لله ره قی به م له چه؟ چاک یان خهراپ تووشی یاخی

بوونیک ببووم و ناماده بووم به قیبه تی گیانی خوم له گه ل خه لک به شه پر بیم.

وهختی خه و دیسان قه دری هاته وه سئ چوار کراسی خوری و پالتویه کی پئ

بوو. پالتوکه ی پئ نیشان دام گوتم:

– پاره م نیه.

– چ سه گبابیک داوای پاره ی له تو کردوه؟ بو پیت وایه له م دنیا به دا پیاوه تی

نه ماوه؟! ئەمانه سوله یمان به گ بوی نارډووی.

له کاتیک دا له سه رمان هه لده له رزیم پالتوکه م به سه روچاوی قه دری دا

دایه وه:

– بوی به ره وه با دایکی له به ری بکا. ئەتوش به ریگای خوت دا برؤ. جاریکی

دیکه بی به وه ئیره نه وه ندهت لئ ده دم هرچی ئەندامته له هه نجیر نه رمتر

بی. تی گیشتی!!

قه دری تفیکی فرئ داو پویشت:

- سوله یمان نایه لئی له وه زیاتر ئەم غه له تانه بکە. ههتا ئیستا پینج پیاری کوشتوون.

به راستی واش بوو. سوله یمان دایکی خو فرۆش کەس نهی ده ویترا له بهری بکۆکێ. به لام له گه ل من چ سیاسه تیکی هه بوو؟ نه م ده زانی. دیاره چاوه پروانی ده رفه تیک بوو.

مه ترسی نیزیك بوو. به گژ پیاری له خۆم گه وره تردا چوو بووم. هه موو به ندی- یه کان لایان وابوو به م زوانه کاره ساتیکی ترسیته ره به ندیخانه دا پروو ده دا! سوله یمان پالتۆکه ی به سه ر شانی دا دابوو، وه ک ورچی بریندار ده هات و ده چوو.

سات به سات مه ترسی نیزیكتر ده بووه، به لام من بئ پەروا لئی درێژ ببووم و خه ویکێ گرانم به سه ردا بار ببوو.

سبه نیی به یانی هیشتا له ژێر به تانی دا ئەم دیو نه ویدیوم ده کرد که لێ پرسراوی قاوشه که مان هاواری کرد "فه رید بیته مه کته ب".

به دلّه خورپه پاست بوومه وه جله کانم له بهر کرد. ده مزانی بۆ ته حقیقات بانگم ده که ن.

چوومه به رده رگای مه کته ب فه رمانبه ره که گوئی: "له سه ری داوایان کردووی سه بر که با فه رمانبه ریک بئ بت نیرم".

له سه ر پلیکانه کان راوه ستا بووم، بیرم له سه ره نجامی کاری خۆم ده کرده وه. (ئاده م بابا) له وسه ری دالانه که وه ده رکه وت. ئەمیش له کۆنه وه گیرابوو. به لام

سه رو گوئیلاکی ئەوه نده شپرتوو ناریک بوو که س حەزی نه ده کرد قسه ی له گه ل بکا. جله کانی ئەوه نده شپرو په توور بوون هه موو گیانی به ده ره وه بوو.

گڙله پياو

شوشه يه کي به تالی به دهسته وه بوو. هر که ليځ نيزيک بڙوه شوشه که ي هه ليځايه وه. خهريک بوو دهست بکه مه وه فريا نه که وتم. نه وه ندهم زانی گره شينکه يه کم له چاوان هه ستاو گويم له زرينگه ي ورده شوشه کان بوو. ئيتر نه مزانی نه شه وه نه رږږ.

هه موو که س لای و ابوو کارم ته واوه. که چي بڙ ئيواري له نه خوشخانه وه هوش خځم هاتمه وه. چونکه ده رکه وتبوو بي تاوانم و حوکمی به ريوونم ده رچوويوو هر نه وشه وه ي له نه خوشخانه وه مه ره خه ستیان کردم.

سه رم پيچرابوو و جله کانيشم خوتناوي بوون. به وسه رو پڙته لاکه وه چوويامه هر شوينک ده سبه جي پښيس ده يگرتم. بڙيه بريايم دا برځم بڙ دي يه کي زږر چه په ک و په نا.

پاسيک به ره و نه رزه پږم ده چووي لي سوار بووم و رويشتم، به لکه به پاشماوه ي نه و پاره ي له رږږگاري ماموستايه تيم دا په يدام کردبوو له قوڙبينکي ولات دا پاروه نانک په يدا بکه م.

له و کاته دا دهنگيک له ناو دالانه که دا به رز بڙوه. هه موو گيانم له رزي. کابرايه ک به ناوو شوهره تي خځم بانگي ده کردم.

گڙله پيکه نينبيکي ساردي کردو هه ناسه يه کي هه لکيشاو گوتي:

– نيشه لالا نه مري به ريوونت هاتوه؟

نه من نه وه نده تيك چوويووم نه متواني له جي خځم بيزووم. گڙله که ليځيکي دايه ده رگا که و پرسى:

– چ باسه؟!

گیله پیاو
.....

– هاوپئ کت نازاد بوو!

وهك باریکی قورسم له سهر شانی لابهرن قالبم سووك بوو. وهك تهیری سووك
بال راست بوومه وهو به شیواوی خواحافیزیم له گیله کرد.

ئه وه ندهم دهست و پیی خۆم ون کردبوو که له بیرم چوو بپرسم دواوی
به سه رهاته که چ بوو؟

گیله خۆی وه بیبری هینامه وه:

– هاوپئ لانی که م ناوونیشانه که تم بدهیه بیمه لات و پاشماوهی چیروکه که مت
بۆ بگیرمه وه.

داواوی لئ بووردنم لئ کردو له چوونه ده ری دا ناوونیشانه که مم دایه. قه رارمان
دانا ئه گه ر زۆر له به ندیخانه وه مینئ پاشماوهی به سه رهاته که ی بنووسی و بۆم
بنی ری ...

ماوه یه ک پی چوو، وهخت بوو بیره وه ری رۆژانی به ندیخانه م له بیر بچی که
رۆژکیان نامه یه کی گیله م بۆ هات.

ئه م نامه یه باسی به سه رهاتی سه یرو باوه پیئ نه کراوی گیله یه.

دیاره ئیوهش ناتوانن راوهستن تا پاشماوهی داستانه که له کتیبیکی
سه ربه خۆدا بلآو بکه مه وه. ئه و نامه ی گیله بۆی نار دبووم ناوونیشانی له سه ر
نه بوو. راست به م جۆره دهستی پی کرابوو:

– نیازم نه بوو به سه رهاته که م بنووسم ... ده ترسم بلآو بوونه وهی ئه م چیروکه
هه نگامه یه کی زۆر په یدا بکاو ناوی من که له میژه له بیر خه لک چۆته وه دوویاره
بیته وه سه رزارو زمانان.

له لایه کی تریشه وه باش نیه ئه م به سه رهاته بلآو بیته وه و بکه ویته دهستی
که له کبازه کان. ئه وان به خویندنه وهی به سه رهاتی من له شه رمان ده بنه تنۆکیک

گیله پیاو

ئاو له وهی کرده وه کانیان له چاوهی من هیچ و بی نرخ دیاره ههست به خوڤریه تی ده کهن.

ئاخر من هیچ کاتیک نیازی هۆقه بازیم نه بوو. به خودا ، به پیغه مبر قهت پیم خۆش نه بوو زیان به کهس بگه به نم، یان کلاو له سهری کهس برقیتم، به لام چ بکه م... پیشهاته کان له خۆم زیاتر به سهه چاره نووسی من دا زال بوون.

من ته نیا عه بیتم هه بوو. هه کارکی پیم ده سپێردرا زۆر به دلسوژی جی به جیم ده کرد... به رتیلیم نه ده خوارد، مه راییم نه ده کرد، بی شه ره ف نه بووم. هه بۆیهش هه موو ده رگایه کم لی داخرابوو. ئه وانهی سه ریان له وه ده رگایانه هینا بووه ده ر نه یان ده هیشته من بچه ژوو.

هه رچه ندی ده مه ویست به ریگای راستی و پاکی دا برۆم هه مووان بۆلای هۆقه بازی و به ده ختی پالیان پیوه ده نام.

لیم گه ری ئه سلێ داستانه که مت بۆ بگێرمه وه:

ئه گه ره له بیرت بی باسم کرد که به سه ری شکاوو پیچراوه وه سواری ئوتومبیل بووم و به ره و ئه رزه رۆم وه پی که وتم، به لکوو له شوینیکی په سیو پارووه نانیک په یدا بکه م.

ئه و جیکای ده مه ویست بۆی بچم هه ر ناوم ده زانی. کوریکێ خه لکی ئه و ناوه که ماوه یه که له به ندیخانه پیکه وه بووین زۆری باسی دته اتی خۆیان بۆ کردبووم و سویندی دابووم که پاش به ربوونم سه ری بده م.

ئه وه شم پی گوتی که بیتمی خاوه ن رابردوو ناتوانین له شاری گه وه ره له به رده می پولیس بژین.

خه لکیش نیتر پیاوی وه‌رناگرئ. کاتیک پیاو لاتی هه لخیصکا هه موو که س ده لئ
 "نه‌کا به‌سه‌ر من دا بکه‌وی". یه‌که‌م که‌س به‌له‌قه دوورت ده‌خاته‌وه‌و دووه‌م و
 سیته‌م و چواره‌میش هه‌روا.

هه‌روا که به‌ریگادا ده‌ریشتم له‌ناو ئوتومبیله‌که‌دا بیرم له‌چاره‌نووسی خۆم
 ده‌کرده‌وه‌و نه‌خشه‌م بۆ داها‌تووم ده‌کیشا. "ئیمه‌ که‌ له‌ناو کۆمه‌ل‌دا
 دۆراندوو‌مانه‌ رواله‌تیکي سه‌یرمان هه‌یه، به‌لام بپوا بکه‌ن ئینسانی به‌شه‌ره‌فین و
 نیازمان پا‌که". شه‌ویکی تاریک بوو، زۆریه‌ی نه‌فه‌ره‌کان وێژینگیان ده‌دا.
 ده‌نگی ئوتومبیل که‌ له‌نیو بیده‌نگی بیابان دا ئاوازیکی ترسینه‌ری هه‌بوو
 گوێچکه‌ی منی نازار ده‌دا.

ئه‌وه‌ی له‌ته‌نیشتم دانیشتبوو سه‌رو سیمایه‌کی شپړپۆی هه‌بوو، به‌لام پیاویکی
 تیک سمراو و به‌خۆوه‌ بوو. لیم پرسى:

- که‌نگی ده‌گه‌ینه‌ ئه‌و گونده‌؟

کابرا ده‌ستیکی به‌سمیله‌ زل و داچۆراوه‌کانی دا هینا که‌ گه‌یشتبوونه‌ سه‌ر
 چه‌ناگه‌ی و به‌دوودلی‌یه‌وه‌ وه‌لامی دامه‌وه‌:

- خوا ده‌زانی... نه‌گه‌ر...

- نه‌گه‌ر چی؟

- نه‌گه‌ر رینگر پێشمان پێ‌نه‌گرن به‌یانی ده‌گه‌ینئ.

- رینگر؟ چ رینگرئ؟!

- رینگر نیتر. نازانی رینگر چیه‌؟!

به‌خۆم نه‌بوو ده‌ستیکم بۆ پاره‌که‌م برد که‌ له‌ گیرفانی چاکه‌ته‌که‌م دا بوو،
 پرسیم:

- لیره‌ رینگر هه‌یه‌؟

..... گیلەپیاو

- چما جینگا ھەيە پښگري لى نه بى؟ ئەويش ئيره که ھەمووى چياو ھەستەمە.

ئەو پښگرانەي ئيره ھەن لە دنيادا ھاوتايان نيه!

کابراي تەنیشتم باسى ئازايى و بىن پەحمى چەتەکانى لاي خۆيانى بۆ دەکردم و

منیش وەك ميژۆکە دەلەرزيم. پرسيم:

- چما ئيره پۆلىسى لى نيه؟

زەردەخەنەيەكى پرماناي کرد:

- ھە... ھە... ھەگەر دەکرى دى ئەيەك پۆلىسى لى نه بى؟! ديارە پۆلىسىش

ھەيە و پښگريش ھەيە.

خوا رزقى ھەر کەسە لە رڭگايەكە وەدەنئيرى کارى پښگر شتىکە و کارى پۆلىسى

شتىكى تر! واش رى دەکەوى جار جار دەست لە کارى يە کتر وەربدەن.

- کامەيان دەست لە کارى ئەوى تر وەردەدا؟

- ديارە، چەتە کارى بە کارى پۆلىسى نيه، کە واپوو پۆلىسى دەست لە کاروبارى

چەتەکان وەردەدا و ئەو وەختەيە کە کار خەراپتر دەبى!

کابراي گۆرين کە ديتى زۆرم ئەو قسانە پى سەيرن پرسىبارى کرد:

- "تۆ کويندەرى؟"

- خەلکى ئەستەمبوولم.

- چما لە ئەستەمبوول دز نيه! لەويش گيرفانېر نيه؟

- ھەيە.

- چما پۆلىسى لى نيه؟

- ئەويش ھەيە.

- دەي باشە... پۆلىسىش ھەيە و دزىش ھەيە. ئيره ش ھەروايە. پښگريشمان

ھەيە و شوکور پۆلىسىشمان ھەيە!

– باشه ئیستا پیمان پی ده‌گرن؟

– کهس نازانی. برای من! قیسمهت و نسیب. نه‌گه‌ر نه‌مشه و نوره‌ی ئه‌م جاده‌یه نه‌بی به‌ ساخی ده‌رده‌چین و نه‌گه‌ر توره‌شی بی‌ کاری هه‌موومان (ته‌واوه). ده‌تگوت باسی به‌رنامه‌ی رویشتنی که‌شتیم بۆده‌کا.

ترسم لی‌ په‌یداوو و دله‌خوریه‌م وئی که‌وت.

"خوایه‌ هاوار تووشی ریگره‌کان نه‌بین. دیسان کاریکم بده‌نه‌ ده‌ست...

پاره‌که‌م لی‌ ده‌ستینن جه‌ه‌ننه‌م. ده‌ترسم دیسان تووشی پۆلیس بیمه‌وه‌و ماوه‌یه‌کی تریش ئاواره‌و سه‌رگه‌ردان بم تا ئیسه‌بات ده‌که‌م بۆکوئی ده‌چوم و چ نیازتکم هه‌بوو!"

له‌و بیرو به‌رزه‌وه‌ندانه‌دا بووم و چاوم گران بیوون که به‌جاریک ده‌نگی سی‌چار ته‌قه‌هات. شۆفیتره‌که‌مان که دیار بوو چاوه‌پروانی پیشه‌هاتیک بوو زۆر ته‌رده‌ستانه‌ دووسی جار رۆله‌که‌ی باداو رای گرت.

به‌قه‌و سه‌رم وه‌ میله‌ ئاسنه‌کانی ئوتۆمبیله‌که‌ که‌وت و ژن و مندال ده‌ستیان کرد به‌زیره‌زیپ.

له‌پیش هه‌مووان دا شۆفیتره‌شاگرده‌که‌ی دابه‌زین و پاشان ئه‌وانی تریش هاتنه‌خوارو ریز بوون.

له‌ خوار پاسه‌که‌وه‌ دووکه‌س که سه‌رو چاویان به‌ گۆره‌وی ژنانه‌ داپۆشیبوو تفه‌نگ به‌ ده‌ست و قامک له‌سه‌ر په‌له‌پیتکه‌ راوه‌ستابوون.

شۆفیتره‌شاگرده‌که‌ی وه‌ک مندالان ده‌ستیان ده‌هه‌وا کردبوون و لاقیان که‌میک بلاو چه‌قاندبوون.

کیسه‌باخه‌ل، سه‌عات، ملوانکه‌و نه‌نگوستیله‌ی ژنانیان له‌ گورنی‌یان ده‌ئاخنی. دووسی که‌س مابوون تۆره‌م بگاتی.

گیله پیاو

به ندیه کان قانونیکیان هه یه. "دز قهت شت له دز نادزی"
دهمه ویست پی یان بلیم هاو پی یان! منیش له خۆتانم، پهروه دهی به ندیخانه و
که له کبازم.

به لام پیتش ئه وهی ئه م قسه یه بکه م به کیک له پشته وه لووله تفهنگه که ی له سه ر
شانم دانا:

- دهست به رز که وه، زوویه درهنگه ...

زمانم گیرا وه که فه نه ریان خستبیته بن با لم دهستم به رز کرده وه.
کابرای که سه رو چاوی خۆی داپۆشیبوو گیرفانه کانم که را. هه موو پاره که و
ته نانه ت پاندان و قه له مبرو چه رخه که شمی دهره ئنا و به وهش رازی نه بوو
دهستی بۆ پیتلاوه کانم دریز کرد:

- دایان که نه.

که وشه کانم تازه کریبوون. له سه رمانیش لیوه له رزه م گرتبوو. ئه که ر
که وشه کانیشیان بردبام له سه رمان ده مردم. به پارانه وه وه گوتم:

- ئه مه یانم لی مه ستینن.

کابرا مستیکی وای له په راسووم راکیشا سه ری جه رگم پیتوه یه شا!

- زووکه ... بابه زووکه ...

- به سه رچا و.

ده سه به جی که وشه کانم وئ دان و وه که مندالی هه تیو دهستم له بن هه نگلم گرتن و
له قه راخیک را وه ستام.

خواخوام بوو کاری چه ته کان زووتر ته وا و بی و برۆن تا بچه وه نا و
ئوتومبیله که و نه ختیک که رمم بیته وه.

گیله پیاو
.....

وهختیک هه موو شته کانیاں باش تیک ناو له چه ند ئیستر تیکیاں بارکرد،
هیند تیکیاں له گه ل ئیستره کان رویشان و دووسئ که سیشیاں به نه فه ره کانیاں
گوت سوار بن!

پاشان بۆ خۆشیاں هاتنه ناو پاسه که و گوتیاں لئ خۆره. هه تا چوار پینچ
کیلومیتر ده رویشان دووسئ که سیاں داده به زاندو له و بیابانه به جئیاں
ده هیشت.

ئه وه ندهم سه رما بوو شه قه شه قی ددانم رۆژه رییه که ده رویشان. باوه پر که
له وه خته دا پر به دل ئاره زووم ده کرد بمرم و پرگاریم بی.

"ئاخر ئه مه ش بوو به ژیاں! پیاو بیئ به ده نکه ده سحیب له نئو قامکی
چاره نووس دا رۆژه تا شه وو شه و هه تا رۆژ بیت و بچئ؟!"

دووسئ جار خه ریک بوو راست بمه وه و خۆم به یه کیک له چه ته کان دا بدهم،
به لکوو گولله یه کم لئ ده ن و خه لاسیم بی، به لام له لایه که له سه رمان و
له لایه کیش وا دیار بوو له ترسی گیانم بوو که ده تگوت به کورسی یه که وه
دوراوم.

به ره به ره خه ریک بوو دنیا رووناک بی، دیمه نی ده ره وه ده بینرا. گه یشتینه
هه ورازیک. لای راستی جاده که زۆر هه لدی تریکی سه خت بوو. لای چه پیشی کئوو
کۆساریک بوو سه ری له ئاسمان ده دا.

چه ته کان فه رمانیاں دا ئوتومبیل راوه ستی و هه ستانه سه ریئ. کاتیک دابه زین
یه کیان که له هه مووان به خۆوه تر بوو و ئه مری به وانی تر ده کرد، سه ری هیناوه
نئوه ئوتومبیله که و ده ستی بۆمن را داشت:

– ها کۆره وه ره خواری!

له ترسان هه موو گیانم بوو به ئاره ق.

گیله پیاو

"ئەي ھاوار لایرە کاریان بە من چیە؟"

وہك مقەبا لە جیجی خۆم راست بوومەووەو كە وتمەری. كاتیك بە لای كابرایی
تە نیشتم دا تێ پەڕیم تە ماشایەکی سەر تابه خواری كردم و بە ئاردناوێژێکی
تایبەتی یەوہ گوتی:

– بەستە زمانە کاری تەواوہ!

پیرە ژنیکی قەلۆ و تەنگە ئەستوور كە تەنیا ژێر كراسیکی كە تانیان لە بەردا
هێشتبوو سەریکی پاوە شانداو بە پەڕۆشەوہ گوتی:

"پیاو دەگیر گورگی کیوان بکەوێ دەگیر ئەم پیاو کوزانە نەكەوێ"

ئەم قسانە بۆنی خوینیان لێ دەهات، بۆنی ئازارو کۆیرەوهری و بەدبەختی یان
لێ دەهات.

باوەر بکەن هێندە لە مردن نە دەترسام كە لە لێدان دەترسام، لەوہش ناپرەحتە
بووم كە ئەم چەتانه لە نێو ئەو ھەموو ژن و پیاوہدا کاریان بە من چیە و بۆچی
منیان ھەلبژارد!

ئەو ھەندەي دوعای دەمزانی لە بن لیوانەوہ خویندەم و فووم لە خۆم كرد: "خوایە
بە تەمای تۆ" و دابەزیم.

لە تەنیشتم جادەي دوو كەسی سەر و چاودا پۆشراو و چوار ئەسپ نامادە بوون.
سەرۆکی چەتەكان تەنگەكەي بە دەستەوہ كرت و چەند تەفەنگیكی لە تاییەي
ئوتومبیلەكە داو كۆن كۆنی كرد.

پاشان ئیشارەي بۆ ئەوانی تر كرد كە سوار بن و منیش لە پاشكۆي یەكێك
لە چەتەكان سوار كەن.

ئەسپەكان بە غار بەرەو كۆیستان دەڕۆشتم. ئارام و ئۆقرەم لێ ھەلگیرابوو.
دەمگوت ئیستا نا ئیستا ئەسپەكان رادەگرن و گوللە یەكەم لە مەشكی دەدەن.

له قوتابخانه ی عسکری ماموستایه کمان هه بوو، زۆر پیاویکی به ئه زمون و دنیا دیده بوو، هه میشه پتی ده گوتین:

– کورپنه له ته نگانان دا هه میشه پشوتان له سه رخۆ بئ. زۆر پیشهاتی وا هه یه که به پروالته ناخۆشه به لام ئه نجامی باشی هه یه و به پیچه وانهش له وانه یه پیشهاتیک به پروالته باش بئ به لام ئه نجامیکی خهراپی لئ شین بیته وه. زۆر نمونه ی بۆ دیناینه وه و ده یه ویست به هه رجۆر بئ ئه و فکره مان به ریتته میشکه وه که له به رامبه ر ناخۆشی یان دا له سه ره خۆ بین.

ئه وده م زۆرم گوئ نه ده دا قسه کانی. به لام له و کاته دا که دیلی دهستی چه ته کان بووم و نه مده زانی چاره نووسم به کوئ ده گا و به ره و چاره نووسی نادیا ری خۆم ده پۆیشتم ، نازاتم چۆن بوو ئه و مه سه له م وه بیر هاته وه و ته واویک سه بووری به دلّم دا.

ئێستا دیلی یه تی دهستی رێگرو پیاو خه راپان چۆن ده کری به ره می باش بئ. بۆ خۆشم نه مده زانی! دنیا به ته واوی رووناک ببوو و هه تا و که م که م له پشت کتوه کانه وه ده رده که وت. دیمه نی خانوو قورپنه کانی گوندیکی چکۆله له دوور ده رکه وت.

سه رۆک ئه سه په که ی راگرت و ئه وانی تریش که به دوا یه وه بوون، پاره ستان... هه موومان دابه زین... چه ته کان گۆره وی یه کانیان له سه ر ده م و چاوی خۆیان هه لگرتبوو. هه ر له گه ل چاوم به رووکاری سه رۆک که وت ناسیمه وه. "ئالتانه شهل" کۆنه هاوایی به ندیخانه م بوو.

ئالتان به دهنگیکی به رز پیکه نی:

– فه ریده گیل ئه توچی و ئیره چی...؟!

لئی چوومه پیش و خۆمانه پیم گوت:

..... گیله پیاو

– خودا بت کوئی ئالتان... بۆچی زووترت دهنگ نه کرد! ئه و قوماربازی بهت له چیه؟

– نه مده ویست تۆکه ره کانم مه سه له که بزائن!

له به ندیخانه خزمه تیکی باشی ئالتانم کردبوو... رۆژکیان که ئه و له گه ل سئ چواریکی مل نه ستوور شه پری بوو له سهرم کردبووه...

ئالتان به و دهسته قورسانه ی مستیکی له شانی دام:

– ده ی هاوپی! پیئت نه گوتم بۆچی هاتویه ئه و ناوه؟

– ده ستیک چاکهت و شالواری زیادیم هه بوو هاتم پیشکه شتانی بکه م!

ئالتان به م گالته یه پیکه نینی هات:

– مه ترسه سئ چه ندانه بۆت ده بژیره وه... من قهت چاکه ی هاوپی یانم له بیر ناچن.

پاشان ده ستیکی بۆلای گونده که راداشت:

– ئیره مالی ئیمه یه... هیچ کهس نازانی ئیمه ئه و کارانه ده که ین، له هیچ مه ترسه. ده ستت وه ده ستی من ده و کارمان له گه ل بکه، به ئینت ده ده می پاش سالیك بییه میلیۆنیر. پاشان کویت پی خوش بوو برۆ دانیشه و تا ماوی به خوشی بژی..

ته واوی له شم که وته ته زووان... بروانه چاره نووسی من؟ هه ر ئه وه نده ما بوو بیمه چه ته. من که له بهر دزی و کاری چه په ل هه لاتبووم، ئیستا تووشی کوئی بیووم؟

هیچ ریگام نه بوو جگه له وه ی قبوولی بکه م. به زۆری زه رده خه نه یه کم کردو گوتم:

– باشه، به لام ده ترسم نه توانم باشتان خزمهت بکه م.

– به پینچه‌وانه، تو به و هموو هۆش و لیزانیه‌ت‌وه زۆر به‌که‌لکی ده‌سته‌که‌مان دئی. بۆ کۆرپیکی وه‌ک تو حه‌یفه ژیانته به‌هیچ و پوچ بگوزه‌ری!

قه‌رارو مه‌دارمان به‌ست و چووینه‌وه ناو دئی. ئالتان ژیانته‌کی رازاوه‌ی هه‌بوو. هه‌موو پێویسته‌کی ژیانته‌کی خۆش و ئاسوده‌ی بۆ خۆی دابین کردبوو.

به‌لام بۆمن که ده‌مه‌ویست به‌پاکی بژیم و به‌ریگایه‌کی هه‌لال دا پارووه نانیک په‌یدا بکه‌م، به‌شداربوون له‌ کاری ئه‌وانه‌دا عه‌زابیکی گه‌ره‌ بوو.

هر له‌ یه‌که‌م ساته‌وه که‌وتمه‌ بیری پاکردن، هه‌رچه‌ند ده‌مزانسی ئه‌گه‌ر ده‌گیر که‌وم حه‌تمه‌ن ده‌کۆژیم، به‌لام له‌ هه‌لاتن به‌ولاوه‌ چاره‌یه‌کم نه‌بوو.

هر چۆنیک بوو ئه‌و رۆژه‌م رابوارد. شه‌وی ئالتان و هاوڕێکانی خۆیان سازکرد بچنه "پاو" و منیش به‌بیانوی ماندوویی و سه‌رما‌بوون له‌ مالتی مامه‌وه.

ئالتان هر چه‌ند زۆریشی بره‌وا پێ ده‌کردم. جله‌کانمی له‌ وچخان هاویشته‌ و دای‌خسته‌ و گوتی جا بۆخۆت بچه‌ستوه.

نیوه‌شه‌وی ئه‌وان رۆیشتم. کاتیک دلنیا بووم رۆیشتون له‌ مالتی هاته‌ده‌رو هه‌ر به‌تویی کراس و ده‌رپێ‌یان که‌ته‌که‌وشیکم به‌سه‌ر پێوه‌ کردن و به‌ریگایه‌ک دا که

نه‌مه‌دزانی ده‌چیته‌ کوێ و ده‌وای چاره‌نووسی نادیارمی خۆم که‌وتم. زۆر به‌ریگادا رۆیشتم. له‌دلی خۆم دا ده‌مگوت ئه‌گه‌ر تووشی چه‌ته‌کان بم یان پۆلیس بم بینێ

جوابم چ بێ؟

بێده‌نگی شه‌و و ریگای نا‌هه‌موارو له‌ هه‌مووی خه‌راپتر سه‌رما، تینیان له‌به‌ر بریبووم. خه‌ریک بوو له‌پێ بکه‌وم که به‌دبه‌ختیه‌کی تازه، هاته‌پیش.

هه‌وریکی ره‌ش و چلکن به‌ری ئاسمانی گرت و دای دایه‌ بارانته‌کی به‌خوهره‌م.

"ئه‌ی خوايه‌ ئه‌مه‌ چ به‌دبه‌ختیه‌که‌... خۆ نا‌کری به‌و بارانه‌ به‌ریگادا بره‌م."

گیله‌پیاو

هه‌موو گیانم تلئیسابۆوه. ده‌تگوت گوئیکت له مانگابه راکیشاوه. ناچار له په‌نای گاشه به‌ردیک پالم لئ دایه‌وه.

له پشت گاشه به‌رده‌که‌وه نه‌شکه‌وتیکی بچووک هه‌بوو. چوومه ژووو به‌ترس و له‌رزوه ده‌ستیکم له ده‌وربه‌ری خۆم کوتا "نه‌کا درنده‌یه‌کی تیدابن و له‌به‌ریکم هه‌لدن".

له قوزینیک بوخچه‌یه‌کم دۆزیه‌وه. له‌سه‌ره‌خۆ ده‌ستم لئ کوتا دیتم بالتۆیه‌کی تیدابه.

ده‌سه‌به‌جئ خۆم پووت کرده‌وه کراس و ده‌رپئیه‌که‌م فپئ دان و پالتۆکه‌م له‌به‌ر کرد. له‌شم گه‌رم بۆوه، به‌لام نه‌مه‌ه‌زانی برینه‌که‌ی سه‌رم چ لئ بکه‌م. ناوو سه‌رما کاریان له برینه‌که‌ کردبوو نۆری نازار ده‌دام. دانیشتم ده‌ستم له‌بن باخه‌لم ناو بۆ ئه‌وه‌ی برینه‌که‌م نه‌ختیک هئیدی بیته‌وه ده‌ستم کرد به سه‌رپاوه‌شاندن.

نازانم نۆرئ پئ‌چوو بوو یان که‌م، له‌به‌ر بئ‌خه‌وی ئاگام له‌خۆم نه‌بوو، ژانی سه‌ریشم ده‌قیقه‌یه‌که‌ هئیدی نه‌بوو. له‌و حاله‌دا په‌نگه‌ قسه‌شم په‌راندبن و ده‌ردی دلم کردبیت و له‌به‌ر خودا پارابه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م ژانی گویم له‌ده‌نگیک بوو، که‌ چاوم هه‌لئنا دیتم یه‌کێک له‌پیشم راوه‌ستاوه‌و سه‌رم بۆ داده‌نوئینی و ده‌پاریته‌وه.

له‌و ناره‌حه‌تی و بئ‌هیزی و سستی‌یه‌دا پرسیم: "کئ‌یه‌؟! "

- خاکی به‌رپئی چه‌زه‌تی شیخم.

واقم وپما، چاوم چاک هه‌لئنان. کابرای له‌پیشم راوه‌ستاوو موویه‌کی درئو رویشیکی ئه‌ستووری هه‌بوو. له‌سه‌رو سیمای پا دیار بوو ده‌روئیشیکی

گۆشه‌نشینه‌و له ئاکارو ره‌فتاری دا تیگه‌یشتم منی له‌گه‌ل پیرو مورشیده‌که‌ی
لی گۆپاوه.

دیسان هینده‌ی نه‌مابوو پی‌بکه‌نم، نه‌گه‌ر رۆژی رووناک بوایه، نه‌گه‌ر زانیبام بۆ
کوژی ده‌چم و به‌رنامه‌م چیه‌ هه‌ر له‌وێ راست ره‌وان ده‌مگوت:

"بابه‌ گیان! مام ده‌رویش! به‌هه‌له‌ چووی، نه‌من پیرو مورشید نیم و خاوه‌ن
رابردوویه‌کی له‌ هه‌موو جیگا ده‌رکراوم که له‌به‌ر به‌دبه‌ختی و ناچاری په‌نام بۆ
نه‌م نه‌شکه‌وته هیناوه‌و له‌سه‌رمان بآلتۆکه‌ی تۆم له‌به‌رکردوه."

به‌لام له‌و کاته‌دا هیچ چاره‌م نه‌بوو، ده‌بوو نه‌م قسانه‌ی لی‌وه‌رگرم و به‌سه‌ر
پاوه‌شاندن بۆی ته‌ئییید بکه‌م.

ده‌رویش که پیتی وابوو خه‌ریکی تاعه‌تم و "وردو زکر" م ته‌واو نه‌بووه به‌سپایی
له‌نه‌شکه‌وته‌که وه‌ده‌رکه‌وت و به‌و چه‌قی سه‌رمایه‌ له‌به‌ر ده‌رکی نه‌شکه‌وت
ده‌ستی له‌بن هه‌نگلی ناو پاوه‌ستا.

یه‌ک دووسه‌عات پی‌چوو. هه‌رچی بیرم کرده‌وه‌و سه‌ری خۆم هیناوه‌برد که چ
بکه‌م و چاره‌م چیه‌ هیچ رپگایه‌کم نه‌دۆزیه‌وه بیجگه‌ له‌وه‌ی ماوه‌یه‌کیش نه‌م
"رۆل" ه یاری بکه‌م.

بیستبووم زۆر که‌س له‌و رینگایه‌دا بوونه هه‌موو شتیک و ئیستا که بی‌نه‌وه‌ی من
بمه‌وێ، هه‌موو هه‌ل و مه‌رجیک پێک هاتوه بۆچی شق له‌به‌ختی خۆم هه‌لده‌م؟
رۆژ رووناک ببوو که له‌ ده‌رویه‌ری نه‌شکه‌وته‌که گویم له‌ده‌نگه‌ده‌نگیک بوو. گویم
هه‌لخست بزانه‌م چ باسه‌؟ دووسه‌که‌س له‌ شوانه‌کان له‌گه‌ل ده‌رویش قسه‌یان
ده‌کرد. نه‌مانه‌ جیره‌ی رۆژانه‌یان بۆده‌رویش هینابوو. ده‌رویشیش خه‌به‌ری
هاتنی پیرو مورشیدی گه‌وره‌ی پی‌ده‌دان!

گٺله پياو

دهيگوت زوو خه بهر به خه لکي ئاوايي بدهن که خواردن و جل و بهرگي بۆ
بيئن...

" ئه ي هاوارو داد. خه ريکه کاره که زل ده بي... نه کا به جارک پيس بيئي! ".
دهرويش پريسه که يه کي هينا ژوورئي، له پيشي دانام و دهسته ونه زهر پاره ستا.
چاويکم لئ هه لته کاند بچيته دهر ده سه به جي وه ده رکه وت. پريسه که کم کرده وه
نان و گوشتي سووره وه کراوو پياواز بوو. له برسان لينگم ده له رزين، دووسي
پارووم خوارد هاته وه سه ره خۆم . پاشان پريسه که کم پيچايه وه دووياره
دهستم کرده وه به سه ر پاره شانندن.

رۆژ درهنگ بوو هه تاو به رز ببوو، ئه شکه وته که ي رووناک ده کرد که دهنگه
دهنگي زۆر له ده رئي په يدا بوو.

دهنگي پياو، ژن، مندال... پيرو لاو تيکه ل ببوو. هينديک ده يانه ويست من
بيئن، به لام دهرويش نه يده هيتشت:

– پاره ستن، له سه ره خۆ بن تا ئيجازه له پير وه رده گرم.

زوو خۆم کل کرده وه. دهرويش هاته ژوور، دهست له سه ر سنگ له بهر دهستم
پاره ستاو گوئي:

– چه ند که س هاتوون بۆ زياره تي جه نابت.

به ئيشاره ي سه ر گوتم با بيئن. دهرويش چوو ده رو به ده پازده پياوو ژنه وه
هاته وه.

ئه وان زۆر به ريزو ئه ده به وه هاتنه پيش، دهستيان ماچ کردم و له سه ر سهريان
داناو پاشه وپاش کشانه وه.

ره‌نگه پیت وایی ئه و قسه‌یه‌م ساز کردوه، به‌لام سویند ده‌خۆم درۆی تیدا نیه و هه‌روا سووک و هاسان بوومه پیری که‌وره‌ی ئه‌و مه‌لبه‌نده‌و نازناوی "پیری عوریان" م وه‌رگرت.

پاشان تیگه‌یشتم که ئه‌و پایه‌به‌رزهیان هه‌روا به‌ریکه‌وت نه‌داوه به‌من ، به‌لکه زۆر له‌میژ بووه که خه‌لکی ئه‌و ناوه چاوه‌پروانی هاتنی پیری که‌وره بوون. ئه‌م باسه داستانیکی سه‌یری هه‌یه که له جیگای خۆی دا بۆت باس ده‌که‌م.

هه‌رچۆنیک بوو هاتنی من له‌گه‌ل جیژن و شادمانی خه‌لک به‌ره‌و پوو هه‌موو خه‌لکی گونده‌کانی ده‌رویه‌ر بۆ زیاره‌ت!! هێرشیان هینا!

زۆریان پێشنیاریان ده‌کرد بچمه گوندی ئه‌وان. ناماده بوون مال و خانه‌قام بۆ دروست بکه‌ن. به‌لام سه‌رم لێ پاده‌وه‌شاندن و پووم پیشان نه‌ده‌دان.

که‌س نه‌یده‌پرسی کیم و له‌کوێوه هاتووم. یه‌کێک ده‌یگوت "له‌ سه‌مه‌رقه‌ندو بوخاراوه هاتوه" هیندیک ده‌یانگوت "له‌ شیرازو حیزازه‌وه هاتوه"، به‌شیک ده‌یانگوت "له‌ پێشدا ته‌شریفی له‌ عیشق ئاوا بووه".

هه‌موویان تکایان لێ ده‌کردم که له‌مه‌ودا هه‌ر له‌ ناویان بمینمه‌وه و به‌جی‌یان نه‌هینم.

منیش جوابیکی روونم نه‌ده‌دانه‌وه. بێ ئه‌وه‌ی نیازتکی تایبه‌تیم هه‌بێ خۆم دابوو ده‌ستی قه‌زاو قه‌ده‌رو چاره‌نووس "هه‌رچی ده‌بێ با بێ".

خه‌لک هه‌ر له‌و شوینه خانه‌قایه‌کی که‌وره‌یان بۆ دروست کردم و دوو ئیشکچی-یان به‌خه‌رجی خۆیان بۆ به‌کری گرتم.

ئه‌و بزنی و مه‌رانه‌ی به‌دیاری هه‌موو رۆژی بۆم ده‌هاتن هینده زۆر بوون که ناچار بوون شوانیکیان بۆ بگرن. سێ چوار هه‌فته به‌سه‌ردا تی‌په‌رپیوو، نه‌مه‌دانه‌ی

..... گیله پیاو

له گەل دەرۆیش ته گبیرم چیه . له و ماوه یه دا له ده پازده وشه به ولاره قسه م
له گەل نه کردبوو.

له و بێدهنگی و کەش و فەشەیی بۆ خۆم تاشی بوو زۆر نارەحەت بووم . دەترسام
ئەگەر خۆمانە قسەیی له گەل بکەم و لە مەسەلەیی حالی بکەم کارەکه خەراپتر
بێ . ئەگەر تا سەریش بم ویستبا هەروا بمینمەوه و ئەو رۆله یاری بکەم له بەر
ته نیایی خۆم شیت دەبووم .

بۆیه زۆری زۆری شهو و رۆژ به بیانوی تاعەت و زیکر به تەنێ له ژورێ
دەمامه وهو دەنوستم !

دەرۆیش زۆر به ئە دە به وه ئەرکی دەرکه وانی به جێ دەگە یاندو کاتیک له
ژورده کهی خۆم بووم نهیده هیشت هیچ کهس بێ ئیزنی من بێته ژورێ .
رۆژیک دەرۆیش هاته ژورو گوتی :

- ئاغا ده یه وئ بێته زیاره تەت . ئیزن ده فەرمووی ؟ له بەر ئە وهی هەموو کهس
لای وابو هەموو شتیک له غه یبه وه ده زانم ئەم ده وئیرا بپرسم "ئاغا کئیه ؟!"
گوتم : "بابێ !"

پێم وابوو ئاغا هاتوه به لام دواي تاویک چاوه پروانی تیگە یشتم تۆکه ره کهی
ناردوه ئیزنی بۆ بخوایئ ، بۆ خۆی دوايه دئ .

پاش نوێژئ دیسان به بیانوی نوێژه وه ده ژورێ خزابووم و نوستبووم ، به
دەنگی هەراو هوریا یه که وه خه بهر هاتم . چاکم گوئ لئ بوو له دەرئ چەند کهس
له گەل دەرۆیش کێشه یان بوو . دەرۆیش ده یگوت :

- شینخ خەریکی "ذکر" ه تا ته وائ نه بئ ناتوانم ئیزنی لئ وه رگرم . کابراش
ده یگوت :

- ئاخیر باش نیه گیری بکهین .

له قسه‌کانیان وا تی‌گه‌یشتم فرمانبهرانی ره‌سمی ده‌ولت هاتوونه سهردانم، به‌لام دوايه حالى بووم "ئاغا"یه...

هر له ژووری را هوارم کرد لئی گه‌پئی "ئاغا" بیته ژوور. له‌وهی که له ناوئه‌و هه‌موو هاتوچۆکه‌رانه‌دا له ژووری ده‌رگا پیوه‌دراو را ده‌زانم کئی ده‌یه‌وی بیته لام ده‌رویش زۆر سه‌ریه‌رز بوو، گوتی:

- دیتان! "مورشید" که‌رامه‌تی هه‌یه‌و له‌پشت دیواره‌وه ئاگای له هه‌موو کاروباری ئەم دنیايه هه‌یه؟ توندتر هوارم کرد:

- کورپه ده‌لیم ئاگای رامه‌گرن. با بیته ژوور.

ده‌رویش له ده‌ری را وه‌لامی دایه‌وه:

- به‌سه‌ر چاو... ئیستا دئی!!

له‌سه‌ر ته‌خته دارینه‌که له‌سه‌ر چۆکان دانیشتم و پالتۆیه‌که‌م توند ده‌خۆمه‌وه پینچا!

له‌و رۆژه‌وه هاتبوومه ئەو جینگایه ریشم نه‌تاشیبوو، به‌سه‌ری پینچراوو مووی تیك چرژاوه‌وه سه‌رو سه‌کویتیکی سه‌یرم هه‌بوو.

ده‌رگا کرایه‌وه. پیاویکی لاوی جوان چاک به‌خۆی و پینچ شه‌ش تۆکه‌ره‌وه هاتنه ژوور.

"ئاغا" زۆر پیاویکی به‌دیمه‌ن و له‌به‌ردلان بوو، به‌لام تۆکه‌ره‌کانی مل ئەستوووو سمیل فاش و په‌زاگران بوون.

وه‌ك په‌یکه‌ریکی له‌به‌ردتاشراو و بوتیک که له‌سه‌ر چوار پینچکه دای ده‌نینن جووله‌م له‌خۆم بریبوو. "ئاغا" به‌ریزه‌وه سه‌لامیکی کردو به ئەده‌ب هاته پینش ده‌ستی گرتم و ماچی کرد.

منیش به‌ئیشاره‌ی سه‌رو به‌ ده‌نگیکی گرو شیخانه‌وه گوتم:

گیله‌پیاو

- خوا بت پاریزی.

که چاکی لی ورد بوومه وه دیتم "ئاغا" زۆریش گهنج نیه و چل، چل و دوو سالتیک ده‌بی.

"ئاغا" هر به و جۆره که ده‌ستی به سنگیه وه گرتبوو، گوتی:

- من هاتووم له نفوسی پاکی جه نابت داوای دوعای خیر بکه م .

له کاتیک دا ریشم به قامکی ده‌ستم شانه ده‌کرد گوتم:

- دوعای خیری ئیمه هه‌میشه هه‌موو خه‌لکی ئه‌م ناوه ده‌گرتته‌وه .

"ئاغا" سه‌ریکی بۆ دانواندم و منیش له‌دلی خۆم دا ده‌مگوت ئه‌گه‌ر ئه‌م

کابرایه‌ بزانی من چ کاره‌م، چیم پی ده‌لی؟

ئاغا گوتی:

من خاوه‌نی ئه‌م گوندانه‌ی ده‌ورو به‌رم. تکات لی ده‌که‌م زه‌حمه‌ت بکیشی و

گه‌وره‌مان بکه‌ی و ماله‌که‌مان بکه‌یه‌ موته‌فهرک.

- به‌سه‌ر چاو... وه‌ختیک دیم.

ئاغا داوینی ماچ کردم و پاشه‌وپاش کشایه‌وه، منیش هه‌روا له‌ جیگای خۆم

دانیشتبووم ته‌نیا سه‌رم ده‌له‌قاند.

چه‌ند رۆژ دواتر که قه‌رار بوو بچمه‌ سه‌ردانی ئاغا، ده‌ تۆکه‌ری له‌ دوا ناردبووم.

ده‌ئه‌سپی زیادیشیان بۆ پیاوه‌کانی من هینابوو. به‌دبه‌ختی له‌وه‌دا بوو که من

قه‌ت سوار نه‌ببووم و شاره‌زای پی و شوینی ئه‌سپ سواری نه‌بووم.

دلّم زۆر ترسا "ئه‌ی هاوار خویه‌! نه‌کا له‌ ئه‌سپه‌که‌م به‌ریبمه‌وه‌و ئابرووم

بچی؟!".

به‌گه‌وره‌ تۆکه‌ری ئاغام گوت:

گیله پیاو
.....

– پۆله گیان من قات رازی نیم حه یوانی به سته زمان ئازار بدهم هه میشه به
پئیان دهرۆم. هه مووان بنیره وهو بۆ خۆت وه مینه پیکه وه ده چین.
"مه کۆ" زۆری پئی خۆش بوو که گوتم به تهنی وه مینه وه گه ل من وه ره. ئەمه
نیشانه ی ئەوه بوو که زۆرم باوه ر پئی هه یه.

ده سه به جی فه رمانی دا هه موو پۆیشن و به ئەده به وه گوئی:

– ئەگه ره به رت به زه حه مت نه بی نیو قه دبهر پۆین پیش وان ده گه ینی. گوتم:

– نا خاترجه م به، ئەمن به هه یه شتیك نارچه ت نايم.

"مه کۆ" هه موو کویره پئی کان شاره زا بوو، به ریگایه کی چۆله پیتچه ی دا بردم،
ریگایه کی زۆر دژوارو ناخۆش بوو، به لام ده مزانی بچوکتین سکالا بکه م ئابرووم
ده چی. ئەمانه له که شف و که رامه تی من چاوه پروانی شتی زۆر له وه گوره ترن.
له دلی خۆم دا هه زاران جنیوم به خۆم ده دا. له ماندوویتی و له ترسان و له بهر
دله کوته هینده ی نه مابوو له پئی بکه وم که گوندی مالی ئاغا وه ده ره که وت.

ئهمجار ریگا که مان سه ره و ژیر بوو. پاش چه ند ده قیقه یه که یشتینه قه لای
ئاغا. ئاغا به خۆی و تۆکه ره کانیه وه به پیشوازمه وه هاتبوو، ده ستی ماچ کردم
و پرسى:

– ئەوانی دیکه له کوئی به جی مان؟

"مه کۆ" له جیاتی من جوابی دایه وه:

– ئەوان له ریگادان.

به راستیش ئیمه پیش ئەوان گه یشتبووینه جی و ئاغاش و تۆکه ره کانیش
سه ریان له مه سوپما بوو!

چووینه ژووری قه لای. به دیتنی مالی ره نگین و شتوومه کی جوان و نایاب و ئاخه
مودیلی ئاغا به جارێک واقم و پما.

گیله‌پیاو

دیوه‌خانه‌ی ئاغا له سالۆنی میلیونیتره‌کانی ئه‌سته‌مبوولیش جوانتر بوو. کتیبخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی پر له کتیبی زانستی و هونه‌ری تیدا هه‌بوو.

قاوه‌یان هیناویه‌ک لێره‌و یه‌ک له‌وی ده‌ست به‌قسان کرا. ئاغا بۆی باس کردم که سالن ته‌نیا سه‌مانگ لێره‌یه‌و ئه‌وه‌که‌ی تری له‌ ئه‌سته‌مبوول ده‌بێ. دووکۆپی له‌ به‌ریتانیان و که‌چه‌که‌شی له‌ سويسرا مێردی کردوه. سات به‌سات زیاتر سه‌رم سوورده‌ما. تۆکه‌ره‌کانی نیو سه‌عات دوا‌ی ئیمه‌ گه‌یشته‌نه‌جێ. پاش ماوه‌یه‌ک به‌کێک له‌ تۆکه‌ره‌کان هات و گوتی:

– نیورۆژ حازره.

ئاغا تۆکه‌ره‌کانی ئیزن داو زۆر به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ فه‌رمووی منی کرد بۆ ژووری نان خواردن.

هه‌تا ئه‌وده‌م قه‌ت سفه‌ری وا رازاوه‌م نه‌دیوو.

چه‌ند جۆره‌ خواردن له‌ سه‌ر مێزه‌که‌ دانرابوو. له‌ ناوه‌راستی مێزه‌که‌ش دا سینی‌یه‌کی پر له‌ خواردنه‌وه‌ی جۆراوجۆر دانرابوو.

– تۆ چ مه‌شرووبێک ده‌خۆیه‌وه‌؟

به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر گۆیا بیزم له‌ وشته‌نه‌ هه‌ل‌ده‌ستی سه‌رێکم راوه‌شاندو گوتم:

– بۆ ئیمه‌ خواردنه‌وه‌ی ئه‌و شتانه‌ هه‌رامه.

خۆزگه‌ ئه‌م قسه‌یه‌م نه‌کردبایه‌و احترامی خۆم نه‌شکاندبا. له‌گه‌ڵ ئه‌و قسه‌م کرد ئاغا به‌ راویژێکی تاییه‌تیه‌وه‌ گوتی:

– سه‌گی سه‌گباب درۆ له‌گه‌ڵ منیش ده‌که‌ی؟

به‌و قسه‌یه‌ی هه‌موو گیانم له‌رزى. پێم وابوو گالته‌ ده‌کا، به‌لام که‌ سه‌یرێکی چاوانیم کرد دیتم به‌راستی وا ده‌لێ.

هه‌ل‌م دا خۆم نه‌دۆزینم، پێکه‌نینێکی ساردم بۆ کردو گوتم:

– جه نابت فرموو تۆشی گیانت بی به لام من ببووره .

نه پاندی:

– پیره‌سەگ ها بگره بخۆره‌وه له گەل تۆمه .

به‌و فرمانه‌ی دوایی به‌ندی جه‌رگ و دلانم پسا، له‌بنه‌وه سه‌یریکی چاوانم کرده‌وه . دیمه‌نی ته‌واو وه‌ك جان‌وه‌ریکی درنده ده‌چوو، تیگه‌یشتم ریگا نیه ده‌بی به‌قسه‌ی بکه‌م .

تی نه‌ده‌گه‌یشتم ئەم له نه‌كاو گۆرانه مانای چیه‌و چۆن بوو ئاغا كه نه‌وه‌موو ریژه‌ی لی ده‌گرتم به جارێك هینده گۆرا .

بی نه‌وه‌ی مه‌قم له‌بر بیته ده‌ری پەرداخه‌که‌م هه‌لگرت یه‌ك بین چۆر پیرم کرد . ئاغا به گه‌رمه‌وه سه‌یریکی سه‌رو چاومی کردو گوتی:

– ئافه‌رین، نه‌گه‌ر نه‌ت ده‌خواره‌وه نه‌وه‌نده‌م به‌ مستان له‌ پشت نه‌ستۆیه راده‌کیشای تا خۆت پیس ده‌کرد!

په‌رداخیکی ترم خواره‌وه نه‌مجار ئاغا به‌ ده‌ستی خۆی مه‌زه‌ی له‌ زارم ده‌خست و گوتی:

– ئیستا دلنیا بووم که بۆ ئەم کاره لێوه‌شاییت هه‌یه!

قسه‌کانی زۆر به‌ توێکل بوون . هیشتا نه‌مه‌ه‌زانی مه‌به‌ستی له " ئەم کاره " چیه‌؟

بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که خوايه ئەمه‌ چ به‌لایه‌که‌ تووشی بووم .

" ئاغا " په‌رداخ‌ی سه‌په‌می پرکردو دایه ده‌ستم و پرسى:

– چۆن بوو هاتیه ئێره‌؟! نه‌مه‌ه‌زانی چی جواب بده‌مه‌وه . راستیه‌که‌ی پێ بلێم یان هیندیك درۆ تێك بکه‌مه‌وه .

" ئاغا " زه‌حمه‌تی منی که‌م کرده‌وه‌و گوتی:

گیله پیاو

– تا ئیستا چوویه بهندیخانه یان نا؟ نهختیک پی که نیم:

– ببوره قوریان، کارم به بهندیخانه چ بووه؟

گوتی:

– درۆ له گه‌ل من مه که له سه‌رتاپات دیاره که خاوه‌ن رابردوی!

بیده‌نگ بووم. وه‌ک نه‌وه ده‌چوو که ناغا ناگای له هه‌موو ژبانی من هه‌یه.

– نه‌گه‌ر بهندیخانه‌ت نه‌دی بی نایه‌لم ده‌قیقه‌یه‌کیش لی‌ره وه‌مینی. دیتم قسه‌کانی

به‌راستین و درۆی له‌گه‌ل نا‌کری:

– راستیه‌که‌ی. چه‌ند روژیک گیراوم.

ناغا گوتی کردو له‌قاقای پیکه‌نینی دا:

– ئیستا بوویه پیاویکی حیسابی، باشه بلێ بزانم له‌سه‌رچی گیرای؟

چما ده‌کرا بلێم به‌تاوانی که‌له‌کبازی؟ گوتم:

– له‌گه‌ل کابرایه‌ک به‌شه‌ر هاتبووم.

ناغا ته‌ماشایه‌کی سه‌رو سه‌کوتی کردم:

– تۆ وه‌ک نه‌وه‌ی ناچی له‌خه‌ک بده‌ی. راستیه‌که‌ی بلێ، دیاره‌ دزیت کرده‌وه؟

– به‌راستی، له‌هیچ و خۆرا به‌تاوانی که‌له‌کبازی چوومه بهندیخانه.

– ناها... نه‌مه ته‌واوه. ئیتر له‌تۆ باشترمان ده‌ست نا‌که‌وی. له‌ئاسمانیت لی

ده‌گه‌پام، له‌عه‌رزیم وه‌گیر که‌وتی. پرسیم:

ببوره. ده‌کری بفرمووی بۆچی به‌دوای من دا ده‌گه‌پای:

– ئیمه هه‌میشه که‌سیکمان ده‌وی خه‌لکی سه‌ر گه‌رم بکا. پیش تۆ به‌کێک لی‌ره

بوو نه‌یتوانی خۆی بیاریزی و په‌ته‌ی که‌وته سه‌رناو.

به‌لام تۆ باشت ده‌ست پی‌کردوه. نه‌گه‌ر بتوانی تاسه‌ر وا بچی پیش هه‌تا

ده‌مری پارووت ده‌پۆنی که‌وتوه.

کاتیک نۆکره کانم گوتیان پیاویکی روت و قوت له ئەشکەوتی پەیدا بووه و ناماده نیه بێته ئاوه دانی، زۆرم پێخۆش بوو، له دلی خۆم دا گوتم "دیاره ئەمه یه کیک له و قومار بازانه یه". فه رمانم دا پێویستیه کانی ژیا نت بۆ ریک بخەن و بۆ ئەوهی له پێش چاوی خه لک حورمه ت زۆر بێ بۆ خۆشم هاتمه سهردانت. ئەمه قانونیکی گشتی یه: شیخ و ئاغا ده بێ هه میشه دوور له خه لک بژین. وه ک "کویر ئوغلی" ده لێ ئه وه تا دیمو کراسی پەیدا بووه گه و ده یی له ناو چووه. هه ر پیاویکی گه و ره زۆر هاتو چۆی خه لک بکا و پووی خۆشیان پێشان بدا احترامی که م ده بێ.

شیخی پێشوو له بهر ئەوهی ئەم قانونه ی به رتیه نه برد ناچار بوو به شه و بۆی ده رچی!

پرسیم: کام قانونی به رتیه نه برد؟
وه لایمی دایه وه:

– سێ قانون هه یه ده بێ زۆر به وردی له پێش چاوت بن.
که سیک بیهو ئی له به ندیخانه دا هیرۆئین بفروشی ده بێ چ بکا؟ له پێش دا ده بێ له ده ره وه ی به ندیخانه فروشیاریک بدۆزیته وه. ئەمجاره ده بێ له ناو به ندیخانه ش دا به هیز بێ و هه موو که س ریزی لی بگری. نوای ئەمانه ش ده بێ کار به ده ستانی به ندیخانه به دزیه وه ئاگایان له و مه سه له هه بێ.
ئهمه وه ک لا دیواره سه ره کیه کانی خانو وایه. ئەگه ر لا دیواریکی که م بێ یان سست و ناته و او بێ ناتوانی له به ندیخانه دا هیرۆئین بفروشی.
کاری تۆش راست وه ک ئەمه ده چی. له پێش دا ده بێ دلی ئاغای ئەم ناوه رابکیشی که ئیستا به رامبه رت دانیشته وه به ته وای له گه لت یه که.

گیله‌پیاو

دووه‌م قه‌درو ریژی خۆته که ئیستا ئه‌ویشت هه‌یه‌و هه‌موو خه‌لکی ئه‌و ناوه به شیخیکی گه‌وره‌و که رامه‌تدارت ده‌زانن. ئیستا له هه‌موو مالێک و هه‌موو مه‌جلیسێکی ئه‌م مه‌لبه‌نده باس باسی تۆیه .

خه‌لک قسه‌ی سه‌یر سه‌یر ده‌که‌ن. ده‌لێی گرۆدرۆیان پیکه‌وه کردوه . هه‌رچه‌ند هه‌موویان ده‌زانن قسه‌کانیان درۆیه تی‌ده‌کۆشن به هه‌زار سویندو قورعان که‌رامات و کاری دوور له باوه‌پ بۆتۆ داتاشن.

هه‌ر ئه‌م‌پۆ که تۆ به‌ریگای چیاو نیۆ قه‌دب‌پدا هاتووی و تۆکه‌ره‌کانم به‌جاده‌دا هاتوون و دره‌نگتر گه‌یشتون هه‌جئ مقۆ مقویه‌کی زۆری لێ په‌یدا بووه . گویم لێ‌بوو چه‌ند که‌س سویندیان ده‌خوارد که به‌چاوی خۆیان تۆیان له‌پشت هه‌ورانوه دیتوه که به‌بالان فریوی!

ئه‌م خه‌لکه ئه‌خلاقێکی سه‌یریان هه‌یه . جاری وا هه‌یه شته‌که وا ساز ده‌که‌ن که له خۆشیان ده‌گۆڕی و باوه‌پ به‌درۆی خۆیان ده‌که‌ن.

شیخه‌که‌ی پیشووشمان تووشی ئه‌و به‌دبه‌ختیه بوو. ئه‌تۆ ده‌بێ زۆر وریا بی خۆت لێ نه‌گۆڕی، ده‌نا زۆر به‌پیسێ لێره‌ت وه‌ده‌ر ده‌نیین و سه‌ر له‌ نوێ ئاواره‌و ده‌ریه‌ده‌ر ده‌بیه‌وه، دزی ده‌که‌ی دووباره ده‌تگرنه‌وه‌و دات ده‌که‌نه‌وه .

پرسیم: قانونی سیهه‌م کامه‌یه‌؟

ئاغا سه‌ریکی پاوه‌شانند:

قانونی سیهه‌م پازی کردنی پۆلیسه .

له‌گه‌ل بیستنی ناوی پۆلیس مچورکێکم به‌له‌ش دا هات خه‌ریک بوو له‌جیتی خۆم وشک بم .

"ئهی هاوارو داد هه‌رچه‌ندی له‌به‌ر پۆلیس هه‌ل‌دیم چاره‌نووسی ژیان له‌گه‌لیانم گری ده‌داته‌وه ." .

ئاغا که تئ گه یشت ره نگم په پری و زۆر تیک چووم پرسى:

– چما باسى جندۆکه م کرده وه؟ ... پۆلیس بۆ لى ترسان نابى...؟!

ئه گەر له رابردووه کهت ده ترسى، خاترجه م به. ههتا به قازانجى ئه وان بجوولتیه وه کاربان به کارت نیه. کاربه ده ستانى ده و له تیش ری یان ناکه ویته ئیره.

ته نیا نوینه رانى پارله مان له وه ختى هه لێژدان دا پهیدا ده بن و ئه مهش په کیک له دژوارترین ئه رکه کانى تۆیه که ده بى به لیزانى و ته رده ستى رۆلى خۆت یارى بکه ی.

تووشى ته له یه کى باش هاتبووم. گوتم:

– ئاغا ئه من ئه و پیاوه نیم که تو بیرت لى کردۆته وه. من شیاوی شیخایه تی نیم و ئه م که له کبازیه م پى ناکرئ. ئه من پیاویکی پیشینه دارو که له کبازم که هه موو که س ده مناسئو کارێکم له ده ست نایه. رێگا بده بپرۆم وه دواى کارى خۆم بکه وم.

ئاغا سه ریکى لى راوه شاندم:

– پیت وایه مالى پووخته هه روه خت که یفت لى بوو بى و هه ر کاتیک وه ره ز بووی برۆی... چون گالته به بیروپای گشتى ده کرئ.

ئه و وه خته ی ده که وتیه ناو "چال" فکرى وات کردبايه، نه ک ئیستا که هه موو به شیخیکی گه ورهت ده زانن و هومیدیان پیته.

به پارانه وه وه گوتم: چما ئاسمان ده رووخئ، یان بوومه له رزه دئ که من بپرۆم چاوی خۆم ده ربینم و وه دواى کارى خۆم بکه وم؟ یه کى دیکه راست بکه نه وه.

گیله پیاو

– یه کهم له تو زیاتر که سمان دهست ناکه ویی که هه موو شتیکی ته واو بی. خو
ئه گهر دهستیسمان بکه ویی ماوه یه کی پی ده چی... و ئیمهش نابیی ته نانهت
تاقه روژنکیش بی شیخ بین.

پرسیم:

– مه به ستت چیه؟ بۆچی بی شیخ نازین؟

– دیاره ئیتر. خه لکی ئیتره دوکتوریان نیه، مامانیان نیه، ده رمانیان نیه،
پاره شیان که هه ر نیه. لانی کهم ده بی شیخیکیان هه بی دهردو نازاریان
ده رمان بکا.

بوونی تو بۆ ئه مانه جیگای هیوایه. ئه مانه ی که خوئی به رپی تو بۆ متفه پک
ده بن، ئه گهر هومیدیان به ری یاخی ده بن، هه راو هۆریا ساز ده که ن و
دهردی سه ری بۆ ده ولت و بۆ منیش که ئاغا و خاوه ن ملکم دروست ده که ن.
بۆیه هاتمه سه ردانی توو له پیش چاوی خه لک دهستم ماچ کردی. مال نه ویران!
من له پاتهخت جوابی سللوی مل ئه ستوره کانیش ناده مه وه، هه تا ده گا
به وهی احترامیان بگرم یان ده ستیان ماچ بکه م. به لام لیتره بۆ پیشکه وتنی
کاری خۆم له به رامبه ر دزیکی پیشینه داری وه ک تو دا چۆکم دادا.

منیش و ئاغاش مه ست بووین، به لام به و حالهش هه وسه له مان باش بوو. له و
حاله دا پیکه وه قه رارو مه دارمان دانا. قه رار درا من به گورج وگۆلی خه ریکی کار
بم و ئاغاش بۆ خوئی کاریکی وا بکا که له گه ل فەرمانده ی پۆلیسی ناوچه یه کتر
ببینین.

ئو شه وهی ئه وه نده سه رخۆش بووم نه متوانی بگه ریمه وه خانه قا. سبه ینی
به یانی ئاغا بۆ چوونه وهی من ته شریفاتیکی گه و ره ی ساز کردبوو. ده پازده
تۆکه ر بۆ به ری کردنی من ئاماده کرابوون.

دهمه‌ویست سواری ئه‌سپ نه‌بم و دیسان به‌پێ به‌ریگای چیا‌دا بپۆمه‌وه، به‌لام
ئاغا به‌گویمی دا چپاند:

– به‌دبخت له‌م سه‌ره‌وه هه‌ورازه لانی که‌م هه‌شت سه‌عاته‌ری ده‌بێ، ناتوانی
به‌پێ برۆی.

ئهن‌که‌ له‌ ئه‌سپ ده‌ترسام گوتم ئه‌دی ته‌گبیر چیه‌؟

ئاغا فه‌رمانی دا توکه‌رکان جله‌وی ئه‌سپی من پاکێشن.

وه‌ختیک که‌ خه‌ریکی سواربوونیش بووم بۆ خۆی هات و پرکێفی بۆ داگرتم.

به‌سپایی پێم گوت:

– ئه‌وه‌وه‌موو جنێو و قسه‌ سووکه‌ی دوینێ چی و ئه‌م هه‌موو احترامه‌ی ئه‌مرۆت
چی؟

ئاغا بێکه‌نی، سه‌ریکی بۆ دانواندم و به‌سپایی له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی:

– ده‌بێ من حورمه‌ت بگرم بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی دیکه‌ به‌فریو بجێ.

به‌لام وریای خۆت به‌هه‌له‌خه‌له‌تیی و له‌بیرت نه‌چێ چ که‌سی و خۆت لێ

نه‌گورێ. کوربه‌ ته‌پلی سه‌رت وه‌عه‌رزی ده‌که‌وی. له‌و رۆژه به‌دواوه‌ ژیانی من

ره‌نگیکێ دیکه‌ی گرت.

ئه‌وه‌ په‌رده‌ی له‌ بیر چوونه‌وه‌ که‌ چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک بوو به‌سه‌ر رابردووم دا

کشابوو، وه‌لاچوو.

هه‌تا نه‌چوو بوومه‌ مالی ئاغا جارجار بۆ خۆشم لێم ده‌گورپا، وه‌ختیک دێهاته‌کان

دیاری‌یان بۆ دێنام و داوای نوشتوویان ده‌کرد خۆم لێ ون ده‌بوو، پێم وابوو

به‌پاستی پیاویکی پاک و دروستکارم. به‌لام ئه‌مجار ده‌قیقه‌یه‌کیش له‌بیری

ده‌غه‌لبازی خۆم و ئه‌نجامدانی ئه‌و "رۆل" ه‌ که‌ پێم ئه‌سپێردرابوو خافل

نه‌بووم.

گیله پیاو

شهوانه که دنیا بیدهنگ ده بوو بیرو به رژه وهندی سبهینئ و ترسی ئه وه که داورژی کارم ده گاته کوئ گیانمی نازار ده دا.

بق ئه وهی خؤم له ده ست ئه م فکرو خه یالانه نه جات بدهم په نام بق ئه لکلزل ده برد.

به رژیش زۆبهی وهخت به بیانوی نوژیو دوعا له ژووری ده خزام و ده نوستم. له وهختانه دا که س هه قی نه بوو بیته ژوره کهی من و ده رویش زۆر به داوودل ئه رکی پاسه وانی به جی ده گه یاند.

رۆژیکیان که له ژووری خزابووم و شه رابم ده خوارده وه ده رویش به پیچه وانهی جاران به بی ئیجازه وه ژوور که وت.

ئه من له و پر پوو بهی زۆر ترسام. ئه گه وهختیکی دیکه بایه وام ته مین ده کرد تا ماوه غه له تی وا نه کاته وه. به لام ئه و رژه له بهر دووشت نه متوانی هیه بلیم: یه کیان ئه وه که ده زگای خوارده وه م له مه یدانئ بوو، دووه م ئه وه که ده مزانی خه به ریکی گرنگی پی به وه له وانه یه خه به ریکی زۆر فه وری و ترسناکی بق هینایم.

ده رویش دیتنی ده زگا که می هیه پی سه یر نه بوو. ده تگوت ده زانی دنیا چ باسه !

له په رنگ و پوخساری شتوای را دیار بوو پاسپارده یه کی گرنگی پی به و بق کاریکی گه وره ناچار بووه بی ئیزن بیته ژوور.

بی ئه وهی داوای لئ بووردن بکا، یان پاوه ستئ من پرسیری لئ بکه م گوئی:

– فرماندهی پۆلیس ده یه وئ بیته سه ردانت. به بیستنی ناوی فرماندهی پۆلیس وا تیک چووم هینده ی نه ما بوو دلم پاوه ستئ.

پرسیم:

..... گیله پیاو

- چ کارئکی به منه؟

دهرویش بیدهنگ بوو، منیش که و تمه ناو ده ریای بیرو خه یالات! "ناکا له مه سه له ی من ناگادار بوویت و بۆ گرتنم هاتی؟...".

ته وای ئه و کهش و فشه ی جارن دهم نواند وه لام ناو له درویشم پرسى:

- ئه م فه رمانده ی پۆلیسه چۆن پیاویکه؟

دهرویش زۆری پئ سهر بوو که نایناسم، لئی پرسیم:

- چما تا ئیستا نه ت دیوه؟!

- نا.!

- ئه دی چۆن هاتوویه ئیره و بوویه شیخ.

نهمده زانی چی جواب بده مه وه. پاش نهختیک پارهستان گوتم:

- کاری من له سه ره وه جئ به جئ بووه، پیوستیمان به دیتنی ئه و جوره که سانه نیه.

دهرویش زه رده خه نه یه کی تایبه تی کرد که هه زار مانای هه بوو، دوايه گوتی:

- باش وایه جارئ جوابی پیاوه که ی نه قیب بده یه وه دوايه قسان ده که ین!

نهمده زانی چی جواب بده مه وه، له درویشم پرسى:

- به فکری تو چی لئ بکه ین؟

- بفرموو بابئ، ئه گهر ئه و رازی نه بئ لیره هیج شتیک ناکرئ.

سه ریکم بۆ له قاندو گوتم باشه، کاتیک دهرویش خه ریک بوو بچیته ده ر گوتم:

- زوو وه ره وه کارم بپتته.

دهرویش رویشت و منیش له گژ فکرو خه یالی خۆم را چوم:

"خوايه گیان... ته گبیر چیه؟ ئه مه چ به دبه ختیه که تووشم بووه. ئه گهر

بمناسیتته وه چ په ندیکم به سه ردینئ؟".

گیله‌پیاو

هه‌تا ده‌رویش قه‌راری هاتنی نه‌قیبی داناو هاته‌وه نیوه‌ی گوشتی له‌شم بوو به‌
ئاو.

له‌گه‌ل هاته‌وه ژووری چاوم لئ هه‌لته‌کاند دانیشی، بی‌ئوه‌ی هیج بلئ
به‌رامبه‌رم دانیشت، ئیستیکانیکم ئاره‌ق وه‌ده‌ست دا:

- بخۆوه که‌مێک نه‌شه‌ت ببزوی.

ئیستیکانه‌که‌ی به‌ قومیک هه‌لچۆراندو به‌به‌ری ده‌ستی سمیله‌ شۆپه‌کانی
ئه‌ستپه‌وه. چاوه‌کانی ره‌نگیکی سه‌ریان هه‌لئنا‌بوو، پیاو نه‌یده‌توانی چه‌ند
ده‌قیقه‌ تئ‌یا‌نه‌وه رامینئ.

بۆ خۆشم که‌ به‌خه‌به‌ری هاتنی جه‌نابی نه‌قیب خومار ببوومه‌وه دووسی
ئیستیکانم تئ‌ کردو پاش ئوه‌ی هاته‌وه سه‌ره‌خۆم پرسیم:

- باشه ئه‌م به‌ریزه که‌نگی دئی؟

- ئه‌م‌پۆ ئیواری.

- زۆر باشه بلئ بزائم ئه‌و کابرایه چون‌ جانه‌وه‌ریکه. ده‌رویش ده‌ستی به‌
تاریفان کرد:

- پیش ئوه‌ی جه‌نابی نه‌قیب بیته ئه‌م ئاره، ته‌واوی ئه‌و کئوانه پڕ له‌ چه‌ته
بوون.

هئ‌زه‌کانی ده‌وله‌ت هه‌رچی ده‌یانکرد نه‌یانده‌توانی پیشیان پئ‌ بگرن. هه‌موو
رۆژی چه‌ند ئوتومبیلیان پووت ده‌کردن. کارئکیان به‌سه‌ر ژن و مندالی خه‌لك
دئ‌نا هه‌ر مه‌پرسه.

هه‌موو چه‌وتووێه‌ی فه‌رمانده‌ی پۆلیسیان ده‌گۆری به‌لام هیج کامیان چیان له‌
ده‌ست نه‌هات و رۆژ به‌ رۆژ وه‌زع خه‌راپتر بوو، وای لئ هاتبوو هه‌موو بن

گیله پیاو

بهردان دووسۆ چهته یان لئی بوون و که م که م به کتریشیان رووت ده کرد. هه تا
ئه م جه نابی نه قیبه هات و تۆوی چهته ی له م ناوه بپی.

پرسیم:

– ئه م پیاوه چۆنی چهته بیرنه وه؟

– هم... چهته کان کهین و بهینیکیان له گه ل شیخه که ی پیش تو هه بوو... شیخ
پشتیوانی لئی ده کردن. جه نابی نه قیبه به هر فیلیک بوو شیخی رازی کرد
بچیته ئهسته مبول. له گه ل پیی لی ره تراناند به کسه ر بردی له به ندیخانه ی
ئهسته مبول دایه دهست بۆلیس و هاته وه. پاش رویشتنی شیخ چهته کانیش
کلکیان له گه لۆزیان گرت و هه لاتن!

ته نیا من مابووم که دوا ی رویشتنی شیخیش به که لله ره قی خۆم پارگرتبوو.
ده رویش نه ختیک راوه ستاو منیش که به بیستنی ئه م قسانه سه رم ده سوورا
له بنه وه چاویکم لئی کردو بی اختیار گوتم: "داستانیکی سهیره!".
ده رویش سه رتکی راوه شاندا:

– به لئی هه تا دوومانگ له مه و به ر روژیک جه نابی نه قیبه وه لامی بۆ ناردم بچم بی
بینم... منیش به ته نئ له و کۆو چیا به وه جان هاتبووم. ئاغاش تینی بۆ
هینابووم. ئه وه بوو شه ویکیان چوومه لای ئاغاو پرسیم "ته گبیر چیه؟".
ئاغا فه رمانی دا بچمه لای جه نابی نه قیبه بزانه ده لئی چی...

بی اختیار قسه که ی ده رویشم بپی:

– چما ئیوه کهین و بهینتان له گه ل ئاغاش ههیه؟!

– ته ححا! ئه دی چۆن...! چما به بی رازی بوونی ئاغا دزی و ریگری
ده کری...! چما تو بۆخۆت به بی ئیجازه ی ئاغا هاتوویه ئیره!!

گیله پیاو

له دلی خۆم دا هه زار جنیوم به م بهخت و شانسه ی خۆم دا "بروانه ئه و به دبه ختیه بارگه و بنه م له کوئی خستوه؟" ته نانه ت هه ناسه هه لکیشانم ده بی به ئیجازه ی خه لگی دیکه بی !.

بۆ خۆشم نه مده زانی سه ره نجامی ئه م کاره به کوئی ده گا. ئیستیکانه کانمان هه لداو پرسیم:

– باشه دوایه چ بوو؟

– به ترس و له رزه وه چوومه لای جه نابی نه قیب. پیم وابوو هه رچاوی پیم بکه وی ده مارم ده ردینئ...

بۆیه هه ر که ده رگام کرده وه خۆم به سه رکه وشه کانی داداو گوتم:
"سه هوم کرد... ئیتر کاری وا ناکم... مه عاشیکه نه مر و نه ژیم بۆ وه بپه.
ئه گه ر په لم بزاون ئیعدامم بکه...".

که چی به گ پیکه نی و راستی کردم هه:

"ئافه رین... هیه چ باوه پم نه ده کرد نه وه نده تیگه یشتوو بی. هه لسته ده تکه مه سولتانی کیتوان. به پیچه وانه ی قسه ی خۆت تۆ نابئ ده ست له چه ته بی هه لیکری، به لام ده بی له قسه ی من ده رنه چی.

– هه رچی بفرموی به سه رچاو جی به جی ده کم.

– بارک الله... ده بی هه ر ئیستا بچیه وه چیاو بچیه ناو ئه شکه وتی شیخه وه و که سیش نه زانی پیکه وه ته ون و به ستمان هه یه. چه ند که س هه والئووسی رۆژنامه و وینه گر ده نیرم وینه ت بگرن و له رۆژنامه دا بلای بکه نه وه.

ته نیا نه وه نده یه وریا به له وه لامی رۆژنامه نوسه کان دا قسه ی ناله بار نه که ی و نه ئی له بهر برسیه تی و به دبه ختی بوومه چه ته، نه چی بلای مه عاشیکه که مم

گیله پیاو
.....

بدنه ئی دست له م کاره هه لده گرم. ئەم قسانه ئاشکرا بن وه ک سه گ ده ت تو
پیتیم!

پرسیم: باشه چیان پئی بلتیم؟

– ها... ده لئیی من بۆ پارستنی نامووسی خۆم ئەم رێگایه م په چاو کرده وه و
خه بات ده که م بۆ کۆمه گی لیتقه وماوان و له و جۆره قسه زل زلانه.
چاره نه بوو ده بوو به قسه ی بکه م. لووس و باریک هاتمه وه ئییره و چاوه رتی
هاتنی رۆژنامه نووسه کان بووم.

خواردن و جل و بهرگ هه موو شتیکم له لای به گه وه بۆ ده هات. هه ولم ده دا
به موو له قسه ی دهر نه چم. من که به جارێک ده ست و پئی خۆم ون کرد بوو
گوتم:

– مه به ستی له و کاره چ بوو؟

– ئەو ئه فسه رتیکی خاوه ن ته جره به و دنیا دیده یه، ده زانی ئه گه ر تۆوی چه ته له
دنیا بپه ئی نانی ئه ویش ده به ئی...

که وابوو چ له وه ی چاکتر چه ته هه بئ، به لام به قسه ی ئه وه لسووپئ.

ئاخره که ی رۆژێک هه والئووسه کان هاتن. منیش ئه وه نده م باش رۆلی خۆم یاری
کرد که هه والئووسی قوربه سه ریش زگی پتیم سووتاو گوئی "حازرم له
رۆژنامه که م دا دیفاعت لئ بکه م و له لای کاربه ده ستانیش کاره که ت بۆ چاک
بکه م"

دیسان چاک بوو ته سلیمی قسه کانی ئه وه والئووسه نه بووم، ئه گینا دهر دیکیان
ده دامئ تا ماوم له بهری بنا لیتیم.

له گه ل ئه وه ش دا په وشا لیتکم هه ر لئ هه ل بوو. چه ند رۆژ دواتر له پیتشدا
نه قیب و دوايه ش ئاغا، وه لامیان دامئ که به م زوانه شیخێکی زۆر باش په ییدا

گیله‌پیاو

ده‌که‌ن و جینگه‌که‌ی من ده‌ده‌ن به‌و. هه‌تا ئه‌و رۆژه‌ی تو هاتی ئه‌من سه‌عاتیک خه‌وو ئاسوده‌بیم نه‌بوو. راستیان گوتوه "چاوه‌روانی له هه‌موو شتیک ناخۆش تره".

ئیسیتیکانه‌نمان هه‌ل‌دان. له دلی خۆم دا پیکه‌نینم به ساویلکه‌یی ده‌رویش و قوماریازی رۆژگار ده‌هات "که‌وايه بۆيه ده‌رویش هه‌ر که چاوی به‌من که‌وت ده‌ستی کرد به سه‌ردانه‌واندن و ئیکلام کیشان". به‌ره‌به‌ره خه‌ریک بوو تی‌ده‌گه‌یشتم بۆچی وا له‌په‌ر بوومه شیخ.

که‌وابوو، بۆيه ئاغا پیتی وابوو من مه‌ئمووری جه‌نابی نه‌قییم و له‌بنه‌وه له‌گه‌لی شه‌ریکم. هه‌ر بۆيه‌ش که به‌ته‌نیا ماینه‌وه وای ره‌فتار له‌گه‌ل کردم و ئه‌وه هه‌موو جنیوه‌ی پی‌دام؟؟!

هه‌روا ده‌هات کاره‌که قوول ده‌بوو. "ئیسئا ئه‌مرۆ به‌هاتنی جه‌نابی نه‌قیب کاره‌که هینده‌ی تریش پیس ده‌بی. چ بکه‌م! ته‌گبیر چیه؟".

ئه‌وه‌نده به‌و فکرانه‌وه خه‌ریک بووم که له بیرم چۆوه ده‌رویش به‌رامبه‌رم دانیشتوه و چاوی به‌ه‌یوته هه‌لس وکه‌وتی من.

پیم وابوو فه‌رمانده به‌رابردووی منی زانیوه و ئیسئا هاتوه بمگرێ و تحقیقاتم لی بکا. ده‌ستم کرد به ده‌ست هه‌لته‌کاندن و ره‌خنه‌گرتن.

ده‌رویش پیکه‌نین گرتبووی. به‌ده‌نگی پیکه‌نینه‌که‌ی وه‌خۆ هاتمه‌وه گوتم:

– باش وایه جارێ بنووم بزانه‌ ئیوارێ چ ده‌بی؟

ئیوارێ که ده‌رویش خه‌به‌ری دامی فه‌رمانده‌ی پۆلیس هات له‌پشتینی به‌ره‌ژیرم مرد. نه‌مدزانی چ بکه‌م؟ به‌پیری‌وه بچم یان راست له‌جیتی خۆم دانیشم.

ناخه‌که‌ی بریارم دا پیش ئه‌وه‌ی جه‌نابی نه‌قیب بیته ژوورێ به‌پیتوه پاره‌ستم تا ناچار نه‌بم له‌به‌ری هه‌لستم و ئه‌ویش پیتی وانه‌بی حورمه‌تم نه‌گرتوه...

گیله پیاو
.....

ئوتومبیله که له پیش خانه قا راوه ستا، چند که سیکی لی دابه زین.
هینده نارپه حهت و پهرت و پهریشان بووم نه مزانی کیتی له گه له! و چون
ئوتومبیل هاتوته سهر ئه م کتوه؟ به تاییه تی وهختیک دهنگی جه نابی نه قیب
هات و پرسى:

- جه نابی شیخ ته شریفیان له ماله وهیه!،
هینده ی نه مابوو خۆم پیس بکه م. دهنگ و قسه کردنه که ی وهک ئینسان
نه ده چوو. ده تگوت دهنگی توفان و هه وره تریشقه یه...
پیاوه کانم وایان سهر لی شیواوو جوابیان پی نه درایه وه. جه نابی نه قیب
دیشان به و دهنگه به سامه یه وه گوتی:

- کوپه نه کا جه نابی شیخ خه ریکی نوئو تاعهت بی؟
هینده ی نه مابوو له پشت ده رگاوه بلیم "به لی خه ریکم" نه وه ندی بلتی یه ک و
دوو ته وای ژبانی رابردووم هاته وه پیش چاو: "ئاخر بابی بایم کارت به
شیخایه تی چ بوو...؟ بۆچی نه چووی کاریکی پیاوانه بۆ خۆت په یدا بکه ی؟".
له دلی خۆم دا گوتم "چۆنه له و په نجه ره ی پشته وه خۆم فری ده م و بۆی
ده رچم، پاره شم که هه یه. با هه تا کاره که پیس نه بووه خۆم ده ریا ز که م".
به لام تازه درهنگ ببوو، ده ره تانی هه لاتنم نه مابوو.
جه نابی نه قیب گه یشتبۆ پشت ده رگای ژوره که م و هه ر به و دهنگه
نه ستووره ی گوتی:

جه نابی شیخ ئیزن ده فهرمووی؟ یا الله...
ئه وه نده ی گوت و ده رگای وا له نه کا و کرده وه که سواخی ئه م لاو ئه و لای
هه لوه ری... لاقی راستی به و چه کهم زل و تروسکه داره وه هینایه ژوور.

گیله‌پیاو

من پیش نه و رۆژه زۆرم کویره‌وه‌ری دیتبوو، چاوم به زۆر دیمه‌نی سه‌یرو ترسینه‌ر که وتبوو، به‌لام قه‌ت وه‌ک نه‌و رۆژه نه‌ترسابووم و خۆم نه‌دۆپاندبوو. نه‌وه‌نده تیک چووم که بۆ یه‌که‌م جار به‌ راستی و له‌ دل‌وه له‌به‌ر خودا پارامه‌وه.

"خوایه‌ که‌رامه‌تی شیخی به‌پراستیم بده‌یه تا دوعایه‌کی لێ بخوینم و بیکه‌م به‌ به‌رد!"

پێنه‌که‌نی... پێنه‌که‌نی... نه‌مه‌ گالته‌ نیه‌. پیشتر بۆ تۆشم باس کردوه. ئیمه‌ی پیشینه‌دار ئیمان به‌و کاره‌ درۆیینانه‌ دینین که‌ بۆخۆمان دروستمان کردوون و وامان لێ دێ که‌ پیمان وایه‌ شته‌که‌ له‌ راستی دا وایه‌.

به‌ دوا‌ی چه‌که‌که‌ی دا په‌یکه‌ری زل و زه‌به‌للاحی جه‌نابی نه‌قیب وه‌ژوور که‌وت. به‌دیتنی نه‌و سه‌رو سیماو قه‌دو قه‌واره‌ وا راجه‌نیم بۆ اختیار له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ ده‌ستم کرد به‌ دوعا خویندن.

نازانم فه‌رمانده‌ چه‌ فکریکی کرد که‌ له‌ گه‌ل چاوی به‌من که‌وت پاشه‌وپاش کشایه‌وه‌و به‌یه‌کێک له‌ تۆکه‌ره‌کانی منی گوت که‌ ده‌سته‌وه‌نه‌زه‌ر له‌وی رאו‌ه‌ستابوو:

– توله‌باب! ناخر له‌تۆم نه‌پرسی بزانه‌ شیخ خه‌ریکی تاعه‌ته‌ یان نا؟ بۆ ده‌نگت نه‌کرد؟!

پاشانیش زله‌یه‌کی وای له‌بنان گوئی تۆکه‌ره‌که‌م دا فه‌قیره‌ چوار پینچ جار به‌ده‌وری خۆی دا سووپاو سه‌ری وه‌دیواره‌که‌ که‌وت.

من زۆرم نه‌و شیرینکاریانه‌ دیبوو. جه‌نابی نه‌قیب ده‌یه‌ویست به‌و کاره‌ سامی خۆی به‌من نیشان بدا. له‌ به‌ندیخانه‌وه‌ له‌نیۆ لاته‌کان دا نه‌وه‌ باوه‌ کاتیک به‌ندی-

گیله پیاو
.....

یه کی مل ئهستور دیته به ندیخانه مل ئهستوره که ی پیشتر بق ئه وه ی خوی
بنوینئ ئه م جوره دهسته گولانه به ناودا ده دا.

ئه م رفتارهی جه نابی نه قیب وه ک پؤلویه ک بوو که له کلؤبارپووتیکی نیزیک
بخه نه وه. زۆری کار کرده سهر من.

منی وا گۆپی که به جاریک له و قالبی روحانیهت و شیخه تی به هاتمه دهر و
بوومه وه هه مان گیلهی که له به ندیخانه له گه ل تا قمی ک لاتی مل ئهستور
به ره وپوو بووم.

ههروه ک له به ندیخانه هه موو که س بق ئه وه ی بتوانئ بژی ده بوو سهر بق مل
ئهستوری دیکه نه وی نه کا، منیش خۆم ئاماده کرد به ره چهی مل ئهستوری-
یه که ی جه نابی نه قیب بده مه وه.

وه ک مه کینه یه ک که قورمیش کرابئ بی ئه وه ی ئاگام له خۆم بی ده مم کرایه وه
گوتم "هۆپ".

به لام هیشتا وشه که به ته واوی له ده مم دهر نه چوو بوو و دهنگی "پ" که له
که لینی ددانم دا بوو که وه ک بریسکه لئی دابم ده مم وشک بوو.

ئهو ئهفسه ره ی هینده یان باسی ئازایی و که لله ره قی و دهسه لاتی ده کرد
"شاهین چه نگل" کونه هاوپۆلی من له قوتابخانه ی عهسکه ری بوو. سه رتا پام
دهستی به له رزین کردو وه ک ئاوێک به ئاگرێک دا بکری له راست خۆم
دامرکامه وه. له دلی خۆم دا گوتم "ناکا ئه ویش من بناسیته وه؟"

به زه حمهت خۆم کۆ کرده وه و له سه ره خۆ گوتم:

فه رموو چه زه ته ی نه قیب مائی فه قیری وه ک من قابیلی جه نابت نیه !

گیله پیاو

جه نابی نه قیب هه روا به ههنگاوی توند هاته پیش و دهسته قورسه کانی خسته
سه رشانم و به زۆر له سهه دۆشه که که ی دانامه وه. به م کاره ده یه ویست له گه ل
ریزلن گرتنه که دا هیزی شان و باهوی خوشی به من نیشان بدا.

ئه من پیاویکی شه پرفروش نیم به لام له قوتابخانه له که سم قبول نه ده کرد.
ئیتاش له گه ل ئه وه موو رهنج و کویره وه ری به که کیشابووم ئه گه ر جه نابی
نه قیب بابایه کی خۆمانه بویه ده گزی یا ده چووم، به لام ئه م دهره جانه وه هیزی
ده ولت که به پشتی ئه فسه رانه وه یه ده سه لاتیکی زیاتریان ده ده نی. بویه لای
خواره وه م گرت و گوتم:

– تا جه نابت دانه نیشی بی ئه ده بی وا ناکه م.

– عه فوو فه رموو قوربان! ئه من خاکی به ریپی جه نابتم.

ده نگیکسی وه ک اس. اس س له ده مم ده هاته دهر ده مه ویست بلیم
"استغفرالله!!"

جه نابی نه قیب له سهه چۆکان له ولای دۆشه که که دانیشت و گوتم:

– هیوادارم بم بووری که درهنگ هاتوومه خزمهتت. له کۆنه وه گو توویانه
"له چووکان خه تاو له گه وران عه تا".

نه مه زانی چی جواب بده مه وه. ته نیا سه رم راوه شان دو هاره یه کم له گه رووم
هینا.

جه نابی نه قیب گوتم:

– جه نابی شیخ هه موو شتی که له خۆت عه یانه و ئه من زۆر ئازارت ناده م. هه ر
بویه هاتبووم به ره که تیکم پی بی ری داوای دوعا خیرم هه یه.

پیکه نینیکم هاتبوو وه خت بوو به ته قم. به زه حمهت خۆم راگیر کرد:

گیله پیاو

– زۆرله خوا بت پاریزی. بیستوومه بۆ له نابردنی چهتهکان زۆر زهحمهت دهکێشی؟

جهنابی نهقیب جوابی دامهوه:

– له سایه‌ی سه‌ری جهنابتهوه شوکور وه‌زع ئارامه. دیاره نه‌فه‌ره‌کانم که‌من و نه‌گه‌ر شه‌خسیتی وه‌ک جهنابت نه‌بێ چیان بۆ ناکرێ. ئه‌م ولاته‌یه‌که‌م به‌ خوداو دووه‌م به‌ جهنابت سپێردراوه.

سه‌رم لێ سوپمابوو، چۆنه‌ ئه‌و جهنابی نه‌قیبه‌ له‌گه‌ڵ هه‌موو ده‌سه‌لاتی خۆی دا زۆر له‌ ئاغا به‌ نه‌ده‌ب تر ده‌دوێ.

خه‌ریک بووم به‌ره‌به‌ره‌ ناشقی کردارو قسه‌کانی ده‌بووم که‌ له‌نه‌کاو پرسى:

– بیستوومه‌ جهنابت خه‌لکی سه‌مه‌رقه‌ندو ئه‌و ناوه‌ی؟!

چاک بوو له‌سه‌ر وه‌لامی من رانه‌وه‌ستا، ئه‌گینا هه‌ر له‌وێ دا کاره‌که‌ پیس ده‌بوو. هه‌روا که‌ چاوی تێوه‌بپیووم لێی زیاد کرد:

– تو زۆر وه‌ک دۆستیکی من ده‌چی!

ئه‌گه‌ر بۆمبا له‌بن گویم ته‌قیبا، ئه‌گه‌ر خانووم به‌سه‌ردا پووخابا، قه‌ت ئه‌وه‌نده‌ نه‌ده‌ترسام و تێک نه‌ده‌چووم که‌ به‌و قسه‌ی جهنابی نه‌قیب نا‌په‌حه‌ت بووم.

نه‌م ده‌زانی بلێم چی؟ سه‌رم داخست و ده‌ستم به‌پیشی خۆم گرت. نه‌قیب که‌ ده‌ستی هه‌لنه‌ده‌گرت گوتی:

– توخوا نه‌ختیك پوو بکه‌ لای په‌نجه‌ره‌که‌.

سه‌رم وه‌رگێرا، وه‌ک به‌رگدرووان که‌ قوماشی وه‌به‌ر رووناکی ده‌ده‌ن و لێی ورد ده‌بنه‌وه، به‌وردی ته‌ماشای کردم و گوتی:

– زۆر وه‌ک ئه‌و ده‌چی. ئه‌گه‌ر ریشته‌به‌ی عه‌ینه‌ن فه‌رید په‌تاته‌ بووی. پاشان ده‌ستی کرد به‌ گێرانه‌وه‌ی داستانه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌.

..... گیله پیاو

هه رچەند دەقیقەش جارێك بێدەنگ دەبوو و لەسەرچاوی من ورد دەبۆوه .
دڵم واتوندی لێ دەدا بۆ خۆم گوێم لە دەنگی بوو . دەترسام لە ئەكاو
بمناستێتەوه .

بۆ ئەوهی تۆ بگم داخوا ئاگای لە بەسەرھاتی من هەیه و دەزانێ دۆستەكە
سەرەنجام چی بەسەرھاتو هاتو یان نا لێم پرسی :

– باشە ئو دۆستەت چی بەسەرھات ؟

– لە قوتابخانە دەریان کرد . ماوہیەکی زۆر ئاگام لێ برا هەتا رۆژێك وینەم لە
رۆژنامەدا چاوی پێكەوت .

دیسان لە ئەكاو قسەكە ی بپری و لەسەرچاوی من ورد بۆوه .

وا دیار بوو ئەویش منی ناسیوہتەوه ، بەلام هەردووكمان خۆمان نەناس دەکرد .
جەنابی نەقیب پرسی :

– ئاكا جەنابت فەرید پەتاتە بناسی ؟

– نەخەیر نایناسم . باشە چی کردبوو كە وینەیان لە رۆژنامەدا چاپ کردبوو !!
نەقیب پێكەنی :

– كە لە كێبازی ، ئەویش نەك جارێك و دووجار ، بەلكە شەوو رۆژی سێ چوار جار .
دەمەویست ئو یاری یە ترسناكە ی دەستمان پێ کردوہ تەواو بكەم . پرسیم :

– ئیستا لە كوی یە ؟

– پێم وایە لە بەندیخانە بێ . چونكە هیچ باسی نیە .

هەردووكمان نەختێك بێدەنگ بووین و من پرسیم :

– چۆن بوو تووشی ئو و رۆگایە بوو ؟

نەقیب بەو پرسیارەم تێك چوو ، هەناسە یەکی هەل كێشاو جوابی دایەوه :

گیله پیاو
.....

– کوپړکی خهراپ نه بوو. له قوتابخانه هه موو که س خوڅشی ده ویست. هیچ که س پیی وانه بوو روژنیک له قوتابخانه دهرده کرئ. به لام چاره نووس کاری خوی کردو نه و کوپړه ی توووشی پړنگای خهراپ کرد بی گومان نه فسه ریکی هه لکه وتووی لئ په یدا ده بوو.

کول گرووم له نه وکئ مابوو. خه ریک بوو فرمیسم بی، به زه حمه ت خوم راگیر کردو گوتم: "بوچی یارمه تیتان نه دا؟"

جه نابی نه قیب پیکه نینیکی وشکی کردو گوته:

– نه و هیچی له نیمه داوا نه کردو روژنیک من له وه زعی نه و ناگادار بووم که کار له کار تر ازابوو، نیت نه ده کرا فریای بکه وم. پرسیم:

– نه گه ر نیستا بیت و داوای یارمه تیت لئ بکا چ ده که ی؟

– فرمان ده ده م بیگرن!

– بی خه تا!

– که سیک فیزی کارنیک بوو نیت ده سستی پی لئ هه لئا گیرئ.

هه ردو وکمان که میک راوه ستاین. نه قیب جگه ره یه کی داگیرساند:

– له بهر کاریکی که به منیان سپاردوه به خزمه ت که یشتم. نه م قسه ی زوری

مانا تیدا بوو، له گه ل قسه کانی چند ده قیقه پیشت زوری فه رق هه بوو. که وای

گوت به ندی جه رگ و دلانم پسا گوتم "نه قیب هاتوه بمرئ و چه پسم بکا".

نه و ریشه دریزانه ش نیعمه تیکی باشن. به تایبه تی ریشی ره ش و به پشتی من

که نیوه ی ده م چاومی داپوشیبوو. نه گه ر پش نه بایه نه قیب ده ی بینی په نگم

په ریوه و ده یزانی "نه و ماسته بی موو نه".

نه وه ندی بوم ده کرا سه رم ده برده وه نئو قه پیلک و یاریم به ریشم ده کردو

چاوه ری بوم نه قیب فرمانی گرتم بدا. نه ویش که دوايه تیگه یشتم چ

گٺله پياو

خه يائٺيكي بوه، دهيه ويست هرچي زووتر قسه كه ي بكا دهستي كرد به "من
من" هتا بؤ خؤم گوتم:

- به لئى فرموج ئه مريكت ههيه؟

- راستيه كه ي ئه وهيه نامه يه كيان له ئه نقره وه ناردوه و كارٺيكي گرانيان له من
خواستوه كه پټوه ندى به جه نابته وه ههيه.

"خوا كوٺرت كا ههتيو، دهخي را چاوى خؤت دهريته و مهسه له چيه بلئى و
بپرٺته وه له ترسان وهخته زراوم بچئ، تفي قووت دايه وه و گوتى:

- ئه مرؤ و سبه ي بورهان دٺته ئٺره. به جارٺك خؤم له بيرچؤوه، پرسيم:

- كام بورهان؟

نه قيب پٺكه نى. ئه ويش به كٺك له هاورياني سهرده مى قوتابيه تى ئٺمه يه. من و
فرٺد په تاته و بورهان شه پيوورى سئ هاوري گيانى گيانى بووين. له ونيو
ئه وسئ كه سه دا ئه ميان له هه مووان باشتر ده رچوو، زؤر ئاقل و زيره ك بوو.
دووسال پيش ئٺستا له خزمه تى سوپا ده رچوو. ئٺستا شه ده يه ويئ ببٺته
نوٺنه رى پارله مان.

هه ناسه يه كى ره حه تم هه لكيشاو له سه روپنى مهسه له حالى بووم. گوتم:

هرچي خوا به قيسمه تى بكا ئه وه باشه. له سئ هاوري قوتابخانه يه كٺك
فرمانده ي پؤليس و يه كٺك نوٺنه رى پارله مان. نه قيب قسه كه مى برى و گوتى:

- قه رار وايه له م ئاوچه يه هه لٺزيردرئ. بؤيه بؤ سهردان و قسه كردن له گه ل
خه لكى ئه م ئاوه دئ. جارن زؤر باش بوو. پټويستى به م كارانه نه بوو. ئه وه تا

قانونى ديموكراسى هاتوته ولاتى ئٺمه كارى نوٺنه رانىش تٺك چوووه و ناچارن
وه ختى هه لٺزاردن پٺنچ شه ش رؤز بچنه ئه و ئاوچه ي لئى هه ل ده بٺزيردرئ و

چاك و چؤنى له گه ل خه لك بكن.

گیله پیاو
.....

منیش هر بۆیه هاتمه خزمهت تو و زه حمه تم دای. کاری بورهانی به دهست
جه نابته. هیوادارم لوتف بنوینی و یارمه تیمان بدهی.

– له لوتفی خۆته وهیه. جا من چیم له دهست دئی؟

– جه نابت زۆر کاران ده توانی بکهی. هر ئه وه نده به و خه لکه نه زانه بفرموی
"دهنگ بۆ فلان که سی بدن" کار ته واوه. ئه مانه قهت له فه رمانی جه نابت
ده رناچن. ئیمه پێیان بلێین دهنگ بۆ بورهان بدن کاره که پێچه وانه
ده رده چی. سه یری رواله تیان مه که لیم ده ترسین و حورمه تم ده گرن. ئه مانه
هه مو سالی کۆلیک پاره له هه مید په سوولی وه رده گرن و له قسه ی تو ش
به ولاوه قسه ی که سیان گوئی لئ نیه. ته نانهت خوسره و خانی ئاغاش قسه ی
ناروا.

به سه ر سوپمانه وه پرسیم:

چۆن به قسه ی ئاغا ناکه ن؟ چۆن ده توانن بئ نه مری ئه و بکه ن؟!

سه ری لئ پاره شاندم:

– بیستومه نئوانتان زۆر خۆشه !

– به ئی. ! پیاویکی باشه .

– منیش خۆشم ده وئ، به لام باوه پ بفرموی کاری ده ولته و به جیگه یانندی

فه رمانی ده ولته کاری به سه ر دۆستایه تی و خۆش ویستن و شتی واوه نیه .

قامکی خۆم گزی. تیگه ی شتم ئاغا و جه نابی نه قیب ناکۆکییه کیان له به یندا

هه یه .

پرسیم:

– چۆن؟ چما ئاغا نه زه ریکی دیکه ی هه یه ؟!

گیله پیاو

– بهائی. به لام خهراپ حالی بووه فیلی پی له من ناکری. هیلکه له قه لی نادزی.

خۆم گیل کردو گوتم:

– پیم وایه خهراپ لیک حالی بوون!

– نه خهیر! من راسته پی چوومه لای و گوتم هاتووم تکایه کت لی بکه م. گوتمی

"فرموو هرچی هه بی به سه رچاو جی به جی ده که م".

گوتم: "ده بی یارمه تیمان بده ی بورهان هه لیریدری".

وه ک جنیویان پی دابی چاوی دهریه راندو گوتمی:

"بلی سئ سه د سوارم بۆ ساز که به سه رچاو. بلی کوره کانتم بده یه بۆ سه ریازی

ده یانده م. بلی نازووخه ی مانگیکی نه فره کانم بده، مانگیک هیه دوومانگی

ده ده م، بلی نه وانه دوژمنی منن لیان ده، به سه رچاو هه مووانت ده سه به جی بۆ

له ناوده به م. به لام داوای نه وه م لی مه که که دهنگ بۆ هه مید ره سولی نه ده یین.

نه م کاره م له ده ست نایه. هیوادارم دلّت نه یه شی".

– بۆیه هاتوومه خزمهت جه ثابت. هر تو به لئین بده ی کار ته واوه.

بورهان پیاویکی زۆر به دین و رووناکییره و به تاییه تی زۆر موخلیسی جه نابته و

بۆ خوشت کاتیک هات بۆ زیاره تت ده ی بینی. له دلی خۆم دا گوتم:

"نه ی نه حلهت له دایک و بابی پیاوی درۆزن!".

جه نابی نه قیب پیکه نینگی تاییه تی بۆ کردو گوتمی:

– بۆ نه وه ی قسه ی لی پهیدا نه بی، روژیک که بورهان بیته ئیره من له گه لی

نایه م. تکات لی ده که م کاره که ی بۆ جی به جی بفرموو! ئیتر خۆت باشتر

ده زانی.

له و پرستې دوايي دا به ناشکرا ئه م مانايه م بؤ دهرکه وت که "ئه گره ئه و کاره نه که ی خؤت ده بينيه وه و هؤبالى خؤشت به سترى خؤت".
 نه قيب هه ستايه سه رپئ بړوا. له کونى په نجره که وه سه يرئکى دهره وه ی کردو نه راندی:

– هؤی، له چ جه هه ننه ميکن؟

ده سبه جي پؤليسه کان کؤبوونه وه و ده ست له سه رسنگ له به رده رگا پراوه ستان. جه نابى نه قيب له به رده رگا به نه دهب و ئي حترامئکى بيئ نه اندازه وه گوتى:

– جه نابى شئخ تکايه بؤ دوعاى خير له بيرمان مه فهرموو.

کاتیک دهنگى ئوتومبيله که دوور که وت وه ده تگوت سئ شوو رؤزه نه خه وتووم. به ماندوويى و شه که تى خؤم به سه ر دؤشه که کم داداو گوتم: "بابه، وه لؤلا من سه رم له سياسه ست دهرناچئ".

بيري سه ير سه یرم ده کردنه وه. نه م ده زانى ئه م به دبه ختیه چؤن چاک بکه م. فکره کرده وه تا کاره که پيس نه بووه فيزمالکى بده من، به لام پوو له کوئ بکه م و چؤن ده توانم رابکه م؟، بؤخؤى مه سه له يه کى زؤر سه خت بوو.

"چما هه روا به هاسانى ده کرا پياو له ده ست ئه م فه رمانده يه رزگارى بيئ؟".

نه خه ير. ئه مجار ئيتر ريگای دهر يازبوونم نيه، ئه مجار واده که وم پئش هه موو جيگايه ک ته پلى سه رم وه عه رزى که ويئ، هه لؤو هه نگامه ی ئابپووچوونى ئه مجارم عه رزو عاسمان پر ده کا. به کورتى هئچ چاره يه کم نه دؤزيه وه و ديسان هه روه ک جاره کانى پئشوو خؤم دايه ده ستى چاره نووس.

ئو پؤژه ی قه رار بوو بورهان شه پپوورى بيته "زياره ت" م جه نابى نه قيب به يه کيک له پؤليسه کان دا خه به رى بؤ ناردم:

- "میوانه که تان ئه مۆڤ له ئه نقه ره وه ده گاته جی. تکایه له گه ل هیندیک له خه لکی گونده کان به پیشوازیه وه بچن.

هر به پۆلیسه که دا وه لأمم بۆ نارده وه که "خاترجه م به".

پۆلیسه که پزیشته و هیشتا من فریا نه که وتبووم هیچ بریاریک بدهم که کوپخاو لادی بییه کان دهسته دهسته دابارین. هیچیان به دهستی به تاله وه نه هاتبوون، هه ریه که دیاری به کی بۆ هینابووم.

ئه وه نده یان پۆن و په نیرو پۆنه که ره بۆ هینابووم نه گه ر سالتیکی ته واو له سه ری له وه رابام له به رم ده مایه وه. بۆمن باش نه بوو بیان فرۆشم، واته وه سیله م نه بوو. ئه گه ر بشما بایه وه خه راپ ده بوو.

گوتم باش وایه هه مووی به سه ر لادی بییه کان دا دابه ش بکه م. ئه و کاره باوه پی هه مووانی بۆ لای من راده کیشاو ئیحترامی بۆ زیاد ده کردم.

لای ئیواری بورهان شه پیووری له گه ل سچوار که س له هاوری کانی په یدا بوو. من باشم خۆگران کردو له جیگای خۆم نه بزووتم.

بورهان شه پیووری له گه ل هاته ژووری غاری دا له سه ر لایه کی دۆشه که که م دانیشته. پیشان شاقه لی که واکه م و دوایه ده ستمی ماچ کرد.

گوتم: "پۆله خوا پشتیوانت بئ".

بۆخۆم پیکه نینم به خۆم ده هات. هینده ی نه مابوو ده ست بکه مه ئه سترێ ئه و کۆنه دۆسته م و دووسێ جار ئه م لاو ئه ولای ماچ بکه م، به لأم خۆم کۆ کرده وه و گوتم:

- به خیرهاتی بورهان به گ؟

بورهان به گ وای ته عزیزم بۆ کردم که ترسام لووتی له عه رزی بچه قی و جوابی دایه وه:

گیله پیاو
.....

– جه نابی شیخ! نازانی چەند تامەرزوی زیارەتی جەنابت بووم:

پرسیم:

– هۆی زیارەتی من چیە؟

بورهان کە لەمن زینگتر بوو، دەسبەجێ وەلامی دامەوہ:

– دیارە جەنابی شیخ هەموو شتیکیان لێ پوونە، من لە ئەنقەرە ئەوەندەم
باسی کەشف و کەرامەتی جەنابت بیستوہ کە لە زیارەت و دەست ماچکردنی
جەنابت بەولاوہ ئاواتیکم نەبوو.

بەتایبەتی چەند رۆژ لەمەوبەر کە خەوم پیتەوہ دی، ئیتر تاقەتم لێ هەلگیراو
هەرچەند کارویاریشم زۆر بوو بەلام دەستم لە هەموو کارێک هەلگرت و
کەمەندکیش بووم بۆ زیارەت.

ئەوەندەم بۆ هەستا بوو خەریک بوو تفیکی لە دەم و چاوان کوتم. سەگبابە خۆی
وا لێ کردبوو هەرکەس دیتبای باوہ پێ دەکرد. پاش هەموو قسە یەکیش
ئاوڕیکی وەسەر لادئییەکان دەدا. دەیەویست تێیان بگەینێ کە چەندە
ئیحترامی شیخە کە یان دەگرێ. پاش ئەوہی قاوہ یەکی خواردوہ کوتی:

– جەنابی شیخ! من نوێژی نیوہ پۆ و عەسرم نەکردوہ. ئیژن دەفەرمووی لە
سووچیک نوێژە کە م بکەم. دەترسم بچێ.

لە دلی خۆم دا گوتم: "بڕوانە سەگبابانە چۆن خەلکی فریو دەدەن" بێم خۆش
بوو پاست و پەوان پێی بلێم "ناخ رکێ نوێژی کردوہ تا تۆ بەجێ ماہی؟".

بەلام چما دەکرا پیاو شتی وا بلێ؟ هاوار بۆ رۆژێک کە پەردە ی پیاو دووروووی
وہ لاچێ. پێکەنینیکی بەدرۆم بۆ کردو گوتم:

– فەرموو لەو ژوورە ی پشتەوہ نوێژە کە ت بکە.

پاش نوێژ ژوورە کە مان چۆل کردو باسە ئەسلیە کە دەست پێ کرا.

گیله‌پیاو

بورهان به پارانه‌وه و لالانه‌وه ده‌یه‌ویست به‌ئینی یارمه‌تیم لی وه‌ریگری. ویستم بزاتم منی ناسیوه‌ت‌وه یان نا. مه‌سه‌له‌ی سهرده‌می قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی و نه‌و پروداوانم هیتایه‌ گۆپئی که به‌ سهری هاتبوون. بورهان سات به‌سات زیاتر سهری سوپرده‌ما. به‌ته‌واوی باوه‌ری کردبوو که که‌رامه‌تم هه‌یه‌و رابردووی هه‌موو که‌س ده‌زانم. به‌تایبه‌تی وه‌ختیک مه‌سه‌له‌ی نه‌قیب بالیۆز هه‌قی و لیدانی بورهانم گۆریاوه‌ سهری قامکی خۆی گه‌زی و ئیتر هیچ له‌بیری نه‌ما که له‌خزمت هه‌زرتی شیخ دا‌راوه‌ستاوه به‌ ده‌نگیکی به‌رز گوتی:

"سه‌گبابه‌ ده‌ئینی عیلمی غه‌یبی هه‌یه‌؟! "

ده‌مزانی نه‌گه‌ر رۆیشته‌وه هه‌موو قسه‌کان بۆ شاهین ده‌گۆپتته‌وه‌و به‌و شک بۆ چوونه‌ی شاهینیشه‌وه کاره‌که‌ پیس ده‌بن، به‌لام نازانم چ ژانه‌ سه‌ریکم هه‌بوو که سه‌رسورمانه‌که‌ی بورهانم نه‌وه‌نده‌ پی‌خۆش بوو.

ئاخره‌که‌ی به‌ئینم پی‌دا هه‌موو ده‌نگه‌کانی خه‌لکی ئه‌م ناوه‌ هی ئه‌ون و له‌ هه‌لبژاردن دا سه‌رده‌که‌وی.

به‌و رۆله‌ی که‌ چهند ده‌قیقه‌ پی‌ش ئیستا یاریم کردبوو، نه‌و به‌شهی دوایی قسه‌کانم بۆ بورهان وه‌ک نیدای ناسمانی وابوو.

زۆر به‌ ئه‌ده‌ب و دلسۆزی چۆکی داداو داوینسی ماچ کردم و ئیزنی رۆیشتنی خواست:

– خوات له‌گه‌ل کوریم خه‌ف‌ه‌ت مه‌خۆ.

بورهان رۆیشت و منیش تووشی خه‌یال و ناره‌حه‌تی بووم "خوایه‌ چ بکه‌م؟ نه‌گه‌ر یارمه‌تی بده‌م ئاغا پی‌ی ناخۆشه‌و تووشی ناره‌حه‌تیم ده‌کا. نه‌گه‌ر یارمه‌تی‌شی نه‌ده‌م نه‌قیب تالۆم به‌ که‌روودا ده‌کا".

وهك دهنگه گهنمی ناو دووبه‌رداش له هاپان به‌ولاره ریگای نیه، بۆ منیش ریگای هیواو ده‌ریازبوون نه‌مابوو.

پاشان من شاره‌زای ئه‌و جۆره کارانه‌ش نه‌بووم و نه‌م ده‌زانی ده‌بیی چ بکه‌م. له‌ترسی ئابرووی خوشم نه‌مده‌وی‌را له‌که‌سیک پیرسم. ئه‌گه‌ر دیتهاتی‌یه‌کان لیم پیرسن ئه‌و کابرایه‌ ده‌ناسی یان نا چیان جواب بده‌مه‌وه؟

هی‌نده‌م بیرکرده‌وه ژانه‌سهرم گرت. ئاخه‌که‌ی نه‌متوانی ریگایه‌کی ده‌ریازبوون له‌و به‌دبه‌ختی‌یه‌ بدۆزمه‌وه. دلنیا بووم که ئه‌م جاره به‌ ته‌واوی کاره‌که قۆپ ده‌بی‌و سه‌ره‌نجام یان له‌گه‌ل ئاغا یان له‌گه‌ل فه‌رمانده‌ تووشی "پیشم به‌رده. پیشم به‌رده" ده‌بم.

جارو بار رۆژنامه‌کانی ئه‌سته‌مبوولم پئی ده‌گه‌یشت. به‌لام هه‌وسه‌له‌ی خویندنه‌وه‌ی گۆفارو رۆژنامه‌م نه‌بوو. هه‌روا سه‌ره‌سه‌ره‌کی چاویکم به‌سه‌ر وتارو تیتره‌کان دا ده‌خشاندو دام ده‌نان. به‌لام ئیستا له‌به‌ر نیزیك بوونه‌وه‌ی هه‌لبژاردن ده‌بوو رۆژنامه‌کان ببینم.

له‌ رۆژنامه‌کان دا باسیکی سه‌یرو سه‌مه‌ره ده‌هاته به‌رچاو... له‌ سه‌روتاره‌کان دا نووسرا‌بوو: "پارله‌مانی داها‌توو به‌رنامه‌ی دابه‌ش کردنی زه‌وی وزار جی‌به‌جی ده‌کا".

"له‌ داها‌توودا هه‌موو جووتیاران ده‌بنه‌ خاوه‌نی زه‌وی و ئاوی خۆیان".

به‌کورتی هه‌ر کام له‌ پالتیوراوه‌کان هی‌ندیک چاوپراوی کردبوو و به‌رنامه‌یه‌کی خستبۆ به‌رچاوی خه‌لك:

"ئه‌گه‌ر ده‌نگ بۆ ئی‌مه‌ بده‌ن واده‌که‌ین وابچئ" هه‌موو قسه‌ شیرین و به‌تامه‌کانی نی‌و رۆژنامه‌کانم له‌به‌ر کردبوو تا وه‌ختی وتاردان به‌گوئی دیتهاتی-یه‌کانیان دا بده‌مه‌وه.

گیلہ پیاو

نه خشه ی کاره که م دووسی جار له به رخومه وه هه ئسه نگانده بوو دیتم ریگا نیه ده بی لایه نی فرمانده بگرم و به قازانجی بورهان دهست به کاریم. ئه م کاره دوو قازانجی هه بوو. هه م ده متوانی له بورهان که لك وه ربگرم و هه م دلی فرمانده شم به جی ده که یاند که له ئاغا گرنگتر بوو. به و حاله ش ئارام و ئوقره م لی هه لگیرابوو به هیج جور دلخوشی خوم بۆ نه ده درایه وه.

بۆیه ئه و شه وه ئه وه ندی شه پابی بووم خواردمه وه، که چی دیسان بی سوود بوو، وه که که سیک که قه رار بی سبه ی نی ئیعدامی بکه ن، دلم هی دی نه ده بوو و ترس به ری نه ده دام.

کاتی که له سه ر جیگا که م درێژ بووم یادی به ندیخانه له سه ری دام. ده تگوت له غه بیه وه خه به رم پی دراوه که به م زوانه ده بی لیفه و دۆشه که که م له به ندیخانه دا بلوو بکه مه وه.

تووشی وړینه بیووم. پیم وابوو هه موو دتهاتی به کان به ریز راوه ستاون و بۆ وه رگرتنی زهوی نوره یان وه رگرتوه. کوپخا له پیش هه مووانه وه راوه ستابوو، هاواری ده کرد:

"له سه ره خۆ... به ریز راوه ستان... هه رایه مه که ن... هه رچی به ریز نه ویستی زهوی نادریتی".

به لام لادی بیه کان بیده نگ نه ده بوون. به کی که هاواری ده کرد:

– من زهوی به کی باشم ده وی. به کی تر دهی نه پراند:

– ده بی زهوی به که م له نیزی که کاریز بی. سیته م ده یگوت:

– زهوی دیمه کارم ناوی.

– هی ئیمه ده بی له ده م پروویار بی.

گیله پیاو

هر که سه جینگای زهوی خۆی دیاری ده کرد. ناخره که ی لیتیان بوو به شه پ، ژن و پیاو و کچ و کور پیک و هریوون و به پیمه په و پاچ و قولینگ و نوپله که وتنه سه رو گوپلاکی به کتر:

هاوارم کرد:

- و بست بن! نه که ر بیده نگ نه بن که س زهوی نادریتی! نه من بۆ خۆم ده زانم هر که سه له کوپیی زهوی بۆ داده نیتیم!

یه کیک له پیش منه وه راوه ستابوو، لیم پرسى:

- تو زهوی چۆنت ده وئى؟

- من زه ویم ناوئى!

- بۆچی؟

- ده ترسم ناغا به گۆری بایم دا بریه نئ و مه نگوینم پئ بکاته ژه هره مار؟ نه وده م

نه م پارووه نانه ی ئیستاشم ده بپئ. نه خیر نامه وئى. نامه وئى. نامه وئى.

له پر هۆشم هاته وه به رخۆم. به راستی ده تگوت ناغام له بیر چۆته وه.

ده مه و بست ملکه کانی به سه ر دیته اتی یه کان دا دابه ش بکه م!!

هه موو گیانم ده ستی کرد به له رزین: "نه که ر یه کیک نه م قسانه ی گوئى لئى

بووئى ته گبیر چیه؟

نا... به راستی پوو له کوئى بکه م؟"

له ترسان تابه یانی چاوم لیک نه نان و خه وم لئى په وئى.

هیتشتا دنیا تاریک بوو و روژى مه علوم نه کردبوو دیتم له ده رگایان دا.

نازانم به سه ره اتی نه و به ندیانه ت خویندۆته وه که حوکمی ئیعدامیان دراوه یان

نا؟ به یانی زوو قازى عسکه رو فرمانبه ره کان دینه ژووری به ندیخانه و حوکم

دراو له خه و هه ل ده ستینن و ده لئین هه سته چ وه سیه تیکت هه یه بیکه. ده زانی

..... گیلہ پیاو

ئو حوکم دراوه به دبه خته تووشی چ حالیک ده بی؟ منیش راست دوچاری ئو حاله بیووم. ئو که سهی له ده رگای دها له پیش چاوی من په یکی مردن بوو. بی گومان خه به ریکی ناخوشی پی بوو، نه گینا به و به یانی به له چی ده گه را؟ هروا به ترس و له رزه وه گوتم:

– کئی به و به یانی به چ خه به ره؟

– قوریان! ئاغا چند سوار ریکی ناروون ده یانه وی دسه به جی تو ببینن.

– چ خه به ره؟ بۆ به و شه وه به سوریان دا داوین؟ ئاغا چ کار ریکی پیته؟

تو که ره که م له پشت ده رگاوه گوتم:

– ئاغا ده یه وی بجیته شار. ویستی پیش رویشتن ته گبیریک به تو بکا.

– فکر م بۆ مه سه له که ی دوئی شه و چوو، ترسیکم پی نیشته هر مه پرسه: "کوړه

خو له مردن زیاتر نیه؟ باهه ستم بزانه چیه؟!"

به لام ده ترسم ئو وه ندهم لی دا به زه لیلی مرم. هه ستامه سه ر پی: "ئو

سه گبابه چونی زانیوه ته وه که ده مه ویست ملکه کانی دابه ش بکه م؟"

"ناکا بیستی بیستی که له گه ل بورهان به گ زور خومانه دانیشتووین و دلی

یه شابی؟"

په رده که م لاداو ته ماشایه کی ده ره وه م کرد، به لام چ ببینم؟

ژماره یه کی زور سواری چه کدار ده ورپشتی ماله که میان گرتبوو، تیگه یستم

نه گه به خوشی نه چم شه پ ده زانی قوناخ له کوئی به.

ده سه به جی جله کانم له بهر کردو چوومه ده ری. نوینه ری ئاغا له پیش پلیکانه کان

دانیشتبوو، به لام به پیچه وانه ی جاران زور بوو گرژو تووړه دیار بوو. هیچ

له بهرم هه لئه ستاو گوئی نه دامی.

تیگه یستم هه واکه ی تووشه. گوتم:

- به‌خیز هاتی جه‌نابی نوینەر!

کابرا وه‌ک بزمار له شوین خۆی چه‌قی بوو، زۆر به‌وشکی وه‌لامی دامه‌وه:

- سوپاس. ئاغا هر ئیستا تۆی ده‌وئ.

- مه‌سه‌له‌ چه‌یه‌ که به‌و په‌له‌یه‌ نارده‌وییە؟ سه‌بر که‌ن نوێزه‌که‌م بکه‌م.

- ئاغا زۆر به‌ په‌له‌یه‌، ده‌ی‌گوت ده‌بئ ده‌سه‌بجئ وه‌پئ که‌ون.

"که‌وابوو ئه‌وه‌ی ده‌مگوت راسته‌و هر بکه‌مه‌ قه‌لاتی ئاغا چوار میخه‌م ده‌کیشن!"

دووکه‌س لاقیان هه‌لێنام و سواری ئه‌سپێکیان کردم. زۆر ده‌ترسام، به‌لام

ناوچاوانی تۆکه‌ره‌کان هه‌ینده‌ تال بوو له‌خۆم را نه‌دی بلێم: "به‌زه‌بیم به‌م

به‌سته‌زمانه‌دا دیته‌وه‌ به‌پئ ده‌پرۆم". ده‌مزانئ سواره‌کان ناهێلن.

له‌ رێگا هر دلخۆشی خۆم ده‌دايه‌وه‌ "په‌نگه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی تر بی، ئه‌من

به‌خۆپای تۆقیوم".

"باشه‌، ئه‌گه‌ر شتێکی تره‌ بۆ به‌م به‌یانیه‌ پیاوی به‌دوادا نارده‌وم؟"

هه‌تا که‌یشتینه‌ قه‌لات ئاره‌قی مرگ له‌هر حه‌وت کونی ئه‌ندام هه‌ل‌ده‌چۆرا.

کاتی‌ک که‌یشتینه‌ قه‌لات دیتم ئاغا له‌به‌ر ده‌رگا راوه‌ستاوه‌و به‌ پیشوازمه‌وه‌

هاتوه‌، نه‌ختیک هاتمه‌وه‌ سه‌رخۆم.

لاقی راستم له‌ ئاوژه‌نگی ده‌ره‌یناو به‌ احترامی‌کی زۆره‌وه‌ به‌قه‌و گوتم:

- استغفرالله، بمبوره‌، تکا ده‌که‌م.

- جه‌نابی شیخ دیاره‌ ده‌بئ بمبوری که‌ به‌م به‌یانیه‌ زوه‌ جه‌نابتم ئه‌زیه‌ت دا.

ده‌مه‌ویست بچه‌ شارو پتویست بوو مالاوایی له‌ جه‌نابت بخوازم.

پرسیم:

- بۆچی وا به‌په‌له‌ ده‌چی؟

..... گیله پیاو

– باش نیه وهختی هه لئیزاردن من لیره بيم. ئاغا ده بئى بئى لایه ن بئى و لایه نى كه س نه گرى!

به قسه كردن چووینه ژوورئى، نوکه ره كان پویشتن و هر له گه ل ئاغا دووبه دوو ماینه وه ده سبه جئ هه وای زارى ئاغا گورپا:

– ده ی پیری سه گباب! بیستم له گه ل بورهان به گ زور گه رم بووی.

– ئاغا به گیانی خۆت، ئه مه سیاسه ت بوو، زۆل بوو یاریم کرد.

– به کورتی ئاگات له خۆت بئى، نه چی فریوی ئه مانه بخۆی!

باش پتیه ببووم "ئه م لام تات و ئه ولام تات" ده مزانی ئاخره كه ی له گه ل یه كئك له مانه تووشی كئشه ده بيم.

ئاغا شووشه شه رابه كه ی کرده وه و په رداخه كانی پرکردو دایه ده ستم:

– بگره بخۆوه هه تا راستیه كه ی بلئى.

گوتم:

– ئاغا! له خورئینی باش نیه.

– بخۆوه سه گباب! هیچ لۆتى يه كه سه بوو حی په ت ناكاته وه.

– بۆ خۆشتان هر باش نیه به م به یانیه بخۆنه وه!

– لیم مه به دوكتۆر هه لده یاللا.

ئاغا پئكه كه ی خوارده وه و منیش به نابه دلئى خوارده وه. پئكى دووه م و

سپهه میش خورایه وه من زیاتر وریای قسه كانم بووم نه وه كه قسه یه كه ی خه راپم

له دهم ده رپه رئى و به دبخت بيم.

– خوا ده زانی له م هات و چۆیه ماندوو بووم. خۆزگه زوو ئه وه موو داراییه یان

لئى وه رده گرتم و ئاسوو ده بووم. له م ئاغایه تی و هه ل سووردا سوورپه ماندوو

بووم. ئه گه ر خوا بكا ئه م زه وی دابه شكردنه زوو ده ست پئبكا ئاسوو ده ده بيم.

گیله‌پیاو
.....

که ئەم قەسەى کرد، سەرخۆشى مانای بێ لە کەلەم دا ئەما: "ئاغا دەلتی چی!
باسی دابەشکردنی زەوی دەکا. چۆن ئەمە لایەنگری دابەشکردنی زەوی و
زارە؟ دیارە دەیهوئێ قەسە لە من دەرکیشی؟ دیارە یەکیک قەسەکانی دووئێ
شەوی منی بیستووە و هاتووە بۆی گێراووەتەو".

کەمێک کشامە دواوە و گوتم:

– خوا ئەکا ئاغا! اسغفرالله! ئەم قەسانە چیه. دابەشکردنی زەوی و زار یانی

چی؟ چۆن دەکرێ مائی یەکیک بدەن بە یەکیکی تر؟

ئاغا نەختیک لێم ورد بۆووە.

– خوا چ ئەکا؟

– نافەرمووی زەوی دابەش دەکرێ. خوا ئەکا زەوی و زار دابەش کرێ.

ئاغا پتێکی لە ژۆر چەناگی من داو سەرم هەلپێ.

– نامەرد! هەى (...). بەرپیشی ئەو کەسەى تۆی کردە گەورەى ئێمە! ئەتۆ

دەزانی زەوی دابەش کردن چیه؟ ئەم قەسانە دەکەى؟!

– ئاغا گیان بە سەدەقەت بێم خۆ ئەمە مەسەلەى ریازی نیە. دەیانەوئێ ئەو

ملکەى لەباب و باپیرت بە میرات بەجێماوە لێتێ بستینن و بیدەن بەو کەسانە

کە قەتیان هیچ نەبوووە و هەمیشە تۆکەر و پەرعیەت بوون!

– ژۆر باشە با بیان دەنێ! مەگەر ئێمە رێگایەکی ترمان هەیه؟ چەند سالا

بەردی دیموکراتی لە سنگم دەدەم بۆ رۆژتێکی وایە ئیترا!

ئاغا لای واپوو بەراستی "گیلە" م. خۆی لەپایا بەکاتولیکتر نیشان دەداو

دەیهویست قەسە لەمن بکیشیتەووە مەسەلەن بلیتم: "بەلتی ئەم لادئییە

بەستە زمانانە ژۆر زەحمەت دەکیشن و هیچیان پێ ناپێت". بەلام من هێندە

کال نەبووم کە خۆم پێووە بکەم.

گڻله پياو

وام نيشان دا كه زور بهم قسانه ناره حتم گوتم:

— چون شتي وا ده بي؟ نه گه رتوش بته وي ئيمه نامانه وي. ديموكراتي و

عدالته ياني چي؟ نه مانه قسه ي غيره دينه كانن!!

ئاغا به راستي پتي ناخوش بوو، قامكي خسته سر ليو:

— س س س. نامه ردي غار نيشين. تو هقي ئم غه له ته ت چيه كه دم له

مه سايلي سياسي وهرېده ي! نه تو ده بي گويلكان بله وه پيني. ئيستا هاتوي

له گه ل من باسي سياست بكه ي!!

نهو ملكانه ي له باپيرانمانه وه بومان هاتون كه لكيان چيه. ئم كتيوانه له

زه حتمت و كوپره وهرې به ولاره چ قازنجيكيان بؤ من هيه. هه موو كه س ده لي

فلانه كه س ۲۲ گوندي هيه. يه كيك نايه حيسابي قازانچ و زهره ره كه ي بكا.

من زور له داها تي نهو ملكانه زياتر ده دم بهم سوارانه و بهم تو كه رانه م.

نه گه ر ده سه لاتم بوايه پيم خوش بوو زور قساني پي بلتم. "ئاخر به بابيه وه ت به

قوپي دا كه م نه گه ر نه م گوندانه زيانيان بؤ تو زياتره نه ي بؤ چي پات گرتون؟

بؤ چي سالي دوو سئ مانگ وه ختي خوت ليره به فيرؤ ده ده ي؟ نه ي ئم هه موو

پاره له كوئي ديني كه خه رجي سه گه گت به قه ده ر ماليكي پينچ سر خيزاني

ده بي...؟

به لام كوا؟ كي ده ويري دوو قسه ي راست بكا؟! خؤ من خوا شيتي نه كرد بووم،

به من چي؟

ته نيا شتيكي ناره حتمي ده كردم قسه كانن ئاغا بوو. توشي گومان بيوم،

نه مده زاني ئم قسانه ي به راسته يان ده يه وي من تاقى بكانه وه.

گوتم:

— ئاغا! له گه ل نه وه ش دا سيپه ري جه نابت له سر نه م ملكانه بي زور باشه.

گیله پیاو
.....

– دهموئی باش نه بیئ. خۆزگه دابه شکردنی زهوی وزار زووتر دهستی پئ کردباو
رزگاریم هاتبا.

– ئاخو ئاغا زهوی به کانت لئ دهستین.

– کوپه با لیم بستین. کئ ئه زهوی یانه دهکپئ!

هیچ نه بیئ دهولت پاره به کمان ده داتئ. نه حلهت له بابی من نه گه ر پیش هموو
ئاغاگان رازی نه بم. پاره که وهرده گرم و ده چمه نهسته مبولئ، سی چل دهسته
خانویه ره دهکپم.

پیت وایه ئه م گوندانه سائئ داها تیان چه نده. به خودا نه گه ر نه مانه م لئ
بستین و ده پازده دهستم خانویه ره بدهنئ زۆر رازیم.

گوتم:

– ئاغا خۆ پاره ی ملکه کان نه غد نادهن!

– باشه، هر پیش قیسته کهیم به سه. کاریککی وا ده که م که پاره ی هموو
ملکه کانم به ناوی پیش قیست وهر بگرم و نه وه که ی تری له سه ر قازانجئ
بمینیته وه.

ئهی پیت وایه بۆچی نه وه نده ههول دهدهم وه کیلی ئه م ناوچه یه هی خۆم بیئ.
پیت وایه له بهر چا ووبرۆی "حمید رسول" یه که ئه م هموو پاره بۆ هه لئیرانی
خه رج ده که م؟ ئه م زه حمه ته م بۆ وه یه که سبه ئینی پاره ی ملکه که م دووقات
وه ر بگرم.

پرسیم:

– که وایه بۆچی هموو خاوه ن ملکه کان رازی نین؟

– ئاخو بابه گیان! خۆ ملکی هموو که س وه ک دیتا ته که ی من نیه که دیمه کارو
شاخ و داخ بیئ؟ زهوی به کانی ئه وان به قیمه تی خوینی بنیاده میش هه رزانن.

گیله پیاو

قسه کانمان گهرم کردبوون و زۆر له سه ره ئه و باسانه رۆیشتبووین. ئاغا به ته وای سه رخۆش بوو. له نه کاو قسه که ی گزپی و گوتی:

— ده زانی بۆچی وا به په له به دوام دا ناردی؟ من بپریم داوه ئه مرۆ بچمه ئه سته مبولۆ. مه سه له ی هه لێژاردنی ئه مسال هه راو هۆریای زۆر ده بی و له وانیه خوینی تیدا برێژێ. مانه وه ی من لێره باش نیه. ده ستووراتی ته وایم به وه کیل و تۆکه ره کانم داوه. هه موو له بهر ده ستی تۆ دان. له هه یچ شتیك مه ترسه. لێده، بکوژه، هه رچی ده ته وێ وا بکه. تۆکه ره کانم له بن جوا به که ی دینه ده ر. ئه مانه پیاو بکوژن و سه گ بکوژن پێیان وه ک یه که.

ته نیا ئه وه نده یه وریای خۆت به. به فریو نه چی. ئه من هه موو شتیك تێگه یاندوون. هه ره وه نده به قسه ی تۆ ده که ن که به قازانجی من کار ده که ی، ئه گینا ئه گه ر پێ خوار دا بنی به لایه کت به سه ره دینن به داستان بیگێرپنه وه. ده بی "حمید رسولی" هه لێژدری. له شات و شووتی فه رمانده ی پۆلیس هه یچ مه ترسه.

گوتم:

— دلنیا به، هه رچی له ده ستم بێ درێخی ناکه م!

— چی؟ هه رچی له ده ستت بێ درێخی ناکه ی؟ ده بی هه لێژدری و بپرایه وه.

ئاغا منی به رێ کرده وه. به احترام و ئه ده بی جارانه وه له پیش چاوی هه مووان ده ستی ماچ کردم و گوتی:

— دوعای به خیرمان بۆ بکه. جه نابی شیخ فه رامۆشمان مه فه رموو.

له گه ل سواره کان گه رامه وه. خۆم وه ک که سیک ده هاته به رچاو که بۆ مه یدان ی ئیعدامی ده به ن.

زۆرم پئی خۆش بوو خۆم ون بکه‌م و ده‌ست له‌ هه‌موو قازانجه‌کانی هه‌لبگره‌م.
ئه‌و بپیاره‌شم دا. له‌دلی خۆم دا گوتم:

"بابه‌ گیان! هه‌تا کاره‌که‌ پیس نه‌بووه‌ لێده‌ بپۆ! شه‌ویک، نیوه‌ شه‌ویک
پاره‌که‌ت هه‌لگره‌و پراکه‌. ئیتره‌ ئیتر بۆ مانه‌وه‌ی تو نابێ. ئاخریه‌کیک له‌م
دووکه‌سه‌ ئاخری هه‌ر هه‌لده‌بژێدری و ئه‌تو ده‌که‌ویه‌ داوی ئه‌وه‌که‌ی تریان".
ئه‌م نه‌خشه‌یه‌م پئی باش بوو. له‌ریگا له‌دلی خۆم دا هه‌ر بیرم لێ ده‌کرده‌وه‌و
نه‌خشه‌م بۆ هه‌لاتن ده‌کیشا.

کاتیک گه‌یشتمه‌وه‌ مانی سوپاسی وه‌کیلی ئاغام کردو گوتم:

– زۆر سوپاس. خواحافیرتان.

به‌لام وه‌کیل زۆر به‌مۆنی و جیددی گوتی:

– ئاغا فه‌رمانی داوه‌ چه‌ند که‌س له‌ سواره‌کان له‌ خزمه‌ت تو دا بن و هه‌تا بواي
هه‌لبژاردن پارێزگاریت لێ بکه‌ن.

دل‌م به‌ جاریک داخوړپا. به‌و پئی به‌ هه‌موو نه‌خشه‌کانم هه‌لده‌وه‌شان. ئاغا له‌من
زرینگتر بوو.

گوتم:

– نا بابه‌ گیان! ئیمه‌ ئازارمان بۆ که‌س نیه‌و که‌سیش کاری به‌ ئیمه‌ نیه‌.

– پراسته‌، به‌لام کاری هه‌لبژاردن کالته‌ نیه‌. له‌وانه‌یه‌ خوانه‌خواسته‌ تووشی
وه‌زهنده‌ی بکه‌ن. پاشان بئی ئه‌وه‌ی چاوه‌پوانی وه‌لامی من بئی، پووی کرده
سواره‌کان و گوتی:

– ئیوه‌ لێره‌ وه‌مێنن. شه‌وو روژ ده‌بئی له‌ده‌وری ئه‌م ماله‌ ئیشک بگرن. ئه‌گه‌ر
لێی خافل بن و موویه‌که‌ له‌سه‌ری شیخ که‌م وه‌بئی، به‌گۆپی بابتان دا ده‌پیه‌نم.
بۆ خۆشم هه‌موو روژی سه‌رتان ده‌ده‌م.

گیله پیاو

فهرمانی وه کیل ئەم لای ئەولای بۆ نه بوو. له پیش چاوی هه مووان داوینى ماچ کردم و خواحافیزی کردو پڕیشت. له و ساته وه ماله کم که و ته ژیر ده سه لاتى سواره کانی ئاغا.

به م جۆره دیتم هه موو نه خشه کانم هه لوه شاونه وه تازه ناتوانم له چنگ ئەم سوارانه ده ریا زیم.

چوومه ژوورئ، ماندوو مجرۆ، له سه ر جیگا که م که و تم: "خوایه بۆ خۆت روحم بکه" نه مده زانی سه ره نجامی من چ ده بی.

به یانی سه رده سته ی سواره کان به تۆ که ره که می گو ت بوو کارێکی به په له ی هه یه و ده یه و ئی بم بینى و پاسپاده یه کی گرنکی ئاغام پی رابگه یه ئی.

رێگا نه بوو بیجگه له وه ی ده سه بجئ ئیزنی بده م بیته ژوورو پاسپارده که ی بگه یه ئی.

وه ختیک هاته ژوورئ سه ری بۆ دانواندم و گو تی:

– قوربان "حمید رسولی" وه لامی داوه تا چند سه عاتی دیکه دیته سه ردانى جه نابت. ئاغا هه موو کوێخاکانى پاسپارده یارمه تی بده ن. دیاره جه نابیشت لوتفت له گه لى ده بی.

سه رێکم بۆ له قاند:

– دیاره، ئەوان نووری چاوی ئێمه ن.

سه رده سته ی سواره کان وه ده رکه و ت و منیش له بیرو به رژه وه ند پاچووم.

"ئه گه ر فه رمانده ی پۆلیس پی بزانی که من "حمید رسولی" م بۆ مالى خۆم رێگا داوه، ته گبیر چیه. هه تمه ن پیش ده زانی. خۆ کابرا پنگ نیه، بابایه که ئەمن و ئەمانى هه موو ئەم مه لبه نده ی دابین کردوه، هه زاران دزو درۆزنى ناروۆته وه مالى خۆیان، من سه گی کویم تا بتوانم فیلى لى بکه م."

چ بکه م، چ نه که م، فکر. فکر. فکر. له نه کاو فکر تکی خوش وه ک بریسکه له میشکی دام:

"زور باشه. ریگا له وهی باشر نابی".

ده سبه جی هه ستامه سه ریی. جله کانم له بهر کردو بانگی سه رده سته ی سواره کانم کردو گوتم:

– بونه وهی "حمید رسولی" هه لبریزدری سه ریکی ئه م گوندانه ده ده م و ده نگی بۆ کۆ ده که مه وه.

سه رده سته پرسى:

– ئه ی ته گبیری کاک "حمید رسولی" چیه که گو توویه دیته ئیره؟

– وه لامی بده ئی بیته ئاواپی له وئی به کتر ده بینین. ئه مه زور باشره، له وهی ئه و بی بۆ مالی ئیمه.

ئه م فیله م ئه وه نده به لیژانی بوو که هه چ نوودلی و دردۆنگی بۆ سه رده سته ی سواره کان نه هیشته وه. گوتم:

– چۆنیکى جه نابی شیخ به باشی بزانی ئه و پاسته.

ده سبه جی چهنده کس له سواره کانی بانگ کردو فه رمانی پتویستی پی دان که به رواله ت له خزمه ت من دا بن، به لام له پاستی دا لیم وریاین. گوتم:

– ئه م سوارانه م له گه ل بن قسه ی لی پهیدا ده بی و خه لک وه ک پتویسته باوه پ ناکا که من به پاستی لایه نگری "حمید رسولی" م. دیار بوو پ به دل باوه پی

به قسه کانم هه یه به لام ئیجازه ی نیه به قسه م بکا. کاتیک دیتم نوودله گوتم:

– شتیکی دیکه ده که یین. با سواره کان ئه سه په کانیا ن به جی به یلین و جله کانیشیا ن بگۆرن و به دوا ی من دا بیین.

..... گیله پیاو

ئەم پېشنیارەى قىبوول كۆرد. ئاغا لە پېش دا پىي گوتىبوم كە چوونى ناو خەلك وەك ئەو ەيە لەزىستان دا بچىە ناو دەريا. نابى زۆريان لە نىو بىئىنەو ە، راستىشى دەكۆرد. ئەمە مەسەلە يەكى نەفسى يە.

خەلك ەم ئەو ەندە رىز لە يەككە دەگرن كە پىيان وايە لە خۆيان نىە. ئەگىنا كاتىك دىتيان ئەويش يەككە وەك خۆيان ئىتر ەيچ نرخی بۆ دانانن.

چووم بۆ ئەو گۆندە كە ناو ەندى تاحىە كە بوو.

بەرىكەوت ئەو رۆژە ەينى بوو. خەلك كە خەبرى منيان بىستبوو تا دەرى ئاوايى بە پىرمەو ە ەاتبوون.

ژن، پىاو، پىر، لاو، تەنانەت مندالە كانىش ەاتبوون. ئەگەر پادشاىەك لە ەيندستانەو ە ەاتبۇ ئەو پىشوازى يەى لى نە دەكرا. بۆم دەركەوت ناوى من لەو ناو ە چاك دپاوه.

پاش تۆقە لەگەل چەند كەسى ناسراو و سەربە دەرهو ە رۆيشتىن بۆ تەكىەى ئاوايى.

خەرىك بوو بچمە ژوورى تەكىە دىتم كابراىەك دپ بە خەلك دەداو بەپەلە دىتە پىشەو ە.

زۆر ترسام. نەگە يشتم بىزووم كە كابرا گە يشتە سەرم و خۆى بەسەر كە وشە كانم دا دا:

– بە قوربانى تۆزى بەرپىت بىم ەزرتى شىخ لە ئاسمانىم دەويستى لە ەرزىم و ە دەست كەوتى. ەموو شەوى خەونت پىو ە بىنم. ەاتووم دوعاى خىرم بۆ بكى.

هه‌تا ئه‌و رۆژه حمید رسولیم نه‌دیوو. به‌لام له‌په‌فتارو جوولانه‌وه‌ی ئه‌م کابرایه تێ‌گه‌یشتم که ئه‌م پیاوه زمان لووسه ئه‌و که سه‌یه که ده‌یه‌وئێ بییته وه‌کیل. قۆلم گرت، راستم کرده‌وه گوتم "استغفرالله".

پاشان چووم له‌لای سه‌ره‌وه‌ی ته‌کیه له‌سه‌ر دۆشه‌کیکی گه‌وره که بۆمن دیاری کرابوو دانیشتم.

هه‌موو خه‌لکی ئاواپی ده‌سته‌ده‌سته ده‌هاتنه زیاره‌تی من و منیش نوای ده‌ست ده‌نیو ده‌ست نان به‌دزی به‌گویم دا ده‌چپاندن:

– وه‌کیلی ئیوه‌و ته‌نیا که سێک که ده‌توانی خزمه‌تتان پێ‌بکا ئه‌م پیاوه‌یه. ده‌نگی خۆتان بۆ ئه‌و بده‌ن.

خه‌ک که بیستبوویان وه‌کیلی داماتوویان هاتوه‌و له‌ته‌کیه له‌ته‌نیشت من دانیشتوه که وتبوونه جم و جۆل. هی وا هه‌بوون دووجار سێ‌جار ده‌هاتنه ته‌نیشتم و ده‌یان پرسى:

– قوریان جه‌نابی وه‌کیلی ئیمه ئه‌مه‌یه؟

– به‌ئێ موسولمان.

ده‌مدی هیندیکیان تێک ده‌چن و پوو گرژ ده‌کن و هیندیك پێیان سه‌یره. پێم وابوو چونکه جارێکی تر گروتوومانه بورهان وه‌کیلی ئیوه‌یه و ئیستا قسه‌که‌مان گۆپیوه پێیان سه‌یره. به‌راستی هه‌یفه ئه‌و میشکه‌ی من تا ئیستا ساخ ماوه‌ته‌وه. باش وابوو میشکی منیان پۆ کردباو قسل و گێچیان تێ کرد بایه.

جه‌نابی وه‌کیل به‌مه‌نده‌ش رازی نه‌بوو داواى لێ کردم که پێکه‌وه خولێک به‌نیو ئاواپی دا بسووړیینه‌وه.

منی نه‌فام نازانم بۆچی به‌قسم کرد.

..... گیله پیاو

وه کیلی به ریز قۆلی له قۆلی من کرد، بۆ ئه وهی خه لک چاویان لێ بێ و حورمهت پهیدا بکا. منیش له بهر دلی ئاغا گوتم:

"باشه، با ئه مه هه لبژێردرێ و دلی ئاغام لێ نه یه شی ئه وه که ی تری قه ی ناکا".

لایه نگرانی جه نابی وه کیل به دهر فه تیان زانی و به ده هۆل و زورناوه به پیرمانه وه هاتن. به تایبه تی ده یانه ویست هه موو خه لکی ئاواپی بزانه که منیش لایه نگری ئه وم.

کاره که زۆر گه ره ببوو ده مه ویست به جۆرێک خۆم له دهستی رزگار که م. به لام چما ده ی هیشته؟ وه ک زه روو پێمه وه نووسابوو، به ری نه ده دام. له پڕ فکریکم بۆ هات.

گوتم:

- نوێژ درهنگه ئه من ده بێ بڕۆم.

به لام جه نابی وه کیل دهستی به پارانه وه کرد:

- به قوربانته بێ تاویکی تریشمان له لا گیر به!

پاشانیش نه ی هیشته قسه بکه م برده می بۆ لای باره گای حیزبی خۆیان. خۆ نه ده کرا له نێوه راستی کۆلان دا له گه لی به شه ر بێم.

ناچار ده گه لی چووم، چای تازه دیمیان هینا، قلیانیان سازکردو چه ند که سیش به زه حمه ت خه لکه که یان لێ ته کاندینه وه.

ده لێن مریشک بۆ خۆی خۆل وه سه ری خۆی نه کا به که سی وه سه ر نا کرێ. منی به دبه ختی له هه موو دنیا بێ خه به ریش به دهستی خۆم چالێکی گه وره م بۆ خۆم هه لکه ندبوو که تیکه وتنم مسۆگه ر بوو.

بیرم له وه ده کرده وه که ئه گه ر سه رۆکی پۆلیس پێ بزانیته وه ته کبیرم چیه؟

له وکاته دا په کیک له نیتو خه لکه که پاست بؤوه و پرسی:

– جه نابی شیخ نه گهر نیمه دهنک بؤ نه م زاته بدهین چیمان بؤ ده کا؟

وه کیلی گه ل دیار بوو له پیتشه وه دهرسه که ی حازر کردبوو، هرکه نه مه ی

بیست غاری دا پشت کورسی به ک و گوتی:

"به روخسته ی جه نابی شیخ ده مه وی به رنامه ی خومتان به دریزی بؤ باس بگم.

په که مین کاری من دوا ی نه وه ی هه لبردرام دابه ش کردنی زه وی و زاره ...

ته وای نه م زه وی و زاره هی نیوه زه حمه تکیشانی نه م ولاته یه ...

هه تا نیستا که س له بیری نیوه دا نه بووه و نه یانویستوه نیوه له م هه ژاری و

برسیه تی به رزگار بگن ...

تاخر له چ جیگایه کی نه م جیهانه شتی وا هه یه که په کیک خاوه نی ۲۳ پارچه

ملک بی و سهدان که سیش له م گوندانه دا له گه ل برسیه تی و هه ژاری

دهسته ویه خه بن.

دیتم کابرا زؤر توند دهرپواو خه ریکه قسه کانی بگنه جیگای باریک. ویستم

کاریکی وا بگم له کورتی بیپریتته وه، به لام وه کیلی گه ل وازی نه دینا، هر

مستیکی له کورسی به که ی ده دا ده تگوت کوری من هه لده که نی.

به تاییه تی نه و جنیوه ته پرو تازانه ی به ناغای ده دان و چه پله بؤ لیدانی

لادی بییه کان به جاریک زه نده قی برد بووم. گوتم:

جه نابی وه کیل تو دلنیا به نه مانه خادم و خاین لیک ده که نه وه.

لادی بییه کان هاواریان کردو چه پله یان لیدا. جه نابی وه کیلی په یتا په یتا سه ری

داده نواندو سوپاسی ده کردن. پاشان به ده نگیکی پر له احساساته وه گوتی:

– زه وی به کانی نیوه له ده سستی نه و ناغا بی ویزدانانه دینمه وه دهر و ده تان

ده مه وه. به لیتنتان ده ده می که هه مووتان ده بنه خاوه نی ناو زه وی خوتان.

گیله پیاو

دیتهاتی به کان له خوشیان هاواریکی وایان کرد خه ریک بوو په رده ی گویم بته قئ. له و قسانه پرا که له ناغام بیستبوو دلتیا بووم که ئه م قسانه له سه ر په زامه ندی ناغا ده کا. به لام کابرای پاریزه رم که له پشتمه وه دانیشتبوو به سپایی به گوئی دا چپاندم:

– یا شیخ وریا به ئه مانه زور شلووقی نه کهن، ناغا به هی تری ده زانی. ها.!

دیتم راست ده کا. ئاته کی عه باکه م کۆ کرده وه گوتم:

– نوئزه که م دره نگ ده بی، ده بی مه ره خه س بم. کابرا له مه مانان زرینگتر بوو گوئی:

– قوربان ریگا بده خزه تکاری خوشت له خزه تت دابن.

ده متوانی چی جواب بده مه وه؟

دیشان پیکه وه که وتینه ری. له ریگا دا لیم پرسى:

– ئه گه ره له هه لئزاردن دا سه رکه وی یه کی چند هینکتاریان زه وی ده ده یه ی؟

– بیست هینکتار.

له دلی خۆم دا گوتم: "سه گی سه گباب ته وای زه وی یه کان به شی نیوه ی ئه م

خه لکه ناکهن. ئه وه که ی تری له گۆری بابت ده ردینی؟"

دیتم به و جۆره هه لئزیرانی ئه م کابرایه مسۆگه ره و بورهان شه پیووری قورپه سه ر

ده م له پووش بووه ...

دلتیا بووم فه رمانده ی پۆلیس مه روا به هاسانی له من خوش نابئ و هر چونیک

بووه رقی خۆی به من ده ریژئ. به لام هرچی بی رازی کردنی ناغا بۆمن له

فه رمانده گرنگتر بوو.

ناغا هه موو کاریکی پی ده کرا، ئه و هه م پاره ی هه بوو هه م ده سه لات. دلم خوش

بوو که هیچ نه بی ئه م به که یانم رازی کردوه.

گیله‌پیاو
.....

کاتیك خه‌لكه كه بلاوه‌ی كردو ئی‌مه به‌ره‌ومال گه‌راینه‌وه سه‌ر ده‌سته‌ی
سواره‌كان هاته پیش و گوتی:

- جه‌نابی شیخ ئه‌م ده‌سته گوله چ بوو به‌ ئاوت دادا؟

ئه‌م جۆره قسه‌کردنه‌یم زۆر پێ ناخۆش بوو، به‌توو‌په‌یی‌یه‌وه پرسیم:

- مه‌گه‌ر چ بووه؟

- ئه‌و کابرایه‌ی هینده‌ت هه‌ول بۆدا که‌له‌کبازو سه‌گبابی وه‌ک خۆی که‌مه.

- به‌من چی. ئه‌من له‌به‌رخاتری ئاغا پیه‌شتیوانیم لێ‌کرد.

سه‌رده‌سته جرتیکی بۆ راهێشتم و به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی:

- پیاوی باش! ئه‌مه "حمید رسولی" نه‌بوو. ئه‌مه به‌کێک له‌ ناچه‌زانی

سه‌رسه‌ختی ئاغایه‌وه هه‌میشه پیکه‌وه کێشه‌یانه.

ئه‌گه‌ر بۆمبام به‌سه‌ردا که‌وتبایه ئه‌وه‌نده رانه‌ده‌چله‌کیم پرسیم:

- به‌راستیه‌؟

- درۆی بۆ چیه‌؟

خه‌ریک بوو هه‌ر له‌وێ به‌سه‌ر ئه‌سه‌په‌که‌وه دیق بکه‌م. به‌لام بۆ به‌دبه‌ختی

له‌سه‌گ گیان سه‌خت ترم. بریا هه‌رله‌وێ گیانم ده‌ر چوو‌یاو تووشی ئه‌وه‌موو

به‌دبه‌ختی و رۆژ ره‌شی‌یه‌ی دواتر نه‌بووبایه‌م.

ده‌مزانێ له‌سه‌ر ئه‌م شیرینکاری‌یه‌ له‌ دوولاه ته‌مبێ ده‌کریم. ئاغاو فه‌رمانده

هه‌ردووکیان ئه‌مبه‌ر ئه‌وه‌به‌رم پێ‌ده‌که‌ن.

راست وه‌ک تۆپی یاری به‌لام ئه‌م جاره یاری‌یه‌که هه‌ر به‌دووکه‌س ده‌کرا. ئاغاو

فه‌رمانده رێک ده‌که‌ون و به‌هه‌ردووکیان مشووری من ده‌خۆن.

هه‌موو ده‌رگایه‌کم له‌سه‌ر داخرا‌بوو. مه‌گه‌ر مو‌عجیزه‌یه‌ک رووبدا، ئه‌گینا هه‌فته‌ی

دادی خۆم له‌ به‌ندیخانه ده‌بینمه‌وه."

گیله پیاو

هه تا گه یشتمه وه جی، نیوه ی گزشتی ئه ندام توایه وه. هه رچی بیرم ده کرده وه
چون خرم له م داوه پرگار که م ئه قلم نه ی ده بپی.

رنگای هه لاتنم له هه موو لایه که وه لئ ته نرابوو. ده مزانی له م شه وه به جگه له
پیاوه کانی ناغا پۆلیسیکیش بۆ ئیشک لئ کیشانم دیاری ده که ن و خوا ده زانی
چ په ندیکم به سه ر دینن.

لای ئیواری مانوو مجرۆ گه یشتینه وه مال. ده سه به جی چوو مه ژوو ره که ی خرم
بۆ ئه وه ی مانوووم به سه یته وه به هیوای ئه وه ی له ده ست ئه و فکره ناخوشانه
پرگار بم ده زگای خواردنه وه م لئ داکوتا.

ئه وه نده نا په حه ت بووم که سه رخۆش و بی خه به ر که وتم و نه مزانی که نگئ
خوم لئ که وتوه. سه به یئی ژۆر زوو به ده نگی ده رگا کوتان له خه و راپه ریم.

دل م خه به ری دابوو که شتیکی ناخۆش پوو ده دا. راست بوومه وه و په رده که م
لادا و ته ماشایه کی ده ره وه م کرد. دیتم سئ که س له لایه ن وه کیلی ناغا وه
هاتوون. دل م داخو رپا: "ئهی هاوارو داد ناغا هه موو شتیکی زانیوه ته وه، ئیستا
به پهل به ستوویی ده مه به نه لای ئه و".

ئه وه ی له پشت ده رگا بوو به قه و تر له ده رگای دا. به ده نگیکی له رزۆ که وه
پرسیم:

– کئی په ؟

سه رده سته ی سواره کان له پشت ده رگا وه جوابی دامه وه:

– وه کیلی ناغا وه لای ده که سواره کان ده سه به جی وه پئی که ون و بچنه وه بۆ
قه لات.

شاده و ئیمانیککی به هه قم هینا و له ژوو ری وه ده ره که وتم:

– هه ر ئه مرئیککی وه کیلی ناغا بیدا له سه ر چاوانه.

سواره کان وهك سهریازی له شه پداشكاو كهل و په لی خویان تیک ناو ته نانهت هیندیکیان بی مالئاوایی خواستن وه پئی كه وتن. به رژیشتنی ئه وانه هم دلخوش بووم هم ترسم پئی نیشته. یانی چی؟ بۆچی وه کیلی تاغا سواره کانی بانگ کردۆته وه؟ هرچی ههیه به جهه ننه م. به گۆپی بابیه وه. هه ر نه مشه و وا خۆم ده ریا ز ده كه م هه تا ماون چاویان به روخسارم نه كه ویتته وه.

پاش رژیشتنی سواره کان چوومه ژوروی و دهستم به گۆکردنه وهی ئه و پاره و زیرو جه و اهیراته کرد كه لادی بییه کان به دیاری بۆیان هینا بووم. هرچی به وه زن سووك و به قیمه ت گران بوو، له دوو چه مه دانم هاویشته.

لای نیوه رژییه هه موو شتیكم ساز بوو. خواخوام بوو زوو رژیئاوا بی و بی ئه وهی كه س ناگای لی بی و بی ئه وهی پۆلیس پئی بزانی فیزمالکی بده می.

هه موو رژی پاش نیوه رژیان هیندیك له لادی بییه کان ده هاتنه زیاره تم. ئه و رژییه هه یچ كه س نه هات. زۆر كه یف خۆش بووم. ئیتر نه مده ویست چاوم به چاوی ئه و خه لكه بكه وی. ئه م ته نیایی و بیده نگه یه م زۆر پئیویست بوو.

وهخت بوو رژی ئاوا بی. له نیزیک په نجره كه وه دانیشتبووم. دیتم ژنیک كه توند خۆی له چارشپوه كه یه وه پینچا بوو بۆ لای من دی.

ئه من زۆر به هاتنی ئه و ژنانه قه لس بووم. به تایبه تی له و كاته دا به هه یچ جۆر نه مده ویست قسه یان له گه ل بكه م. پئیش ئه وهی نیزیک بیته وه گوتم:

– خوشكی! هه ر كاریكت هه یه سبه ینی وهره وه. ئه مرۆ حاله باش نیه.

به لام ژنه تیو به جۆرێك شانێ هه لته كاندو له پشتین به ره ژۆری له رزاند كه تیک چووم.

به تایبه تی كاتیك درزی چارشپوه كه ی کرده وه و له ژیر چار شپوه كه وه چاوم به روخساری "فه دیک" كه وت زارم پرپوو له ئاو.

گیله‌پیاو

"فهدیک چ فهدیک؟ له جوانی دا له هه‌موو دنیا دا تایی نه‌بوو. ئه‌ندامی له هه‌موو نه‌خش و نیگاری دنیا جوانتر بوو. ئه‌وه‌نده سفت و لووس و له‌بار بوو ئه‌گه‌ر ده‌ستت به‌سه‌ر که‌فهلای دا هیتابایه سپره سپری به‌قه‌ده‌ر ده‌نگی زه‌نگی کلیسا ده‌رویشت.

له‌و جل و به‌رگی فش و فوئلی دیهاتی دا دیمه‌نیکی هه‌بوو پیاوی شیت و شه‌یدا ده‌کرد. فهدیک خانم یه‌کێک له‌ مریده موخلیسه‌کانی من بوو. پینچ شه‌ش مانگ بوو میتردی کردبوو به‌لام مندالی نه‌ده‌بوو. دووسێ جار هاته‌ لام و نوشتوو و ده‌رمانی وه‌رگرت. زۆر عه‌یار بوو، زۆریشی ناز پێ‌ده‌فرۆشتم، به‌لام هه‌تا ده‌هات ده‌وره‌م ئه‌وه‌نده شلووق بوو بۆم نه‌ده‌کرا دووقسه‌ی خۆمالی‌یا نه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م.

خوا زه‌لیلی کا. چاوه‌کانی ده‌تگوت چاوی ئاسکی بیابانن. کاتی‌ک سه‌ری داده‌خست و به‌شه‌رمه‌وه باسی نێوان خۆی و میترده‌که‌ی بۆ ده‌کردم هۆش و اختیارم له‌لانه‌ده‌ما.

ئاخر جار به‌دزی پیم گوتبوو ئه‌گه‌ر ئه‌م نوشتووانه کاریان نه‌کرد، رۆژیک لای نێواری وه‌ره‌ دوعات بۆ له‌سه‌ر ناوکت ده‌نووسم و ئه‌مرێ فهدیک هاتبووه. هه‌رچی ویستم له‌ کۆل خۆمی بکه‌مه‌وه، دلم نه‌هات. گوتم: "وه‌ختیک ئه‌مشه‌و هه‌ر ده‌پۆم بۆچی ئه‌م لوقمه‌ چه‌ورو شیرینه‌ له‌ده‌ست خۆم ده‌رکه‌م؟!". وه‌ک فه‌نه‌ریک که‌ توند توند خه‌ریان کردبیته‌وه‌ له‌ نه‌کاو به‌ری هه‌ل‌ده‌ن ده‌رپه‌ریم و گوتم:

ماشه‌للا، ماشه‌للا فهدیک خانم. به‌خیر هاتی. چاومان پۆشن.

په‌رده‌که‌م لاداو بانگی فهدیک خانم کرد که‌ وه‌ک کۆتری نێو شیوه‌ردان به‌له‌نجه‌ولار ده‌رویشت: فه‌رموو بۆ ژووری.

گیله‌پیاو
.....

فهدیک به‌وعه‌یاری و نازونووزی جارانیه‌وه نه‌ختیک کشایه‌وه و گوتی:

– بمبووره جه‌نابی شیخ! نه‌من حه‌دم چیه بی‌مه خزمه‌ت جه‌نابت. نه‌من قه‌ره‌واشی ده‌رگاتانم.

زارم وا پرپیو له‌ ئاو ده‌تگوت قه‌رتاله‌یه‌کیان سی‌وه ترشه له‌کن خواردووم. پتکه‌نینیکی دریزم بق‌ کردو چونکه باش نه‌بوو زور له‌به‌ر ده‌رگا راوه‌ستین وه‌پیش که‌وتم و چوومه‌وه ژوور. فه‌دیکیش وه‌ک به‌رخ‌ی ده‌سته‌مق به‌نوام دا وه‌ژوور که‌وت. من له‌سه‌ر دژشه‌که‌که‌م دانیشتم و فه‌دیکیش هه‌ر له‌به‌ر ده‌رگا هه‌لتروشکا. گوتم:

– خانمی خانمان فه‌رموو وه‌ره پیش.

فه‌دیک دیسان به‌ئه‌ده‌به‌وه گوتی:

– له‌ژیر سی‌به‌ری جه‌نابتان دام.

– وه‌ره پیشتر...

هه‌روا که دانیشتبوو له‌سه‌ر چۆکان توزیک هاته پیشه‌وه و چارشپوه‌که‌ی که‌وته به‌ر نه‌ژنۆی و له‌سه‌ری که‌وته‌خوار. "نه‌یه‌پۆ" یه‌کی بق‌ کردو ویستی چارشپوه‌که‌ی به‌سه‌ری داداته‌وه، به‌لام خه‌راپتر بوو، چارشپوه‌که‌ی به‌ته‌واوی له‌سه‌ر لاچوو شان و مل و سه‌رو سنگی وه‌ده‌ر که‌وت.

وا مه‌ست و ده‌به‌نگ ببووم ده‌تگوت په‌یکه‌ریکی بی‌گیانت له‌ په‌نا دیوار هه‌له‌په‌ساردوه. ددانم له‌ چیره‌وه بردبوو و چاوم پێ‌ده‌رپه‌زییوون و مات و حه‌یران چاوم بریبووئه‌ ئه‌و خوای جوانی و دل‌داری‌یه.

ئه‌قل، شه‌ره‌ف، ویژدان و هه‌رچی سیفه‌تی باشی بنیاده‌مه له‌لای من باریان کردبوو.

به‌ده‌نگیکه‌وه که له‌به‌ر تاسه‌و تامه‌زرۆیی ده‌له‌رزی گوتم:

گیله پیاو

– چما تۆمه سولمان نی؟

فهدیک خانم زۆر تیک چوو، به خۆ دا شکایه وه که چارشیتوی له سه ر لاجووه و من نارپه حهت بووم . پرسیاره که ی منیش ئەم مانایه ی ده که یاند. چاک چاک خۆی داپۆشیه وه و به شه رمه وه گوته ی:

– بمبووره حه زه ته ی شیخ. به ده ست خۆم نه بوو. دیسان هه ر به و راویژه ی پیشوره وه گوتم:

– کچی ئەوه چ ئیسلامه تیه که. بنیاده م هینده دلرپه ق ده بی؟! زۆر به سه رسوپمانه وه گوته ی:

– بۆچی؟

– تۆ ئاگرت به ردایه من، سووتاندتم، کردتمه خۆله میش.

پیکه نینتکی ناشق کوژی کردو گوته ی:

– چما له ئیسلامه ته ی دا دروسته قسه ی وا به ژنی خه لک بلتی؟

– ئەمه چ قسه یه که کچی! تۆ کافری کافر.

بریا زمانم لال بایه و به م زمانه چه ورو شیرینه ئەم ئاگره م به سه ر خۆم دا نه کردبایه . داد له ده ست هه واو هه وه س که بنیاده م تووشی چ ریگایه ک ده کا. ئەوه نده م له که ل ئەو په ری به ناسک و نازداره کوت و گوته وه که به خه یالی خۆم له خشته م برد.

بئخه به ر له وه ی ئەم ماره خۆش خه ت و خاله له جئ دا بۆ یاری کردنی ده وری خۆی و بۆ به جئ که یاندنی ئەرکیکی ترسناک هاتۆته لای من و ئاغاو فه رمانده ی پۆلیس ئەو داوه یان بۆ من ناوه ته وه تا تۆله ی ئەو شیرینکاریانه م لئ وه رگرته وه .

گیله پیاو
.....

به پراستی فه دیک ده وری خۆی له هه موو هونه رهنه نانی دنیا باشت یاری ده کرد.
خۆی شهرمیون نیشان ده داو به نزم کردن و به رز کردنه وه و گۆرینی دهنگی
خۆی زیاتر منی ده بزواند.

ئاخره که ی گوتی:

– به پراستی چه زه تی شیخ! نازانی له ورژوه وه هاتوومه خزمهت تۆو چاوم به
سیمای نورانی تۆ که وتوه چۆن بۆت شییت و شهیدا بووم؟!

قسه کانی غیره تیان وه بهر ده نام. قدیلکه م دا، ئه ویش قدیلکه ی دامه وه و
سه ره تای یاری به ترسناکه که ده ست پئی کرا. وه ک گورگی برسی که به رخیکی
بۆ هه لکه وتبئی توند له باوه شم گرت.

هه ر ئه وه نده م زانی به قه و له ده رگایان دا. ئه گه ر به چه کوچ له سه ریان دا بام
هینده نه ده ترسام.

به لام فه دیک خانم وه ک ژنیکی خه رابه کار ده ستی به پیکه نین کرد:

– ئه یه رۆ پتوه بووین.

خیرا خۆم کۆ کرده وه:

– عه باو پانتۆله که م کوان؟

فه دیک له خۆشیان هه ل ده په پری، تازه تی ده گه بستم که چ په ندیکیان پئی داوم و
چۆن بۆ حه وت پشتیمان ته مین کردووم، به لام سوودی چ بوو؟ هینشتا
پانتۆله که م نه دیبۆوه که هه ر دوولای ده رگا که کرانه وه و ته ق وه دیواره که که وتن
و ژماره یه که له دتهاتی به کان له گه ل کویخا وه ژوور که وتن. ویستم قسه بکه م و
بیانوویه ک بدۆزمه وه، به لام وه زعه که ئه وه نده قۆر بوو که هیچ کارێک و قسه یه ک
سوودی نه بوو. ته نانه ت مۆله تیان نه دام عه باکه م به سه ر لاقم دا ده مه وه.

گیله پیاو

به رۆکیان گرتم و به پاكیش پاكیش بردیانمه دهر. ههركهس هه رچی وه ده دست كه وتبا له سه ری راده كیشام. هیچ كهس گوئی نه دایه دادو هاوارو پارانه وه و لالانه وهی من. یه كێك به قونداخه تفهنگ، یه كێك به قایشی پشتینه كهی، یه كێك به ته ناف لێیان ده دام. سه رم بۆ هه ر لایه ك وه رده گێرا، یه كێك له سه ری راده كیشام و جنیویکی ته رو ئاوداری بۆ حه واله ده كردم:

" قورمساخ! دوزمنی ناموس! "

" تف له و پیشه ت هه ی درۆزنی ریاكار! "

به دبه ختی لێره دا بوو كه تۆكه ره كانی خۆم له خه لكه كه ی تر خه راپتریان پێ ده كردم. ده تگوت دوزمنی خوینی خویان وه گیر كه وتوه.

له هه مووی خۆشتر بق پێ رشتنی كوێخا بوو كه هه ر داری له سه رم راده كیشاو ده یگوت:

– سه گباب! ده ته وئێ ملکه كانی ئاغا دابهش بکهی! بگره له دهستم ئه مه یه ك.

ئه مه دوو. چما میراتی بابت ده به شیه وه؟

له مردن به ولاره چاره م نه بوو. هینده یان لێ دابووم بێ حال بووم و له هۆش خۆم چووم. له و حاله دا گویم لێ بوو پۆلیسیك گوتی:

– به سه چی دیکه ی لێ مه دن ده مرئ.

له دلی خۆم دا گوتم " چه ند پیاویکی باشه "

كه دیتی دێهاتی یه كان كوژ نا ده ن نه پاندى:

– فه رمانده ئه مرئ کردوه به زیندوویی بۆی به رم.

من ئیتر به ته واوی له هۆش چوو بووم. كاتیك وه هۆش هاتمه وه دیتم به سه تلان

ئاوم به سه ردا ده كهن. سه رتا پام ببوو به قور.

پۆلیسه كه فه رمانی دا:

- دهستانی به‌ستن.

بی ئینسافانه نه یانه‌یشت پانتۆله که شم له پی که مه وه. توند هه‌ردوو ده‌ستیان شریت پیچ کردم. پۆلیسه‌کان له پیشه‌وهو دتهاتیه‌کان له دواوه به‌پراکیش پراکیش بردیانم بۆ مه‌خفه‌ر.

قوپاوم له‌سه‌رو چاوان ده‌چۆپاواو خوین له‌لاق و له‌ته‌ران.

خه‌لکی لادی که هیچ هۆیه‌کی سه‌یرانیان نیه، هه‌روه‌ختیک شتیکی وا پوویدا ده‌ست له کاروکاسبی هه‌ل‌ده‌گرن و دینه سه‌یری.

له رێگا سی چوار جار خه‌لکه‌که شالۆی بۆ دینام. به‌لام دیسان پۆلیسه‌کان - مالیان ئاوه‌دان بی - نه‌یان ده‌هیشتم که‌س ده‌ستم بکاتی. ده‌نا هه‌ر له‌وی ده‌یان کوشتم و گۆریان بۆ هه‌ل‌ده‌که‌ندم.

له‌وکاته‌دا که به‌ ده‌ست به‌ستراوی و به‌دیلی به‌ره‌و چاره‌نووسی نادیا‌ری خۆم ده‌پۆیشتم، بیرم ده‌کرده‌وه ئه‌م خه‌لکه‌ بۆ په‌لاماری من ده‌ده‌ن و بۆ ده‌یان‌ه‌وی بمکوژن. ئه‌مانه‌ که تا بوینی نه‌وه‌نده حورمه‌تی منیان ده‌گرت چۆن وا به‌جاریک گۆپان؟

خۆ من خه‌راپه‌ی نه‌وانم نه‌کرده‌وه، بۆچی به‌خوینی سه‌رم تینوون؟

ئه‌و رۆژه وه‌لامی پرسیاره‌کانم بۆ نه‌درایه‌وه، به‌لام دوايه تێگه‌یشتم.

ئه‌مانه‌ چه‌ندین ساڵ ره‌نج ده‌کێشتم. به‌برسه‌تی وه‌ژاری ده‌ژین. چه‌شنی بیرکردنه‌وه‌یان جوړیکه نازانن هۆی به‌دبه‌ختی وه‌ژاری ئه‌وان کێیه. گریه‌یه‌کیان له دل دا هه‌یه به‌لام نازانن رقی خۆیان به‌کێ برێژن. خۆ ناوێن قسه به‌ فرمانبه‌رانی ده‌وله‌ت و پۆلیسه‌کان بلین. هه‌ر موویان لی ببزوئ ده‌ماریان ده‌ردینن و به‌دبه‌ختیان ده‌که‌ن. بۆیه وه‌ختیک رقیان له‌بابایه‌که هه‌ستا

گیله پیاو

هموو بی ئه وهی خوشیان بزائن هۆی چیه، بی ئه وهی بیر بکه نه وه کابرا تاوانباره یان نا، دای ده وه رنی و لئی ده ده ن.

له وانیه بی شی کوژن. دوایه که رقیان نیشته وه ده پرسن ئه ری ئه و کابرایه چ کاره بوو؟

چیرۆکی ئه م خه لکه وه ک داستانی ئه و گورگه برسیانه یه که له نیوه راستی زستان دا له نیو به فرو بۆران دا بی خۆراک ماونه وه. ئه مانه برسین، ماندوون، خه ریکن له پی ده که ون، به لام هه ول ده ده ن چاویان ئاوه لا بی و له هه موو کاتیک زیاتر بدره وش. ده زانن هه رچی چاویک نی ئه وانێ تر ده یخۆن. ئه م گورگانه چه ندین سه عات له سه ر به فر به ده وری یه کتر دا کۆزیلکه ده به ستن و چاوه پوانی ئه وه ن یه کیکیان چاویکه وه نی هه تا به هه مووان تیی پۆیین و له ت و په تی بکن. ئه مه قانونی گورگانه.

هاوړتیانی ئیمه ش بۆ پرزگاری گیانی خۆیان به چوار چاوان وریای یه کتر بوون. له نیو ئه وان دا که س له من بیچاره تره ماندووتر نه بوو.

له به رده رگای مه خفه ری پۆلیس خه لکیکی زۆر کۆببۆوه. هه ر که دیتیان به ده ست به سترای لییان وه نیزیکی که وتم شالوویان بۆ هینام و سه روچاویان به تف سواخ کردم. پییان وابوو به وکاره خۆیان پرزگار ده که ن. ئه گه ر پۆلیسه کان لی گه پابان، دیهاتی یه کان هه ر له وی له ت و په تیان ده کردم.

نیوچاوانم شکابوو، خوینی برینه که م به ری چاوی تاریک ده کردم. هه ردووسی هه نگاو ده رپۆیشتم و له به ردیکی، داریک، سنده گلێک هه ل ده نگوتم. دووجار که وتم. به لام پۆلیسه کان به تووریه یی راستیان ده کردم وه.

– هه سته سه گبابی بی ناموس.

– خۆت مه تپیننه باوک سه گ.

گیله پیاو
.....

بردیانه ژووری مه خفەر، له سەر پلیکانیک درێژ بووم ، بیحال بووم و بەری
چاوم تاریک بوو.

ئەو پۆلیسە ی ئیشکی منی دەکیشا راست بۆوه ئیکلامیکی کیشا. سەرم هەلینا
له پێشدا چه کمه یه کی مامزدارم دیت و که هه وراز پوانیم دیتم فه رمانده ی
پۆلیسه له پشت سەرم پراوه ستاوه.

پێم وابوو شاهین چه نگل له و حاله دا یارمه تیم ده دا. وه ک کابرایه کی تینوو که
گه یشتبیته سەر کانیاویکی ساف هاوارم کرد:

– فرمانده زرگارم بکه !

به لام ماوه ی نه دام، پێله قه یه کی به نیشانم دادا. تیگه یشتم ناتوانم چاوه پوانی
یارمه تیم له و کزنه دۆسته شم هه بی.

فه رمانده ده ستووری دا چه پسم بکه ن تا دۆسه که م ته واو ده بی. دوو پۆلیس
به پراکیش پراکیش بردیانه ژووریکێ تاریک و ده ستیان کردمه وه و ده رگیان
له سەر داخستم. له سەر عه ززی لئی دریزبووم و سەرم وه نیتو ئە ژتقی خۆم کرد:
"خوایه گیان من چیم کردوه، خه راپه ی کیم کردوه؟"

پێم وایه بیهۆش ببووم، نازانم چه ندی پی چوو بوو که پۆلیسیک وه ژوورکه وت و
پێله قه یه کی به پشتی دادام!

– تۆ هۆی! ... ئیره مالی پوورت نیه، راست به وه.

ویستم هه ستمه پی نه متوانی. پۆلیسه که قۆلی گرتم و راستی کردمه وه.
هه رچۆنیک بوو لاقم چه قاند. بردمیه ژووری نه قیب شاهین!

دوبه دوو ماینه وه. جه نابی نه قیب له کاتیکدا سمیله کانی ده جوین کوتی:

– سه گبات وات لیهات ته ماح له نامووسی خه لک بکه ی؟

– به من ده لینی.

گیله پیاو

– نا، به بابم ده لیم کوری سهی! ئیستا حاشا ده که ی؟

– تزبه. استغفرالله فرمانده! ئم قسانه چیه!

فرمانده وا توورپه بیوو گوتم هر ئیستا حیسابم ته واو ده کا. به لام بۆمن ئه و قسانه قیمة تیان نه بوو. تازه له هه موو ئاوان په ریبوو مه وه. بریارم دابوو له فرمانده قبول نه کم و نه گه ر به قیمة تی گیانیشم ته واو بی به گزی دا بچمه وه.

جه نابی نه قیب نه پاندى:

– داواکار بیئن.

فه دیک هاته ژوو. نازانم له کوئیان فیژ کریوو، وه ک بلبل دهستی به قسه کرد: "جه نابی فرمانده من بی تاوانم. چوو زانم نه و کابرایه گورگه و له پیستی مه پ دایه. گوئی دوغات ده ده مئ مندا لئ بیی".

فه دیک قسه که ی پچری و فرمی سک وه ک بارانه ی به هاری له چاوی هه لپژان.

ئه وه نده ته بیعی قسه ی ده کردو ده گریا که منیش به زه بییم پیدا هات و که وتمه گومانه وه: "نه کا به راستی ته عه دام لئ کرد بی و بۆخۆم نه زانم". له لایه کی تریشه وه ئیژه بییم پی ده برد: "هیندی ک که س چۆن ده توانن هینده جوان پۆلی خۆیان یاری بکن!"

له دهنگی فه دیک سی چوار مل ئه ستوو لیم وه ژوو که وتن. گزی براو که س و کاری فه دیک بوون.

یه کیکیان په یاغیکی به دهسته وه بوو شالوی بۆ هینام. ئه گه ر پۆلیسه کان پشیمان پی نه گرتبایه میشکی سه ری ده پپژاندم.

یه کیکى تر که مووی ره شی به قالبیه وه نه مابوو و پشتی وه ک گزچان داها تپوه نه پاندى:

— ئەم شەیتانی ره‌جیمه له‌گه‌ڵ قانونی جمهوری موخالیفه‌و جنیوی به سه‌رکۆمار داوه. له‌و تۆمه‌ته‌ی کابرا وا راجه‌نیم هینده‌ی نه‌مابوو دیق بکه‌م:
"ده‌برۆ ئەمه‌ی چاک بکه‌، جوابی ئەم تۆمه‌ته‌ چ بده‌مه‌وه؟"

تفم له‌زاری دا وشک ببوو، وه‌ک مه‌حکوم به‌ ئیعدامێک که‌ چاوه‌پێی بێ ها ئیستا
ها سه‌عاتێکی دیکه‌ ملی به‌په‌ت دا بکه‌ن له‌ جێگای خۆم وشک ببووم. به‌و پێیه
ئیتەر جێگای قسه‌و دیفاع نه‌مابوو. به‌تاییه‌تی کاتێک چوار پێنج که‌س له
دیهاتیه‌کان شایه‌تی‌یان دا که‌ له‌ دژی قانونی جمهوری قسه‌م بۆ کردوون ئیتەر
سه‌رینی ناھومیدیم وه‌بن سه‌رم دا.

دۆسیه‌یه‌کی توندیان بۆ رێک خستم و به‌ چه‌ند تاوانی وه‌ک جنیودان
به‌سه‌رکۆمار، ده‌ستدریژی بۆ ناموسی خه‌لک، هاندانی خه‌لکی لادی بۆ شوپش
و موخالفه‌تی قانونی دابه‌شکردنی زه‌وی و زار جوان و قازاخ ده‌ست و پێیان
له‌خه‌نه‌ گرتم.

دیهاتی‌یه‌کان له‌ خواره‌وه‌ی قسه‌کانیان په‌نجه‌مۆریان کردو مۆریان لیداو
چوونه‌ده‌ر.

کاتێک من و فه‌رمانده‌ ته‌نیا مایه‌وه‌ وه‌زعه‌که‌ گزرا. من که‌ ئیزرائیلم له‌ ژوور
سه‌ری خۆمه‌وه‌ ده‌دی، وه‌ک ده‌لێن "پاش پرووت کردنی ته‌شتی ته‌لا له‌سه‌ر
سه‌رت دانی" پێم داواو به‌ده‌نگێکی توند و بێ په‌روا گوتم:
— چاو له‌ من که‌ شاهین.

جه‌نابی نه‌قیب! له‌و قسه‌یه‌ی من واقعی وپماو نه‌پاندی:

— هۆپ!! دیسان زمانت کرایه‌وه‌! ...

له‌سه‌رخۆ، بێ‌ئه‌وه‌ی هیچ تێک چم گوتم:

گیله پیاو

– نه گەر ده تهوئ بمترسینی خه یالت خاوه. هه رچی له ده ستت دئ ته خسیری مه که. تو ده زانی من فهرید په تاته م و منیش ده زانم تو شاهین چه نگلی. هه ردووکمان به کتر باش ده ناسین. ئیتر پاسان پسانی ناوئ. ئیمه پابردوی به کتر باش ده زانین. خو هه رچی له ده ستت هات له گه لت کردم، چاوه روانی یارمه تیشم لیت نیه.

ته نیا پیم خوشه بزانه بۆچی نه و په ندهت به سه هینام! من چ خه رابه به کی تو م کردبوو که نه م به لایهت به سه هینام!
به قسه کانی من کۆله گرووی ده نه وکی ما. هینده ی نه مابوو له بانگی گریانئ بدا. به ده نگیکی خه ماوی به وه گوتی:

– بۆخۆت ده زانی منیش زۆرم تو خوش دهوئ.

– نه گەر خوشت ده ویم نه م که له کبازی یانه چین. تو باوه پ ده که ی موخالیفی قانونی ولات بم؟!

– نا باوه پ ناکه م.

– نه ی چی؟ بۆچی؟

شاهین قسه که می بپی:

– چاره م نیه. زۆرم په رووشی تویه، به لام حیسابی دۆستایه تی و هاوپییه تی له گه ل نه نجامدانی نه رکی په سمی لیک جیایه. له وه به ولاره نه مده توانی هیچ بکه م. دۆسیه ی تو له میژه گه یشتۆته ده ستی من.

هه ر پۆژی هه وه لیش تو م ناسیه وه، نه مر کرابوو بتگرم، به لام بۆخۆم پیم خوش نه بوو تووشی کیشتهت بکه م:

– باشه نه م یارییه چی بوو پیت کردم، مه گەر من ده مه ویست بیه شیخ؟

گیله‌پیاو
.....

– کاکه‌گیان! نه‌مانه سیاستی ده‌وله‌تن. قازانجی ولاته‌که‌مان پیوستی به‌م جۆره شتانه‌هه‌یه، هه‌ق نه‌بوو من نه‌م شتانه به‌تۆبلیتم، به‌لام باوه‌پرم به‌پاکی و پاستی تۆهه‌یه که نه‌م قسانه‌ت بۆده‌که‌م. ده‌زانم بۆ که‌سیان ناگۆپه‌وه‌ه بۆیه پیت ده‌لیم. نه‌وه‌خت شیخیکمان پیویست بوو. کاتیک ناغا تۆی پیتشیار کردو زانیم له‌کۆنه دۆستانی خۆمی موافه‌قه‌تم کرد. ته‌نانه‌ت بوره‌نیش تۆی ناسیه‌وه‌ه گوتی "باشه" به‌لام تۆ نه‌ده‌بوو فیل له‌نیمه‌ بکه‌ی.

– نه‌من چ فیلیکم لئ کردوون؟

– نه‌ی ده‌تویست چی دیکه‌ بکه‌ی؟ تۆ بوره‌مانت مال ویران کرد. به‌دبه‌خته‌ کۆلئیکی پاره‌ خه‌رج کردبوو هه‌تا توانیبوو سهره‌وه‌ه پازی بکا. تۆش له‌هیچ و خۆرای هه‌موو ره‌نجه‌که‌ت به‌ئاودا دا. تازه‌ له‌م ناوچه‌یه‌ که‌س ده‌نگی بۆ نادا. مالن منیشت خه‌راپ کرد.

فه‌رمانده‌ ده‌قیقه‌ ده‌قیقه‌ تووره‌تر ده‌بوو...

– بۆچی به‌دیها‌تی‌یه‌کانت گوت "زه‌ویتان ده‌ده‌ینی... دیها‌ت تان به‌سه‌ردا دابه‌ش ده‌که‌ین؟"

– چما قسه‌یه‌کی خه‌راپم کردوه‌؟

– به‌پاستی پیم وانه‌بوو هینده‌ که‌وجی... ناخه‌ ده‌ته‌ویست مالی کتیا‌ن بده‌یه‌ی؟
– ناغا بۆ خۆی گوتی "ناماده‌م ملکه‌کانم دابه‌ش بکه‌م" نه‌ه‌ گوتی "ده‌وله‌ت ده‌یه‌وی زه‌وی دابه‌ش بکا"؟

– سه‌کی سه‌گباب! ناغا پتی وابوو تۆ پیاوی، نیازی دلئ خۆی به‌تۆ گوت. دیاره‌ نه‌ه‌ قازانجیه‌تی دیه‌کانی بفرۆشی و بچن له‌ئوروپا به‌پاره‌که‌یان که‌یفن بکا. به‌لام به‌و ساکاریه‌ش نا. تۆ نه‌ده‌بوو قسه‌کانی نه‌ه‌ بدرکینی.

له‌ قسه‌کانی جه‌نابی نه‌قیب شیت و شه‌یدا ببووم. سه‌رم له‌و کاره‌ ده‌رنه‌ده‌چوو.

پرسیم:

..... گیله پیاو

باشه ئه و پوژنامانه چیه هه موو پوژنی لاپه ره ی هه وه لیان به م قسانه پر ده که نه وه؟

- باسی رۆژنامه کانم بۆ مه که ... که یفی خویانه چ ده نووسن. له م دنیا به دا هه ر که سه له پێگایه که وه ده ژێ. پوژنامه نووسیش کاریان ئه وه به کێچیک بکه نه گایه ک. بیروپا ده برپین ئازاده، دیمو کراسیش هه ر مانای ئه مه به. به ک ده لێ زه وی دابه شکردن باشه، به ک ده لێ خه راپه. ئه مانه هه یچیان کاریان به سه ر کاری ده وله ته وه نه به.

کوپی چاک! تۆ له قوتابخانه پیاویکی تیگه یشتوو بووی. ئیستا بۆچی وا میشتک وشک بۆته وه؟ من پێم سهیره به م ئه قلّه نا قیسه وه خه لکت بۆ فریو ده درێ. ئه سلان چۆن ئه م هه موو کاره سه یرو سه مه رانه ت کردوه و بوویه که له کبازتکی به نۆبانگ؟!!

ورده ورده خه ریک بوو شتم بۆ پوون ده بۆوه. ئیستا تێ ده گه یشتم بۆچی کاتیگ به دیهاتیه کانم ده گوت "ئه گه ر ده نگ بۆ فلانه که س بده ن، زه ویتان به سه ردا دابه ش ده که ن" خێسه یان لێ ده کردم. ئه وان هه موو شتیکیان له من باشت ده زانی. سه رم پاوه شان دو گوتم:

- به راستی سهیره.

- به لێ. پێت وایه پیاو هه روا به هاسانی ده بیته فه رمانده ی پۆلیس؟ ده زانی من لێره چه نده م گهرو گرفت به ئه ستووه به؟
لێم پرسی:

- ئیستا ته گهیری من چیه؟

- ئه تۆ هه یچ پێگای پزگاریبونت نه به، بۆ خۆت مالدوێران بووی هه یچ، منیشت به دبه خت کرد.

له و کاته دا له ده رگایان دا.

گیله‌پیاو

نه‌قیب که زۆر خۆمانه به‌رام‌به‌رم دانیشتیبوو دهردی دلّی بۆ ده‌کردم، دهرپه‌پی،
قایش پشتینه‌که‌ی پاست کردو تیی پاخوپی:

– هه‌سته پی. براده‌رایه‌تی شتیکه‌و ئه‌رکی ده‌وله‌ت شتیکی تر.

منیش هه‌ستامه‌ سه‌ر پی. جه‌نابی نه‌قیب زۆر توندو جیددی به‌ کابرای پشت
ده‌رگای گوت:

"وه‌ره‌ ژوور".

پۆلیستیک وه‌ژوور که‌وت:

– قوربان دۆسیه‌که‌ ناماده‌یه.

نه‌قیب ده‌سه‌به‌جی فرمانی دا خۆم ساز بکه‌م.

ئه‌م فرمانه‌ وه‌ک حوکمی ئیعدامی من وابوو. چونکه‌ زۆریان سه‌نگ و سووکی
له‌گه‌ل کردبام هه‌پسی تا مردن یان لانی‌که‌م پازده‌ سالی به‌ ئیوچاوانه‌وه‌ بوو.

بۆیه‌ بیرم کرده‌وه‌ پابکه‌م. به‌لام به‌چ فیلتیک ده‌متوانی له‌ ده‌ست ئه‌م پۆلیسانه
ده‌رباز بم؟ بۆ خۆشم نه‌مده‌زانی.

له‌نه‌کاو فکرێک وه‌ک بروسکه‌ به‌ میشکم دا تیپه‌پی.

سویندی ده‌خۆم یه‌که‌م جار بوو به‌ ئه‌نقه‌ست بریارم دا کاریکی بی قانونی بکه‌م.
چاره‌م نه‌بوو. بۆ پاراستنی گیانی خۆم ناچار بووم به‌ قیমে‌تی گیانی خه‌لکی

تریش بی خۆم وه‌په‌رینم.

گوت:

– جه‌نابی نه‌قیب هیچ نه‌بی رێگام بده‌ سه‌رێکی ماله‌که‌م بده‌مه‌وه‌و جلك و
شتومه‌کی پیویستی خۆم هه‌ل‌بگرم.

نه‌قیب زۆر وشک و به‌راستی گوتی "نابی".

به‌م وشه‌ کورته‌ ته‌واوی نه‌خشه‌کانم خه‌ریک بوو هه‌لوه‌شیته‌وه‌. نه‌گه‌ر توانیبام
خۆم بگه‌یه‌نمه‌وه‌ ژووره‌که‌م، سه‌دی سه‌د ده‌متوانی هۆی پرزگاربوونی خۆم پێک

گیله‌پیاو

بیتم. به‌لام به بیستنی ئەم وشەیه هەناسەیه‌کی ساردم هەلکیشاو بە‌راستی
زەندەقم چوو. کەوتمه پارانەوه:

– قوردیان تکات لێ دەکەم رێگا بدە بە‌سەر‌پێوه تا مالتی بچم و بی‌مه‌وه.
فەرماندە دیسان زۆر بە‌تۆ‌په‌یی گوتی "نابی"

– بۆچی نابیی؟!!

دەنگی نزم کردە‌وه‌و گوتی:

– ناخر باوک سەگ دیتەاتی‌یه‌کان لەت و پەتت دە‌کە‌ن.

پێکە‌نیم و گوتم:

– ئە‌گەر مە‌سە‌له وابێ دیتەاتی‌یه‌کان شالۆم بۆ بی‌تن ئە‌و وەختی بۆ شاریش بە‌پێ
دە‌کرتم مشوورم دە‌خۆن.

– لێ‌ره فەرمانبەرمان زۆرە. هەتا سەر‌جاده پێنج شەش کە‌ست لە‌گە‌ڵ دە‌نێرم.
– باشە. ئێ‌ستا‌ش وا بکە.

نە‌قیب نە‌ختیک بی‌دە‌نگ بوو بیری دە‌کردە‌وه. منیش کە‌ مردن و ژینی خۆم لە‌و
تۆ‌زه بی‌دە‌نگ بوونە‌دا دە‌ده‌ی بە‌ دە‌نگێکی کزە‌لۆ‌کە‌وه گوتم:

– تکات لێ‌دە‌کە‌م لە‌بەر خاتری دۆ‌ستا‌یه‌تی ئە‌وه‌ندە‌م بە‌قسە بکە. ئە‌من جل‌کم
نیە. پارە‌م نیە. بۆ خۆ‌شت دە‌زانی دە‌بێ بچمە بە‌ندی‌خانه.

بە‌زه‌یی پێ‌مدا هاتە‌وه‌و گوتی:

– زۆر باشە. هە‌سته بۆ خۆم لە‌گە‌لت دێم.

بە‌ندی جەرگ و دلانم پسا. "توخوا تە‌ماشایا پاش ئە‌و هە‌موو پارانە‌وه ئێ‌ستا کە
پازی بوو بچم بۆ خۆی لە‌گە‌لم دێ. بە‌و جۆ‌ره هە‌موو نە‌خشە‌کانم لێ‌ تیک

دە‌چێ" دە‌متوانی بە‌ پۆ‌لیسە‌کان بلێم لە‌دەر‌وه‌وه بوە‌ستن. بە‌لام نە‌قیب بە‌و هە‌موو
پا‌بردوو کۆ‌نە‌وه کە لە‌گە‌ڵ منی هە‌بوو هەر‌گیز لێ‌م جیا نە‌دە‌بۆ‌وه. بە‌هەر‌حال

چارە نە‌بوو. لە‌گە‌ڵ فەرماندە‌و سن پۆ‌لیس بە‌ره‌و ماله‌کە‌ی من کە‌وتینە‌پێ.

ژماره‌یه‌ک له دیهاتی‌ه‌کان له‌بەر ده‌می مه‌خفه‌ره‌که‌دا ده‌ستیان کرد به ه‌راو ه‌ریاو خۆپیشاندان، چ‌ه‌ند که‌سیکیشیان شالوویان بۆ ه‌ینام، به‌لام فه‌رمانده‌ چاویکی له پۆلیسه‌کان داگرت و بوو به‌ خه‌خری چه‌خماخان.

دیهاتی‌ه‌کان که‌ گوییان له‌ ده‌نگی چه‌خماخ بوو دوولاتیان ه‌بوو دووشیان بۆ قه‌رز کردو وه‌ک جندی بیسمیل کراو له‌به‌رچاو ون بوون. له‌ پرتگادا هیچمان قسه‌که‌مان له‌گه‌ڵ به‌کتر نه‌ده‌کرد.

جه‌نابی نه‌قیب له‌پیشه‌وه‌ ده‌پۆیشته‌. منیش به‌دوای ئه‌وداو پۆلیسه‌کانیش تفه‌نگیان له‌ گۆلمه‌ گرتبوو و له‌ دوای منه‌وه‌ ده‌پۆیشته‌ن نه‌وه‌کا رابکه‌م.

له‌ دوور که‌ چاوم به‌ ماله‌که‌م که‌وت واقم و پرما، ته‌واوی ده‌رگاو په‌نجه‌ره‌کانیان شکاندبوو. خانه‌قایه‌ک که‌ تا چ‌ه‌ند سه‌عات له‌مه‌وبه‌ر زیاره‌تگای خه‌لکی ئه‌م ناوه‌ بوو دیمه‌نی و پیرانه‌ی شاره‌کانی دوای شه‌ری وه‌بیر ده‌ه‌ینایه‌وه‌. پینکه‌نین گرتمی و بێ ئیختیار که‌وتمه‌ بیری دیکتاتوره‌کان و حکومه‌ته‌ بێ پشت و په‌ناکانیان. ه‌هر ئه‌وانه‌ی تا چ‌ه‌ند سه‌عات پێش ئیستا سوژده‌یان بۆ ده‌بردم ته‌نانه‌ت دارو دره‌ختی ده‌ووبه‌ری خانوه‌که‌شمیان تیک شکاندبوون. دانیایا بووم که‌ به‌و پینیه‌ پاره‌و رایه‌خ و شتومه‌کیش نه‌ماوه‌.

ئه‌مانه‌ ه‌ه‌موو چ‌ش! له‌دلی خۆم دا ه‌ردوعام ده‌کرد ئه‌و شته‌ی ده‌یتوانی پزگام بکا له‌جیبی خۆی مابو و تالانچه‌یه‌کان ده‌ستیان و پیرانه‌که‌یشتبێ.

نه‌قیب پۆلیسه‌کانی له‌ ده‌ری دانا تا ئاگیان له‌ ده‌رووبه‌ری بۆ خۆشی له‌گه‌ڵ من هاته‌ ژوور.

ه‌ه‌موو شتیک له‌به‌ریک هه‌لته‌کابوو. ته‌نانه‌ت په‌رده‌ په‌نجه‌ره‌کانیشیان بۆ موته‌ره‌ک!! له‌ت له‌ت کردبوو و برده‌بوویان. پاره‌که‌و ئه‌و شته‌ قیমে‌تیه‌ که‌ پیم وابوو گیانی من ده‌کریته‌وه‌ له‌ سندووقیکی پۆلادا بوون. خواو پاستان ئه‌ویان پێ نه‌چوو بوو. کلپه‌که‌شی له‌ گیرفانی خۆم دا بوو. سندووقه‌که‌م کرده‌وه‌، پاره‌کانم

گیله پیاو

له پیش چاوی فرمانده هینا ده ری و بۆ ئه وهی زیاتر باوه پم پی بکاو سه رنجی
بۆ لایه کی دیکه رابکیشم له پیشم پارگرت:

- که م و زۆر له نئیوی دا به شی ده کهین.

پاره که به کجار زۆر بوو. بۆ ئه وه ده بوو شهرم و شکو وه لا بنی، به لام زۆر پیاوانه
سه ری راوه شاندا:

- نامه وی. بۆ خۆت پتویستیت به پاره زیاتره. ئه و پاره ده توانی نه جاتت بدا.
زۆرم پی خۆش بوو که پاره که ی وهر نه گرت. راستیشی ده کرد، ئه و پاره زۆر شتی
پی ده کرا.

ته نانه ت به سی به کیکی ده متوانی پۆلیسه کان پازی که م و بۆی ده رچم.
چهند پارچه تنۆکه و شالوارکی پینه کراو له قوژینیکی ژوره که که وتبوون. بۆ
ئه وهی فرمانده ده قیقه یه ک بچیته ده رو نه خشه که م جی به جی بکه م تنۆکه یه کم
به دهسته وه گرت و به پیکه نینه وه گوتم:

- ده کریی ده قیقه یه ک بچیه ده ر تا تنۆکه که م ده گۆرم؟

نه قیب پیکه نی:

- مه یکه قوما ریزی. ئه و وه ختی مندال بووی چهند جارم ئه م دیو ئه و دیوی
دیتوه.

پیکه نینه که ی خه ماوی بوو، منیش پیکه نیم. ئه و پۆژه م وه بیر هاته وه که له گه ل
ئه م جه نابه زۆرانیمان ده گرت و کورپه کان تنۆکه که میان داده کیشا.

نه قیب تیگه یشت بیر له چ ده که مه وه، پرسی:

- له بیرته؟

سه رم راوه شاندا:

- به لئ، به لام ئیستا گوره بووین، ئه و کارانه جوان نین.

په وی کرده ئه ولو گوئی:

گیله پیاو
.....

– ها، نه وه پووم وهرگیترا نه مهش خاتری تز، زوبه.
هر نه و دهرفته بهس بوو. خیترا پریسکه یه که له سووچیکی سندووقه که دا بوو
هه لمگرت و قایم کرد. پاشانیش تنۆکه که م گزپی و گوتم:
– ته او بوو.

کاتیک گه یشتینه مه خفر نه قیب پیش هه موو شتیک گوتی: پاره که تم وی بدو.
یه قیکم هاتوه بهر. چونکه سین پۆلیسیش له ژوروی بوون.
تئ گه یستم مه سه له بهرتیل و شیرینی نیه، دیاره نه خشه یه کی گرنگی به
دهسته وه یه. نه ختیک راوه ستام، به لام فرمانده به توندی گوتی:
– ماتلم مه که، نه گینا ده لیم باخه لیشت بپشکنن.

دیتم کاره که م پیستر ده بی نه گهر پۆلیسه کان بپشکنن پریسکه ی گۆرینیش
ده دۆزنه وه.

ده سه به جئ پریسکه ی پاره که م له سه ر میزه که دانا. جه نابی نه قیب فرمانی به
پۆلیسه کان دا:

– بیژمیرن بزائن چه نده؟
پاره که درشت بوو، زوو له بژاردنی بوونه وه. سه دو چل و یه که هه زارو چوار سه د
لیره بوو.
فرمانده گوتی:

چوار سه د لیره که ی بدو نه وه و سه دو چل و یه که هه زار لیره ش په وانه ی سندووقی
مه حکه مه ی نه سه ته مبول ده که م.

ده سه به جیش وه سللی پاره که ی نووسی و دایه ده ستم.
دیتم کاره که م زۆر قۆر بووه گوتم:

– به گم مه ردی خوا به تووشی نه م گیره و کیشه یه م مه که. سندووقی سه ری
منداله کانت نار په حه تم مه که.

گیله پیاو

نه قیب به پۆلیسه کانی گوت بچنه ده ری تا خۆم بانگتان ده که م."

پۆلیسه کان پیکه نینیکی به مانایان بۆ کردو وه ده رکه وتن.

نه قیب به پیکه نینی پۆلیسه کان زۆر ناره حه ت بوو. داخی دلای خوی به من پشت:

– ناخر بیچوو سه گ نه من تو باش ده ناسم. تو به و پاره ده توانی سه د پۆلیس

رازی بکه ی. چۆن ریگا بده م نه و پاره یه له لای خۆت بی؟!

ئافه رین بۆ میشکی خۆم که وه ک مه کینه ی نه له کترۆنی به که متر له یه ک سانیه

ریگای چاره سه ری گبرو گرفته کان ده دۆزیته وه.

گوتم:

– جه نابی نه قیب زۆر هاسانه. پاره که بده به پۆلیسه کان له وی بعه نه وه.

له قاقای پیکه نینی دا "پیاوی ئاقل! به زی به کتکی بسپیرم؟"

– نه ی ته گبر چیه؟

– هیچ. به بانک دا بۆت ده نیرم.

گوتم:

– جه نابی نه قیب بیده به پۆلیسه کان. با له نه سه تمه بوول بیده ن به سندوقی

به ندیخانه. نه گینا پاره که م ده چی و وه ده ستم ناکه ویته وه.

جه نابی نه قیب ده یه ویست ئیسه باتی بکاک هیچ نابی و منی مال ویرانیش به هه زار

سویندو قورعان ده مه ویست ئیسه باتی بکه م که قسه ی منه.

بریا زمانم لال بوایه و هینده ی له سه ر نه پۆلیسه تام. راسته که ده ئین "نه گه ر زمان

لیگه ری سهر ئاسووده یه". هینده م کیشه کرد فه رمانده گوتی:

– ته نیا ریگایه ک هه یه.

– ها؟ چ ریگایه ک؟

– بۆ خۆم له که لت دیم و له وی پاره که ت ته سلیم ده که م.

گیتله پیاو
.....

ئەگەر کوتکی ئاسنیان لە سەرم دابا وا گێژ نە دەبووم "ئەی دادو هاوار ھەموو نەخشەکانم لێ تێک چوون". بۆ پۆلیسەکان نەخشە یەکێ باشم کێشابوو، سەدی سەد سەردە کە وتم. پیتان وا نەبێ دەمەویست بە پارە فریویان بەم؟

نا. ئەم رێگایە سەدی سەد راست نیە. لە نیۆ پۆلیسیش دا پیاوی راست و بەرتیل نەخۆر زۆر ھەیە. نەخشە کە ی من زۆ لە مانە باشتر دارژابوو، بەلام بە داخەو! ھەموو کارەکان تەواو بوون. فەرماندە پارە کە ی خستە جانتایەکی چکۆلەو ھو بە دەستیو ھە گرت و لە گەڵ دوو پۆلیسی مل ئەستوو کە وتینە پێ. لە پێگا ھیچ ناقتی قسەکردنم نەبوو. پێگای پزگاری لەم داوہ بە تەواوی بە سترابوو، لە پێگای بەندیخانە بەولاوہ رۆژنە یەکم بەرچاو نە دەکەوت. ئەویش بەندیخانە یە کە لانی کەم دەبوو ۱۵ ساڵ ئاوی ساردی لێ بخۆمەوہ.

جەنابی نەقیب لە پێشەوہی جیبە کە سوار ببوو، من و پۆلیسەکانیش لە پشتەوہ کز دامابووین.

ھیچمان قسەمان نە دەکرد. ھەموو سەرمان بردبوو قەپێلکی خۆمانەوہ. نزیك نیوہ پێگە یشتینە بەردەمی چاخانە یە ک. بە ھەر نرخێک بوا یە دەبوو لێرە بەرنامە کە م جێ بە جێ بکەم. ئەم دەرفەتە م لەکیس چوو یا یە فەرماندە یە کسەر دە ی بردمە دەرکی بەندیخانە و تەسلیمی دەکردم.

کاتێک لە جیبە کە دابەزین گوتم:

– ببورە جەنابی نەقیب، پێگا دە دە ی بچمە ئاودەستخانە. دەمزان ی بۆ کاری وا ناچارە ئیزنم بدا. گوتمی باشە بپێ.

چوو مە ژووری ئاودەستە کە دەرگا کە م توند داخست. ترسی ئەو م بوو کە لە کە لێنی دەرگا وە سەیرم بکەن خێرا ئەو پریسکە ی لە پزوو ی شالوارە کە م دا قایم کردبوو و پزوو لە بەنگی خالیس دەرم ھیتا.

گیله پیاو

ئەم بەنگە ھەمان دەرویشی ئیشکچیم بۆی دەھینام و جارجارە دوو کە ئیکم ساز دەکرد. ئیستا دەبوو لەم کاتە ناسکەدا بەفریام کەوئ و لەم داووم پزگار بکا. لە پشت دەرگای ئاوە دەستە کە دانیشتم، چەند جگەرە یەکم دەرهیناو بە پەلە پەل نیوہی تووتنە کە یانم پۆکردو هیندیک بەنگم تئ کردن و نەختیک تووتن دەسەر کردنەوہ.

خەریک بووم سێھەم جگەرە دروست بکەم کە پۆلیسە کە لە دەرگای دا:

– چیه ھەتا کەنگی؟

– ئوہ ھاتم.

– دەستەکانم وەک توولە بی دە لەرزین. چارە نووسیشم بەو کاروہ بە سترابوو. ناخەرە کە ی جگەرەکانم تەواو کردو بەنگ و جگەرەکانی ترم کردە ئاودە ستخانە کە. جگەرە خۆشە ویستەکانم لە قوتووہ کە ھاویشتەوہ و ھاتمە دەر.

فەرماندە کە یفی گالتە ی بزووتبوو، دەستی کرد بە تانوت لیدانم. لە گەل ئوہ ی لە پال خۆم دا زۆر نیگەران بووم، بە لام پیکە نینیکم ھەر بۆدە کرد. بۆ نیوہ پۆ داوای مریشکی سوورەوہ کراویان کردبوو. بە خە یالی خۆیان دە یانە ویست بە پارە ی من لئی پاکیشن.

گوتم:

– فەرماندە ئیزن بدە دوا ئارە قیش پیکەوہ بخۆینەوہ.

قبوولی نە کرد. زۆر نارەحەت بووم چونکە ئە گەر خوار دبایانەوہ کاری من ھاسانتر دەبوو. چاوم لە پۆلیسەکان داگرت ئەوان زۆریان پئ خۆش بوو بە لام لە ترسی جەنابی نە قیب نە یان دەوئرا.

دوو پارە تکام لئ کردەوہ:

– بۆ خۆت دە زانی لە بەندیخانە باسی ئەم شتانە نیە. لیمان گە پئ با نەختیک گەر وومان تە پ کەینەوہ.

گیله‌پیاو

کوتی:

– باشه به‌لام به‌و مهرجه کهم بخۆنه‌وه.

– به‌سه‌رچا، هەر دووسن ئیستیگان. چایچه‌که‌ش له‌وه‌ی موشته‌ری قه‌له‌وی بۆ پەیدا بووه زۆر که‌یفی ساز بوو. پاش نان خواردن جگه‌ره‌کانم وێدان، فه‌رمانده نه‌یه‌یست:

– حەز له جگه‌ره ناکەم.

– دلم داخوړپا. هه‌موو نه‌خشه‌کانم خه‌ریک بوو تیک بچنه‌وه. تکام لی کرد:

– پاش خواردنه‌وه جگه‌ره‌یه‌ک زۆر باشه.

به‌نابه‌دلی جگه‌ره‌که‌ی هه‌ل‌گرت و وه‌پۆلیسه‌کانیشم داو بۆ خۆشم جگه‌ره‌یه‌کی ساغم داگیرساند.

کاتی‌ک سێ چوار مژیان لی‌دان، زانیم کاریان ته‌واوه. دلم ئۆقره‌ی گرت .

که‌وتنه‌ چۆرت لی‌دان و چاویان لی‌ل و پێل بوون. بانگی چایچیم کرد سه‌د لیره‌یه‌که‌م وێ دا:

– وه‌ره‌ کاکه‌ ئه‌مه‌ وه‌رگه‌وه‌ باقیه‌که‌شی بۆ خۆت. چایچی له‌ خۆشیان چاوی ببوونه‌ چوار. قووتووه‌ جگه‌ره‌که‌شم بۆ پراگرت:

– جگه‌ره‌یه‌کی‌ش بکێشه.

ئه‌ویش جگه‌ره‌که‌ی داگیرساند. هێنده‌م قسه‌ له‌گه‌ل کرد هه‌تا جگه‌ره‌که‌ی ته‌واو بوو.

جان‌تایه‌که‌م هه‌ل‌گرت و سوچی جیبه‌که‌م له‌ گیرفانی شوڤیره‌که‌ ده‌ره‌یتناو به‌سپایی له‌ چاخانه‌ وه‌ده‌رکه‌وتم. ده‌مزانێ ئه‌گه‌ر به‌ره‌و ئه‌سته‌مبوول بپۆم ده‌گیریم.

بپیارم دا به‌ره‌ودوا بگه‌رمه‌وه، به‌لام چونکه‌ شوینی گه‌رانه‌وه‌که‌م دیار ده‌بوو، نه‌ختیک چوومه‌ پێش و پاشان له‌سه‌ر جاده‌ی قیر گه‌رامه‌وه به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ی

لێیه‌وه‌ هاتبووم پێم پێوه‌نا.

گیله پیاو

ده پازده کیلومیتر به ولاره تر له سهر هه لدریک رامگرت، پالیکم به ئوتومبیله که وه نا خستمه خواره وه و بۆ خۆشم به جاننا خۆشه ویسته که مه وه چوممه نیو لیره واری ته نیشته جاده که .

لیره واریکی چپو پریوو. سه د وشتی به باره وه تیدا شار د بایه وه که س نه ی ده توانی بیان دۆزیته وه .

ئه و شه وه تا به یانی له سهر داریک رامبوارد. به یانیش تا لای نیوه پۆ ههر له وئ مامه وه . نیتر ماندوویه تی و نارپه هه تی ناچاری کردم بیمه خوار.

به لام زۆر ده ترسام. له هه مووی خه راپتر ئه و پیشه پان و پۆرهم بوو. ده بوو هه رچی زووتر پيشم بتاشم و ده ستیک چاکه ت و شالوار په یدا بکه م. نه گینا ههر که س به و پيش و سمیله وه چاوی پیم که وتبا ده ینا سمه وه و کار له کار ده ترازان.

له نیو دارستانه که دا مالیکى بچووکى جووتیاریم دیته وه ... له په نجه ره وه سه یرم کرد دیتم که سی لئ نه .

بۆ په که م جار له ژيانم دا بپیارم دا دزی بکه م. چ بکه م؟ له وه زیاتر چاره م نه بوو. نه مانه هه موو یاری چاره نووس بوون. منیک که نه وه نده له دزی و کاری خه راپ بیزار بووم تووشی ئه و پۆزه ببوم.

چوممه ژوورئ، ده ستیک چاکه ت و شالواری لادییان هه و کۆنه مووسیکى ژیلپیت و مه کیینه یه کی لیوکه تم هه لگرت، به لام هه رچه ندى گه رام ئاوین هه نه دۆزیه وه . جله کانم گۆپی و سهر له نوئ چوممه وه نیو دارستان. له سهر جۆگه ئاویک دانیشتم به ههر کویره وه ریه که بوو ده ستم کرد به پيش تاشین.

ئه گه ر گایه کم به و کۆنه مووسه سهر بپیبایه له و پيش تاشینه هاسانتر بوو. هه تا ماوم ئیش و نازاری ئه و پيش تاشینه م له بیروناچئ. ده تگوت گاجووتت سهر برپوه، هه موو گیانم ببوو خوین.

گیله پیاو
.....

کاتیك "پیش تاشین" هکه ته و او بوو برسیایه تی تینی بۆهینام. تا ئه ودهم ئه وده ناره حهت بووم برسیه تیم له بیر چوو بۆوه. به لام ئه مجاره له برسان ئارامم لئ هه لگه را بوو.

کاتیك دنیا تاریك بوو که وتمه پئ. هه رچهند ده ترسام پۆلیسه کان له و نزیکانه بن به لام له وه زیاتر خۆم پئ رانه گه را.

پاش ئه وهی چهند سعات به پئ رۆیشتم له دوور شۆقی چرای ئوتومبیله کانم له سه ر جاده به دی کرد.

کاتیك گه یشتمه سه رجاده بۆم نه چۆوه سه ریه ک له کویم و ده بئ به ره و کوئ بپۆم: "نه کا قسه یه کی غه له ت بکه م و شۆفیره کان لیم وه شک که ون!"

ماوه یه که ته ماشای ئه ستیره کانم کرد به لکوو پۆزه لات و پۆژئاوای خۆم بدۆزمه وه، بئ سوود بوو. لۆری یه که له دووره وه په یدا بوو، دهستم بۆ هه لئنا. کاتیك رایگرت گوتم:

– براده ر! ئه و چهند کیلومیتره به چهنده سوار ده که ی؟

– شۆفیره که به مۆنی و خه والوویی وه لامی دامه وه:

– سه رکه وه منیش له هاوده نگیک ده که پۆم.

سوار بووم. شۆفیره که ته نیا بوو. پاش به خیراتن و چاک و خۆشی پرسی:

– بۆ کوئ ده چی؟

– له و دئیانه ی خواره وه کارم هه یه. کابرا نه ختیک پیکه نی و گوتی:

– لیره دئیاتمان له سه ر پئ نیه. تا "ئه رزنجان" هه مووی لیره وارو چیاو چۆله.

دیتم هه له یه کی خه راپم کرده وه و کابرا به ره و هیلانه ی ژهنگه سووره م ده باو بئ گومان پۆلیسه کانیش له سه ر جاده ئیشک ده کیشن. گوتم:

– کاکه! من به هه له چووم... زۆد ببووره. بئزه حهت پای گره من داده به زم.

شۆفیره رایگرت و به ده نگیک زل و به ماناوه گوتی:

گیله پیاو

– چما مندالی به مالی نازانیه وه؟

جوابیکم نه بوو بیده مه وه. پیکه نیم و گوتم "بیوره" ده رگام کرده وه و خۆم فریئ دا.

ئیستا ده مزانی پینگاکم به ره و کام لایه، به لام نه چومه پیش هر له قهراخ جاده له نیو دارستان دا پراوه ستام.

بی ده نگی لیره وارو ده نگی سه یرو سه مه ره که له دووره وه ده هاتن ترس و خۆف تیکی سه بیران بۆ پهیدا کرد بووم.

نه م ده زانی ته گبیرم چیه؟!

پهونا کایی چرای ئوتومبیلیک له دووره وه دپی به تاریکایی ده داو ده هاته پیش. خۆم گورج کرد خه ریک بوو بجمه سه ر جاده، به لام نازانم بۆچی لاقم له دوا نه هاتن، دلم خه بهری دابوو که وریای خۆم بم.

تا نه وکاته هیچ له بیرم نه بوو که له وانیه پۆلیسه کان به شوینم دا بگه پین و هاتوچۆ به و جاده په دا بکن.

ئوتومبیله که به توندی ده هاته پیش، به لام من له جیی خۆم نه بزوتم. کاتیک له پیشم تپه پری سه رو گویلاکی چهند پۆلیسم له نیو جیبه که دا لیک کرده وه.

خوا پوحمی کرد نه چومه پیش. حاله تیکی سه یرم به سه ردا هات. نه مهش یه کیک له وه ختانه بوو که ژیان و مردنی پیاو به موویه که وه به نده. ئیستا نه مانه به ده ست کین و نه م چاره نووسانه له کوئی دیاری ده کرین؟ بۆخۆی مه سه له یه که که زۆرکس نه یان توانیوه وه لاهی بۆ بدۆزنه وه.

هر وا له قهراخ جاده دانیشتبووم و بیرم ده کرده وه چرای ئوتومبیلیکی دیکه له دووره وه ده رکه وت.

دیسان نه ختیک پیم گرت وه، به لام که نیزیك بۆوه دیتم لۆری یه. راست بوومه وه و دهستم بۆ هه لیتنا. لۆری یه که چهند هه نگاو به ولاره تر پراوه ستاو چومه پیش:

گیله پیاو

– کاک! تا ئه نقره به چه ندم سوار ده که ی؟ شۆفیر به دهنگیکی زیرو گیراوه وه
گوتی:

– مەرجه با فەرید بەگ چۆنی، چۆن؟

ژوردی شۆفیری تاریک بوو. نەم دەتوانی سەرو چاوی ببینم، بەلام دەنگم
ناسیەوه. "ژەنرالّ نیازی" یەکیک لە کۆنە هاوالانی بەندیخانەم بوو. چەند سالّ
پێکەوه لە ژوردیك دا ژیا بووین. ئیستا بۆچی ناومان نابوو ژەنرالّ نیازی بۆخۆی
مەسەلە یەك بوو.

دیوانە هیندیك كەس وێردی زمانیان ئەو یە تووشی هەركەس بن پیتی دەلێن
"کاک"، "خۆشەویستم"، "براگیان"، "ئاغا" و ئەم جۆره شتانە؟

ئەم هاوڕێیە شمان لە وردو درشت تووشی هەركەس بوا یە دە یگوت "ژەنرالّ" جا
بۆ یە لە بەندیخانە ناومانە نابوو "ژەنرالّ نیازی".

ژۆرم پێ ناخۆش بوو کە منی لەو بەرگە دا دی. پێم خۆش نەبوو کەس بەمناسی،
بەلام چارنەبوو، پێکەنینیکم بۆ کردو گوتم:

دەستت ماچ دەکەم "ژەنرالّ" تۆ چۆنی؟

– باشم. سەركەوه.

هەر لە پەنایەوه دانیشتم پرسی:

ئەم تەشك و دیمەنە چیه؟ دیسان چ کەلەکیکت بە دەستەوه یە؟

– هیچ بابە. تازە من پیاوی کەلەك و مەلەك نیم.

ژەنرالّ نیازی مستیکی توندی لەسەر شانم دا:

– کۆرە برۆ ئه و چاو و پوو هە خۆت بن، درۆ لەگەلّ منیش دەکە ی؟!

– نا بە گیانی تۆ. شیوه ی قسەکانی کۆری و پرسی:

– بەسەری من ئیستا خەریکی چی؟

– خەریکی کشتوکالم.

گیله پیاو

تیگه ییشتم باوه پی نه کرد، شانئیکی مه لته کاندو گوتی:

– زۆر باشه. خۆ شوکور کاروبارت باشه؟

– ئی، خهراپ نیه. تۆ چۆنی؟

– ئیمهش نان و ئاویک پهیدا ده کهین.

من زۆر حهوسه له ی قسه کردنم نه بوو، فکرم هه ر له سه ر جاده که بوو ده ترسام تووشی جیبی پۆلیسه کان بین. به لام ژهنرال نیازی یه ک بین قسه ی ده کرد. بیره وه ری پۆزگاری به ندیخانه ی و شیرینکاریه کانی ئه و دواییه ی بۆ ده گتیرامه وه ناوبه ناویش پیکه نینئیکی پرمانای بۆ ده کرد.

گه یشتینه نیزیک چاخانه یه ک. نیازی ده یویست لادهین چایه ک بخۆینه وه نه ختیک ماندرومان به سیته وه.

به لام من رازی نه بووم. ده مه ویست هه تا دنیا تاریکه له مه لبه ندی خه تر دوور که وینه وه ... گوتم:

– بابه لیده بابڕۆین یه کسه ر بۆ ئه نقه ره.

– چما شووتیمان بۆ نه خۆشی هیناوه؟

– ئیره خواردنه که ی باش نیه.

نیازی قاقایه کی بۆ کیشاو گوتی:

– یانی له خواردنی به ندیخانه ش پیسته ره جه نابی نه جیب زاده. له که نگتوه وا نازپه روه رده بووی؟

نه مه ده ویست زۆری له سه ر بپۆم، به لام له پیر له به رده می چاخانه که چاوم به جیبی پۆلیسه کان که وت. وا تیک رابووم خه ریک بوو به ندی جه رگ و دلانم بپسین.

نیازی خه ریک بوو ئوتومبیله که به ریتته به رده رگای چاخانه که. دیتم ئه گه ر بپۆین پۆلیسه کان وه شک ده که ن و به دوامان دا دین. ختیرا گوتم:

گٺله پياو
.....

نيازی گيان! بۆ من باش نيه بيمه چاخانه. دهچم لهولا لهسر جاده چاوه پريت دهيم تا دئي. نهگه پۆليسهكان پرسيان بلئي كهسم نهديوه.

نيازی بۆ خوی وهستای ئهوه مهسهلانه بوو. به دووقسه ههموو شتيك حالي بوو چاوی دهريه پاندو ته ماشايه کي کردم:

- بيچوه سهگ! نه تده گوت خهريکي کشتوکالم! ئه ئی بۆچی...؟ به پارانه وهوه گوتم:

- به قوربانت بم جارئي بچۆ چاخانه با پۆليسهكان نهيه نه دهري پاشان ههموو شتيك بۆ دهگيرمه وه. به لام وريابه بۆن نهکن!

خيڤا خۆم فرئي داو وهك تازئي به نيو دارستان دا غارم دا.

دووسه د سئسه د ميتر به ره وژيتر چومه سهرداريك و له دووره وه چاوم بريه چاخانه كه.

نازانی له چ حالتيك دا بووم... تاوانبارو كه له كباژ نهگه شيريان هه وران دابيني هيشتا به دبهخت و به سته زمانن.

هه زار ميليۆن پاره و چه ندين ساڵ خۆشي سهعاتيك دله خورپه نايه نئ. ئهوه جهه ننه مه ئی بۆ گونا هباران دانراوه، باوه پ ناکه م له ودله خورپه و چاوپوانی په ناخۆشتر بي. وهك ده لئين، ترس له نه خۆشي خهراپتره. ئه وه نده ناره حهت بووم ئاوانم بوو پۆليسهكان بين و بمگرن تا له ودله خورپه و نيگه رانی په پزگارم بين.

پاش سهعاتيك نيازی هات. سوار بووين و كهوتينه پئي. گوتی:

- ئی. پياوی باش! ئيستا بلئي بزائم مهسه له چيه؟

ئيستا كه كاره كه وای لي هاتبوو ناچار بووم له سيري تا پيوازي ههموو شتيكي بۆ بگيرمه وه.

به سه رهاته كه م هه تا نه نقره ئی خاياند. كه لي بوومه وه نيازی پرسى:

گیله پیاو

– باشه، ئیستا نیازت ههیه چ بکهی؟

– به پاستی بۆ خوشم نازانم.

نیازی که زۆری به زهیی پیمدا هاتبۆوه زهرده خه نهیه کی ساردی هاتی و گوتی:

– نه گەر به قسهی کاکی خۆت ده که ی لۆری به ک بکره و خۆت له و دهر به دهری و به دبه ختی به پزگار بکه.

فکریکی باش بوو، به لام نه و پابردووو نه حله تی به م چ لئ کردبایه؟ پرسیم:

– مه گەر پۆلیس دیتلئ پیاو به سهر پاستی بژی؟

– مه ترسه، نه گەر پیاو ده ست له که له کبازی هه ل بگری کاریان پی نهیه.

که وتمه فکروهه "توخوا ته ماشا! ریکه وت چ نه خشیکی له ژیانی بنیاده م دا ههیه.

ریکه وت هیندیك جار له وانه یه بته گه یه نیتته سهر ته ختی پادشایه تی و هیندیك

جاریش تووشی به دبه ختی و چاره ره شیت ده کا."

من هه میسه له پیشهاته کان دا له سه ره تاوه باشم بۆ ده هات، به لام دوایه تووشی

به لآو دهردی سه ری ده بووم.

بۆیه هه ره وخت شانس پووی تی ده کردم هه ره ل بهیری ناخره که ی دا بووم.

نه مجاریش زۆر له وه ده ترسام که وا هاسان و بی ژانه سه ره له چنگ پۆلیسه کان

پزگار ببووم. که گه یشتینه نه تقه ره قه ول و قه رارمان داناو لیک جیا بووینه وه.

بپارم دابوو به و پاره ی هه مه لۆری به ک بکرم. به یانی هه وه ل کارم نه وه بوو چه ند

پۆژنامه یه کم کری.

ده مزانی پۆژنامه کان له باره ی منه وه هیندیك شتی سه رسووپهینهر ده نووسن.

نه گەر نه و خه به رانه م کۆ کردبایه وه که له به کم پۆژه وه پۆژنامه کان له سه ریان

نووسیوم کتیبیکی گه وره یان تی ده بوو.

نه وانه زۆر له نه سلئ به سه ره اته که ی من خۆشتره به تامتر بوون.

"زۆر سه یر بوو. نه م جار ه پۆژنامه کان هیچیان له باره ی منه وه نه نووسیوو."

ئو رۆژه زۆرم پئ سەیر بوو، بەلام دواپە تیگە یشتەم ھۆی چی بوو:
 فەرماندەو پۆلیسەکان کاتیک وەھۆش ھاتبوونەو ھو دیتبوویان "دەلانکەم ناوئ"
 دۆسیە و مۆسیە کەیان دراندبوون و دیزە بەدەر خۆنەیان لئ کردبوو.

بەوجۆرە کاری من زۆر ھاسانتر بوو، لانی کەم دەمتوانی ھەتا شتیکی تازەم
 بەسەر دئ، بەبئ دلە کوتە و نارەحەتی ژیانیک بەرمەسەر. چوو مە بازار دەستتیکم
 جلی جوان کپئی.

بپیارم دا بەرنامە ی ژیانم وا ریک بەخەم کە تازە جارنکی دیکە لاقم بەتەلەو ھەبئ،
 بەلام داخە کەم ئەو بپیارە زۆر زوو تیک شکا.

و ھە ک قانونی لە پەردانراو، کە تەنیا ۲۴ سەعات کار دەکا، ھیتشتا شەو و پۆرتیک
 بەسەر بپیارە کەم دا تئ نە پە پیبوو کە پێشھاتنکی سەیرو چاوە پوان نە کراوم ھاتە
 پئ.

دەمەویست پئش ئەو ھە دەست بە کار بکەم سەرنکی دایک و بابەکانم بدەم. بزانی
 ماون یا مردوون، چیان بە سەرھاتوو؟ و ئیستاش کە پارەم ھەپە یارمەتیەکیان
 بدەم.

حیسابنیکم لە بانک کردەو، ھیندیک لە پارە کەم لە بانک داناو ئەو کە ی تریشم
 لە تەنکە ی باخەلم ناو لە گەل نیازی چووم بۆ ئەستەمبوول.

لای ئیوارئ گە یشتینە ئەستەمبوول. ھەوا زۆر خۆش بوو. دیمەنی دەریا روھی
 بنیادەمی دەگە شانندەو.

نیازی پئشنیاری کرد "بچین ئەمشەو کە یفیک بکەین".

بەخۆم نەبوو راپچەنیم. دەمزانی خۆش رابواردن بۆ من حەرمامە، بەلام ئەودە مال
 ویرانەم زۆری ئارە زووی شەو یک خۆشی و رابواردن ھەبوو. گوتم:

– باشە. بابچین... شەو یک ھەر شەو یکە.

چووینە دورگە ی "بیوک ئادا" لەوئ گازینوی زۆر خۆشی لئین. دیارە جیگای
 مەمانان نیە، بەلام ئیمەش ئەوشەو سەرۆسە کوتەمان زۆر ریک و پیک بوو. جەلەکانی

گڻله پياو

من سهرتاپا تازه بوون. نيازيش به و قه دوقه وار به وه هموو كه س سامي
لي ده كرد.

چووينه گازينتو، يه كيك له شاگرده كان غاري دا پيشمان:
- فهرموون.

بوخوي وه پيش كهوت و نيمه ي برده سهر ميژيك كه به سهر ده راي دا ده پواني.
من به جاريك خوم لي گورابوو. خوم وهك پياويكي ماقوول و ناسراو ده هاته پيش
چاو و پيم و ابو "كابرا بوته پياو! !".

نيازيش چه بي له بهر من دا نه بوو. هردووكان به فيزو ده ماره وه له پشت
ميژه كه دانيشتين.

شاگرده كه چاو پواني قسه ي نيمه بوو. زور به نه ده به وه له تهنيشت ميژه كه
راوه ستابوو گوتي:

چ نه مر ده كه ن؟

پووم كرده نيازي و هه ر وهك جاران و توژنيكيش زياتر گوتم:

- زه نه رال چ بيتي؟

نيازيش هه ر هيچ ناگاي له مه محمودي بي زه واد نه بوو. فكري نه كرد بووه كه له
شوپينيكي گشتي دانيشنووين و نه م "ناو" گورينه و نه وه كه يه كيك به درو خوي به
"زه نه رال" له قه له م بدا كاريكي خه تهرناكه. زور جيدي به شاگرده كه ي گوت:

- كوپي باش! گوشتي تيكه لاومان بو بيتنه.

شاگرده كه پرسى:

- قوربان خواردينه وه چ ده فهرموون؟

دووباره رووم كرده نيازي:

- چه نابي زه نه رال چي نه مر ده فهرموون؟

نيازي مال به قوپگيراييش هه ر وهك به راستي زه نه رال بي، نه ختيك بروي هه لته كاندو
وهك داواي په رداختيك ناوي سارد بكا زور به بي موبالاتي گوتي:

گیله‌پیاو
.....

– بتلیک ویسکی بیئه.

نه مجاره‌یان کابرای شاگرد نیکلامیکی وای کیشا هیئنده‌ی نه‌مابوو لووتی بگاته زه‌وی و کوتی:

– به‌سه‌ر چاو جه‌نابی ژهنرال هه‌ر نیستا... سه‌هولیشتان بۆ بیئم جه‌نابی ژهنرال... نه‌مر فهرموو جه‌نابی ژهنرال...

شاگرده‌که پاشه‌وپاش کشایه‌وه. هیئنده‌ی نه‌مابوو له‌ فیشقه‌ی پیکه‌نینی بده‌م، به‌سته‌زمانه پینی وابوو نیازی هه‌ر به‌پاستی ژهنراله!!

با نه‌وه‌ش بلیم که نه‌وده‌م ژهنرال شتیکی عه‌جایب بوو.

شاگرده‌که به‌کسه‌ر ده‌چینه لای خاوه‌ن گازیئوو به‌داو وناو بۆی ده‌گیرته‌وه که:
"ژهنرالیک هاتوته گازیئوو".

به‌پیکه‌وت خاوه‌ن گازیئوش کاری له‌دایره‌یه‌ک حاسی بووه‌و چه‌ند پۆژه به‌دوای واسیته‌یه‌ک دا ده‌گه‌پئ که کاره‌که‌ی بۆ رایبی بکا. ئیتر هه‌ر که نه‌م خه‌به‌ره‌ی بیست هه‌موو کاره‌کانی به‌جی‌هیشت و پایکرد بۆ لای ئیمه. هیشتا پینج شه‌ش هه‌نگاوی مابوو بگاته لمان به‌و زگه زه‌لامه‌وه ده‌ستی کرد به‌ دوولاماتنه‌وه‌و مه‌رایبی کردن.

– به‌خیره‌اتی جه‌نابی ژهنرال... به‌ره‌که‌تت هیئا... گازیئوکه‌ت سه‌ریه‌رز کرد...

نیازیئ زۆر بی موبالات و له‌سه‌رخۆ سه‌ریکی بۆ له‌قاند:

– مه‌منوونم.

پاشان به‌ده‌ست ئیشاره‌ی بۆ کرد که خاوه‌ن گازیئوو بچینه‌وه سه‌ر کاری خۆی، به‌لام کابرا وازی نه‌دینتاو له‌پوو نه‌ده‌چوو:

– قوریان خواردن چیتان نه‌مر کردوه؟

– هه‌رچی ده‌مانویست گوتوومانه، میترسی، سوپاس هه‌موو شتیکی هه‌یه. به‌لام

خاوه‌ن گازیئوو نه‌م قسانه‌ی به‌ گوئی دا نه‌ده‌چوو. په‌یتا په‌یتا فه‌رمانی به‌ شاگرده‌کان ده‌دا:

گیله پیاو

– کوپه بپږ جه رگ ودل بږ جه نابی ژهنرال بینه... بپږ زووبه که بابی گزشت به رخ ساز بکه.

نیازی زږ له و پریابازیبی کابرا قه لس بوو. شاگرده که ی بانگ کرد:
– کوپه و ره بزائم.

شاگرده که که پرایه وه و نیازی له خاوهن گزینتو که ی پرسى:

– من پاره که ی ددهم یان تو؟

– ببووره قوریان... نه م قسانه چیه؟ پاره یانی چی سیبهری جه نابت بږ نیمه له نالتوونیش به نرخ تره.

پاشان پووی کرده وه شاگرده که:

– یاللا بی ناقل... ماتلی چی؟... بپږ زووبه...

کاتیک خاوهن گزینتو پووی کرده نه ولو فرمانی به شاگرده که دا، نیازی چاویکی له من داگرت و به نیشاره حالی کردم که خاوهن گزینتو پتی وایه نیمه میلیونترین. منیش شانم هلته کاندو به سپایی گوتم:

– گویت له م قسانه نه بن، له چی ده ترسی؟ پاره مان زوره خه مت نه بن.

خاوهن گزینتو پووی کرده وه نیمه:

– قوریان نیمه هرچه ندی خزمه تی نیوه بکه ین که مه. نیزن ده فرمویون "تف نه تر کاتف" یکیشتان بینتته خزمه ت؟

من قه تم نه و خوارنده نه دیتبوو به لام نازانم بږچی له خوره گوتم ناخوم.
خاوهن گزینتو گوتی:

– با گون و گورچیله ی برژاوتان بږ بینن.

– نا بابه! نه مانه چین؟

هر نه مه م له ددهم ده پهری و نیازی به پراویژنکی تاییه تیه وه گوتی:

– به راستی بیچووه ژهنرالی.

نه مجار کابرا بای دایه وه سه رمن و زږر به نیحترامه وه ته عزیمی بږکردم:

– بئ گومان جه نابی ژه نرال زاده حه ز له مریشکی برژاو ده که ن؟

گوتم:

– به لئ، بابینن.

شاگردده کانیش به راست و چهپ دا ئیکلامیان ده کیشاو مه رکه سه ده یه ویست زیاترمان خزمهت بکا. نه ونده بیان خواردن و خوارنده وه هینا که ئیتر له سهر میزه که جئ نه بوو. من به نیازیم ده گوت ژه نرال و نه ویش منی به "ژهنرال زاده" بانگ ده کرد.

ئاخره که ی مه رچۆنیک بوو خاوهن گازینومان له کۆل خۆ کرده وه، به لام سئ شاگرد به رامبه رمان ویستابوون و ناماده ی جئ به جئ کردنی فرمان بوون. ئیمه ش بئ پسانه وه ده مان خوارده وه. ده ریا دیمه نیکی جوانی مه بوو موسیقاییه کی نه رمیش که له بلندگۆکه وه بلاوده کرایه وه زۆری کار تئ ده کردین. به ره به ره خه ریک بوو سه رخۆشی مه موو گیانمان دا بگریئ.

راست له وکاته دا ژنیک چۆسه ر شاتۆ و دهستی کرد به گۆرانی.

پهنگه نه گه ر وه ختیکی دیکه بوایه پیاو ژانه سهری پئ گرتبا، به لام له و وه خته دا گۆرانی نه و ژنه بۆ ئیمه ناوازیکی گیانپهروه ر بوو. بۆخۆشی له به ر چاوی ئیمه نه ونده جوان بوو، پیمان وابوو فریشته یه. پاشان تۆره ی سه ما هات. دووسی ژن به نه ندامیکی نیوه دا پۆشراو و مه وه س بزۆینه وه هاتنه سه ر شاتۆ.

مه موویان مه ر سه رنجی ئیمه یان ده داو ناوبه ناو بزه یه کی شیرینیان بۆ ده کردین. وه ک نه وه ی بیجگه له ئیمه که س له و گازینۆیه نه بئ، دلم خه به ری دا تووشی شتیک ده پین. گوتم:

– ژه نرال! نه م کاره ئاخری خیریئ.

– کام کار؟

– نه م به زمه ی نه مشه ومان!

– بۆچی؟ به پاره ی خۆمان پای ده بوئیرین. چی تئدایه؟!

گڻله پياو

هه ناسه يه کي قوولم هه لکيشاو گوتم:

– ژه نرالآ نه من تا ئيستا زور جارم تاقى کردو ته وه.

ههروه ختيک که يغم زور سازي، ده زانم پيمه وه ده دا. هه ميشه بق چهند سه عات
خوش رابواردن عومريک کوپره وه ريم کيشاوه.

نه مشه ويش دلّم زور ده ترسي!

نيازي شانپيکي هه لته کاند:

– دانيشه. وا دياره حالت باش نيه. ناخرچ ده بي؟!

نه مهي گوت و ئيستيکانه که ي هه لدا "به سلامه تيت". منيش ناچار ئيستيکانه که م
هه لينا: "به سلامه تيت".

نيازي چاوي له ژنيکيان داگرت که ره قسي نه سپانيولي ده کرد. خاوه ن گازينق وه ک
ديويک که موويان لي هه لپروژاندي، ده سبه جي هاته ته نيشت ميزه که ي ئيمه:

– جه نابي ژنره آل ئيزن ده فهرمووي بيته سهر ميزه که تان؟

نه من هيته سهر خوش بووم له قسه ي خاوه ني گازينق حالي نه بووم. پيم و ابوو
ديسان له خوارده مهنى ده پرسى، گوتم:

– خواردن ئيتر به سه. ته نيا بتليک مه شرووب بيته.

به لام نيازي که تيگه يشتبوو کابرا چي گوتوه، وه لامي دايه وه:

– بوخزي باشه، به لام زماني نازانم.

– جه نابي ژنرالآ زماني ئيمه ده زاني... نه سلن خه لکي ئيره يه.

پاش نه وه ي سه ما ته واو بوو، کابرا هينايه سه رميزه که ي ئيمه. کاتيک باشي لي
ورد بوومه وه ديتم خه لکي شاره که ي خومانه. دووباره ئيستيکانه کانمان پر
کرده وه هه لمان دان.

ورده ورده و امان به سهر هات که نه مان ده زاني ده لئين چي؟

نیازی وه‌زعیکی سه‌یری هه‌بوو. ده‌تگوت بۆ خۆشی باوه‌پری کردوه‌و پتی وایه‌ هه‌ر به‌پراستی ژهنراله. ده‌نگی خۆی نیر ده‌کردو برۆکانی هه‌ل‌ده‌ته‌کاندو ملی قییت راده‌گرت. له‌په‌ر به‌ده‌نگیکی سه‌یره‌وه به‌سه‌ر تیپی موسیقای دا نه‌پراند:

– بیده‌نگ بن! ئه‌و قوریاته‌ چه‌ لیتی ده‌ده‌ن. زووکه‌ن ئاهه‌نگی سه‌مای شاتری لی‌ده‌ن.

موسیقاژهنه‌کان فه‌رمانه‌که‌یان به‌چی‌ که‌یان‌دو خه‌لکی ده‌ورو به‌رمان که‌وتنه‌ سرت‌ه‌و خه‌لوه‌و نا‌په‌زایی ده‌ربرین. به‌لام خاوه‌ن گازیته‌ به‌سرت‌ه‌و حالی کردن:

– "ژهنراله".

ئه‌و سه‌رده‌می که‌س نه‌ی‌ده‌توانی قسه‌ له‌ قسه‌ی عه‌سکه‌ری‌یه‌کان بکا، هه‌رچی گوتبایان بی‌ ئه‌ملاونه‌ولا چی‌به‌چی‌ ده‌کرا.

ئیمه‌ له‌ هه‌موو شتیک‌ بی‌خه‌به‌ر بووین و نه‌مان ده‌زانی به‌ده‌ستی خۆمان چ قورپک‌ به‌سه‌ری خۆمان دا ده‌که‌ین.

موشته‌ری‌یه‌کان هه‌موو نا‌په‌حات بوون و پیکه‌وه‌ که‌وتبوونه‌ سرت‌ و خورت. بۆ به‌دبه‌ختی دووئه‌فسه‌ریش به‌ژن و منداله‌وه‌ له‌وئ بوون.

تیپی موسیقا ئاهه‌نگی سه‌مای شاتری لی‌ ده‌دا، نیازی‌پیش ده‌ریه‌پری و له‌ ناوه‌پراستی شاتۆکه‌دا ده‌ستی کرد به‌سه‌مای شاتری.

پاشانیش ده‌ستوری دا ئاهه‌نگی قه‌سابان لی‌ده‌ن.

سه‌مایه‌کی کرد ده‌ماخی هه‌موو موشته‌ری‌یه‌کانی تیک‌ دا. بۆ ئه‌وه‌ی پیکه‌ن‌ین نه‌یانگرئ و ژهنرال‌ تووره‌ نه‌بی‌ یه‌ک به‌دوای یه‌ک دا گازیته‌که‌یان به‌چی‌ هیشت.

نیازی که‌ به‌ته‌واوی سه‌ری گه‌رم ببوو ده‌ستی برد سه‌رپۆشی میژنکی راکشا، هه‌رچی قاپ و قاچاخی له‌سه‌ری بوو که‌وتنه‌ خوارو وردوخاش بوون.

به‌لام نیازی وه‌ک نه‌ بای دیبی‌ و نه‌باران، سه‌رپۆشی میژه‌که‌ی له‌پشتینی به‌ست و ده‌ستی کرد به‌سه‌مای عه‌ره‌بی.

گیله‌پیاو

ئیمه ناگامان له هیج نه بوو. به لّام گویا نه فسره‌کان که له و نه داو نه تواره وه جان هاتبوون به ته له فۆن ئینزیباتخانه یان ناگادار کردبوو. نیازی کاتیک ماندو و بوو که وته هه ناسه برکه، هاته وه سه‌ر میزه‌که‌ی خۆمان و هاواری کرد "کاکه حیسابه‌که ت بینه بزائم" شاگرده که پای کرده لای به پتویه به‌ری کازینۆ، ئاغا به پیکه‌نین و پیا‌بازی به وه هاته پیش:

– ببوون جه‌نابی ژه‌نرال! قابیلی چیه؟ چۆن من پاره له ئیوه وه‌رده‌گرم؟ له وکاته‌دا سه‌رۆکی ئینزیباتخانه به‌خۆی و چهند ئینزیباته‌وه وه‌ژوو‌رکه‌وت. ئیمه ناگامان له هیج نه بوو و هیج بایه‌خمان پێ نه‌دا.

نیازی که وه‌زعی زۆر شپ‌رزه بوو، سه‌ری وه‌سه‌ر میزه‌که کردو منیش چاوم برپیوووه که شتی‌یه‌ک که به پیش (داردانیل) دا تێ‌ده‌په‌پی. که شتی دیمه‌نیکی زۆر جوانی هه‌بوو.

که شتی‌یه‌که‌م به‌نیازی نیشان دا. نیازی که زۆری ئاره‌ق کردبوو، ده‌سته‌سپ‌ره‌که‌ی ده‌ره‌یناو خه‌ریک بوو ئاره‌قی ناوچاوان و پشت ملی وشک ده‌کرده‌وه هه‌وای شاعیری له‌سه‌ری دا. ده‌ستی بۆ لای که شتی‌یه‌که پاداشت و گوتی:

"ئه‌ی که شتی نه‌ناسراو! بۆ هه‌ر کۆی‌یه‌ک ده‌چی منیش له‌گه‌ڵ خۆت به‌ره. بۆ به‌نده‌ره نه‌ناسراوه‌کان. ئه‌و جیگایه که بنیاده‌می لێ نه‌ی."

دیتم نیازی حالی زۆر شپ‌ره و باش که وتۆته هاته‌ران پاته‌ران. به شاگرده‌که‌م گوت تا کاسی‌یه‌ک بانگ که تا له‌تام ده‌رنه‌چوووه با هه‌لی گرم بیبه‌مه‌وه. شاگرده‌که‌ پویش و منیش گه‌رامه‌وه بۆ لای نیازی. ئه‌و هیشتا هه‌ر خه‌ریکی شتێر وتن و ئاره‌ق وشک کردنه‌وه بوو.

خه‌ریک بوو قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌م، فریا نه‌که‌وتم. به‌کێک له‌پشته‌وه پرسى:

– ناوت چیه؟

وه‌رگه‌رام دیتم دوونه‌فسه‌ری ئینزیبات له‌ته‌نیشت میزه‌که‌مانه‌وه پاره‌ستاوان، دیسان زۆر وه‌سه‌رخۆم نه‌هیناو ناوی خۆم گوت.

گیله‌پیاو
.....

نیازی هیتشتا خه‌ریک بوو خواحافیزی له که شتی‌یه که ده‌کردو ده‌ستی لئ
پاده‌وه‌شانند. به‌سپایی پیم گوت:

- وریای خۆت به .

یه‌کێک له‌ئه‌فسه‌ره‌کان پرسی:

- ئیوه پاشای کوپین؟ (ئه‌وده‌م به‌ژه‌نرالیان ده‌گوت پاشا - وه‌رگێی).

نیازی بی‌ئوه‌ی ئاوێ بداته‌وه‌ جوابی دانه‌وه‌:

- مه‌حموود پاشا، حه‌یده‌ر پاشا. (ئه‌مانه‌ ناوی دوو‌گه‌ره‌کی به‌ناوبانگی
ئه‌سته‌مبوولن - وه‌رگێی).

ئه‌فسه‌ری ئینزیبات له‌وه‌لامه‌ی نیازی که زیاتر وه‌ک گالته‌ پیکردن ده‌چوو‌ن‌د
توو‌په‌ بوو و له‌بن لیوانه‌وه‌ سێ چوار جنیوی مه‌زه‌داری بۆ به‌پێ کرد. له‌پاشانیش
ده‌ستووری به‌ئینزیباته‌کان دا بمان گرن و بمان به‌نه‌ ئینزیباتخانه‌.

خاوه‌ن گازیئێ که تا ئه‌وده‌م ده‌ست له‌سه‌ر سنگ راوه‌ستا‌بوو، هاته‌ پیش و به‌
ئه‌فسه‌ره‌کانی گوت:

- قوربان ئه‌ی حیسابه‌که‌ی ئیمه‌ که‌ی ده‌ی دا؟

کابرای تاین وه‌ختیک تیگه‌یشت ئیمه‌ ژه‌نرال نین قایمه‌یه‌کی بالابه‌ریزی بۆ نووسین
که هه‌تا ده‌مرم له‌بیرم ناچێ.

پاشان چ پووی دا؟ چیمان گوت؟ چۆن بوو؟ هیچ له‌بیرم نه‌یه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌زانم
سه‌بینه‌ی لای نیوه‌پۆ هاته‌وه‌ هۆش خۆم. نازانم هۆی خوارینه‌وه‌ی زۆر بوو یان
هۆی لێدانی دوینێ شه‌و، هه‌موو گیانم دیشا. ناوچاوانم به‌دوو جێ شکابوو. نیازی
له‌منیش خه‌راپتر بوو. ئه‌وه‌ر خۆی به‌پێوه‌ پانه‌ده‌گرت.

له‌گه‌ڵ وه‌هۆش خۆ هاتینه‌وه‌ لێپرسین ده‌ست پێ‌کرا. له‌ پرسیاره‌کان راو له‌وه‌
هه‌موو فه‌رمانبه‌ره‌را که به‌سه‌رنجه‌وه‌ سه‌یری ئیمه‌یان ده‌کرد، تیگه‌یشتین که
مه‌سه‌له‌که‌ زۆر قوول بووه‌و به‌و هاسانیه‌ پرگاریمان نابێ. به‌پاستیش هه‌روا بوو.

..... گٺلھ پياو

مہ سہ لکھ تہ نيا ھلگرتني ناوي ژہ نرالئي نہ بوو، ئيمہ يان بہ جاسوسي و ناردني خہ بہر بڻ بيگانہ تاوانبار کردبوو. پڙڙنامہ کانيش ٺہ وندہ يان مہ سہ لکھ گہ ورہ کردبووہ کہ ھہ موو کہ س پٽي و ابوو ئيمہ دوو جاسوسي خہ يانہ تڪارين و دہ بٽي بٽي مہ حکمہ ئيعدم بکريين. کاتيک سہرديري پڙڙنامہ کانم ديت ھر ٺہ وندہ بوو شاخم لئ نہ پوان.

"دوو جاسوسي خہ تہرناک کہ خويان کردبووہ ٺہ فسہري سوپا، لہ کاتيک دا لہ سہر داردانيل لہ گہ لئ کہ شتي يہ کي سؤڦيتي خہ ريکي گورپنہ وہ ي ئيشارہ و ناردني خہ بہر بوون دہ سٽگير کران".

جا پڙو ٺہ مہ ي چاک بکہ. توخوا قسہ لہ وہ قورپر دہ بٽي؟ نيازي قورپہ سہر سہر خوش بوو و بہ مہ ستي شيعري دہ گوت. کہ چي پڙڙنامہ کان چ کلک و گوي يہ کيان لٽناوہ.

محقق دہ تگوت بابم کوشتوہ، زور بہ پروگري و تورپہ يي پرسى:

– بؤچي دہ سٽت بؤ کہ شتي سؤڦيتي راوہ شاندا؟

– وھ لئلا من دہ سٽم رانہ وہ شاندا نيازي پاي وہ شاندا.

– بؤچي پاي وہ شاندا؟

– ٺہ و نہ ي دہ زاني کہ شتي سؤڦيتي يہ. ٺہ گہر زانيبای کاري وای نہ دہ کرد. پٽي و ابوو کہ شتي خؤمانہ.

– ٺہ گہر و ابوو ٺہ و قسانہ ي چ بووہ دہ يگوت "ئيمہ بہرہ بؤ بہ نندہرہ

نہ ناسراوہ کان" چما ٺہ سٽہ مبولل بہ لاي ئيوہ وہ بہ نندہ ريکي نہ ناسراوہ؟!

– قوربان ٺہ و برادرہ سہر خوش بوو نہ ي دہ زاني چ غہ لہ تيک دہ کا.

– کہ سيک سہر خوش بٽي دہ پشيتہ وہ دہ سٽ رانہ وہ شيتي.

– مٽندہ تيک نہ چو بوو پشيتہ وہ.

– باشہ بيچگہ لہ دہ سٽ چي تري راوہ شاندا؟

– ھيچي تري رانہ وہ شاندا.

گیلہ پیاو

- ئى بۆدەلئىن ئالاي پاره شاندىو. ئو بەدارى ئالاكە نىشارەتى داوہ.
- ناقورىان ئالاي لەكوئى بووہ؟
- بەلئى ئالاي پى بووہ ئو وىش ئالاي سىپى كە نىشانەى خۆبە دەستەوہ دانە. چەند كەس چاويان لى بووہ و شايەتىيان داوہ.
- ئالا نەبوو قورىان دەستەسپرەكەى بوو. ئو وىش پاي نەدەوہ شاندى. گەرماى بوو ئارەقەكەى وشك دەكردەوہ و باوہ شىئى خۆى پى دەكرد.
- تۆ چىت پاره شاندى.
- من هيجم پانەوہ شاندى.
- چۆن. تۆش شتىكت پاره شاندىوہ. چەندكەس چاويان لى بووہ كە تۆ ئالايەكى شىنت پاره شاندىوہ.
- بى ئىختيار دەنگم هەلپرى و وەلامم داىەوہ.
- قورىان بەو تارىكەشەوہ كابرالى سوارى كەشتى چۆن پەنگى سىپى و شىن لىك دەكاتەوہ؟
- تۆ چۆن بەو تارىكەشەوہ كەشتى يەكەت دى؟
- كەشتى چراى مەيە. بەچرايەكەى پرا زانىم كەشتى يە.
- ئو ئالاشىنەى پات دەوہ شاندى لەكوئى يە؟
- لەپر وەبىرم هاتەوہ:
- بەرئىز ئالا نەبوو. ئو وەتا بۆينباغەكەم بوو. وەك دەبىنى بۆينباغەكەم شىنەو پەنگە لەوكاتەدا با پاي وەشاندىبى.
- لەگەل مەمووى ئەمانەش دا لىپرسىنەوہى ئىمە چەند مانگى كىشا.
- ئىمە تەنافى ئىعداممان لەپشت سەرى خۆمان هەست پى دەكرد. پزگارى لەوداوہ بەهيج چۆر مومكىن نەبوو. تەنيا مۇجىزەيەك دەيتوانى ئىمە رزگار بكا.

گیله‌پیاو

من هه‌موو هۆش و بیرم له‌لای ئه‌و پاره‌بوو که دابووم به‌بانک. ده‌مزانى ئه‌گه‌ر پى
بزانن کاره‌که زۆر گه‌وره ده‌بى! چونکه نه ده‌متوانى بلىم ئه‌و هه‌موو پاره‌م
له‌کوێ بووه‌و نه ده‌متوانى سه‌رچاوه‌ى داهاته‌که‌م باس بکه‌م.

ئاخه‌که‌ى "لیغه له‌سه‌ر هه‌تیوان هه‌لدرايه‌وه" و پاره‌که ئاشکرا بوو. دادگا
سه‌نه‌دى پاره‌که‌ى دۆزیه‌وه‌و ئه‌مه‌ بوو به‌ به‌لگه‌یه‌کى گه‌وره‌ى تاوانى جاسوسى
ئىمه‌.

هه‌رچه‌ند تۆمه‌ته‌که‌مان زۆر گه‌وره‌بوو و به‌تاوانى جاسوسى و پتیه‌ندى له‌گه‌ل
بیگانه‌و ئاردنى خه‌به‌رى نه‌پینى تاوانبار کرابووین، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ى قازى‌یه‌کان
تیگه‌یشتن ئىمه‌ کوپى ئه‌و مه‌یدانه‌و که‌رى ئه‌و باره‌ نیین به‌ مه‌رچیک باسى پاره‌که
نه‌که‌مه‌وه منیان به‌ناوى شه‌رىکى تاوان به‌ سالتیک چه‌پس و نیازیشیان به‌ناوى
تاوانبارى ئه‌سلى به‌چوار ساڵ چه‌پس مه‌حکوم کرد.

له‌وه‌ى که له جياتى ئىعدام و تیره‌باران به‌وه‌نده پزگارىمان هاتبوو زۆر دلخۆش
بووین، به‌لام دوايه‌ که بردیانینه به‌ندیخانه‌ى ئینزىبات له‌سه‌گ په‌ژوانتر بووین.
خۆزگه پینچ ساڵ له‌به‌ندیخانه‌ى گشتى گیراباین، به‌لام مانگیک له‌به‌ندیخانه‌ى
ئینزىبات نه‌ماپاینه‌وه.

ئاخه‌ له به‌ندیخانه‌ى گشتى دا دام و ده‌زگایه‌کمان هه‌بوو، ریزمان لى‌ده‌گیرا، به‌لام
له به‌ندیخانه‌ى ئینزىبات ئه‌و جۆره قسانه نین.

به‌تایبه‌تى چونکه ئىمه‌ ناوى ژه‌نپال و ژه‌نپال زاده‌مان له خۆنابوو، به‌ندى‌یه‌کان و
ته‌نانه‌ت فه‌رمانبه‌ره‌کانیش به‌چاوى دوژمنایه‌تى سه‌یریان ده‌کردین.

ئه‌و نیازى‌یه‌ مال و وێرانه له به‌ندیخانه‌ش هه‌ر ده‌یه‌ویست پیم بلى ژه‌نپال زاده‌و ئه‌و
زمانه سه‌گیاب ختیه‌ى منیش وا پاهاتبوو زۆر جار بانگم ده‌کرد "ژه‌نپال نیازى".

به‌ره‌به‌ره وای لیهاات زۆر له‌به‌ندى‌یه‌کان به‌منیان ده‌گوت ژه‌نپال زاده‌و به‌ته‌واوى
ئه‌و ناوه‌م به‌سه‌ردا بپا.

گیله پیاو
.....

زۆرم بېرده كرده وه كه بۆچی ئه وه مو ناوه ی هاوریکانم لییان ده نام هیچیان وهك ئه ژه نرال زاده یه به منوه نه نوسان.

دوایه تیگه یشتم مه سه له چیه: ئه و كه سانه ی تووشی ژێرده سستی و چه ره سه ری بوون و له ژێر به ندویاری كۆمه لدا پلېشاونه وه، پتیا ن خۆشه پیاوه گه وره كانیش له گه ل خۆیان به رنه ناو ئه و قوولگه ره ش و تاریكانه وه.

دلیان به وه خۆشه كه ئه گه ر ئه وان بێ به شی ده چیژن و كویره وه ری ده كیشن، چه ند كه سیك له و ناسك و نازدارو نازه روه ره دانه ش ئه و ژیا نه تاله ببینن. پتیا ن وایه به وجۆره تۆله ی خۆیان ده ستیننه وه و به شیك له ده رده مرگی خۆیان تووشی ئه وان ده كه ن!

ناوی ژه نرال زاده ی منیش به شیك بوو له و تۆله ئه ستانده وه. كاتیك به ندی یه كان میان به ژه نرال زاده ناو ده برده پتیا ن وابوو به پاستی بیچوه ژه نرال یكیا ن ده نیودا هه یه نه ختیك كفت و كۆی دلیان داده مرد.

هه روهك ئینسانه سیل دارو نه خۆشه كان چه ز ده كه ن خه لگی تریش به ده رده ی ئه وان گرفتار بێ، ئه مانه ش پتیا ن خۆش بوو لانی كه م دووسێ نمونه یه كه له و ژه نرال و مه نرالانه یان له نیودا بێ.

هیندیك جاریش ئه وه نده به رقی و كینه وه بانگیان ده كردم ده مگوت ئیستا دام ده گزینی و تیروپرم ده كوتن.

هه رچی هاوارم ده كرد "بابه وه لئلا بیللا، ته لئلا بیچوه ژه نرال نیم" بێ سوود بوو. هه ركه س منی ده برده وه سه ر ئه و پاشا یان ژه نرال ه كۆن و تازه یه كه بۆخوی ده ی ناسی. هه ر مه پرسه چه ندیا ن درۆی زل زل له باره ی منه وه ساز ده كردن و بۆ یه كتریان ده گێرانه وه. ئه م به دب ختی یه له لایه ك و بێ پاره یی له لایه كی تر، به جاریك ریشه یان ده ره ینا بووم. نه مده زانی ته گبیرم چیه؟ ئه وه نده م به ندیخانه دیبوو قه ت وهك ئه و جارم له نه قه و ما بوو.

گٺله پياو

جاران ننگر به دهست به تالیش چووبامه به نديخانه، سهره پای نهوهی لهوئی به که یفی خۆم پارهم خهرج ده کرد کاتیک به ره لا ده کرام نهختیکیشم پاشه که وت هه بوو.

ئیتستا په ننگه پرسبار بکه ن ئه پارهم چۆن و له کوئی پهیدا ده کرد؟ نه مه ئیتر پیشه یه کی تاییه تی خۆمه و نامهوئی به ئیوهی بلیم. ته نیا جاریک که بئ پاره له به نديخانه ده رکه وتووم، نه م جارهی به نديخانه ی سوپا بوو.

زۆرم په رووشی نیازی بوو، تا ئیتستا په رووشی هیچ که سم نه وه نده نه بووه، پۆژپه شه به بئ سوچ و تاوان ده بوو سن سالی دیکه بۆی بخهوئی، نه ویش بئ هاو ده م و هاو پاز.

به لام چار نه بوو. خوا حافیزی یه کی ساردمان لیک کردو هاتمه ده ر، چیتان لن وه شپرم؟ وه زعم نه وه نده شپرزه بوو ناماده بووم هه موو کاریک بکه م.

که له کبازی بئ؟ فیئل و ته له که بئ؟ دزی بئ؟ جه رده یی بئ و هه رچی بئ.

من که سهره پای ئه و هه موو په نچ و کویره وه ری یه هه ر هه ول م دابوو پاک و راست بمینمه وه چ قازانجیکم بئ برابوو له وه زیاتر که پیم بلین گٺله پياو؟! هه ی دادو بیداد ناخر بۆچی نه من تا ئیتستا خۆم به قوریانی خه لک کردوه؟

ئیتستا که وایه، ئیتستا که قه راره شه مۆیه به ربیم یه ک شه مۆی سه ره له نوئی بگیریمه وه، بۆچی هه ر به راستی نه بمه که له کباز؟! به لام به دبختی نه وه بوو نه م ده زانی چ بکه م!!!

به پیرام دابوو له مه ولا به زه ییم به وردو درشت دا نه یه. دهستم وه هه ر که س پابگا که له کیکی بۆ ساز بکه م و کللوی هه ر که سم بۆ هه لکه وئی به پرفینم.

هه وه ل کارم نه وه بوو پارهی که پهیدا بکه م، ده مزانی که له کبازیش ده سمایه ی ده وئی، پیاوی بئ ده سمایه قه ت هیچ به هیچ ناکا.

هه روا به سه ر لن شپوایی له "بی ئوغلی" پیاسه م ده کردو وه ک پاوچی به دوای نیچیردا ده گه پام. له ناکا و تووشی براده ریکي پۆژگاری قوتابخانه م بووم. نه و کۆنه

گیله‌پیاو
.....

ئاشنايه هر ئو "بصرى" يه بوو كه ئه‌گەر له بىرتان بى بوو به هۆى ده‌ركرانم له قوتابخانه‌ى عه‌سكهرى.

له پۆژه‌وه كه له قوتابخانه ده‌ركرابووم نهم دىبۆوه و نهم ده‌زانى بۆته ئه‌فسه‌ر يان چ كاره‌يه و ده‌ره‌جەى چيه؟

بصرى له قوتابخانه قوتابى‌يه‌كى رېك و پېك بوو و باشى ده‌خويتىند، به‌لام به‌داخوه دووزمان بوو، هر له به‌رئوه كه‌س خۆشى نه‌ده‌ويست و ئه‌ويش نىوانى له‌گه‌ل كه‌س خۆش نه‌بوو.

بۆيه كه چاوم پېكه‌وت رېوم وه‌رگىراو ده‌مه‌ويست لى لاده‌م، به‌لام ئه‌و باوه‌شى بۆ گرتمه‌وه و پاى گرتم و هاوارى كرد:
- په‌تاته.

زۆم پى سه‌يربوو كه چۆن پاش چەند سال منى ناسيه‌وه، چونكه سه‌روسه‌كوتى من زۆر گۆرپابوو و ئه‌و فه‌ريدى جارن نه‌بووم. ئاخ‌ر ده‌زانى پياو سه‌روچاوى، ئاكارى، سه‌روسيمائى به‌تېپه‌رىنى پۆزگار ده‌گۆرپى و ده‌بيته شتىكى تر. شوينى كارو ژيانى پياو زۆر له‌و گۆرپانه‌دا كارىگه‌ره. ئه‌گەر پياو چل سال له كتيبخانه‌دا بى هر ئه‌ندازه قه‌له‌و و به‌خۆه بى، پاش ئه‌و ماوه‌يه رهنكى كتيبه‌كان ده‌گۆرپى و پوومه‌تى وه‌ك لاپه‌ره‌ى كتيبه‌كان زه‌رد هه‌ل‌ده‌گه‌رپىن.

هه‌روه‌ها ئه‌و كه‌سانه‌ش كه ساله‌ها له‌گه‌ل چه‌ته و پياو كوژد پياوخه‌راپان داده‌نيشن ئه‌گەر له‌پيش دا فه‌ريشته‌ش بووين، ئه‌و هاوئىشيني يه ده‌يان گۆرپى و سه‌روچاويان شيوه‌ى پياكوژو تاوانباران په‌يدا ده‌كا.

منيش كه چەند سال له‌به‌نديخانه ئاوى ساردم خواردبۆوه، هه‌موو شتىكم وه‌ك پياو خه‌راپان ده‌چوو. ته‌نانه‌ت خه‌لك له‌ چاوتى‌بېرىنى من ده‌ترسا. جاروبار كه پيشم ده‌تاشى بۆ خۆشم له‌سه‌روسه‌كوتى خۆم ده‌ترسام.

ئه‌وه‌نده گۆرپابووم كه زۆر له‌دۆسته نيزىكه‌كانم نه‌يان ده‌ناسيمه‌وه. چ جاي بصرى كه له پيشداش نىوانمان زۆر خۆش نه‌بوو.

گیله پیاو

جا بۆیه بئنیختیار پاوه ستام زۆر به گهرمیه وه هاوارم کرد:

– حمزه! ههردووک ئامیزمان لێک داو به کترمان ماچ کرد. بصری چاوی پرپوو له فرمیسک گوتی:

– چۆنی فهزید؟

– سوپاس. باشم. تۆ چۆنی بصری؟

ههروا به سه ریپۆه نهختیک قسه مان کرد، نيزک نیوه پۆ بوو بصری گوتی:

– با بچین شتیك بخۆین دوايه قسان ده کهین.

به بهر گازی نۆکان دا تیپه پیرین له هیچیان لای نه دا، ههتا له بهردهم گازی نۆیه کی ده ره جه یه که دا پاوه ستا. چووینه ژوور، خواردنی زۆر گرانبایی داوا کرد. شه را بهمان خوارد هوهو ده ست به قسان کرا. ئه من له سیرێ تا پیوازی هه موو به سه رهاتی خۆم بۆ گێرپیه وه. زۆر تیک چوو، زۆر نارپه ههت دیار بوو، به نارپه ههتی یه وه گوتی:

شتیکم ده زانی، له پۆژنامه کان دا باسی که له کبازی تۆم ده خوینده وه به لام پیم وا نه بوو هه مووی هه ره خه لک داری به روحت دا داوه و بۆخۆت هه ره بیریشته له که له کبازی نه کردۆته وه.

سویندم بۆ خوارد که هه موو قسه کانم راستن.

– سویند خواردنی ناوی. له سه روسه کوتت پادیاره راست ده که ی، هه رکه س له جیاتی تۆ بایه ئیستا به لای که مه وه میلیونیک پاره ی هه بوو.

پاشان زۆرمان قسه کرد، زۆرمان به سه رهاتی پۆژگاری قوتا بخانه بۆیه کتر گێرپیه وه. زۆرم هه ول دا بزانه بصری چ کاره یه، به لام هه موو جارێ سه ری قسه ی بۆلایه کی دیکه ده کیشا. سه روسیمای زۆر پێک پێک بوو، هه رله وه را که له و گازی نۆ لۆکسه نانمان خوارد دیار بوو که کاروباری باش هه ل ده سوپێ.

پاش نان خواردن بانگی شاگرده که ی کرد. شاگرده که حیسابی بۆ هینا، بصری به سیله ی چاو سه سیریکه ی حیسابه که ی کردو گوتی:

– بانگی ئاغات بکه بئ بزانه.

گیله‌پیاو
.....

شاگرد پویششت، به‌لام بصری پانه‌وه‌ستا تا خاوه‌ن گازیئۆ دئی. ده‌ستی منی گرت و پویشتین بۆ لای مه‌تبه‌خ.

ته‌باخ و شاگرده‌کان به‌دیتنی ئی‌مه زۆر تیک چون، بصری پاسته‌پئی چوووه‌ سه‌ر مه‌نجه‌له‌کان، سه‌ری له‌سه‌ر مه‌لگرتن و بۆنی پتوه‌ کردن:

– ئه‌مه چ گووکاری‌یه‌که؟!!

ته‌باخه‌که به‌جاریک ده‌ست و لاقی خۆی ون کردو زمانی ره‌ق بوو، به‌سه‌پایی و پچ‌پچ ده‌ستی به‌قسه‌ کرد، به‌لام بصری نه‌پاندی:

– چما به‌ ئی‌وه‌یان نه‌گوت له‌شاره‌وانی‌یه‌وه‌ پشکنه‌ر دئی؟

له‌وکاته‌دا خاوه‌ن گازیئۆ وه‌ژووور که‌وت و له‌دوووره‌وه‌ ئیکلامیکی دوورو درئی کیتشا:

– قوربان خۆ چاوت لئیه‌ مه‌تبه‌خه‌که‌مان هه‌میشه‌ پاک و خاویئنه‌.

بصری زۆر تووڤه‌ بوو هاواری کرد:

– ئه‌مه‌ کوئی خاویئنه‌ ئه‌مه‌یه‌ خاویئنه‌که‌ی؟

ده‌ستی درئۆ کرد سیسره‌یه‌کی پئی نیشان دا که له‌سه‌ر مه‌تبه‌خه‌که‌ ده‌هات و ده‌چوو:

– ئه‌وه‌تا. ئه‌مه‌یه‌ نمونه‌که‌ی!

وه‌ک فیل له‌ حه‌مامی دژزاییته‌وه‌ ته‌باخ و ناغا چاویان پئی ده‌ره‌په‌رین.

له‌دلی خۆم دا گوتم "سیسره‌ ئه‌وه‌مه‌وو ترس و له‌رزه‌ی بۆ چیه‌؟".

بصری به‌وه‌مه‌وو پق و تووڤه‌یی‌یه‌وه‌ گوتی:

ده‌بئ بیکه‌ینه‌ راپۆرت.

– جه‌نابی پشکنه‌ر تکات لی‌ده‌که‌م... حه‌زره‌تی جه‌نابی پشکنه‌ر.

بصری وه‌ک جنئیویکی گه‌وره‌ی پئی درابئ نه‌پاندی:

– پشکنه‌ر و ژه‌هره‌مار. پشکنه‌ر چ که‌ریکه‌؟ ده‌بئ هه‌م جه‌زا بکریئن و هه‌م گازیئۆکه‌تان دا‌بخه‌ن.

گیله پیاو

– قوریان پاره قیمه تی نیه، به لام گازینۆکه مان دامه خه، نه گه ر موشته ری به کانمان
نه و خه به ره بیسن زۆر خراب ده بئ. به یارمه تی...

بصری نه ی هیشت قسه که ی ته و او بکا پرسى:

– ته له فۆن کو؟

چوو له لای ته له فۆنه که و ژماره یه کی وه رگرت:

– به رۆوه به رایه تی پشکنینی شاره وانى یه!

ده ستى کرد به باسى مه سه له ی گازینۆکه و پاشان گوتى زۆر زوو پشکنه رۆک بنۆرنه
نۆیره.

پاشان ته له فۆنه که ی داناو به خاوه ن گازینۆکه ی گوت:

"بیت وایه دنیا به ره له دایه. هرچی پیتان خوش بئ واکه ن!"

ئاغا به پراستی باش تۆک چوو بوو، به ده نکۆکی پر له پارانه وه و لالانه وه وه گوتى:

– جه نابى پشکنه ر.

بصرى نه پاندى:

– پیم گوتى من پشکنه ر نیم.

ئاغا ترسى ئه وه ی بوو موشته ری به کان گوپیان له قسه کان بئ قۆلى بصرى گرت و

بردییه قوژبیتک و ده ستى کرد به سرته سرت.

پاشان نۆمه وه ده رکه و نین و خاوه ن گازینۆش تا به رده رگامان له گه ل هات و زۆر

به رۆزه وه به رۆی کردین.

بصرى له به رخواپوه قسه ی ده کردو من حه وسه له م نه بوو بپرسم مه سه له چ بوو،

به پراستی قه لافه تی پیاوی ده تۆقاند. به پرواله ت وا دیار بوو بصرى یه کۆک

له فه رمانبه ره پایه به رزه کانی شاره وانى یه، دیاره له پشکنه رگه وره تره، په نگه

سه رۆکی به رۆوه به رایه تی پشکنین بئ، په نگه سه رۆکی شاره وانیش بئ!

بصرى گوتى:

– نه گه ر کارت نیه با بچینه مه کته به که م.

گیله پیاو
.....

پتر سهرم سورما. خودایه، بازرگانه؟ نوینه ری پارله مانه؟ پاریزه ره؟ چ کاره به که مه کتبه بی هه یه؟

سواری تاکسی بووین و چووین له بهرده م گوزه ریکی گوره دابه زیین.
مه کتبه بی بصری ژووریکی نۆد جوان بوو، فهرش و میزو قه نه فه ی نۆد باشی تیدا بوون. کچیکی جوان و پیک و پیکیش له ژوره که ی پیشه وه دانیشتبوو که دیار بوو سکر تیره تی.

بصری به ده نگیکی سه رۆکانه وه پرسى:

- کهس داوای نه کردووم؟

کچه که ده فته ری یادداشته که ی بۆ پاداشت.

- دوو کهس داوای چاوپیکه وتنیان کرد، شهش کهس ته له فۆنیان کردوه و چوار بروسکهش گه یشتوون.

بصری بروسکه کانی وه رگرت و چووینه ژوره که ی پشته وه. ژووریکی نۆد لۆکس بوو. له دلای خۆم دا گوتم "حه تمن یه کیک له بازرگانه گوره کانه".

بصری سه بیریکی بروسکه کانی کردو گوتم:

- سبه ینى له ئیتالیاهه میوانم دین.

پرسیم:

- کین؟

- وه فدیکی چوار کهسی به.

نۆد له ژورئ نه ماینه وه وه ده رکه وتین، بۆ هر جیگایه ک چووباین سواری تاکسی ده بووین.

بصری گوتم:

- هیچ پیم خۆش نیه ئوتومبیلی تایبه تيم هه بی.

سه رنکم بۆ له قاندو گوتم:

گیله‌پیاو

– چاک ده‌که‌ی. ئوتومبیلی تایبته‌ی ژانه‌سه‌ری زۆره. ژانه‌سه‌ری شۆرفیتو خراب بوون تهنه‌کچی و هه‌زار ژانه‌سه‌ری تر.

– ناوه‌للا، مه‌سه‌له‌ ئه‌وه‌ نیه. له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ من زوو له‌ مۆدیل وه‌په‌ز ده‌بم. به‌لام تاکسی‌ وای نیه‌ هه‌ر مۆدیلێک پێم خۆش بێ سواری ده‌بم، واته‌ له‌ پاستی‌دا هه‌موو تاکسی‌یه‌کان ده‌بنه‌ هی‌ من، هه‌ر مۆدیل و هه‌ر په‌نگێک حه‌زی لێ بکه‌م له‌به‌رده‌ستم دایه‌.

هیچ وه‌ک ئه‌و بصری سه‌رده‌می قوتابخانه‌ نه‌ده‌چوو، به‌ته‌واوی گۆرابوو. شه‌وی سه‌رمان له‌چهند گازی‌نۆو بار دا، خواردمان و خواردمانه‌وه‌ که‌یفمان کرد. هه‌رله‌وی له‌باره‌که‌دا که‌ سێ ژنی بێگانه‌ی جوانمان له‌لای دانیشتی‌بوون بۆ چهند ده‌قیقه‌یه‌ک له‌بیرم چوو کێم و له‌ کویم، به‌پاستی‌ بنیاده‌م کوێزه‌ینه‌، چهند زوو ده‌گۆی.

زۆر له‌میژ بوو ده‌مزانێ خۆشی و له‌زه‌ت له‌من حه‌رامه‌. ده‌مزانێ هه‌روه‌ختیک خۆش رابوویم و که‌یف بکه‌م وه‌ک مار پێمه‌وه‌ ده‌داته‌وه‌، به‌حاله‌ش چهند ده‌قیقه‌یه‌ک هه‌موو شتی‌کم له‌بیر چۆ بۆوه‌.

لای نیوه‌شه‌و چووینه‌وه‌ مه‌نزه‌که‌ی بصری، له‌ شوقه‌یه‌کی سێ ژووری‌دا له‌لای ژنیکی یۆنانی ده‌ژیا. کاری ناوما‌لیش هه‌ر ئه‌و ژنه‌ بۆی ده‌کرد. کاتی‌ک وه‌ژوور که‌وتین ژنه‌که‌ به‌پیرمانه‌وه‌ هات و به‌خه‌والوویی پرسی:

– جه‌نابی بصری! ئه‌مپۆ ته‌له‌فۆنێت کرد هی‌چت لێ تێنه‌گه‌یشتم، له‌ شاره‌وانی بووی! کویت ده‌پشکنی؟!

هه‌ردووکه‌مان سه‌رخۆش بووین، بصری پێکه‌نی و گوتی:

– دایه‌ قاوه‌یه‌که‌مان بۆ ساز بکه‌.

به‌ده‌ست ئه‌و موعه‌مه‌مایه‌وه‌ وه‌خت بوو شی‌ت بم. پرسیم:

– بصری گیان توو کارت چیه‌؟

قاقایه‌کی کێشاو گوتی:

گیله پیاو
.....

– هیشتا حالی نه بووی؟

– ناوه لالا.

– هردوو کمان هاوکارین، فهرقی ئه وهیه تق پابردوت هیه و من نیمه. ئه مرق
نیوه رۆ نمونه یه کم نیشان دای. چما نه ت دی پینسه د لیره م له خاوه ن گازی تو که
وه رگرت؟

– نازانم چۆنت لئ وه رگرت؟

– ئهی چووینه قوژینه که ئه و سرته سرتهمان چ بوو؟!

– به گیانی تق پیم وابوو کار به دهستیکی پایه به رزی شاره وانی! وه ک به رتوه به ریی
گشتی پشکنین!

– باشه. فهرقی من و که له کبازیکی خاوه ن پابردوو ئه وه یه. ئه و ده چی خۆی
ده کاته پشکنه رو کاره که ی لئ ئاشکرا ده بین، به لام دیتت من چۆنم رۆ له که م یاری
کرد؟ جنیوم به کابرا دا چونکه لای وابوو پشکنه رم. ده زانی بۆ وام کرد؟ بۆ ئه وه ی
قته بیر ی ئه وه نه کاته وه شکایه تم لئ بکا، با وابزانی هه رشکایه تیکی بیکا
دیته وه به رده ستی خۆم.

پاستی به که ی ویستم ده رسیکی تق دابده م که که له کبازیکی له مژینه ی.

من له ژیا نی خۆم دا ئه وه نده گیراوم و ئه و هه موو دزو درۆزن و که له کبازو پیاو کوژه
جوژا و جوژه م دیوه به لام هیجیان وه ک ئه و بصری به نه بوون. له بصریم پرسی:

– باشه نه گه ر له مه تبه خ سبیره ت نه دیتبا یه چیت ده کرد؟

وه ک قسه یه کی زۆر سه یرم کرد بی قاقا پیکه نی و گوتی:

– مه به ستت ئه وه یه که هیندی ک میوانخانه ره نگه خاوی ن بن و سبیره یان لئ

نه بی!

– به لئ، نه گه شانسه که نه ی هینئ و سبیره نه بی ته گبیر چه؟

بصری دهستیکی بۆ گیرفانی چاکه ته که ی بردو گوتی:

گیله پیاو

– پیاو نابئ هیچ کاتیک کاری خۆی به شانس بسپیژی پاشان قوتوو شقارتیه کی له گیرفانی دهرهیتا و نیشانی دام:

– بروانه ئەم قوتوو! هه میسه پره له سیسره. هه نه و هختی که سه ری مه نجه له کانم هه له ده دایه وه و ته ماشام ده کردن دووم له مانه له سه سه کویه که به ره لا کردن. نیستا تیگه یشتی که له کبازییش ریگای خۆی هه یه و ده بی به دهرس فیری بی؟!

ژنکه قاوه ی بۆ هیناین خوادمانه وه و تا لای به یانی به قسه ی خۆش پامان بوارد. بصری کاری وای کردبوو که من به خۆم دا ده شکامه وه، نه قلی شه ی تانیس پینان رانه ده گه یشت. بصری ده یگوت: نه گه ر گوی بۆ قسه ی من پابگری ژاننت دابین ده کم. بریارمان دا ده ست وه ده ستی یه کتر بده ین و پیکه وه کار بکه یین. وه سه به ینی پرا به دوو ئوتومبیلی ناخر مۆدیله وه چووینه فرۆکه خانه بۆ پیشوازی میوانه ئیتالیا یی به کان. نه و ئوتومبیلانه مان له بنکه یه ک به کری گرتبوو.

من و سکرتریه جوانه که ی له ئوتومبیلیک دا دانیشتین و خۆشی به ته نیا سواری نه وی تریان بوو. کاتیک میوانه کان دابه زین بصری به خیراتنی کردن، نه وه نده ره وان به زمانی فهره نسه یی قسه ی ده کرد سه رم سوپما بوو. منی به ناوی به ریژه به ری دامه زراوه که (مؤسسه) پی ناساندن و دیاره که که ش سکرتری بوو.

له مه کته ب میوانداری به کی سهیری لی کردن، پیشه کی دووسی شووشه ویسکی دهرخوارد دان و پاشان گوتی:

"فه رموون دامه زراوه که مان ببینن". بۆخۆی پیش که وت. ده رگای کری نشینه کانی گوزه ره که ی ده کرده وه دووسی قسه ی له گه ل ده کردن نه حوالی ده پرسین و پاشان ده رگای پیوه ده داو ده چۆ شوینیکی تر.

به کورتی وای نیشان دا که نه و گوزه ره هه مووی هی نه وه و خاوه نی نه و دام و ده زگایانه هه موویان به رده ستی نه ون.

گیله پیاو
.....

ته نانه ت دووسى دوکانى بهرگدرووی تیدا بوون ئه وانیشی به میوانه کان نیشان دان و گوتی "ئه مانه جل و بهرگی فهرمانبه رو کرئکاره کانى خۆمان ده دروون".
میوانه کان دوو رۆژ له ئه سته مبولۆ مانه وه . بصرى نه خشه که ی ئه وه نده پێک و پێک کیشابوو که به سته زمانانه په یمانئیکى بازرگانى زۆر قورسیان له گه ل به ست و میلیۆنیک لیره یان دایه که شتوومه کی بازرگانى یان بۆ بنیۆرئ.

من له گه ل زۆر که سى که له کبازو تاوانبار سه روکارم بووه ، هه موویان هه ول ده ده ن به لگه یه ک بۆ ئه و کارانه یان بتاشن و ویزدانى خۆیان ئاسووده بکه ن . هه یچیان وه ک ئه م بصرى په نه بوون . ئه و به ئاشکرا شانازى به وه وه ده کرد که کلاو له سه ر خه لک ده نئ .

رۆژئیکیان لیم پرسى :

– تۆ که ئه و هه موو گووکارى به ت کردوه ، چۆن تا ئیستا پێوه نه بووی؟!
– ئه مه هۆى زۆره . من کاره کانى خۆم وا تیکه ل پیکه ل ده که م که که س سه ریان لئ ده رناکا . هه میشه سئ چوار که سى دیکه ش تپوه ده گلینم تا ئه گه ر تووش بووم چوار پینجیک له و سه رزلانه ش له گه ل من پپوه بن . هه ر بۆیه که س کارى به کارى من نه داوه .

هۆیه کی تری ئه وه یه که من قه ت کارئیک دووجار ناکه م . هه میشه شپوه ی کاره که م ده گۆرم . ئه وانه ی پپوه ده بن هه میشه چه شنئیک کار ده که ن . کاتئیک له به ندیخانه ش ده رده چن سه رله نوئ هه ر وه دواى کاره که ی پشوو یان ده که ونه وه .
هۆى سته م ئه وه یه که من له سه ره تاوه تا ئیستا به ته نیام کار کردوه و که سم نه کردۆته شه ریک .

له ولاتى ئیمه دا هیشتا ته ربیه تى کۆمه لایه تى نه گه یشتۆته ئه و پاده یه که خه لک کارى هه ره وه زى بکه ن .

له ته واوى ئه و دامه زراو و کومپانیا یانه دا به کئیک نابینى که سئ سا ل بئ کار بکا . چونکه هه موویان هه ر بیه ره وه ده که نه وه چۆن کلاو له سه رى شه ریکه کانیا ن بنئین .

گیله پیاو

هه ریۆیه پیاو ناتوانی هیچ کاریک به کۆمهڵ بکا. ئه ویش دزی به کۆمهڵ! ئیوهی
خاوهن پیشینه بۆیه تووش ده بن که باوه پرتان به خۆتان نیه وهل و مه رجی ولاتی
خۆتان باش نانا سن.

بصری سه ره نجام فه لسه فه ی دووو درژی خۆی بۆه لپشتم و ئه مجار گوتی:

- زوو سازه برۆین.

- بۆ کوئی.

- بچینه ئه نقه ره.

- بۆچی؟!

- پینگنی و گوتی:

- بزانه هیشتا چهند کالی. که ره گیان ئاخو نازانی پیاو ده بی پاره له جینگایه ک
پهیدا بکاو له جینگایه کی تر بیخوا. ئیمه ده بی هه رچی زووتره له ئه سته مبول
برۆین هه تا ئه و ئیتالیا یانه نه توانن شوینمان هه لگرن.

به دوو جاننا پاره وه که وتینه پئی. لیم پرسی:

- باشه ئه ی ته گبیری ئه م شتوومه که ی مه کتبه چیه؟

- کوپه گوئی مه ده ری. با بۆسکرتی ره که م بن. به مه رجیک ئاقل بی و پیش ئه وه ی
حکومه ت ده ستیان به سه ردا بگری له ناویان به ری.

من زۆرم ده ری ره ده ری کیشاوه، زۆرم ئه م شارو ئه م شارو کردوه، به لام قه ت
هینده ی ئه و پۆژه خه مناک نه بووم. پیم خۆش نه بوو له ئه سته مبول برۆم. دلم
خه به ری دابوو که تووشی به ده ختی به کی تازه ده بم.

به لام چاره نه بوو. له کاتی که دا سه رم لئ شۆبا بوو و نه م ده زانی بمصری چۆم
په فتار له گه ل ده کا، سواری قه تار بووین و به ره و ئه نقه ره که وتینه پئی.

له بهر په نجه ره ی قه تار ویستا بووم، ته ماشای ده وره یه ری رینگام ده کردو بیرم له
حالی خۆم ده کرده وه. به سه ره مات و پوودا وه کانی پابردوو هه روه ک دارته له کان به
خیرایی به بهر چاوم دا تیده په پین. له دلی خۆم دا گوتم:

گیله پیاو
.....

"تق کابرایه کی خاوهن پابردوی، هه موو پرتگایه کت لئ به ستراره، ته نیا پرتگای به ندیخانته له پیتشه".

بپیارم دا خۆم بدهمه دهه ناوه که. نیت له مهولا نهه دهویست به بئ نامانج ههول بدهم و به پیچه وانهی لافاو پئ هه لگه پیم.

باوه پم به قهزاو قهدهر نیه. نازانم ژبانی من بۆچی هینده سهیرو سهمه ره یه و ههچ کاریم به دهست خۆم نیه.

بصری نه خشه تازه که ی بۆ باس کردم. یاری به کی مه ترسیدار بوو. هه موو گیانم له زوی. نه گه له بهر ته ماحی نه و به شه نه بایه که قه رار بوو بمداتئ هه ره وی لئی جیا ده بوومه وه وه نوای کاری خۆم ده که وتم، به لام مالی ته ماح خرابئ که زۆر که سی به دبخت کردوه، نه و نه خشه ی بصری کیشابویی داماتی زۆر بوو، زوو ده بوومه میلیۆنێرو نه و ناواته دێرینه م وه دی ده مات. که گه یشتینه نه نقه ره بصری گوتی:

- ده بی ده سه به جئ دهست به کاریکه یین.

- بابه دوسی زۆر پاره سه ته پشوو به ک بده یین.

- نا، گیانه که م وه خت ئالتوونه. نابئ ده رفهت له کیس خۆمان بده یین. نه و کاره تازه که دهست پئ کرابوو زۆر خه تر ناک بوو: پاره چاپ کردن!

زۆر ترسان؟ هه قتانه. نه م کاره گالته نیه. نه گه ر پیاو تووش بی په ندیکی به سه ر دینن بۆ حه وت پشتی ته مین ده که ن.

خۆتان باش بیری لئ بکه نه وه منی قور په سه ر که ده مه ویست نه و نه خشه خه ته ر ناکه جئ به جئ بکه م له چ حالیک دا بووم؟

دووسی جار خه ریک بووم دهستی لئ هه لگرم و بپۆم کاریکی دیکه په ییدا بکه م. خۆ پارووه نانیک قات نه بووه. به لام مالی ته ماح خرابئ که نه ی هیشته بپیار بدهم.

گیله پیاو

بصری دهسبهجئ نامرانی کاری ناماده کرد، ماکینهی چاپ، رهنگ و هموو که رهستهی پیویست. همووی کرین و خانوویکی دوری له دهرهوهی نهنقره بهکری گرت.

ئم خانوو له نيزيك ریگای قهتار بوو. دو ئیزگی قهتار له نهنقره دور بوو.

هموو کارهکان بهپی نهخشهیهکی ورد دهچوونه پیش.

کاتیك ماکینهو کهل وپهلهکه مان بردن کاره بنهپهتیهکه دهستی پی کرد.

بهپاستی پیتان وانه بی دهمانهویست پاره چاپ بکهین؟ نا، نهو کاره زور دژوارهو

کاری هموو کهس نیه. نهخشهکی ئیمه زور لهوه هاسانترو بی ژانهسرتتر بوو.

بۆ بهیانی بصری چوو لهی سهپرافیکی گهره که یهکیک له جوولهکهکانی

نهنقرهیهو پیاویکی پاره دارو ناسراوه. پینج هزار لیرهیهکی دهرهیناو گوتی:

ببووره دهکری نهه مان بۆ ورد بکهیهوه؟ مال خراپه دهسبهجئ سندووکهکی

کردهوهو بۆی ورد کردینهوه. لای نیوهپۆ دیسان چوو لهی و هزار لیرهیهکی

وی دا:

– زور ببووره، نههش ورد بکهوهوهقی زهحمتهی خوشتی لی هه لگره.

کابرا که بهیستنی ههقی زهحمته زاری پر بیوو له ناو پیکه نینیکی وای کرد که

ددانه کرمییهکانی دهرکهوتن:

تکات لی دهکه م. نهه قسانه چین؟

بهلام چونکه جاری پیشو دیتبوی که بصری پارهکهکی نه ژماردو هه روا خسته

گیرفانی، بهوهیوایه که "کوپه حاجی" یهکی گیر کهوتوه له جیاتی هزار لیره

نۆسه د لیرهی ژماردو دایه دهست بصری.

– فهرموو قوربان.

بصری دیسان پارهکهکی بی ژماردن خسته گیرفانی و گوتی: "زور سوپاس"

نیواری دیسان چوو لهی و کاغه زکی سه د لیرهیهی وی دا:

– کاکه بمبووره توخوا نههش...

گیله‌پیاو
.....

– تكات لى ده‌كه‌م، كاكه؟ كارى نيمه نه‌ويه. پوژى ده‌جار ته‌شريفتان بى،
سه‌رسه‌رم.

نه‌مجاره‌يان هه‌شتا ليره‌ى ژماردو دايه ده‌ست بصرى.
سه‌عات هه‌شت و نوى شه‌و كه سه‌پرپاف خه‌ريك بوو داي بخا، بصرى دووياره
چژه لاي. سه‌رراف كه چاوى به‌و موشته‌رى يه ده‌به‌نگه كه‌وت زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كى
هاتى:

– نه‌مرىكتان هه‌بوو؟

بصرى له كاتيك دا واى نيشان ده‌دا كه له‌شتيك ده‌ترسى، ته‌ماشايه‌كى نه‌م لاو
نه‌ولاي خوى كردو پاشان سه‌رى برده پيش و به‌سپايى پى گوت:
نه‌و پارانه‌ى داومن به‌تق قه‌لب بوون.

وه‌ك كوكتك له‌سه‌رى كابراى سه‌رراف دابى، تيك رابوو، هه‌رئه‌وه‌نده بوو ديقى
نه‌كرد:

– چى؟ كاكه. توخوا به‌راستينه؟

– به‌لى.

سه‌پرپاف خه‌ريك بوو هاوار كاو كاره‌كه پيس بى!

بصرى زور هيدى و له سه‌ره‌خى گوتى:

– كاكه ئابروومان مه‌به، من هاتووم پارهى نه‌سلت بده‌مى و نه‌وانت لى
وه‌ريگره‌وه. فه‌رموو.

ده‌سه‌به‌جى سى هه‌زار ليره‌ى ده‌ره‌يناو خسته‌يه سه‌رميژى سه‌پرپافه‌كه.

كابراى سه‌پرپاف كه ده‌ست و لاقى وه‌ك ميژوك ده‌له‌رزىن هه‌ستى ده‌كرد نه‌م
ماسته بى‌موو نيه، ناكه نه‌و موشته‌رى يه بيه‌وى كاووىكى له‌سه‌رنى. نه‌ى ده‌ويژا
سندوو‌قه‌كه‌ى بكاته‌وه. ئيتى نه‌ى ده‌زانى بصرى زور له‌و كه‌له‌كبازو دايكى
خوكى‌تره.

بصرى نه‌ختيك كشاوه دواوه و گوتى:

گیله پیاو

کاکه ! ئەم پارە یە لای تۆ بێ. بە کاوه خۆ پارە که ی من بدۆزه وه و جیای که وه به یانی بۆی دیمه وه. به لام تکات لێ ده که م هەر له بهر خاتری خوشت بێ له لای پۆلیس و خه لکی ترمه ی درکینه. ئەگینا بۆخۆت پتوه ده بی.

بصری پۆشیت و کابرای جووله که هه تا نیوه شه و ئەو پارە ی که ئەو پۆژه له خه لکی وه رگرتبوو خستیه ژێر زه ره بین، به لام هه رچی کرد پارە قه لبه کانی نه دۆزیه وه.

بصری به یانی زوو چۆه:

– کاکه دۆزیتنه وه؟

– نه خێر. نه متوانی بیان دۆزمه وه.

بصری زه رده یه کی هاتی و گوتی:

– ده مزانی بۆت نادۆزینه وه. نه که هه رتۆ، گره و ده که م هه موو پسپۆره کانی دنیا کۆ وه بن ناتوانن ئەو پارانه ی من چاپم کردوون له گه ل ئەسه لکان لێک بکه نه وه. به مه رجیک له نێو خۆمان ده رنه چی و به که س نه لێی ئاماده م هه موو مانگیک سه د هه زار لیره ت له م پارانه بده می.

کابرای سه رپراف ده تکوت ئیزرائیلی میوانه و ئیستا نا ئیستا گیانی ده کێشێ. بێده نگ پالی وه کورسیه که دابوو و گوێی بۆ قسه کانی بصری راگرتبوو. هیشتا نه یده توانی باوه ر بکا که ئەمه راسته.

بصری بۆ ئەوه ی زه بری دووه م بوه شینێ و به شی دووه می نه خشه که ی چی به چی بکا گوتی:

– هه ر ئیستا هه سه ته له گه لم وه ره بۆ کارگه که م. له و کاغه زه چاپ کراوانه چه ندی پێت خۆشه بینه و به وردی تاقی بکه وه ئەگه ر قسه که م راست بوو سه ودا ده که بین. بصری و کابرای جووله که هاتنه وه کارگه. من له وێ وه ک کرێکاری فه ننی کارم ده کرد.

گیله پیاو
.....

له یه کتیک له ژورده کانی بنه وده دا ما کینه ی چاپمان دامه زرانده بوو. پاره یه کی کاغه زی
ژورمان به پهرش و بلاوی له سر تاقه کان و له سر زهوی دانابوو.

بصری منی پئ ناساندو پاره کانی پئ نیشان دا:

– کامه یانت پئ خوشه هلی گره و تاقی بکه وه.

کابرا چند کاغه زی وردو درشتی جیا کرده وه و پویشیت.

سه پرپاف به و مرجه پازی بوو که ئیمه هموو پاره که له ژوروی بژمیرین و
ته سلیمی بکه یین. پاشان ئه و پاره که ی خوی کاتی گه پانه وه له قه تاردا ته سلیمی
ئیمه بکا.

بصری ئه و مرجه ی قبول کرد. ئیمه ده بوو سه ده هزار لیره له و پارانه که
ده مانگوت خۆمان چاپمان کردوون و له راستیش دا پاره ی پاست و حیستی بی بوون
بده یین و په نجا ههزار لیره له سه پرپاف وهریگرین.

دیاره پیتان سه یره، یانی چی؟ چما ئیمه گیامان به کتوی یه وه خوارده بوو؟ به لام
نه ختیک پاوهستن با ته وای نه خشه که تان بق باس بکه م.

قه رارو مه داری ئیمه ئه وه بوو کاتیک من له قه تاردا پاره که م وهرگرت له یه که م
ئیزگه دابه زم و راسته پئ بچمه فرۆکه خانه و چاره پوانی بصری بم.

کاری بصریش ئه وه بوو پاش رویشتنی قه تار ته له فۆن بق ئیزگه که ی تر بکاو
پولیس ریگای ناسن تی بگه یه نئ که جانتایه که ی به سه ده هزار لیره وه له فلان
فارغون دا لئ به جئ ماوه و پاش ئه وه ی هموو نیشانه کانی پئ گوتن داوایان لئ
بکا که جانتاکه پاگرن تا خوی ده چی.

نه خشه که به ته وای پاست بوو. ئیمه دلنیا بووین کاتیک پولیس بجیته کووپه ی
کابرای سه پرپاف و پرسیار بکا ئه م جانتایه می کتیه، سه پرپاف له ترسی ئه وه ی
پاره کان قه لب بن ده لئ نازانم. به وجۆره به بی ماندوبوون په نجا ههزار لیره مان
ده ست ده که وئ و ده توانین به دلئکی ناسوده وه بچینه یه کتیک له ولاتانی
درواسئ و له ویش شانسی خۆمان تاقی بکه ینه وه.

..... گټله پياو

سه پرپراف هاته مائى. بصرى سده هزار ليره ي خسته جانتايه ك. له پيش چاوى كابرا ژماردمان و دامانه دهست.

منيش له گه ل سهرپراف چووم سواری قه تار بووم كه په نجا هزار ليره كه ي لى وهرى گرم.

له نيو قه تاره كه دا كورپى كابراى سهرپراف چاوه پيمان بوو. جانتايه كي دايه دهستم كه په نجا هزار ليره ي تيدا بوو. هر له ويى به سهرم كرده وه ته او په نجا هزار ليره بوو.

به م جوړه به خاترجه مى چوومه ده رى.

له نيزگه ي دواتر دابه زيم. چه ند هه نكاويك پزويشتم دهستم قورس بوو. يه كيك دهستى خسته سهر شانم. ناوړم دايه وه ديتم پوليسه گوتى:

- وه دوام كه وه!

ترسام به لام زورنا. له دلى خوم دا گوتم: "نه مجار به هله چوى".

نه فسهرى پولييس گوتى:

- پاستم پى بلئ نه م پارانه ت له كوئى بووه. نه مانه قه لىن...!!

قه له مى دهست و پى يانم شك او زمانم ره ق بوو. تازه تيگه يشتم كابراى سهرپراف چ كلاويكى له سهر ناوين. پاش نه وه ي من دابه زيم نه ويش دابه زى بوو و جانتاي پاره كه ي بردبوو. بصريش دهستى له هيچ گير نه بوو.

برايمان! به خوراى پيم پى مه كهنن. پيويستيش نيه بوم به په روش بن. بوخوشم نازانم چ ناويك له و به سهرهاته ي خوم بنيم، قيسه مت، چاره نووس، يان هر ژه هره ماريكى تر؟!

وهك ده لىن "فه قيرى خوشه قورپى ناخوشه".

به لام هرچى بى نه مجاره يان كه س به تاوانبار نازانم. نه مجار من نه بوومه داردهستى كه س. له سهر هيچ كه س ناچمه به نديخانه. ده چم سزاي كارى خراپى خوم وهرى گرم، سزاي كه له كبازي يه ك ده كيشم كه به نه نقه ست خريك بووم بيكه م.

گیله پیاو

هریویش دلفیام که نه مجار زور ده میتمه وه به پیچه وانه ی جاران که چونکه بن
تاوان ده گیرام زوو به رده بووم، نه جار به خاترجه می ده بن پالی لی بده مه وه.
زورم کومه گ پی بکن هری له بیست سال. هتا بیست سالی دیکه ش خوا
ده زانی کئ دهری و کئ دهمینی.

له وانه شه قیسمه ت جاریکی دیکه دهره وه ی به ندیخانم پی نیشان بداته وه.
له وانه یه بشمیتم و دوویاره پیشهات و کاره ساتی سه یرو سه مه ره ببینم. پیاو هتا
نه مرئ نازانی چی به سه ر دی.

سواو